

به سه‌رهاتی پی‌غه مبه‌ران بو منداڵ و لاوان

چاپی
دووهم

نوسینی

ابو الحسن علی الحسنی الندوی

ئارامی گه‌لای

کردویه‌تی به کوردی

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بەسەرھاتى پېغەمبەرەران
بۇ مىندالان و لاوان

مەبەست لەم زنجیرەیه

زنجیرەى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامى

۱. دەولەمەندکردنى كىتیبخانى كوردیە بە گرنگترین و کاریگەرترین دەقى ئەو كىتیبانى كە مەشخەلى سەررى ھزرى ھاوچەرخى ئىسلامىن.
۲. ئاشناکردنى خوینەرو لاوى موسولمانى كوردە بە دەقى ئەو كىتیبانى كە سەرچاوەن بۆ پۆشنەبىرى ئىسلامى و سازینەرى بیدارى و قیامەتى ئىسلامى پیرۆزن.
۳. شارەزاکردنى راستەوخوى لاوى كورد بەم سەرچاوانە، ئازادکردنیانە لە گشت كۆت و بەند و بۆچونى تەسكى حزبایەتى و تاكەرەوى و رەوتگەرایى.
۴. بناغەيەك بى بۆ بنیادنانى كەسایەتیهكى ئىسلامى بەهیز بۆ ھەر تاكىكى موسولمانى كورد تا توانای ئەنجامدانى ئەو گۆرانکاریانەى ھەبى كە خواى پەرەردگار پى سپاردووە.
- دەگەل ریز و تەقدیرمان بۆ بیروپای نوسەرانى ئەم زنجیرەیه، مەرجیش نیە ئیمە پابەندى ھەموو بیروبۆچونەکانیان بین.
- با دەستوریشمان لە ھەرگرتن فەرمايشتەكەى خواى پەرەردگار بىت.

﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ

هُمْ أَُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ الزمر - ۱۸

نوسینگەى تەفسیر

بەسەرھاتی پیغەمبەرەران

بۆ منداڵ و لاوان

نوسینی

ئەبولحەسەن عەلی ئەلحەسەنی نەدوی

ئارامی گەلانی

کردویەتی بە کوردی

ماڻي لکچايدانهوهي پاڙيزاوه بڻو
نوسينگهي تهفسير

نواي په رتوك به عه ره بي: قصص النبیین للأطفال (۱-۲)
 نواي نويسه: أبو الحسن علي الحسني الندوي
 نوره و سالي چاپ: سيژدهم: ۱۴۰۵ ك - ۱۹۸۵ ز
 چاپ و بلاوكر دنهوهي: مؤسسة الرسالة
 نواي په رتوك به كوردې: به سه رهاتي پيغه مبه ران بڻ مندال و لاوان
 نواي وه رگيتر: نارامي گه لالي
 پيداچي ونه وهي: عبدالله سكتاني
 نه خشه سازي نواوه: شوق حدامين
 نوره و سالي چاپ: دوهم: ۱۴۳۰ ك - ۲۰۰۹ ز
 بلاوكر دنهوهي: نوسينگهي تهفسير بڻ بلاوكر دنهوهي راگه يانندن/ هه وليتر
 ژماره ي سپاردن: (۷۰) سالي ۲۰۰۲
 تيراژ: ۲۰۰۰ دانه

تهفسير
 بڻ بلاوكر دنهوهي و راگه يانندن
 هموليتر - شمعامي دادكا - وټر كوتيلي شيرين پلاص
 ت: ۲۲۲۱۶۹۵ - ۲۲۲۰۹۰۸ - ۲۵۱۸۱۲۸
 موبایل: ۰۷۷۰ ۱۳۸ ۷۲ ۹۱ - ۰۷۵۰ ۶۶۰ ۵۱ ۲۲
 tafseeroffice@yahoo.com
 tafseeroffice@maktoob.com
 altafseer@hotmail.com

بە ناوى خاوى بە خىشندە مېھرىبان

مىندالە ئازىزەكان!

دەزانىن نوسەرى ئەم بەسەرھاتانە پىياوئىكى چەند زانا و لىزان بوە؟، دەزانىن جگە لەم پەرتوكەى بەردەستتان چەندىن پەرتوكى ترى داناوە؟، دەزانىن ئەم بەسەرھاتانەى چەند بە ئاسانى و شىرىنى بۆ نوسىيون، مىن دلىيام ئەگەر بىخوئىننەوە يان گوئى بۆ بگرن سودىكى زۆرى لى وەردەگرن.

لەم پەرتوكەدا بە بەسەرھاتى پاكترىن و راستترىن و بەرزترىن مرقفانى سەر زەوى ئاشنا دەبن، فىرى راستى و چاۋنەترسى، ھەقپەرۋەرى و خو پاكگرى، چاكەكارى و مەردايەتى... فىرى گەلىك ھەلوئىستى جوان و ئاكارى بەرز دەبن.

لەلام پونە ئىۋەى خوشەويست لەمىژە تامەزرۆى پەرتوكىكن كە بەزمانىكى سادە و ساكارى مىندالانەوە ژيانى پىغەمبەرانتان بۆ بگىرپىتەوە، دەزانم كە ئەم پەرتوكە دەخوئىننەوە دلخوش دەبن و دەلىن: گەرەكان! دەى زوكەن شتى دىشمان بۆ بنوسن.

ئارامى گەللى

۲۰۰۱/۸/۲۳

وتەيهك به پينوسى تويزمرو بانگخوازى ئىسلامى

سەيد قوتب

من نوسينه‌كانى خاوه‌نى ئەم ناميلكه‌يه (سەيد ئەبولخەسەنى نەدوى)م
خويندۆته‌وه و روبه‌پروش خۆيم ديوه و ناسيومه، پياويكه خيوى دل و
ئاوه‌زيكى موسلمانانه‌يه، به ئىسلام و بۆ ئىسلام و به تىگه‌يشتنيكى چاكي
ئىسلاميانه‌وه ده‌ژى.

ئەم وتانه‌ى كه وا لەم پيشه‌كيدا بۆ ئەم ناميلكه‌يه‌ى دەنوسم و تۆماریان
ده‌كه‌م گه‌واهيدانيكه له پیناو خواوه ده‌يده‌م.

به سهرهاتی پیغمبه‌مران بۆ مندالان - هەرچنده قه‌باره‌يه‌كى بچوكى هه‌يه
به‌لام - كاريكى به‌ريز و شايسته‌يه، ئەم كاره‌ش ده‌خريته سەر كاره‌كانى ترى
سەيد ئەبولخەسەنى نەدوى و برا به‌ريزه‌كانى تر كه له بازنه‌ى بانگخوازى
ئىسلاميدا كار ده‌كەن. مندالان له گه‌وران ئاتاجترن كه ئىسلاميان به پاك و
بيگه‌ردى پيراگه‌ينه‌رى، مندالان پتر پتيويستيان به‌م خوراكه هه‌يه تا ئەگه‌ر
جحيّل بون تاموچيژى پروايان له ده‌رون و، روناكى پروايان له دل دابى و
گه‌شايى پروا له گه‌ل روحيان تيكه‌ل بى. بيگومان چيروك و به‌سهرهاتيش له
بابه‌ته هه‌ره له پيشه‌وه‌كانه، كه دلى بيگه‌ردى مندالانى بۆ والا بى.

ئەم ناميلكه‌يه - ئەگه‌رچى بۆ مندالان نوسراوه - به‌لام پيموايه زۆرينه‌ى
گه‌وره‌كانيش پتيويستيان به خويندنه‌وه‌ى هه‌يه، چونكه گه‌لى كه‌س له ميانه‌ى
خويندندا له‌به‌ر ئەوه‌ى ئيستعمار و خاچگه‌رايى له‌سه‌ر پرۆگرامى خويندن

بالادهست بونه، بۆیان نه پره خساوه له به سهرهاته کانی قورئانی پیروژ و مهبهسته قوله کانیان، له کهشوهوا بپروائامیز و پهروه ده ئامیز و کاریگه ره کانیان شارهزا بن، که له م نامیلکه یه دا رانویترهوه.

گه لئ پهرتوکی مندالانم خویندۆتهوه- که به سهرهاتی پیغه مبهراڼ درود و سلأوی خویان لیبئ به شیک بو له خویندنه وه که مدا- ههروه ها له دانانی زنجیره ی (القصص الديني للأطفال) له میسر، به شداریم کردوه که به سهرهاته کانی ئه م زنجیره یه ش له قورئانی پیروژه وه وه رگیراون. به لام بیته وه ی مهبهستم دلپرازی کردنی که س بی گه واهی ده دم و ده لیم: کاره که ی سهید ئه بولحه سه نی نه دوی له هه مو ئه م کارانه کاملتره، ئه ویش له بهر ئه وه ی گه لیك ئامۆژگاری ناسک و رونکردنه وه ی مهبهستی تیدایه که مهبهستی به سهرهاته که و پروداو و هه لۆیسته کانی به سهرهاته که وه ده رده خه ن ههروه ها گه لیك لیدوانی له ئامیزی به سهرهاته کان تۆمار کردوه که ئه گهر له دلی مندالان یان له دلی گه وراڼ سه قامگیر بن ئه و گه لیك هه قیقه تی بپروا ئامیزی ترسناک په خش ده کهن.

خوا پاداشتی چاکه ی سهید ئه بولحه سه ن بداته وه و سه رکه وتوتتری بکات، خوا بیکاته مایه ی رینۆینکردنی ئه و وه چه ^(۱) تازه یی که له هه مو لایه که وه ره شه با و گه رده لول لییان هه لکردون و درک و دالیان ده خریشه سه ر پنگا و تاریکیان به سه ردا راده شکئ، ئه و وه چه تازه یی که تا بلئی پیوستیان به پروناکی و چاودیری هه یه، له چاودیری که ش پیوستیان به دلسۆزیه. سه رکه وتنیش له دهستی خوا دایه.

پېشەكى

برازاى^(۱) ئازىزم!

دىيارە زۆر ھەزەت لە چىرۆك و بەسەرھاتە، ھەلبەت ئاۋزاكانىشت ھەر ۋەك تۆۋانە. دەبىنىم پىر بە تاسە و ئارەزوتەۋە گۈي بۆ چىرۆكان رادەدىرى و دەياغۇيىنەۋە، بەلام بەداخەۋە كە دەتبىنىم ھەر تەنھا بە خويىندەۋە چىرۆكى سەگ و پشیلە و گورگ و شىر و ورچ و مەيمون خەرىكى، دەزانم ناچارىشى ھەر دەبى ئەم جۆرە چىرۆكانە بخويىنەۋە چونكە چاپ نەكران و ۋەدەست ناكەون. بىگومان سوچ و ئوبال لە ئەستۆي ئىمە داہە.

دىيارە دەست پىكردوۋە فېرى زمانى عەرەبى بى كە زمانى قورئان و پېغەمبەر ئاينەكەتە، دەبىنىم گەلىكى بۆ تامەزرۆي و گەرەكتە بىتويىزەۋە. بەلام من شەرم لە خۆم دەكەمەۋە كە لە چىرۆكى ئازەلان و ئەفسانە و قسەي پىروپوچ بىرازى ھىچ جۆرە چىرۆكىكى تىرى عەرەبى نادۆزىيەۋە كە لەگەل تەمەنەكەت بگۇنجى.

بۆيە وام بە باش زانى ھەم بۆ تۆ و ھەم بۆ مىندالە موسلمانەكانىش دەست بكەم بە نوسىنى بەسەرھاتى پېغەمبەران (سلاۋى خايران لىبى)، شىۋازەكەشى بە جۆرىكى ۋا بى كە لەگەل تەمەن و ئارەزوتان بگۇنجى. جا

(۱) برازاي نوسەر ناوي موحەممەدى كورى دكتور عبدالعلی ئەلخەسەنە، سوپاس بۆ خوا لە زمانى عەرەبىدا بلىمەتتىكى چاكى لى ھەلكەوتوۋە، ئىستاكەش بۆتە سەرنوسەرى گۇفارى(البعب الإسلامى). كە لە شارى لوكنھوى ھىندستان دەرەجە.

بفرمو له گهل یه کهم نوسراوی (به سهرهاتی پیغمبران بو مندالان) وهک دياريهک پيشکەشت بێ.

به سهرهاته کانم به نه شم و شيوازيکی مندالانە و به گویرهی سروشتی مندالان گیراوه تهوه، بۆیه وشه و پرسته کانم دوباره و سيباره کردونه تهوه و واژه و دهسته واژهی ئاسانم به کارهیناوه و روداوه کانم به درێژی رانواندون.

هيوادارم که مندالان یه کهمین په رتوک له قوتابخانه دا له باره ی زمانی عه ره بیهوه بخوینن و بیتویژنهوه ئەم نامیلکهیه بیت.

پاش ئەمه - به یارمه تی خوا - به سهرهاتی گه لێک له پیغمبرانی تهرت پيشکەش ده کهم.. به سهرهاتی خوڤ خوڤ و به تام وچيژ، رۆن و رهوان و ئاسان، سوک و ساکار و جوان، له سه روی هه موشیانهوه له شتی پرۆپوچ و درۆ دور بێ.

موحه مه د گیان! یاخوه چاری دایک و باوک و مامت پی بگه شیتتهوه و ئیسلامت پی ببوژیتتهوه، یاخوه به ره که تی بابویا پیرانت پێدا به سه ر بنه ماله و سه ر جه م موسلمانان بهاریتتهوه...

عه لی ئەلحه سه نی نه دوی

پیغهمبه ران

بهشی یه که م

بەسەرھاتی

پێغەمبەر ئیبراھیم

سلاوی خواى لیبى

۱- بت فرۇشەكە

بەر لە رۆژگارنىكى گەلى دىرىن.
لە گوندىكدا پياوئىكى زۆر بەناوبانگ ھەبو.
پياوھەكە ناوى ئازەر بو.
ئازەر بتى دەفرۆشت.
گوندىكە خانوئىكى گەلى گەورەى لىبو.
خانوەكەش گەلى بتى جۆراوجۆرى تىدabo.
خەلكى گوندىكە سوژدەيان بۇ بتەكان دەبرد.
ئازەرىش ساي^(۱) خەلكەكە بتەكانى دەپەرست و سوژدەى بۇ دەبردن.

۲- كۆرەكەى ئازەر

ئازەر كۆپىكى زۆر زىرەك و ئازاى ھەبو.
كۆرەكە ناوى ئىبراھىم بو.
ئىبراھىم خەلكى دەدى سوژدەيان بۇ بتەكان دەبرد.
دەيدى خەلكەكە بتەكان دەپەرستن.
ئىبراھىم دەيزانى بتەكان لە بەرد دروستكراون.

(۱) ساي: وەكو

دەيزانى بىتەكان نادوئين و نايىستەن.

دەيزانى بىتەكان زيان و قازانچ نابەخشن.

دەيدى مىش و مەگەز لەسەر بىتەكان ھەلەدەنىشن كەچى ناتوانن بەرگرى
لەخۆيان بکەن.

دەيدى مشك و مىرو خواردنى بىتەكان دەخۆن كەچى ناتوانن دەريان بکەن.

ئىبراھىم لەبەر دللى خۆيەو دەيگوت:

بۆچى خەلک سوژدە بۆ بتان دەبەن؟

ئىبراھىم لەبەر دللى خۆيەو دەپىرسى:

بۆچى خەلک لە بتان دەپارێنەو؟

۳- ئامۇزگارىەكەى ئىبراھىم

ئىبراھىم بە باوكى دەگوت:

- بابە گيان! بۆچى ئەم بتانە دەپەرستى؟

- بابەگيان! بۆچى سوژدە بۆ ئەم بتانە دەبەى

- بابەگيان! بۆچى لەم بتانە دەپارێنەو؟

- خۆ ئەم بتانە نادوئين و نايىستەن!

- خۆ ئەم بتانە زيان و قازانچيان نيە!

- ئاخر لەبەرچى نان و ئاويان بۆ دادەنئين؟

- خۆ ئەم بتانە ناخۆن و ناخۆنەو!

بەلام ئازەر لەم وتانە نەدەگەیشیت و توپە دەبو.
ئێبراهیم ئامۆژگاری خەڵکە کەشی دەکرد و دەیگوت:
- واز لە بێتەرستی بێنن.
بەلام خەڵکە کە نەدەفامین و توپە دەبون.
ئێبراهیم گوتی:
- کەواتە ھەرکاتێ خەڵک لە گوند بچنە دەرەوێ ئەوا بێتەکان دەشکێنم،
ئەوسا خەڵکە کە تێدەگەن کە ئەم بتانە ھیچیان لە دەست نایە.

٤- ئێبراهیم بێتەکان دەشکێنێ

جەژن ھات و خەڵکی گوندی دڵخۆش و شاد بون.
خەڵکە کە بۆ جەژن و شادی لە گوند چوونە دەرێ.
منداڵەکانیشان لە گەڵ خۆ برد.
باوکی ئێبراهیمیش لە گوند دەرچو.
بە ئێبراهیمی گوت:
- ئەتۆش لە گەڵمان دێی برۆین؟
ئێبراهیم گوتی:
نەخێر.. من نەخۆشم!
خەڵکە کە لە گوندی چوونە دەرێ تەنھا ئێبراهیم نەبێ.
تەنھا ئێبراهیم لە مالتی مایەوێ.

پاشان ئیبراهیم چوه لای بتهکان و پییگوتن:

- دهی پیم بلین دوتوانن بدوین؟

- دوتوانن گویتان لیب؟

- نهوهته نان و ئاو...! دوتوانن بیخون؟ دوتوانن بیخونهوه؟

بتهکان بیدهنگ بون و متهقیان له دهم دهرنههات.

چونکه بتهکان له بهرد دروستکرا بون، بهردیش ناتوانی بدو.

ئیبراهیم پییگوتن: چیتانه بۆ قسه ناکهن؟

بتهکان ههر بیدهنگ بون و قسهیان نهکرد.

ئهوجا ئیبراهیم توپه بو و تهورهکهی گرته دهست.

ئیبراهیم بتهکانی دایه بهر تهوران و گشتی شکاندن.

تهنها بته ههرهگهورهکهی هیشتهوه و تهورهکهی به گهردهنیهوه ههلواسی.

٥- کئ ئهم کارهی کردوه؟

خهڵکهکه گهرانهوه و سهردانیکهی خانوی بتهکانیان کرد.

خهڵکهکه ویستیان به بۆنهی پۆژی جهژنهوه سوژده بۆ بتهکان بیهن.

بهلام خهڵکهکه سهریان سوپما و واقیان وپما.

خهڵکهکه ههناسهیهکی ساردیان ههڵکیشا و توپه بون.

گویتان: کئ وای له خواکامان کردوه؟

ھەندىك گوتيان: گويمان لىبو گەنجىك كەنارى ئىبراھىمە بە خراپ باسى دەکردن.

گوتيان: ئىبراھىم! ئەتۆ وات لە خواكانان کردوھ؟

گوتى: بەلكو بتي ھەرەگەورە ئەم كارەى کردوھ.

دە لە بتەكان پېرسن.. ئەگەر بتوانن وەلامتان بدەنەوھ!

خەلكەكە دەيانزانى بتەكان لە بەرد دروستكراون.

دەيانزانى بەرد نە دەدوئ و نە دەبىستى.

دەيانزانى بتە ھەرەگەورەكەش لە بەرد دروستكراوھ.

ناتوانئ بروت و بچوئئ، ناتوانئ بتەكانى تر بشكىئئ.

بۆيە بە ئىبراھىميان گوت:

- تۆ چاك دەزانى ئەم بتانە ناتوانن بدوئن.

ئىبراھىم گوتى:

- كەواتە چۆن ئەم بتانە دەپەرستى كە ناتوانن زيان و قازانچ ببەخشن؟

- چۆن ئەم بتانە دەپەرستى كە ناتوانن بدوئن و ببىستى؟

- بۆ تىناگەن؟ بۆ بىرناكەنەوھ؟

خەلكەكە بىدەنگ بون و شەرميان لە خۆ كەردەوھ.

۶- ئاگرىكى سارد

خەلکەكە كۆبونەوۈ و گوتيان: تەگبىر چىيە، چ بىكەين؟
ئەوا ئىبراھىم بىتەكانى شىكاندوۈ و خواكانى پىسواكردوۈ!
خەلکەكە پىرسىارىيان كرد:
سزاي ئىبراھىم چىيە؟ چۆن تۆلە لە ئىبراھىم وەرگىنەوۈ؟
وہلام بەم جۆرە درايەوۈ:
بىسوتىنن و خواكانى خۆتان سەر بىخەن.
ئىنجا ئاگرىكى گەورەيان ھەلگىرساند و ئىبراھىمىيان ھەلدايە ناوى.
بەلام خوای گەورە فریای ئىبراھىم كەوت و بە ئاگرەكەى گوت:
ئەى ئاگر! سارد و بىزىيان بە بۆ ئىبراھىم.
ئاگرەكەش ئىبراھىمى نەسوتاند و سارد و بىزىيان بو.
خەلکەكە دىتيان ئاگرەكە زىيان بە ئىبراھىم ناگەيەنئ.
خەلکەكە دىتيان ئىبراھىم دلى خوشە،
ئىبراھىم ساغ و سەلامەتە!
خەلکەكە سەرسام بون و واقىيان وپما.

۷- کي خواي منه؟

شه ونيکيان ئيبراهيم تهستيرهيه کي بيني، گوتي: ته مه خواي منه.
به لام که تهستيره که بزر^(۱) بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مه خواي من نيه!
ته مجاره ئيبراهيم مانگي بيني و گوتي: ته مه خواي منه.
به لام که مانگ ون بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مهش خواي من نيه!
ته مجاره که پوژ ده رکوت، ئيبراهيم گوتي: نا ته مه خواي منه، ته مه له
گشتيان گهوره تره.
به لام که شهو داهات و پوژ بزر بو، ئيبراهيم گوتي: نا! ته مهش خواي من
نه بو.

خوا هه زنده و نامرئ.
خوا ده ميئي و له ناوناچئ.
خوا به هيژه و ژير ناکه وي.
به لام تهستيره بيهيژه و سبهينه ي به سهر زال ده بي.
مانگ بيهيژه و پوژي به سهر زال ده بي.
پوژ بيهيژه و شهوي به سهر زال ده بي.. هه وري به سهر زال ده بي.
تهستيره سهرم ناخا، چونکه بيهيژه
مانگ سهرم ناخا، چونکه بيهيژه.
پوژ سهرم ناخا، چونکه بيهيژه.

(۱) بزر: ون

به لām خوا سهرم ده‌خا.

چونکه خوا هه‌میشه زندوه و هه‌رگیز نامرئ.

هه‌میشه ده‌میئ و له‌ناو ناچئ.

هه‌میشه به‌هێزه و ژێر ناکه‌وئ.

٨- خوا په‌روه‌ردگاری منه

ئیه‌راهم زانی خوا په‌روه‌ردگاریه‌تی.

چونکه خوا هه‌میشه زندوه و نامرئ.

خوا ده‌میئ و له‌ناو ناچئ.

خوا به‌هێزه و ژێر ناکه‌وئ.

ئیه‌راهم زانی خوا په‌روه‌ردگاری ئه‌ستیرانه!

خوا په‌روه‌ردگاری مانگه!

خوا په‌روه‌ردگاری پۆژه!

خوا په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌رانه!

خوا پئی راستی به ئیه‌راهم نیشان دا و کردیه پیغمبه‌ر و ئازیزی^(١).
خۆی.

خوا فهرمانی به ئیه‌راهم کرد بانگی گه‌له‌که‌ی بکا بۆ ئه‌وه‌ی خوا بپه‌رستن
و واز له په‌رستنی بتان بینن.

(١) ئازیز: زۆر خۆشه‌ویست

۹- بانگه وازه که ی ئیبراهیم

ئیبراهیم بانگی گه له که ی کرد خوا بپهرستن و واز له پهرستنی بتان بینن.

ئیبراهیم به گه له که ی گوت: چ ده پهرستن؟

گوتیان: بت ده پهرستین.

ئیبراهیم گوتی:

- که گاسیان^(۱) ده که ن گوتیستان ده بن؟

- سود و زهره رتان^(۲) پیده به خشن؟

گوتیان: نه خیر، به لام باب و باپیرانمان پهرستویانن بویه ئیمهش ده یانپهرستین.

ئیبراهیم گوتی: ده نا بزائن من ئه م بتانه ناپهرستم.

من دوژمنی ئه م بتانه م.

من خوی گشت بونه وهر ده پهرستم.

ئه و خویاه ده پهرستم که منی دروست کردوه و پتی راستم نیشان ده دا.

که نان و ئاوم پیده به خشی.

که ئه گهر نه خویش که وتم چاکم ده کاته وه.

که ده مرینی و پاشان زندوم ده کاته وه.

(۱) گاسکردن: بانگکردن.

(۲) زهره رتزان.

به لām بته کان ههچ دروست ناکهن و پتیی راست به کهس نیشان نادهن.
 نان و ئاو به کهس نابەخشن.
 ئەگەر یه کتیی نه خوۆش کهوئ چاکي ناکه نه وه.
 کهس نامریتن و ناژییننه وه.

١٠- له بهردهم پاشادا

له شاردا پاشایه کی به زه بروهنگ و سته مکار هه بو.
 خه لک سوژده یان بۆ پاشا ده برد.
 پاشا بیستبوی که ئیبراهیمی ههیه تهنها بۆ خوا سوژده ده با.
 سوژده بۆ ههچ کهسیکی تر نابا.
 پاشا توپه بو و داوای کرد ئیبراهیمی بۆ بیین.
 ئیبراهیم هاته لای پاشا، ئیبراهیم جگه له خوا له ههچ کهسیکی تر
 ناترسی.

پاشا گوتی: ئەی ئیبراهیم کتیی پهرهردگاری تۆیه؟
 ئیبراهیم گوتی: خوا پهرهردگاری منه!
 پاشا گوتی: خوا کییه ئەی ئیبراهیم؟
 ئیبراهیم گوتی: خوا ئەو خوايهیه که دهمریتن و دهژیینن.
 پاشا گوتی: منیش دهمریتن و دهژیینم.
 پاشا پیاویکی هینا کوشتی.

پیاویکیشی هینا نەیکوشت و ئازادی کرد.
 پاشا گوتی: ئەوەتا منیش دەمرێنم و دەژینم.
 پیاویکم کوشت و پیاویکیشم ئازاد کرد.
 پاشا پیاویکی گەلیک گەوج^(١) و گەمژە بو.
 ھاوبەشپەرستەکان ھەمو ئاوا گەوج و گەمژەن.
 ئیبراھیم ویستی پاشا و گەلەکەی تیبگەییەن.
 ئیبراھیم بە پاشای گوت: خوا پۆژ لە پۆژھەلاتەو ھەلدین، دەی تۆ لە
 پۆژ ئاواو ھەلیینە.
 پاشا بێدەنگ بو و لە رو داما.
 پاشا شەرمی لە خۆی کردەو ھ و ھیچ وەلامیکی پێ نەدۆزرایەو ھ.

١١- بانگکردنی باوکی

ئیبراھیم ویستی باوکیشی بخاتە سەر پێی راستی خواپەرستی.
 بە باوکی گوت:
 - بابەگیان بۆچی شتی دەپەرستی کە ھیچ نابین و نابیستی؟
 - بۆچی شتی دەپەرستی کە سود و زیان نابەخشی؟
 - بابەگیان! شەیتان مەپەرستە.
 - بابەگیان! وەرە خۆی میھرەبان پەرستە.

(١) گەوج: بێعەقل.

باوکی ئىبراهيم تورپە بو و گوتى:

وازم لى بىنە و قسەى وام لەگەل مەكە، ئەگەرنا ئازارت دەدەم.

ئىبراهيم پىاويكى دلتەرم بو، بۆيە بە باوکی گوت: سەلامەتت بۆ دەخوالم، من ئىترە بە جى دىلم و كۆچ دەكەم، من تەنھا خوای پەرورەدگارم دەپەرستم.

ئىبراهيم ھەناسەيەكى ساردى ھەلکىشا و ويستى بەرەو ولاتىكى تر كۆچ بکا، تا لەويدا ئازادانە پەرورەدگارى بپەرستى و خەلک بۆ پەرستنى خوا بانگ بکا.

۱۲- بەرەو مەككە

گەلەكەى ئىبراهيم تورپە بون، پاشا تورپە بو، باوکی ئىبراهيمش تورپە بو.

ئىبراهيم ويستى بەرەو ولاتىكى تر كۆچ بکا تا لەويدا بە سەرپەستى پەرورەدگارى بپەرستى و خەلک بۆ پەرستنى خوا بانگ بکا.

ئىبراهيم خواخافىزى لە باوکی کرد و ولاتەكەى خۆى بەجىھىشت.

ئىبراهيم بەرەو مەككە كەوتە پى و ھاجەرى خىزانىشى لەگەل خۆى برد.

مەككە گزۇگيا و دار و درەختى لى نەپروا بو.

مەككە ھىچ بىر و روبرىكى لى نەبو.

مەككە ھىچ گيانەوەر و مروتىكى لى نەبو.

ئىبراهيم گەيشتە مەككە و لەوئى دابەزى.

ئىبراهيم ھاجەرى خىزانى و ئىسماعىلى كورپى لەويدا بەجىھىشت.

ئىبراھىم كە دەيوست بېروا، ھاجەرى خىزانى پىيگوت:

گەورەم بۆ كۆي دەچى؟ لىرەم بەجى دىلى؟

كە نە ئاوى لىيە و نە نان!

دیارە خوا فەرمانى پىكردوى؟

ئىبراھىم گوتى: بەللى خوا فەرمانى پىكردوم.

ھاجەر گوتى: كەواتە خوا وىلمان^(١) ناكە.

١٣- بىرى زەمزەم

جارىكەيان ئىسماعىل تىنوى بو، داىكى وىستى ئاوى بداتى، بەلام كوانى
ئاو؟ خۆ مەككە بىرى لى نى، خۆ مەككە روىارى لى نى! ھاجەر بە دوى
ئاودا دەگەر، بە تەنگە تاوئەو لە (صەفا) وە بەرەو (مەرەو) و لە (مەرەو) وە
بەرەو (صەفا) دەھات و دەچو.

خوا فرىاي ھاجەر و ئىسماعىل كەوت و ئاوى بۆ پەيداكرەن. ئا لە زەوى
ھەلقولا و ھاجەر و ئىسماعىل تىريان لى خواردەو.

ئاو كە وەك خۆى ماىەو و پاشان بو بە بىرى زەمزەم، خوا بەرەكەتى خستە
زەمزەم و ئاوەكەى وشكى نەكرد.

ئەمەىە ئەو بىرەى كە خەلك لە وەرزی ھەجدا لى دەخۆنەو و كە بۆ
ولآتى خوشيان دەگەرپنەو ھەندى ئاوى لى دىننەو..

ئەرى تۆ ئاوى زەمزەمت خواردۆتەو؟

(١) وىل: رىلەبەر بزرەو.

۱۴- خه ونه که ی ئیپراهیم

ئىبراھىم دوای ماوھىەك بۆ مەككە گەرايەوہ .
 لەگەڵ ئىسماعىل و ھاجەر بە دیداری یەكتر شادبۆنەوہ .
 ئىبراھىم گەلیتەك دۆلى بە ئىسماعىلى كۆپى خۆش بو .
 ئىسماعىل مەندائىكى بچوك بو، دەچوہ دەرەوہ و یارى دەکرد و لەگەڵ
 باوكیشى دەرەدەجو .

ئىبراهيم ئىسماعىلى زۆر خوشدەويست.
 شەويكىيان ئىبراهيم لە خەوندا بينى وا ئىسماعىل دەكوژيٽهوه.^(۱)
 ئىبراهيم پيڤه مبهريكي راستگو بو، خهونه كەشى راست بو.
 ئىبراهيم ئازيزى خوا بو، بۆيه ويستی فهريمانه كەى خوا كه به خهون پيى
 فهرمو بو جيٽه جي بكات.
 ئىبراهيم به ئىسماعىلى گوت:

کورپی شیرینم! من له خه وندا ده بینم ده کورمه وه، تۆ ده لئی چی؟
ئیسماعیل گوتی:
بابه گیان خوا چ فه رمانیکی پیکردوی جیبه جیئی بکه، منیش خوا پشتیوان
بی نارام ده گرم.
ئیهراهم چه قوی هه لگرت و ئیسماعیلی له گه ل خۆی برد.

(۱) کوشتنده: سه‌رین.

ئىبراھىم رۆيشت تا گەيشتە ناوچەى (مينا)، لەویدا ويستی ئىسماعىل بکوشتەوہ.

ئىسماعىل لەسەر زەوى ڤاکشا.

ئىبراھىم ويستی بيکوشتەوہ و چەقۆکەى لە سەر گەردنى ئىسماعىل دانا.
خوا پىتى خۆشبو بىينى ئاخۆ نازىزەکەى فەرمانەکەى جىبەجى دەکا، ئاخۆ
خوای خۆشتر دەوئ يان کورپەکەى.

ئىبراھىم لە تاقىکردنەوہ کەدا سەرکەوت.

خوای گەورە بەرانيکی ناو بەهەشتى بە جبريلدا بۆ ھەنارد^(۱) و پىتى فەرمو
ئەم بەرمانە بکوژەوہ و ئىسماعىل مەکوژەوہ.

خوای گەورە کارەکەى ئىبراھىمى لەلادا خۆشەويست بو، بۆيە فەرمانى بە
موسلمانان کردوہ لە جەژنانى قوربانیدا قوربانى بکوژنەوہ.

درود و سلاو بۆ ئىبراھىمى نازىز.

درود و سلاو بۆ ئىسماعىلى کورپى.

۱۵- کەعبە

ئىبراھىم دوبارە ئەويندەرى^(۲) بەجىھىشت و دواى ماوہيەك گەڤايەوہ،
ئىبراھىم ويستی خانوئ بۆ خوا دروست بکا.

خانو گەلىك زۆربون بەلام ھىچ خانوئ نەبو بۆ خوا بىت و خوای تىدا

(۱) ھەناردن: ناردن، رەوانەکردن.

(۲) ئەويندەر: ئەوئ، ئەو شوين.

بپه رستری.

ئیسماعیلش ویستی له گهل باوکی پیکهوه خانوه که دروست بکهن.
 ئیبراهیم و ئیسماعیل بهردیان له شاخه کانهوه دینا.
 ئیبراهیم به دهستی خۆی دیواری کهعبه ده کرد، ئیسماعیل به دهستی
 خۆی دیواری کهعبه ده کرد.
 ئیبراهیم یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.
 ئیسماعیل یادی خوی ده کرد و له خوا ده پارایه وه.
 ده یانگوت: ﴿رَبَّنَا قَبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. (۱) واته:
 پهروهردگارا! ئه م کاره مان لێ قبول بکه، تو بیسه ر و زانای.
 خوی گه وه کاره که ی له ئیبراهیم و ئیسماعیل قبول کرد و به ره که تی
 خسته کهعبه وه.

ئیمه له هه مو نوێژه کان رو له کهعبه ده کهین.
 موسلمانان بو حه جکردن به ره و کهعبه ده چن، له ویدا به ده وری کهعبه دا
 ده سوڕینه وه و له نزیکیه وه نوێژان ده کهن.
 خوا به ره که تی خسته کهعبه و کاره که ی ئیبراهیم و ئیسماعیلی قبول کرد.
 درود و سلاو بو ئیبراهیم.
 درود و سلاو بو ئیسماعیل.
 درود و سلاو بو موحه مده دی پیغه مبه رمان.

۱۶- بهیتوله قدیس

ئىبراهيم جگه له هاجهر خيزانيكى تريشى ههبو، ناوى (ساره) بو.

ئىبراهيم كورپىكى ترى له ساره ههبو ناوى ئيسحاق بو.

ئىبراهيم له شام نيشته جي بو، ئيسحاقيش له وي نيشته جي بو.

ئيسحاق له شامدا خانويكى بۆ خوا دروست كرد، وهك باوك و براكه ي كه له مهككه دا خانويكيان بۆ خوا دروست كرد.

ئهو مزگه وته ي كه ئيسحاق له شام دروستى كرد پيى ده لىن بهيتوله قديس.

ههروه ها پيشى ده لىن مزگه وتى ته قضا، خوا به ره كه تى خستوته ده ورو به رى مزگه وتى ته قضا.

خوا وهك چۆن به ره كه تى خسته نيو نه وه كانى ئيسماعيل به هه مان شيوه به ره كه تى خسته نيو نه وه كانى ئيسحاقيش، گه لىك پيغه مبه ر و پاشايان لى پيدا بو.

ئيسحاق كورپىكى هه بو ناوى يه عقوب بو، ئه ويش پيغه مبه ر بو.

يه عقوب دوا زده كورپى هه بو.

يهك له كوره كان ناوى يوسفى كورپى يه عقوب بو.

قورثانى پيرۆز به سهرهاتيكي سهر له باره ي يوسف ده گيرپيته وه.

ئيتر فهرمو ئه مهش به سهرهاته كه ي يوسف

به سه‌رهاتی

پیغمبر یوسف

سلاوی خوی لیبی

۱- خەونیکی سەیر

یوسف کورپکی بچوک بو، یازدە برای هەبو.
یوسف مندالیکى جوان بو، یوسف مندالیکى زیرەك بو.
یەعقوبى باوکی یوسفى لە هەمو کورپەکانى خۆشتر دەویست.
شەویکیان یوسف خەونیکی سەیر دەبینى.
لەو خەونەدا یازدە هەسارە^(۱) و رۆژ و مانگ دەبینى کە هەمو سوژدەیان
بۆ بردووە.
یوسفى مندال گەلیك سەرى لەم خەونە سوپما، تینەگەیشت چۆن ئەستێرە
و رۆژ و مانگ سوژدە دەبەن؟
یوسفى مندال چوہ لای یەعقوبى باوکی و خەونە سەیرەکەى بۆ گێرایەوہ.
گوتى: بابە گیان! من لەخەوندا یازدە هەسارە و رۆژ و مانگم دى
سوژدەیان بۆ بردبوم.
یەعقوبى باوکی پېغەمبەر بو.
یەعقوب زۆر بە خەونەکە دلخۆش بو.
گوتى: خوا پیرۆزت کا ئەى یوسف!، خەونەکەت وا دەگەيەنئى کە تۆ لە
داهاتودا رېژ و شکۆيەکی گەورەت دەبئى.
ئەم خەونە موژدەيە بۆ زانایی و پېغەمبەراییەتى.

(۱) هەسارە: ئەستێرە.

خو ئەم بەھرەيەي^(۱) بە ئىسحاقى باپىرىشت بەخشيىبو.
 خو ئەم بەھرەيەي بە ئىبراھىمى باپىرىشت بەخشيىبو.
 ديارە بە تۆش و بە بنەمالئەي يەعقوبىشى دەبەخشيى.
 يەعقوب پىرىكى بە تەمەن بو، لە سروشتى خەلك شارەزا بو.
 دەيزانى شەيتان چۆن بەسەر مرۆڧ زال دەبى.
 دەيزانى شەيتان چۆن يارى بە مرۆڧ دەكا.
 بۆيە گوتى: كۆرى شىرىنم! ئەم خەونە بۆ براكانت مەگىرەو، چونكە
 حەسودىت پىدەبەن و لىت دەبەنە دوژمن.

۲- حەسودىي براكان

يوسف لە داىكى خۆى براىەكى تىشى ھەبو ناوى بنىامين بو.
 يەعقوب ئەم دو كۆرەي زۆر زۆر خۆشدەويست، ھىچ كەسكى وەكو ئەم دو
 كۆرەي خۆش نەدەويست.
 براكان ھەمو جارى حەسودىيان بە يوسف و بە بنىامين دەبرد و تورە
 دەبون، دەيانگوت:
 - بۆچى باوكمان يوسف و بنىامينى لە ئىمە خۆشتر دەوئ؟
 - يوسف و بنىامين بچوك و بىھىزن، بۆچى باوكمان ئەوانى خۆشدەوئ؟
 بەراستى پىمان سەيرە!

(۱) بەھرە: نىعمەت، بەخشش.

- خۇ ئىمە گەنجىن و بەھىزىشىن، ئاخىر بۆچى باوكمەن ئىمەى وەك يوسف و بىنىامىن خۇش ناوئ؟

يوسف مىنداللىكى بچوك بو، خەونەكەى بۇ براكانى گىپرايەو، براكان كاتىك خەونەكەيان گوى لىيىو تورە بون و پتر حەسودى داىگرتن.

پۆژىكىيان براكان لەگەل يەكتەر كۆيونەو و گوتيان:

با يوسف بكوژىن و لەكۆل خۇمانى بكةينەو.

يان فرىي بدەينە جىگايەكى دور و نەيىينەو.

ئەوسا باوكتان بەتەواوى بۇ ئىو دەيىت و، خۇشەويستىەكەى بەتەواوى بۇ ئىو دەيىت.

يەكئ لە براكان گوتى:

نەخىر با فرىي بدەينە ناو بىرىكى سەر پتى رىبواران، بەشكو چەند رىبوارى بەويىدا تىپەرن و لەگەل خۇيانى بەن.

هەمو براكان گوتيان باشە وا دەكەين.

۳- براكان دەچنە لای يەعقوب

براكان كە لەسەر پىلانەكە رىككەوتن ھاتنە لای يەعقوب.

يەعقوب زۆر لەو دەترسا زەبرىئ لە يوسف بوەشىنن، چونكە دەيزانى براكان حەسودى پى دەبەن و خۇشيان ناوئ.

يەعقوب قەت يوسفى لەگەل براكان نەدەنارد.

يوسف ھەر لەگەل براكەى يارى دەکرد و لە مال دور نەدەكەوتەو.

براكانىش بەمەيان دەزانى بەلام نيازى^(۱) خراپيان لە دل گرتبو.

گوتيان: بابە گيان بۆچى يوسفمان لە گەل نانىرى؟ لە چ دەترسىي؟ يوسف
براى خۆشەويستمانە، برا بچوكمانە، ھەمومان كوپى يەك باوكين، ھەمو
براكان ھەر پىكەوہ يارى دەكەن، بۆچى ئىمەش بەيەكەوہ دەرنەچين و پىكەوہ
يارى نەكەين؟

سبەينى لە گەلمانى بنىرە با ئەويش دلى خۆش بىت و يارى بكا، ئىمەش
دەپيارىزين.

يەعقوب پياويكى پىرى بە تەمەن بو.

يەعقوب پياويكى بە زەين و زيرەك بو.

يەعقوب ھەزى نەدەكرد يوسفى لى دور بکەويتەوہ.

زۆر دەترسا زەبرى لە يوسف بوەشىنن.

بە كورەكانى گوت: ئاخىر دەترسم گورگ بىخوات و ئىوہش لىنى بىناگا بن!

گوتيان: نەخىر ھەرگىز! چۆن ئىمە لەوى بين گورگ دەيخوات؟ ئىمە گەنجين
بەھىزين، چۆن دەھىلەين گورگ بىخوات؟

لە ئەنجامدا يەعقوب رىنگەى پىدان يوسف لە گەل خۆ ببەن.

(۱) نياز: نىەت، مەبەست.

۴- بەرھەو دارستان

براكان زۆرىيەمە دىلخۆش بون كە يەعقوب رىڭگەى داوہ يوسف لەگەل خۆيان
بەن.

چونە ناو دارستانىك و يوسفیان فرى داىە ناو بىرىكى دارستانەكە.

بەزەبىيان بە يوسفى بچوك نەھاتەوہ.

بەزەبىيان بە يەعقوبى پىر و بە تەمەن نەھاتەوہ.

يوسف مىنداللىكى بچوك بو، دلى سادە و ناسك بو، بىرەكە بىرىكى قول بو،
بىرەكە بىرىكى تاريك بو، يوسف لەناو بىرەكەدا بە تاقى تەنيا بو.

بەلام خوا موژدەى بە يوسف دا و پىى فەرمو:

خەمبار مەبە و مەترسە، خوا لەگەلتە، لە داھاتودا رىز و شكۆيەكى
گەورەت بۆ ھەيە، رۆژىك دادى براكان بىنە لات و تۆش پىيان بلىتەوہ كە چيان
بەسەر تۆ ھىناوہ.

براكان دواى ئەوہى كارەكەيان ئەنجام دا و يوسفیان ھەلدايە ناو بىرەكە
پىكەوہ كۆبونەوہ و گوتيان:

چ بە باوكمان بلىين؟

ھەندىك گوتيان:

- باوكمان دەيگوت من دەترسم گورگ بىخوات، ئىمەش دەلىين: بابە گيان!
قسەكەت راست دەرچو گورگ خواردى.

براكان لەسەر ئەم درۆيە رىككەوتن و گوتيان:

- بەلى دەلىين بابە گيان گورگ خواردى.

ھەندىك گوتيان: باشە بەلگەمان چى بى؟

گوتیان: به لڤه مان خویننه.

براکان به رانیکیان هیئا و سهریان بری، کراسه که یوسفیان هیئا له خوینی به رانه که یان هه لسی.

براکان زۆر دلخۆش بون و گوتیان:

- ئیستا باوکمان پروامان پیده کا.

٥- له بهردهم یه عقوبدا

براکان ئیواری به گریان هه گه رانه وه لای باوکیان.

گوتیان: بابه گیان! له وی دور که وتینه وه غار غارینی بکهین، یوسفیشمان له لای شتومه که کان به جی هیشت، تا ئیمهش هاتینه وه گورگ یوسفی خواردبو.

کراسه خویناویه کهشیان هیئا و گوتیان:

- ئه مهش خویننه که یوسفه!

یه عقوبی باوکیان پیغه مبهراڼ بو، پریکی به ته مهن بو، له مندا له کانی زیره کتر بو.

یه عقوب دهیزانی ئه گهر گورگ مرۆفێك بخوا برینداری ده کا و کراسه که ی جی به جی ده کا.

به لام کراسه که یوسف نه درا بو، دیاربو له خوین وه درابو.

یه عقوب زانی خویننه که ساخته یه و خوینی یوسفی کوری نیه، رودای گورگیشیان هه لبه ستوه و راست نیه.

یه عقوب به کوره کانی گوت:

دەزانم روداوە کەتان ھەلبەستو بەلام ئارام دەگرم.
یەعقوب بۆ یوسف زۆر غەمبار بو بەلام ئارامیکی جوانی گرت.

٦- یوسف لەناو بێردا

براکان گەرانووە مائەوێ و یوسفیان لە ناو بێرە کەدا بە جێھێشت.
براکان نانیان خوارد و لەسەر جێگا نوستن.
بەلام یوسف لەناو بێرە کە بو و خواردن و جێگای نوستنی نەبو.
براکان یوسفیان لە یاد کرد و نوستن.
بەلام یوسف نەنوشت و کەسیانی لە یاد نەکرد.
یەعقوب ھەمیشە یوسفی لە یاد بو، یوسف ھەمیشە یەعقوبی لە یاد بو.
یوسف لەناو بێرە کەدا مایەوێ، بێرە کە بیریکی قول بو، بێرە کە لە ناو
دارستان بو، دارستانە کە ترسناک و چۆل بو، کاتە کە شەو بو، شەویش
تاریکە شەو بو.

٧- لەناو بێرەوێ بۆ کوێشکی پاشا

چەند رێبوارێک بە دارستانە کەدا تێپەڕین.
لە رێگادا تێنویان بو، بە دواى بیریکی گەران.
بیریکیان وەبەرچاو کەوت، پیاویکیان نارد تا ئاویان بۆ بێنێ.
پیاوێ کە ھاتە سەر بێرە کە و دەولکە کەى شوێر کردەوێ.
پاشان دەولکە کەى ھەلکێشایەوێ، ھەستی کرد دەولکە کە قورسە!

کە دەری هینا دەبینی دەولەکە کە کورپکی تێدا یە!
 پیاوێکە شاگەشگە بو و ھاواری کرد:
 - موژدە، موژدە.. ئەم کورپە جوانە ی تێدا یە!
 خەلکە کە زۆر دڵخۆش بون و یوسفیان شار دەوێ.
 رێبوارەکان بەرپێ کەوتن تا گەیشتنە میسر، چوێە بازار و ھاواریان کرد:
 کێ ئەم کورپە جوانە دەکڕێ؟ کێ ئەم کورپە جوانە دەکڕێ؟
 عەزیزی میسر بە چەند درەمێک یوسفی لێ کڕین.
 بازارگانی کان یوسفیان فرۆشت بێتەوێ بزانی ئەمە یوسفە.
 عەزیزی میسر یوسفی بردەوێ کۆشکە کە ی خۆی و بەخێزانە کە ی گوت:
 ئەمە یوسفە، مەدائێکی ئازا و زیرە کە، رێزی بگرە و خواردنی چاکی بدئ و
 جلی جوانی دەبەر بکە.

٨- ئەمەک و داوین پاکێ

(یوسف کورپکی زۆر جوان بو، تا گەورەتر دەبو جوانتر دەبو.
 یوسف کورپکی پەوشت بەرز و بەئەمەک بو، چاکە ی خەلکی لەبەر چا و بو.
 لە مائی عەزیزی میسر دا مایەوێ تا گەورە بو، تا بوێ گەنجیکی زۆر جوان، تا
 بوێ گەنجیکی ھۆشیار و تێگەیشتی).^(١)
 خێزانی عەزیز خۆشەویستی یوسفی چوێ دلی و بۆ یوسف شیت و شەیدا بو،

(١) لێرە دا زۆرم بە پێویست زانیوێ کە ئەم چەند پرستە یە زیاد بکەم ھەر چەندە لە
 عەرەبیە کە دا نیە... وەرگێڕ -

داوای له یوسف کرد کاری خرابی له گهل بکا.

به لام یوسف داواکهی به توندی رت کرده وه و گوتی:

هرگیز کاری وات له گهل ناکهم، ناپاکی له گهل میړده که ت ناکهم،
میړده که ت گوره ی منه و گه لی چاکهی له گهل کردوم و، پرتیکی زوری لیناوم،
من له خوا ده ترسم و هرگیز کاری وا ناکهم.

خیزانی عزیز له یوسف تورپه بو، چو به میړده که ی گوت:

- پیاوه که! یوسف ده یوست کاری خرابم له گهل بکا.

عزیزی میسر زانی خیزانه که ی درو ده کا.

زانی یوسف داوینپاکه و ناپاکی له گهل ناکا.

به خیزانه که ی گوت:

- نه خیر تو تاوانباری، تو ویستوته کاری خرابی له گهل بکه ی.

جوانیه که ی یوسف له میسر دا به هزار تاوازه دهنگی دایه وه، نه گهر یه کی
بیدیایه ده یگوت: بروا ناکهم نه مه مروژ بی، من دلنیام فریشته یه.

خیزانه که ی عزیز میسر پتر له یوسف تورپه بو، به یوسفی گوت:

نه گهر نه م کاره خرابم له گهل نه که ی ده تخمه مه بهندیخانه وه.

یوسف گوتی: بهندیخانه م له م کاره پی خوشتره.

داوای چند پوژئی عزیز میسر وای پی باشر بو یوسف بخاته بهندیخانه وه.

عزیزی میسر دهیزانی یوسف داوینپاکه و بیتاوانه.

یوسف چوه بهندیخانه.

٩- ناموزگاريه که ی ناو به نديخانه

يوسف چوه به نديخانه.

هه مو به نديکراوه کان زانيان يوسف گه نجیکی به ریز و مەردانه یه.

يوسف خاوه ن زانستیکي زۆر مه زنه.

يوسف دلتيکی زۆر به به زه یی له سينه یه.^(١)

به نديکراوه کان يوسفیان خوشويست و ريزيان ليتنا.

خه لکی نيو به نديخانه که به هاتنی يوسف دلخوش بون و زۆر به گه وره یان داده نا.

له گه ل يوسف دو که سی تريش به ندي کران.

هه ردوکیان خه ونيان دی و خه و نه کانيان بۆ يوسف گيرايه وه.

یه کيکیان گوتي:

- من له خه و نه که مدا عه ره قم^(٢) دروست ده کرد.

ئه وه ی تر گوتي:

- منيش له خه و نه که مدا بينيم نامم له سه ره سهرم هه لگرتبو و بالنده ليتيان ده خوارد.

داوايان له يوسف کرد واتای خه و نه کانيان بۆ ليتکداته وه.

يوسف له ليتکدانه وه ی خه و نان زانا بو.

(١) سينه: سينگ.

(٢) عه ره قم: مه ی.

یوسف پێغەمبەرێکی خوا بو.

خەڵک لەو پۆژگادا خوایان نەدەپەرست.

بەلکو بە ھەوێستی خۆیان چەندین خواوەندیان دانابو.

دەیانگوت: ئەمە خواوەندی وشکانییە، ئەمە خواوەندی دەریایە، ئەمە خواوەندی بژێوییە، ئەمە خواوەندی بارانە.

یوسف ھەمو ئەم گومراپونانە دەدی و پێدەکەنی.

یوسف ھەمو ئەم گومراپونانە دەدی و دەگریا.

یوسف دەیویست بانگی خەڵکە کە بکات خوا بپەرستن.

خوا ویستی وابو بانگەواژە کە یوسف لە ناو بەندیخانەدا بێ.

ئەدی نابێ بەندیانیش^(١) ئامۆژگاری وەرگرن؟

ئەدی نابێ بەندیانیش میھرەبانییان لە گەڵ بکری؟

ئەدی بەندیانیش بەندە ی خودا نین؟

ئەدی بەندیانیش ئادەمیزاد نین؟

یوسف لە بەندیخانە بو بەلام ئازاد و ئازا و بویر^(٢) بو.

یوسف ھەزار بو بەلام جوامیڕ و بەرچاو تیڕ بو.

پێغەمبەرەکان لە ھەر شوێنی بن پاستی ئاشکرا دەکەن.

پێغەمبەرەکان لە ھەر پۆژگاری بن خێر و خوشی بلۆ دەکەنەو.

(١) بەندی: زیندان، بەندکراو.

(٢) بویر: بەجەرگ و چاوەترس.

١٠- زیره کایه تی یوسف

یوسف له بهردلی خویه وه گوتی:

پیوستی وای کرده هم دو پیاوه بینه لای من.

نهو کهسه ی پیوستیش بی ملکه چ و نهرم و نیانه.

نهو کهسه ی پیوستیش بی گویرادیتر^(١) و بهرفه رمانه.

نه گهر قسه یان بو بکه م هم هم دو پیاوه و هم بهندکراوه کانی تریش گویم بو ده گرن.

به لام یوسف پهله ی نه کرد.

پیگوتن: دانیسن، بهرله وهی خواردنتان بو بی واتای خه ونه کانتان پیده لیم.

نهوانیش دانیشتن و دلنیا بون.

پاشان یوسف پیگوتن:

من له لیکدانه وهی واتای خه ونان زانامه، هم زانسته ش خوا فیتری کردومه.

نهوانیش دلخوش و دلنیا بون.

نا لیره دا یوسف دهره تی بو هه لکه وت و دهستی کرد به ناموژگاری.

(١) گویرادیتر: گویبیست.

١١- ئامۇڭگارىكىردن بە يەكخو پەرستى

يوسف گوتى: خوا فېرى ئەم زانستەى كردومە.
بەلام خوا زانستەكەى بە ھەمو كەس نابەخشى.
خوا زانستەكەى بە ھاوبەشپەرست نابەخشىت.
دەزانن بۆچى خوا ئەم زانستەى فېر كردوم؟
چونكە مەن وازم لە رېبازى ھاوبەشپەرستان ھىناوہ.
رېبازى باوانى خۆم گرتوہ كە ئىبراھىم و ئىسحاق و يەعقوبن.
ئىمە بەرھەوامان نەزانىوہ ھاوبەش بۇ خودا پەيدا بىكەين.
يوسف گوتى:
ئەم يەكخو پەرستى تەنھا بۇ ئىمە نىيە بەلكو بۇ گشت خەلكىيە.
ئەمە چاكەيەكە خوا بە ئىمەى بەخشىوہ و بە خەلكىشى دەبەخشى، بەلام
زۆرىنەى خەلك سوپاسى خوا ناكەن.
يوسف لېرەدا ھەلۋەستەيەكى^(١) كرد و لىي پەرسىن:
ئىوہ دەلېن خواوەندى وشكانى و خواوەندى دەريا و خواوەندى بىرئوى و
خواوەندى باران.
ئىمەش دەلېن (اللہ) پەرورەدگارى ھەمو جىھانە.
ھەياران ئەم ھەمو خواوەندە پەرت و بلاوانە چاكتەن يان خوای تاك و تەنيا و
بەدەسەلات؟
كوانى خواوەندى وشكانى؟ كوانى خواوەندى دەريا و خواوەندى بىرئوى و

(١) ھەلۋەستە: بىدەنگىونىكى كەم.

خواوهندی باران؟

پیم بلین ئهم خواوهندانه چ شتیکیان له زهویدا هیناوه ته دی؟
یان له به دیهینانی ئاسمانه کاندای کهنگی هاوبه شی خودا بون؟
سهرنج له زهوی بدهن، سهرنج له ئاسمان بدهن، سهرنج له مروژ بدهن.
ئهمه کاره کانی خودایه، دهسا ئیوهش نیشانم دهن غهیره خودا چیان کردوه؟
خواوهندی وشکانی و خواوهندی دهریا و خواوهندی بژیوی و خواوهندی باران
چۆن؟

ئهم خواوهندانه خا نین به لکو ته نهها چهند ناویکن که ئیوه و باب و باپیرانتان
هه لئانه ستون.

دهسه لات دهسه لاتى خوايه، مۆلك مۆلكى خوايه، زهوی زهوی خوايه،
فهردمان فهردمانى خوايه.

ته نهها خوا بهه رستن، ئهمه یه رپیازی راست و تهواو.

به لام زۆرینهی خه لك ئهم راستیه نازان.

١٢- واتای خه ونه کان

یوسف که له ئامۆژگاریه کهی بوه وه، واتای خه ونه کهی بۆ لیكدانه وه.

گوتی: یه کیکیان ده بیته مه یگێر^(١) ی پاشا.

ئه وهی تریش له خاچ ده درئ و بالنده سهری ده خوڻ.

یوسف به پیاهه کهی یه که می گوت:

(١) مه یگێر: عه ره قگێر.

- ئەگەر ئازاد کرای لەلای پاشا باسم بکە و لەیادم نەکە. هەردو پیاوێکیان لە بەندیخانە بردە دەرەوە. پیاوی یەکەمیان ئازاد کرد و بو بە مەگپێری پاشا. پیاوێکی تریش لە خاچ درا و کوژرا. مەگپێرێکە لە بیری چو لەلای پاشا باسی یوسف بکات. یوسف بۆ چەند سالتیک لە بەندیخانەدا مایەو.

١٣- خەونەکەی پاشا

پاشای میسر خەونیکی سەیری دیت. لە خەونەکەدا حەفت مانگای قەلەوی بینی. ئەم حەفت مانگا قەلەوێک حەفت مانگای لەپ و لاوازیان دەخوارد. هەروەها حەفت گۆلەگەفی سەوز و حەفت گۆلەگەفی وشکیشی بینی. پاشا سەری لەم خەونە سەیرە سوپما. لە وەزیر و گزیرەکانی پرسى ئاخۆ ئەم خەونە چی بێ؟ ئەوانیش گوتیان: هیچ نەگەرەم مەرۆڤ لە خودا زۆر شتی خەيالی دەبینی. بەلام مەگپێرێکە گوتی: نا.. هەموو خەونیکی خەيالی نە، من واتای خەونەکەتان بۆ لێکدەدەمەو.

مەگپێرێکە چو بەندیخانە و واتای خەونەکەی پاشای لە یوسف پرسى. یوسف چاکەخواز و مەردانە بو، بەزەیی بە دروستکراوەکانی خوا دەهاتەو. بۆیە واتای خەونەکەی بۆ لێکدانەو.

يوسف چا که خواز و مهردانه بو، بهرچاوته ننگ و په زيل^(۱) نه بو، بؤيه واتای خه ونه که ی ناشکرا کرد و ته گېريشی بؤ کردن.

يوسف گوتی: ماوهی هفت سال کشتوکال بکهن، جا که دانه وېله کان ده دورنه وه له ناو گوله کانيان بهيلنه وه، ته نها نه وه ونده ده ريئن که پتويستنه بيخون.

پاشا هم هفت ساله بؤ ماوهی هفت سال گرانی دادی، نه وه دانه وېله یه که دايد گرن له ماوهی هم هفت ساله دا بيخون، ته نها که ميک نه بيت. پاشان خير و خوشی ده گه پته وه و ولات ده بوژپته وه. مه يگېره که گه پايه وه لای پاشا و واتای خه ونه که ی پېراگه ياند.

۱۴- پاشا به دواي يوسفدا ده نيړی

پاشا که گوتی له واتا و چاره سهریه که بو زور دلخوش و شاد بو، گوتی: کی هم واتايه ی ليکدا وه ته وه؟

هم پياوه بهرېز و چا که خوازه کييه که ناموزگاری کردین و چاره سهری بؤ داناوین؟

مه يگېره که وه لامی دايه وه و گوتی: گه وره م! هم پياوه بهرېز و چا که خوازه يوسفی راستگو يه، هر نه ویش بو پتيگوم ده به مه يگېری پاشا.

پاشا شهيدای دیداری يوسف بو، که سيکی به دواي يوسفدا نارد و گوتی: برؤ يوسفم بؤ بيته، ده يکه مه راويزکاری تاييه تی خوم.

(۱) په زيل: خنس، رژد.

۱۵- يوسىف داۋاي لىكۆلىنەۋە دەكات

نىردراۋى پاشا چۈە لاي يوسىف و پىيگوت: پاشا تۆى دەۋى!
يوسىف رازى نەبۇ يەكسەر لە بەندىخانە بىتتە دەرەۋە، نەبادا خەلك بلىن:
ئەۋەتا يوسىف! كە ھەتا دويىنى لە بەندىخانە بو، ناپاكي لە گەل عەزىزى مىسردا
كردبو.

يوسىف دەرۋنەرز و گەردەنكەش بو، يوسىف زىرەك و خاۋەن ھۆش بو.
ئەگەر ھەر پىاۋىكى تر لە جىگەي يوسىف لە بەندىخانەدا بوايە و نىردراۋى
پاشاي بۇ چوبوايە.

نىردراۋەكە پىي بگوتايە: پاشا بانگت دەكات و چاۋەپىتە.
پىاۋەكە دەسبەجى بە خىرايى دەپۆيشت و لە دەرگاي بەندىخانە دەچۈە
دەرەۋە.

بەلام يوسىف پەلەي نەكرد، يوسىف بە خىرايى نەچۈە دەرەۋە.
بەلكو بە نىردراۋى پاشاي گوت:

من سۆراخ^(۱) دەۋى، من دەمەۋى لە كىشەكەم بىكۆلنەۋە.

پاشان پاشا لە كىشەي يوسىف كۆلىۋە.

پاشا زانى يوسىف داۋىنپاك و بىتتاۋانە.

خەلك زانىيان يوسىف داۋىنپاك و بىتتاۋانە.

بەمچۆرە يوسىف بە بىتتاۋانى لە بەندىخانە ھاتە دەرەۋە.

پاشا رىزى يوسىف گرت و پەلەي بەرز كردهۋە.

(۱) سۆراخ: لىكۆلىنەۋە.

١٦- سهرکاری گه نجینه و بهروبومی ولات

یوسف دهیزانی دهسپاکی له ناو خه لکدا کهم بۆته وه .
 یوسف دهیزانی گزیکاری له ناو خه لکدا زۆر بوه .
 یوسف دهیدی خه لک خیانهت له گه ل مائی خوا ده کهن .
 دهیدی زهوی گه لیک گه نجینهی به نرخى تیدایه به لام به فیرو دراوون .
 به فیرو دراوون چونکه کاربه دهسته کان له خوا ناترسن .
 سه گه کانیا ن تیر و پر ن که چی خه لک نانیان نیه بیخۆن .
 خانه کانیا ن پۆشته کراون که چی خه لک جلیان نیه له بهری بکه ن .
 خه لک کاتی ک سود له گه نجینه و بهروبومه کانی ولات وهرده گرن نه گهر
 کاربه دهسته کانیا ن چاودیریکهر و لیژان بن .
 نه گهر چاودیر بن به لام لیژان نه بن نهوا نازانن گه نجینه کانی زهوی بدۆزنه وه و
 ناتوانن سودیا ن لی وه دهست بیئن .
 نه گهر لیژان بن به لام چاودیر نه بن گزی^(١) و دزی تیدا ده کهن ..
 یوسف چاودیر و لیژان بو .
 یوسف نایه وی چاو له کاربه دهسته کان وهر گیتی تا به هه وهستی خویان مائی
 خه لک بدزن .
 یوسف ناتوانی بیده نگ بی و خه لک له برسان بری .
 یوسف شهرمی نه ده کرد راسته قینه بدرکیئن .

(١) گزی: خیانهت.

بۆيه به پاشای گوت: ېمکه به سهرکاری گه نځينه و بهروبومه کانی ولات،
چونکه من چاودتړی ده که م و ليزانیشم.

به مجوره يوسف بوه سهرکاری گه نځينه کانی میسر.

ئیدی خه لک هه سانه وه و زور سوپاسی خویان کرد.

۱۷- براکانی يوسف هاتن

له میسر و شامدا وهک يوسف هه والی دابو برسیه تی بلاو بیوه وه.

خه لکی شام گوښان لیښو، یه عقوبیش گوښی لیښو که له میسر دا پیاوړکی
میهره بان هدی، له میسر دا پیاوړکی مهردانه و چاکه خواز هدی، که نه ویش
وهزیری گه نځينه کانی میسر.

خه لک ده چونه لای وهزیره که و داوای دانه ویلنه یان لیډه کرد.

یه عقوبیش هه ندی پاره ی دا کوره کانی و په وانه ی میسری کردن تابه لکو
دانه ویلنه بینن.

به لام یه عقوب بنیامینی له گه لدا نه ناردن، چونکه یه عقوب بنیامینی زور
خوشده ویست و حزی نه ده کرد لیتی دور بکه ویتته وه.

یه عقوب له وه ده ترسا بنیامینیش وهک يوسف بفه ویتنن.

براکانی يوسف به ره و لای يوسف به پړی که و تن، نه یانده زانی وهزیره که یوسفی
برا بچوکیانه.

نه یانده زانی وهزیره که نه و یوسفیه که له ناو بیره که دا بو، وایانده زانی يوسف

مردوه.

چون نامريی که له ناو بيردا مایته وه، بيره کهش بيریکی قول بئ.
 بيره کهش له ناو دارستان بئ، دارستانه کهش چول و هول بئ!
 له شه ودا به جيان هيشته بو، شه وه کهش زور تاريک بو.
 براکانی يوسف گه يشته لای يوسف، يوسف زانی نه مانه براکانيه تی به لام
 نه وان نه يانزانی نه مه يوسف.
 نه وان يوسفیان نه ناسيه وه به لام يوسف نه وان ناسيه وه.
 يوسف زانی نه مانه نه وه که سانه که کاتی خوی فرتيان داو ته ناو بيره که،
 نه وانه نه وه که سانه که ويستويانه بيکوژن به لام خوا پاراستويه تی.
 له گه ل نه مه شدا يوسف هيچ قسه يه کی ره قی بئ نه گوتن و روشکيتنی^(١)
 نه کردن.

١٨- گفتوگوي نيوان يوسف و براکانی

يوسف قسه ی له گه لدا کردن و گوتی:
 - نيوه خه لکی کوين؟
 گوتيان: خه لکی که نعانين!
 گوتی: باوکتان ناوی چيه؟
 گوتيان: يه عقوبی کوپي نيسحاقی کوپي ئيبراهيم (درد و سلاوی خويان
 ليبي)

(١) روشکين کردن: قسه ی سارد پيگوتن.

گوتی: برای ترتان ههیه؟

گوتیان: بەڵێ برایه کی ترمان ههیه ناوی بنیامینه!

گوتی: بۆچی له گهڵ خۆتان نه تانهیناوه؟

گوتیان: چونکه باوکمان به تهنیا به جێی ناهێڵی و ههز ناکا لێی دور بکهوێتهوه.

گوتی: له بهر چ به تهنیا به جێی ناهێڵی، منداڵه؟

گوتیان: نه خێر، له بهر ئهوهی کاتی خۆی برایه کی ههبو ناوی یوسف بو، جاریکیان بۆ سهیرانی چوین، لهویدا ئێمه خهریکی پیشڕێکی بوین و یوسفیشمان له لای شتومه کهکان به جێ هێشت، تا ئێمه هاتینهوه گورگ خواردبوی.

یوسف له دلی خۆی پێدهکهنی به لām هیچ قسهیه کی ساردی پێ نهگوتن، یوسف شهیدای بینینی بنیامینی برای بو.

خوای گهوره ویستی ئه مجارهش یه عقوب تاقی بکاتهوه.

یوسف فرمانی کرد نانیان بدهنی.

پاشان پێی گوتن: پرۆن براکهی تریشتان بینن، ئه گهرنا دانهوێڵه تان نادهمی.

یوسف فرمانی کرد پاره و پوله کهیان بخرهوه ناو که لوبه له کانیان.

۱۹- گفتوگۆی نیوان یه عقوب و کوردهکانی

براکان گهڕانهوه لای باوکیان و ئهوهی رویدا بو بۆیان گێڕایهوه، گوتیان:

بابه! دهبی بنیامینمان له گهڵدا بنێری ئه گهرنا وهزیر دانهوێڵه مان ناداتی، خه می بنیامینیش نه بی ئێمه دهپاریزین.

یه عقوب گوتی: لیتان دلتیا نیم وهك چۆن کاتی خۆی له یوسف لیتان دلتیا نه بوم... روداوه که یوسفستان له یاد چو؟ بنیامینیش وهك یوسف ده پاریزن؟ به لام خو خوا پارێزه ره، خوا له هه مو کهس میهره بانتره.

براكان له ناو که لویه له کاندایا پاره و پوله که یان دۆزیه وه، به باوکیان گوت: به راستی نهم وه زیره پیاویکی گه لیک به پریز و جوامیره، پاره و پوله که ی بۆ گلداینه وه و هیچی نه گیراوه ته وه.

بابه! ده توو خوا بنیامینمان له گه لدا بنیره تا به شی ته ویش وه گرین. یه عقوب گوتی: تا به لیتن به خوا نه ده ن له گه ل خۆتانی بینه وه له گه ل تانی نانیرم، نه گه ر شتیکیش روی دا له ده سه لاتی ئیوه دا نه بو جیی گله یی نه. ته وانیش به لیتن به خوا دا بنیامین به پاریزن و له گه ل خۆیانی بینه وه. یه عقوب گوتی: خوا ئاگای لیه چ ده لیتن.

یه عقوب بنیامینی له گه لدا به پری کردن و گوتی: کوره کاڼم! هه موتان له یهك ده رگاوه مه چونه ناو شار. له چهند ده رگایه کی جیاوازه وه برۆنه ژوره وه.

۲۰- بنیامین له لای یوسفدا

براكان فرمانه که ی باوکیان جیبه جی کرد و له چهند ده رگایه کی جیاوازه وه چونه ژوره وه تا گه یشتنه لای یوسف.

یوسف که بنیامینی بینی زۆر دلخۆش بو، بنیامینی له مائی خۆی کرده میوان.

له مالّه وه خوی بؤ بنیامین ناشکرا کرد و پییگوت: من یوسفی براتم..
بنیامین دلنیا بو.

یوسف دواي پوژگار یکی دور و دریژ له دابران و جیابونه وه له گهل بنیامین به
دیده نی یه کتری شاد بونه وه، یوسف دایک و باوک و مالتی و پوژانی مندالیی به
یاد هاته وه.

یوسف ویستی بنیامینی له لادا بیښتته وه، تا هه مو پوژي بییښتی و له
باره ی مالّه وه پرسیاری لیبکات و بیدوینی.

به لām چوڼ بتوانی ئەم مه بهسته بیښتته دی که سبهینی بنیامین بؤ که نعان
بگه ریته وه؟

چوڼ ئەم مه بهسته بیښتته دی که براکان به لینیان به خوا دابی له گهل خویانی
ببه نه وه؟

یوسف چوڼ ده توانی به بی هؤ بنیامین له لای خویدا به ند بکات؟

ئه گهر وابی خه لک ده لین: وه زیر به بی هؤ پیساویکی که نعان به ند کردوه!
بیگومان ئە مه سته میکی مه زنه.

به لām یوسف زیرهک و تیگه یشتو بو.

یوسف جامیکی به هاداری هه بو، ناوی تیدا ده خوارد وه، جامه که ی خسته
ناو که لوپه له که ی بنیامین، پاشان که براکان پویشتن دیده وانیک^(۱) هاواری کرد:
بوهستن ئیوه دزن.

براکان گه رانه وه و گوتیان: چتان بزر کردوه؟

(۱) دیده وان: چاودتیر.

دیده وان گوتی: جامی وه زیر بزر بو، هر که سی کش بهر له وهی بی پشکنین
جامه دزراوه که بگرېنیتته وه یه که باره و شتری له دانه و تلای پشکه ش ده کړی.

براکان گوتیان: سویند به خوا نیمه نه هاتوین خراپه بکه یین و دزمان نه کرده.

دیده وان گوتی: نه گهر دروتان کرد و دزیبوتان سزای دزه که چیه؟

گوتیان سزای دز ته وه یه به ند بکړی، نیمه ناوا سزای دزان ده دین.

دیده وانه که دواي ته وهی که لویه لی هه مویانی پشکنی جامه که ی له ناو
که لویه لی بنیامین دوزیه وه.

براکان شهرمه زار بون به لام به بی شهرمی گوتیان:

نه گهر بنیامین نیستاکه دزی ده کا، له پیشوشدا یوسفی برای دزی کرد.

یوسف هم بوختانه ی گوی لیبو به لام دهنگی نه کرد و تورپ نه بو، یوسف
پیایوکی به ریز و دلنهرم بو.

براکان گوتیان: وه زیری به ریز! هم کوره باوکیکی پیری به ته مهنی هیه،
له بهر خاتری باوکه که ی نازادی بکه و له جیاتی ته و یه کیلک له نیمه به ند بکه،
تو مروقیکی چاکه کاری هم چاکه یه مان له گهل بکه.

یوسف گوتی: په نا به خوا! نیمه چون کاری وا ده که یین، نیمه ته نها ته و که سه
به ند ده که یین که جامه که مان له لادا دوزیه ته وه، نه گهر یه کیکی تر به ند بکه یین
واتا سته می کمان کرده!

به مجوره بنیامین له لای یوسفدا مایه وه، هردو برا به کتر دلخوش و شاد بون.

یوسف له میژ بو به تنیا بو، له میژ بو خرم و که سی نه دیبو.

دواى ئهم ليځدا پرانه دريژه خوا وايکرد به بنيامين شاد بيتهوه، چؤن ده کړئ له لای خوی نه يه ټيټه وه و ليځگه پرې بچي ته وه! نابى چهند رږژيک بيبي نى و به دلخوشى بيدويى؟! جا نه گهر برا له لای برا بميني ته وه سته مه؟! نه خيړ هه رگيز سته م نيه .

۲۱- گهرانه وه بؤ لای يه عقوب

براكان له روى يه کتر دامابون و نه يانده زانى چؤن بگه پرينه وه لای باوکیان؟! براكان بيريان کرده وه چ به باوکیان بلين؟! دوينى به هه والى فهوتانى يوسف دليان ته زانده و جهرگان سوتانده و خهفه تباريان کرد، نه مړوش به هه والى بنيامين؟! برا گه وره که يان له ميسردا مايه وه و به براکانى تری گوت: ئيوه پرېنه وه به بابيه بلين: بابيه گيان! کورپه که ت دزی کرده، ئيمه ش شايه تيمان نه دا مه گهر له سره وهى که زانيمان، ئاگاشمان له ناديار نه بو. يه عقوب که روداوه کهى گوى ليځو، زانى خوا ده ستى له م کاره دا هديه، زانى خوا تاقى ده کاته وه. دويني که به يوسف جهرگى سوتاوه، نه مړو که ش به بنيامين جهرگى بسوتى؟، نه خيړ خوا دو کاره ساتى به سهردا ناهي نى، نه خيړ خوا دوجاران جهرگى ناسوتيني. نه خيړ خوا دوجاران به دو کورپى وهک يوسف و بينامين جهرگى ناسوتيني. خوا ده ستى که ناديارى له م کاره دا هديه.

خوا حىكمەتتىكى شاراۋەى لەم كارەدا ھەيە .
 خوا ھەمىشە كە بەندەكانى تاقىكردۆتەۋە پاشان دلى خوش كردون و خوشى
 پىبەخشيون .
 پاشان خۆ كۆرە گەۋرەكەشى لە مىسر ماۋەتەۋە و نەگەرپاۋەتەۋە .
 خۆ بۆ سىيەم جارىش جەرگى ناسوتى! نەخىر نابى و ابى .
 لىرەدا يەعقوب دلىيا بو و گوتى: بەشكو^(۱) خوا ھەمويانم بۆ بگەرپىتتەۋە ،
 خوا زانايە و كاربەجىيە .

۲۲- نەينىيەكە دەردەكەۋى

بەلام يەعقوبىش مەۋقە ، لە سىنەيدا دل ھەيە نەك كوچكەبەرد .
 يوسفى بە ياد ھاتەۋە و خەمەكەى تازە بۆۋە و گوتى:
 ئەى داخم بۆ يوسف .
 كۆرەكانى سەر كۆنەيان كرد و گوتيان:
 چىە يوسف لە ياد ناكەى؟ دەتەۋى بە خەمان خۆت بىفەوتىنى؟
 يەعقوب گوتى: گازندە و خەم و كەسەرم ھەر بۆ خوا دەدركىنم ، ئەۋەى من
 لەبارەى خواۋە دەيزانم ئىۋە نايزانن .
 يەعقوب دەيزانى ناۋمىدى بىپروابونە ، يەعقوب ھىۋايەكى زۆرى بەخوا
 ھەبو .

(۱) بەشكو: بەلكو، خۆزگە ۋادەبو .

كوپەكانى ناردەوہ مىسر بەو مەبەستەى سۆراخى يوسف و بنىامينى بۆ
بکەن و بەوردى بەدوايدا بگەرپن.

يەعقوب بە كوپەكانى گوت: نەكەن لە مېھرەبانىخوا نائومىد بن.

براكان سىبارە چوئەوہ مىسر.

چوئە لای يوسف و باسى ھەژارى و لىقەوماوى خۆيانيان بۆ کرد و داواى
چاکەيان لىکرد.

لىرەدا خەم و خۆشەويستى لە ناخى يوسف کلپەى کرد و يوسف چىدى خۆى
نەگرت و ئۆقرەى نەما.

كوپانى باوكم و كوپانى پىنغەمبەرەن سكالائى ھەژارى و لىقەوماوى خۆيان
لە لای ۋەزىرىك دەردەبرن!

تا كەنگى خۆميان بۆ ئاشكرا نەكەم؟ تا كەنگى وا بە پەريشانى بيانبينم؟ تا
كەنگى باوكى خۆشەويستم نەبينم؟

يوسف خۆى بۆ نەگىرا و پىيگوتن:

ئاخۆ زانيوتانە چىتان بەسەر يوسف و براكەى ھىنا؟ ئىوہ بەراستى نەزان
بون.

براكان دەيانزانى جگە لە يوسف و لە خۆيان ھىچ كەسىكىتر بەم نەيئىيە
ئاگادار نىە، بۆيە زانييان ئەمە يوسفە!

سبحان الله! يوسف زندوہ؟! لەناو بىردا نەمردوہ؟! لە خۆمان خەنى! يوسف
ۋەزىرى مىسرە؟!

يوسف ئەمىندارى گەنجىنەكانى مىسرە؟!

يوسف بو خواردنی داينی؟!

براكان له وه بېگومان بون نهو كه سهی له گه لیان ده دوی خزیه تی، يوسفی
كوړی یه عقوبه!

گوټیان: توخوا تۆ يوسفی؟

گوټی: به لئی من يوسفم نه مهش برامه، خوا چاكه ی له گه لدا كړدوین،
هه ركه سيك له خوا بترسی و نارام بگری، دیاره خوا پاداشتی چاكه كاران ون
ناكات.

گوټیان: سویند به خوا خوا تۆی به سهر ئیمه دا سهر خسته، ئیمه تاوانبار
بوین.

به لام يوسف سهر كونهی نه كړدن، به لكو پيیگوټن:
خوا لیتان خوش بی، خوا له هه مو كهس میهره بانتره.

٢٣- يوسف به دواي یه عقوبدا ده نیرئ

يوسف شهیدای دیدهنی^(١) یه عقوب بو، چون شهیدای نابی كه نه وهنده له
میژه لیک داپراون؟

ماده م نهینیه كه ناشكرا بو ئیتر بوچی نارام بگری؟

ماده م باوکی خواردن و خواردنه وه و خوی لی تال بوسی نهو چون چیژ له
خواردن و خواردنه وه و خو وهرده گری؟

(١) دیدهن: دیدار، دیتن.

نهیینیە کە ئاشکرا بوە، نهیینیە کە دەرکەوتووە، خوا مەبەستیەتی یەعقوب لەم پەڕیشانیە رزگار بکات و چاوەکانی ڕون بکاتەووە.

یەعقوب ئەوەندە بۆ یوسف خەمی خوارد بو، ئەوەندە بۆ یوسف گریا بو هەردو چاوەکانی کوێر ببون.

یوسف بە براکانی گوت:

برۆن ئەم کراسە ی من بۆ باوکم ببەن و بەسەر دەموچاوی دابەدن چاوەکانی چاک دەبنەووە، هەمو خزم و کەسانیش بۆ ئێرە بێنن.

٢٤- یەعقوب لەلای یوسفدا

کاتیەک بەرێ کەوتن و کراسە کە یوسفیان بەرەو کەنعان دەبرد، یەعقوب هەستی بە بۆنی یوسف کرد و گوتی:

من وا بۆنی یوسف دەکەم.

کەسوکارە کە ی گوتیان:

سویند بەخوا هەر لەسەر هزرە^(١) هەلە کە ی پیشتر ماوی.

بەلام یەعقوب راستی دەکرد هەلە نەبو، کاتیەک موژدە یوسفیان پێپراگەیاندا و کراسە کە یان بەسەر دەموچاوی دادا چاوەکانی ساغ بونەووە، گوتی:

ئەدی نەمگوت ئەوێ من لەبارە ی خواوە دەیزانم ئێو نایزانن؟!

کۆرەکان گوتیان: بابە گیان! داوا لە خوا بکە لە تاوانە کە مان خوێش ببی، ئێمە تاوانبار بوین.

(١) هزر: بیر، فکر.

یه عقوب گوتی: باشه، داوا له خوا ده کهم لیتان خوښ بئ، خوا لیبوردده و میهره بانه.

یه عقوب که گه یشته میسر یوسف زۆر به گهرمی و به دلخوشتی پیشوازی لیکردن، باوک و کور ئه وهنده دلخوشت و شاد بون ناکرئ به قسه باس بکری. ئه و پۆژه پۆژیکی خوښ و پیروژ بو، له سهرتاسهری میسر ناوبانگی دایه وه. یوسف دایک و باوکی له سهر تهخت دانا، هه مو سهری نه وازشیان بۆ یوسف دانهواند.

یوسف گوتی: ئه مه بو واتای خهونه کهی مندالیم، وا خوا به پاستی گیرا. له مندالی خهونم بینی یازده ئه ستیره و پۆژ و مانگ سوژدهیان بۆ بردم. یوسف زۆر ستایشی خوای کرد، یوسف زۆر سوپاسی خوای کرد. یه عقوب و بنه ماله کهی بۆ ماوهی پۆژگارێکی دور و درێژ له میسر مانه وه. یه عقوب و خیزانه کهی له میسردا کۆچی داییان کرد و به ره و لای خوا گه پانه وه.

٢٥- کۆتایی پر خیر

یوسف به هۆی ئه و مولکه زۆرهی که له بهر ده ستیدا بو خۆی لینه گۆرا و له خوا بیئاگا نه بو.

یوسف هه میشه یادی خوای ده کرد و خوای ده په رست و له خوا ده ترسا.

یوسف به فهرمایشته کانی^(١) خوا حوکمی ولاتی ده گیرا.

(١) فهرمایشت: فرمان، ئه مر.

یوسف مولک و مالی دنیای پێ زۆر گرنگ نه بو.

یوسف ههزی نه ده کرد وهك پاشایان بمړی و له رۆژی زندوبونه وه له گهڵ پاشایان کۆبکریته وه.

به لکو ههزی ده کرد وهك بهنده خواپه رسته کان بمړی و له گهڵ چاکه کاران ههشر بکړی.

یوسف له خوا ده پاراپه وه و ده یگوت:

خوایه! مولک و مالی کی زۆرت پیدام، واتای لیکدانه وهی خه و نانت فیرکردوم، په روهرد گارا! وه دیهینه ری ئهرز و ئاسمانان! تو له دنیا و له دوا ییدا هه ر خوا ی په روهرد گاری منی، به موسلمانیتتی بمیرینه و به چاکه کارانم بگه یه نه وه.

خوا ی گه ورهش به موسلمانیتتی مراندی و به باب و باپیره کانی گه یاند که ئیبراهیم و ئیسحاق و یه عقوب بون، درود و سلاوی خوا له وان و له پیغه مبه ری خوشمان بێ.

به سه‌رهاتی

پیغمبر نوح

سلاوی خوی لیبی

١- ئە دوای ئادەمدا

خوای گەورە بەرەكەتى خستە نەوہى ئادەم و، ژن و پیاوێكى گەلیك زۆریان
لیكەوتەوہ، نەوہى ئادەم زۆر زۆر بون و بەسەر زەوى بلاوبونەوہ.

ئەگەر ئادەم بەخۆی بگەریتەوہ و مىندالەكانى بىینى نایانناسى.

ئەگەر پىی بلین: باوكە ئادەم! ئەم خەلكە ھەموى نەوہ و مىندالى تۆن،
سەرسام دەبى و دەلى: سوبجانەللا! ئەم خەلكە ھەموى مىندالى منن؟! ئەم
خەلكە ھەموى نەوہى منن!؟

نەوہى ئادەم زۆر گوند و شاریان دروست کرد، گەلیك خانویان بنیات نا،
زەوى و زاریان دەکیلا و دانەوێلەیان دەچاند، بەمجۆرە بۇ خۆ دەژیان.

ئەوكات خەلك ھەمو لەسەر دینى باوكە ئادەم بون، تەنھا خویان دەپەرست
و لە ھاوبەشپەرستى دور بون.

خەلك ھەمو يەك نەتەوہ بون، ئادەم باوكى ھەمويان بو، تەنھا خویان بە
پەرۋەردگار دادەنا.

٢- ھەسودى شەیتان

بەلام ئىبلیس و نەوہكانى ئىبلیس چۆن بەمە پازى دەبن؟

ھىشتا خەلك خوا دەپەرستن؟

ھىشتا خەلك ناكۆك نین و يەك نەتەوہن^(١)؟

(١) نەتەوہ: ئوممەت.

نابیّ وابیّ! نابیّ وابیّ!

نەوەکانی ئادەم بچنە بەهەشت و نەوەکانی ئیبلیسیش بچنە دۆزەخ؟ نابێ
وابێ! نابێ! وابێ!

نیبلیس سوژدهی بو ئادهم نه بر دوه بۆیه خوا دهی کردوه و نه فره تی^(۱)
لیکروه.

ئەدى نابىي تۆلە لە مىندالەكانى ئادەم بىكەتمە تائەوانىش بچنە دۆزەخ؟ بەلىي
تۆلە دەكەتمە! بەلىي تۆلە دەكەتمە!

۳- بیرگردنه وهی شهیتان

شہیتان بیرى کرده وه خه لک بجاته سهر بته رستی، تا به لکو بچنه دۆزه خ و
ههر گیز نه چنه به هه شته وه .

شہیتان دہیزانی خوا لہ ہەرچی گوناح و تاوان ھدیہ خوش ببی لہ
 ھاویہ شپہ رستی خوش نابی.

بۆيە شەيتان ويستى خەلك بۆ ھاوبەشپەرستى بانگ بكا تا ھەرگىزاو
ھەرگىز نەچنە بەھەشتى.

شهيتان بيري كرده وه چ پڙگه يهك بگريته بهر تا بتوانئ خه لك له
خواپه رستي وه بهر وه هاوبه شپه رستي بانگ بكا؟

ئەگەر بېجىتە لاي خەلك و پىيان بلى: خەلكىنە بت بېپرستى، خوا مەپەرستى.
خەلك جويىنى پىدەدەن، لىي دەدەن، تىي ھەلدەدەن.

(۱) نه فرهت: نه فرین، له عنه ت.

دەلّين: پەنا بە خوا! ھاوبەش بۇ خوا پەيدا بکەين؟! بتى لە بەرد بپەرستين؟!
برۆ وازمان لى بىننە، تۆ شەيتانى نەفرەت لىکراوى! تۆ شەيتانى خراپە خوازى!

۴- فىلى شەيتان

بەلام شەيتان دەرگايەكى دۆزيەو و لەم دەرگايەو چو ناو مېشكى خەلکى.
لەناو خەلکدا چەند پياويک ھەبون پياوى لەخواترس بون، شەو و رۆژ ھەر خويان
دەپەرست و زۆر يادى خويان دەکردەو.
ئەم پياوانە خويان خۆشەويست، خواش ئەوانى خۆشەويست ونزاي^(۱) قبول
دەکردن.

خەلک ئەم پياوانەى خۆشەويست و بە گەرەيان دادەنان.

شەيتان زۆر چاک بەمە ئاگادار بو.

ئەم پياوانە مردن و بەرەو لای خوا گەرانەو.

شەيتان چو لای خەلکەکە و پياوکانى ياد خستەو.

گوتى: فلان و فيسار پياو چۆن بون؟

گوتيان: سبحان الله! پياوى لەخواترس و خواپەرست بون! ئەگەر نزايران
بکردايە قبول دەبو، ئەگەر داوايان لە خوا بکردايە خوا پيى دەبەخشين.

(۱) نزا: دوعا، پارانەو.

۵- وىنەي پىاوپاكاكان

شەيتان گوتى: ئىتوھ بۆيان خەمبارن؟

گوتيان: زۆر خەمبارين.

گوتى: ئىتوھ تامەزرۆن بۆيان؟

گوتيان: زۆر تامەزرۆين.

گوتى: مادەم وايە بۆچى ھەمو پۆژى تەماشايان ناكەن؟

گوتيان: چۆن دەتوانين؟ ئەوان مردون و نەماون؟!

گوتى: وىنەيان بۆ بكىشن و گشت سبەينان سەيريان بکەن.

خەلک بە قسەكەي ئىيليس سەرسام بون و وىنەي پىاوپاكاكانيان كىشا،
ھەمو پۆژى سەيرى وىنەكانيان دەکرد، كە وىنەكانيان دەدى پىاوپاكاكانيان
بەبىر دەھاتەوہ.

۶- لە وىنەوہ بۆ پەيكەر

پاشان خەلک بەرەبەرە وىنەكانيان کردە پەيكەر.

پەيكەرىكى گەلى زۆريان بۆ پىاوپاكاكان داتاشى.

پەيكەرەكانيان لە مال و لە مزگەوتان دادەنا.

خەلکەكە خاويان دەپەرست و ھاوبەشيان بۆ پەيدا نەدەکرد.

دەيانزانى ئەم پەيكەرەنە خاوين و پەيكەرى پىاوپاكانن.

دەيانتزانى پەيكەرەكان بەردن و زيان و قازانچ ناگەيەنن و بىژىويان پىئابەخشن.

بەلام بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكارىان دىئان و بە گەرەيان دادەنان، چونكە پەيكەرى پىاوچاكان بون.

ئىتر ژمارەى پەيكەرەكان زۆر بون و زۆر بە گەرە سەيرىان دەکردن، ھەر پىاوچاكيك بىردىبايە پەيكەرىكيان بۇ دروست دەکرد و ناوى پىاوچاكةكەيان لىدەنا.

۷- لە پەيكەرەوہ بۇبت

ئەم چىنە خەلكە مردن.

كۆرەكان باوكى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىان بۇ تەبەررۇك و پىرۆزى بەكار دىئا.

باوكانى خۇيان بىنىبو پەيكەرەكانىان بە گەرە دادەنا.

دەياندى پەيكەرەكانىان ماچ دەکرد و دەستيان پىئ دادەھىئان و دوعايان لەلادا دەکردن.

دەياندى سەريان بۇ دادەنواند و كىرنوشيان بۇ دەبردن.

بەلام كۆرەكان لە باوانيان تىپەراند و وايان لىھات سوژدەيان بۇ دەبردن و لىيان دەپارانەوہ و قوربانىيان بۇ سەر دەبرىن.

بەمچۆرە بتەكان بون بە خواوہند، خەلك پىشتەر چۆن خوايان دەپەرست وايان لىھات بە ھەمان شىوہش خواوہندەكان پەرستىن.

خاۋەندەكان گەلى زۆر بون، ئەمە ناۋى ۋەددە و ئەۋە ناۋى سۈاعە، ئەمە ناۋى يەغۇشە و ئەۋە ناۋى يەغۇقە، ئەمەش ناۋى نەسرە.

۸- تۈرەيى خوا

خا گەلىك لەم خەلكە ھاۋبەشپەرستە تۈرە بو و نەفرەتى لىكردن، چۆن خوا لە خەلكى تۈرە نەبى و نەفرەتيان لى نەكات؟

ئايا بۇ ھاۋبەشپەرستى دروستى كردون؟

ئايا بۇ ھاۋبەشپەرستى بژىوييان پىدەبەخشى؟

لەسەر زەۋى پرۆن و بە خواش يىپروا بن؟!

بژىۋى خوا بخۆن و ھاۋتاشى بۇ پرپار دەن؟!

بەراستى ئەمە ستەمىكى گەۋرەيە! بەراستى ئەمە ستەمىكى گەۋرەيە!

خا لە خەلكەكە تۈرە بو، بارانى بۇ نەباراندن، بژىۋى لى كەم كردنەۋە، دانەۋىلە كەم بوەۋە، نەۋە و مىندال كەم بونەۋە.

بەلام خەلك ھۆشيار نەبونەۋە، بەلام خەلك ژىۋان^(۱) نەبونەۋە.

۹- پیغامبر

خوا ویستی پیغهمبه ریکیان بو بنیروی تا له گه لیان بدوی و ناموزگاریان بکات.

خوا له گهڼ ټاڪ به ٽاڪي مروڙخان نادوي، خوا له گهڼ ٻه ڪه ٻه ڪهي خه ٽڪان
نادوي و بلئي وا بڪهن و وا مه ڪهن.

پاشا کان له گهڙ يه که يه که ي خه لکي نادوین.

پاشاكان ناچنه لای یه كه یه كهی خه لك و پییان بلین و ا بكن و وا مه كن.

پاشاكان مروفتن وهك ههر مروفتكىتر، هه مو كه سيك ده توانى بيانينى و
گوئى له وته كانيان بگرئ.

به لّام كه س ناتوانی خوا ببینی و له گه لّی بدوی و گوئی له وته كانی بگری.

تہنہا تہو کہ سانه دہتوانن کہ خوا خوئی مہ بہستی بن.

بۆيە خوا ويستى پيغەمبەرىڭ بۇ خەلك بىئىرى تا لەگەللىان بدوئە
نامۇزگارىيان بىكات.

۱۰- مړوفيان فریشته؟

خوا وای ویست پیغه مبه ره که مروژ بی، یه کیك بی له خه لکه که، خه لک
بیناسن و له وته کانی بگهن.

ئەگەر پېغەمبەرەكە فریشتە بوايە خەلك دەيگوت:

جیاوازیماں وهك ئاسمان و ریسمان وایه، نهو فریشته و ئیمه مروّث! ئیمه نان دهخوین و ئاو دهخوینهوه و نهوه مان ههیه، چۆن دهتوانین خوا بیهه رستین؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش نان دەخۆم و ئاۋ دەخۆمەۋە و نەۋەم ھەيە كەچى ئەۋەتەننى دەتوانم خوا
بپەرستم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستى؟

ئەگەر پېغەمبەرەكە فرىشتە بوايە خەلك دەيگوت:

تۆ برسى و تىنو نابى، تۆ نەساغ نابى و نامرى بۆيە دەتوانى بەردەۋام خوا
بپەرستى و يادى خوا بكەى! بەلام ئىمە مەرۇقنى، تىنو دەبىن و برسى دەبىن،
نەساغ دەبىن و دەمرىن، چۆن دەتوانىن بەردەۋام خوا بپەرستىن و يادى بكەين؟

بەلام ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى دەلى:

منىش ۋەكو ئىۋەم، برسى و تىنو دەبىم، نەساغ دەبىم و دەمرىم، كەچى ئەۋەتەننى
دەتوانم خوا بپەرستم و يادى بكەم، دەى ئىۋە بۆچى خوا ناپەرستىن و يادى ناكەن؟
كەۋاتە ئەگەر پېغەمبەرەكە مەرۇف بى خەلك قسەى دەپرېت و پروبىيانوى
نامىنى.

۱۱- پېغەمبەر نوح

خوا ۋاى ويست نوح بىكەتە پېغەمبەر و بۇ نەتەۋەكەى بنىرى.

لە ناۋ نەتەۋەى نوحدا گەلىك پىاۋى دەۋلەمەند و سەرۆك ھەبون، بەلام خوا
نوحى بۇ پەيامەكەى خۆى ھەلبۇارد، كەسىكى ترى ھەلنەبۇراد.

خوا خۆى دەزانى كى پەيامەكەى ھەلدەگرى، خوا خۆى دەزانى كى
راسپاردەكەى ھەلدەگرى.

نوح پیاویکی چاکەخاوە بەرێز و جوامێر بو، نوح پیاویکی ژیر و دڵنەرم بو،
نوح پیاویکی دڵسۆز و بە بەزەیی بو، نوح پیاویکی دەسپاک و راستگۆ بو.
خوا نوحی بۆ پەيامەکەى خۆى ھەلبژارد و سروشی^(۱) بۆ دابەزانند و پیتی
فەرمو:

ئەى نوح! ھەلسە نەتەووە کەت بێدار بکەووە بەر لەوہى سزای سەختى خوايان
دوچار ببێ.

ئەویش ھەلسا و بەناو نەتەووە کەیدا دەگەرا و بە خەلکەکەى دەگوت:
خەلکینە! من پیڤەمبەرى خوا، بۆتان دڵسۆزم گویم بۆ بگرن.

۱۲- نەتەووەکەى چ وەلامیکیان دایەووە؟

نوح کاتیڤ نەتەووەکەى بێدار دەکردهووە و دەیگوت:
خەلکینە! من پیڤەمبەرى خوا، بۆتان دڵسۆزم گویم بۆ بگرن.
ھەندى کەس دەیانگوت:
کەنگى^(۲) بۆتە پیڤەمبەر؟ تا دوینى وەك ئیمە پیاویکی ئاسایی بو کەچى
ئەمڕۆ دەلێ پیڤەمبەرى خوا؟!
برادەرەکانى دەیانگوت:

لە منداڵى لەگەڵ ئیمە یارى دەکرد و ھەموو پۆژى لەگەڵمان دادەنیشیت!
کەنگى پیڤەمبەرایەتى بۆ ھاتووە؟ بە شەو یان بە پۆژ؟!..

(۱) سروش: نیگا، وەحى.

(۲) کەنگى: کەى، چ کاتى.

دەۋلە مەندە لوتبەرزە كان^(۱) دەيانگوت:

دياره خوا كەسىكى ترى نەبىنىوہ؟ دياره ھەمو خەلك مردون و تەنھا ئەم
ھەزارەى تىدا ماوہ تەوہ؟!

نەفامە كان دەيانگوت:

چۆن دەلى پېغەمبەرم؟ خۆ نوحىش وەك ئىمە مروڤە!

ھەندى كەسى تر دەيانگوت:

ئەگەر خوا پېغەمبەرى بناردايە فرىشتەيەكى دەنارد، لە باب و باپىراغان
نەبىستوہ مروڤ بىتتە پېغەمبەر!

ھەندى كەسى ترىش دەيانگوت:

دياره نوح مەبەستى لەم وتانە ئەوہيە كە بىتتە سەرۆك و دەمپراستى خەلكى!

۱۳- گەفتوگۆى نىوان نوح و نەتەوہكەى

خەلك پىيانوابو بىپەرستى كاريكى راست و دروستە، پىيانوابو ھۆشمەندىيە.

پىيانوابو ئەو كەسەى بت نەپەرستى گومرا و گەمژەيە.

دەيانگوت: باب و باپىراغان بتيان دەپەرست، بۆچى ئەم كابرايە بت
ناپەرستى؟

نوح دەيزانى بىپەرستى گومرا بونە، بىپەرستى گەمژەيە.

نوح دەيزانى باب و باپىران لە گومرايون و گەمژەيىدا ژيان.

(۱) لوتبەرز: خۆ بەگەرەزان، فیزیەرز.

ئاده م باوکی هه موان بو که چی بتی نه ده په رست، به لکو خواي ده په رست.
نوح ده یزانی نه ته وه که ی له گومر ابون و گه مژه یی دان چونکه به رد ده په رست
و نه و خودایه ناپه رست که دروستی کردون.

نوح به نیو نه ته وه که یدا ده گه را و پر به دهنگی خوی هاواری ده کرد:
هو نه ته وه که م! ته نها خوا بپه رست، جگه له خوا په رستراوی تری به هه قتان
نیه، من ده ترسم توشی سزای رۆژیککی سه خت بن.

که چی پیاوماقولانی^(۱) نه ته وه که ی گوتیان:

ئهی نوح ئیمه پیمان وایه تو گومرا بوی.

نوح وه لامی دانه وه و گوتی:

نه ته وه که م! من گومرا نیم، من پیغه مبهرم له لای خواوه نیتر دراوم،
په یامه کانی خواتان پیژاده گه یه نم و نامۆزگاریتان ده که م، نه وه ی من له باره ی
خواوه ده یزائم ئیوه نایزان.

۱۴- زه بونه کان شونیت که وتون

نوح گه لیککی هه ول دا نه ته وه که ی برپای پی یینن و خوا بپه رست و واز له
بتپه رستی بیینن.

به لام نه ته وه که ی برپایان پی نه هیئا، ته نها چهند که سیك برپایان پی هیئا که
به بهری ره نجی خویان ده ژیان و ته نها هه لالیان ده خوارد.

(۱) پیاوماقول: پیاوی دیار و ده مراست.

به لّام ده و له مه ندانی نه ته وه که ی له بهر شه وه ی خو یان به گه وره ده زانی
ملکه چی نوح نه بون، به مال و مندالان خه ریک بون و بیریان له پژوی دوا یی
نه ده کرده وه.

ده یانگوت: ئیمه گه وره و ده مپراستی خه لکین، نه مانه زه بون و پوت و بر سین.

کاتیک نوح بو خوا په رستی بانگی ده کردن ده یانگوت:

چون پروات پی دینین که زه بونه کان شوینی تو که وتون.

داوایان له نوح کرد هه ژار و پوت و برسیه کان ده ربکات و له خوی به دوریان
خاته وه.

به لّام نوح داوا که ی رت کرده وه و پییگوتن:

من هه رگیز پرواداران ده رنا که م، ده رگا که ی من ئاستانه ی^(۱) پاشایان نیه، من
پیغه مبه رم و له سزای خوا بیدارتان ده که مه وه.

نوح ده یزانی نه م هه ژار و پوت و برسیانه پرواداری دل سوزن.

ده یزانی نه گه ر هه ژاره کان ده ربکات خوا لیی توره ده بی، که سیش ناتوانی له
سزای خوا رزگاری بکات.

له بهر شه وه به نه ته وه که ی گوت:

نه ته وه که م! نه گه ر من ده ریان بکه م که س هه یه له سزای خوا رزگارم بکا؟!

(۱) ئاستانه: ده ربار و بهر دیوه خانی پاشایان.

١٥- برۆییانوی دەوڵەمەندەکان

دەوڵەمەندەکان گوتیان:

ئەو شتە ی نوح بانگەوازی بۆ دەکا راست نیە.

خێر و خۆشی تێدا نیە.

چونکە بە ئەزمون بۆمان رۆن بۆتەو لە هەموو کاریکی خێردا هەر خۆمان دەستپێشخەر بوین.

چاکترین خواردن هەر ئێمە هەمانە، جوانترین جل هەر ئێمە لەبەرمانە، لە هەموو شتێ هەر خەڵک لە دوامانە.

ئێمە پێمانوایە هەر خێر و خۆشییەک لەم شارەدا پەیدا ببێ دەبێ بۆ ئێمە بێت و لە دەست خۆمان دەرئەچێ.

جا ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خۆشی تێدا بوایە، دەبوایە بەرلەووی بۆ ئەم هەزارانە بوایە بۆ ئێمە بێ.

ئەگەر ئەم ئاینە خێر و خۆشی تێدا بوایە، نەدەبوایە هەزارەکان پێشی ئێمە برۆا بێنن.

١٦- بانگەوازه‌که‌ی نوح

نوح بانگی نەتەوێکە کرد و گەلیک نامۆژگاری کردن.

دەییگوت: نەتەوێکەم! من لە سزای سەختی خوا بێدارتان دەکەمەو، خوا بپەرست، لە خوا بترسن، بە گویم بکەن، ئەگەر وابن خوا لە گوناھە کانتان دەبورئ^(١) و سزاکەتان لەسەر هەڵدەگرئ، هەر کاتیکیش ئاکام (ئەجەل)ی خوا

(١) دەبورئ: خۆش دەبێ.

ھات دوا ناخریت، بریا ئەو ەتەن زانیبا.

خوا لییان تورە ببو بارانی بۆ نەدەباراندن، بەرھەمی کشتوکال و زگوزایان^(۱)
کەم ببو ەو ە.

نوح پێی گوتن: نەتەو ە کەم! ئەگەر ئێو ە برۆا بێنن خوا لیتان پازی دەبێ و
سزاتان لەسەر ەلەدەگرێ.

بارانتان بۆ دەبارینێ و بەرھە کەت دەخاتە نەو ە و بژیویتان.

نوح بانگی نەتەو ە کەم دەکرد بۆ لای خوا بگەرینەو ە.

پێی دەگوتن: دەلیی خوا ناسن؟ چا و ەلپن سەیری نیشانە و بەلگەکانی
خوا بکەن، بیر لە ئەرز و ئاسمانان بکەن ەو ە، بیر لە رۆژ و مانگ بکەن ەو ە.

کێ ئاسمانەکانی دروستکردو ە؟

کێ مانگی روناک و رۆژی گلپەداری دروستکردو ە؟

کێ ئێو ە دروستکردو ە و زەوی بۆ سازاندون تا بتوانن لەسەری بژین!

بەلام نەتەو ە کەم نوح تەمبێ نەبون^(۲)!

نەتەو ە کەم نوح برۆایان نەهینا!

بەلکو کاتیەک کە پیغمبەر نوح بۆ خواپەرستی بانگی دەکردن پەنجەیان لە
گوپی خو دەنا!

جا ئەگەر یەکیەک شت نەبیستی چۆن تێدەگا؟

ئەگەر یەکیەک نەیهوئ شت ببیستی چۆن دەبیستی؟

(۱) زگوزا: لەدایکبونی مندالان.

(۲) تەمبێ بون: دەست لە کاری ناپەرەوا ەلگرتن بەھۆی سزایەک.

١٧- نژای نوح

نوح هەولێکی زۆری لە گەڵ دان و ماوەی رۆژگاریکی درێژ بانگی کردن.
 نوح ماوەی نۆ سەد و پەنجا سالان بۆ خواپەرستی بانگی کردن.
 بەلام نەتەوێکی نوح برۆیان نەهێنا.
 وازیان لە بتپەرستی نەهێنا، بۆ لای خوا نەگەرانهوه.
 نوح تا کەنگی چاوەڕێی بی؟
 تا کەنگی خراپەکاری لەسەر روی زەوی ببینی؟
 تا کەیی ببینی بەرد بپەرستێ؟
 تاکەیی ببینی خەڵک بژێوی خوا بھۆن و بەناو خواوەندی تر بپەرستن؟
 نوح چۆن لە نەتەوێکی تورپە نابێ؟ زۆری نەرمی لە گەڵ کێشان، زۆر ئارامی
 لەسەر گرتن، تەنانت کەس هێندەیی نوح ئارامی نەگرتو!
 نۆسەد و پەنجا سال؟! الله اکبر لەم رۆژگارە درێژە! الله اکبر لەم رۆژگارە
 درێژە...!
 خوا سەروشی بۆ نوح هەنارد، فەرموی:
 جگە لەوانەیی برۆیان هێناوە کەسێ تر برۆا ناھێنێ.
 نوح بۆجاری کۆتایی بانگی نەتەوێکی کردەو و پێیگوتن:
 - وازیین و بگەرێنەو.
 بەلام نەتەوێکی ئامۆژگاریان پەت کردەو و گوتیان:

- نهی نوح گوئ بگره! نیمه پروات پیناهینین و زوریششت مشتومر^(١) له گهل کردوین، پرو ته گهر راست ده کهی باکت^(٢) نه بی با هره شه کهت بیتته دی و دو چاری سزای خوا بین.

نوح له پیناو خوا لییان توپه بو، گوئی:
- خواجه! بی پروا کانی سهر زه وی له ناو بیه و که سیان تیدا مه هیله.

١٨- که شتی

خوا نزا کهی نوحی قبول کرد و وای ویست نه ته وه کهی له ناویدا بخنکیئن.
به لام خوا دهیه وی نوح و پروا داره کان پرزگار بن.
خوا فرمانی به نوح کرد که شتی کی گه وره دروست بکات.
نوح دهستی کرد به دروستکردنی که شتی کی گه وره.
نه ته وه که دهیاندی نوح خه ریک و سهرقاله^(٣).
گالتیهان پیده کرد، دهیانگوت:

نهی نوح نه مه چ به زمیکه؟ له که نگیوه بویه دارتاش؟
چه ندمان پیگوتی له گهل نه م زه بونانه دامه نیشه، به لام تو به گویت نه کردین
و هر له گهل دارتاش و ناسنگهران دانیشتی تا بوی به دارتاش!
نه م که شتی له کوئ ده روا نهی نوح؟

(١) مشتومر: ده مه قالی.

(٢) باک: منهت.

(٣) سهرقال: مه شغول.

به راستی هه مو کاره کانت سهیر و عهتتیکهن!
 له سهه لم دهروا یان به سهه چیا هه لده گه پئ؟
 ده ریا لیره گه لی دوره، جنۆکه هه لیده گرن یان گاگهل^(۱) پایدیه کیشن؟
 نوح گوئی له هه مو ئهه قسانه ده بو به لام ئارامی ده گرت.
 پیشتەر قسهی ناخۆشتی بیستوه و ئارامی له سهه گرتوه!
 به لام جاروبار پیی ده گوتن:
 ئیوه گا لته مان پیده کهن به لام پۆژیک دئ گا لته تان پی بکهینه وه.

۱۹- لافاو

سزای خوا هات، په نا به خوا له سزای خوا!
 ئاسمان بارانی داباراند، ههه باراندی و ههه باراندی و ههه باراندی، ده تگوت
 ئاسمان بۆته بیژینگ و ئاو پاناگری.
 زه ویش ئاوی هه لقولاند، ئاو لافاوئیکی گه وره ی هه لکرد، له هه مو لایه که وه
 خه لکی داگرته وه.
 خوا سروش ی بۆ نوح نارد و فهرموی:
 له نه ته وه و له خزمانت نه وانه ی پروایان پی هی ناوی له گه ل خۆت بیان به ناو
 که شتی.

(۱) گاگهل: کۆمه لێک گا.

لە گشت جۆرە گیانلەبەر و پەلەوەرێکی ش نیر و مییدەك هەلبژێرە و بیانخە ناو کەشتی.

چونکە لافاوێکە لافاوێکی گشتیە، هیچ مڕۆ- ڤ و گیانلەبەرێک قوتار^(۱) ناکا.

نوح فەرمانەکی خوای جیبەجی کرد.

لەناو کەشتیە کەدا برۆادارانێ نەتەوێکە و نیر و میی گشت گیانلەبەر و پەلەوەرێکی ش لەگەڵدا بو.

کەشتیە کە بەسەر ئاو کەوت و ڕۆیشت، لافاو شەپۆلی زل و زەبەلاحی وەك شاخانی هەڵدەکرد.

نەتەوێکە دەچونە شوینی بەرز بەرز و بەسەر گرد و تەپۆلکان هەڵدەگەران، لە سزای خوا هەڵدەهاتن.

بەلام هیچ کەس ڕزگار نابێ.

۲۰- کۆرەکە ی نوح

نوح کۆرێکی هەبو، کۆرەکە ی بیروا بو، لە گەڵ بیرواکان دابو.

نوح کۆرەکە ی بینێ وا لەناو لافاو دایە، گوتی:

- کۆرە وەرە لە گەڵ ئیمە بە سواری کەشتی بە، لە گەڵ بیرواکان مەبە.

کۆرەکە ی گوتی:

نا بابە دەچمە سەر چیا، چیا لە لافاو دەمپاریزی.

(۱) قوتار: ڕزگار، دەریاز.

نوح گوتى: نا كوپرى خۆم ئەمپۆ كەس لە سزای خوا رزگار نابى مەگەر ئەوانەى خوا مېھرەبانى لەگەڵدا كردون.

لەم قسانەدا شەپۆلێك ھەلیكرد و لیكى كردن^(۱)، كۆپەكەى خنكا.

نوح بۆ كۆپەكەى خەفەتبار بو، چۆن خەفەتبار نەبى! ئەدى كوپرى خۆى نییە؟

كۆپەكەى نوح ئەگەرچى لە لافاوەكەى دوینی رزگارى نەبو بەلام نوح حەزى دەکرد لە ناگرى پۆژى دوایی رزگارى بى.

ناگر لە لافاوە سەختەرە، نازارى پۆژى دوایی لە ھى دونیا ناخۆشترە.

ئەدى خوا بەلێنى پینەداوە خزم و كەسى رزگار بكات؟

بەلێ! بەلێنى داوە و بەلێنى خواش تەواوە.

بۆیە نوح ویستى لە خوا بپاریتەوێ تا لە كۆپەكەى خوش ببى.

۲۱- لە كەسى تۆنیە

نوح لە خوا پاراىەو و گوتى:

خوایە كۆپەكەشم كەسى منە، بەلێنى تۆ راست و تەواوە، خوایە خۆت دادگەرتەین فەرمانپەرەى.

بەلام خوا تەماشای نەژاد و بنەمالە ناكات، خوا تەماشای كردهوێ دەكات.

خوا ئەو پارانەوێە قبوڵ ناكات بۆ ھاوێشپەرستان بكرى.

ھاوێشپەرست كەسى پېغەمبەر نیە ئەگەر چى كۆریشى بى.

(۱) لیكى كردن: لە یەكترى داپراندن.

خو نوحى لەم پاستىيە ئاگادار كردهو و فەرمى: ئەى نوح ئەم كۆرە لە كەسى تۆ نىيە چونكە كۆرپكى بېپروا بو، چاكەكار نەبو خراپەكار بو. داواى شتېكم لى مەكە كە زانىيارىت لە بارەو نەبى، ئامۆزگارىت دەكەم وەك نەفامان نەبى. نوح وريا بۆو، بۆ لای خوا ژىوان بۆو. گوتى: پەروەردگار! خۆم لەو دەپارىزم كە داواى شتېكت لىبكەم زانىيارىم لە بارەو نەبى. خوايە ئەگەر لىم نەبورى مېھرەبانىم لەگەلدا نەكەى دەچمە رىزى دۆپاوەكان.

۲۲- دواى لافاوەكە

كە مەبەستەكەى خوا ھاتە دى و بېپرواكان لە ئاودا خنكان؛ ئاسمان بارانى راگرت و زەوى ئاوى ھەلمژتەو. كەشتى لەسەر شاخى جودى لەنگەرى گرت و خۆى گرتەو. نەفرەت لە بېپروايى كرا و بېپرواكان لەكۆل بونەو.^(۱) خوا فەرمانى بە نوح كرد بە ئارامى دابەزى. نوح و خەلكانى كەشتى بە ئارامى دابەزىنە سەر زەوى و ترسى خنكانيان نەما.

(۱) لە كۆل بونەو: لەناو چون.

بیڤرواکانی نهتهوهی نوح له ناوچون، ئەررز و ئاسمان بۆیان نه گریان و خهفه تبار
نه بون.

پاشان خوا بهره کهتی خسته نهوهی نوح، نهوهی نوح به سهر زه ویدا بلاوبونهوه
و گهلی شویتیان ئاوه دان کردهوه.

چه ندين پیغه مبهراڼ و پاشایان لی پهیدا بو.

سلاوی خوا له سهر نوح بی، سلاوی خوا له سهر نوح بی.

به سهرهاتی

پیغمبر هود

سلاوی خوی لیلی

١- ئە دوای نوحدا

خوا بەرە کەتێ خستە نەوێ نوح و زۆر بون، بەسەر زەویدا بلایونەو،
نەتەوێهێکیان تێدا هەلکەوت پێیان دەگوتن نەتەوێ عاد.

نەتەوێ عاد پیاوی بەهێز و بە بازو بون، لاشەیان دەتگوت ئاسنە.

بەسەر هەموو کەسیکدا زāl دەبون، کەس بەسەریاندا زāl نەدەبو.

لە کەس نەدەترسان و هەموو کەس لێیان دەترسا.

خوا لە هەموو شتێکدا بەرە کەتێ بە نەتەوێ عاد بەخشیبو.

گەلە و شتر و مێگەلە مەری عاد دۆلی پر کردبو.

ئەسپ و هیستر و وڵاخی عاد دەشت و دەری داگرتبو.

مندال و نەوێ عاد خانووەکانیان پر کردبو.

کاتێک گەلە و شتر و مێگەلە مەری عاد بۆ لەوێر دەردەچون دیمەنیکی گەلی
جوانیان دەنەخشاند.

سبەینان^(١) کە مندال و توال بۆ یاری دەردەچون دیمەنیکی گەلی جوانیان
دەنەخشاند.

خاکی عاد خاکیکی جوان و سەوز بو، چەندین بیستان و کانیای لیبو.

(١) سبەینان: بەیانان.

۲- ناسوپاسگوزاری عاد

به لّام عاد له سهر نهم به خششه زور و زه وهندانه سوپاسی خوايان نه کرد.
 عاد رودایى نهم لافاوهيان له بیر چو که باب و باپیران بۆيان گيږابونه وه و به
 چاوی خوشيان شوينه وهاره کهيان ده دی.
 له بیريان چو خوا له بهر چ نهم لافاوهی توشی نه ته وهی نوح کرد.
 وایان لیّهات هاوچه شنی نه ته وهی نوح بتیان ده په رست.
 به دهستی خویان بتیان له بهر د داده تاشی، پاشان سوژدهيان بۆ بته کان ده برد
 و دهیان په رستن.

له بته کان ده پارانه وه تا مراز و پیوستیه کانیان بۆ بیښنه دی.
 قوربانیان بۆ سهر ده پرین.
 هه مان په فتاری نه ته وهی نوحیان دوباره ده کرده وه.
 نه ته وهی عاد عه قلیکی وایان نه بو له بته په رستی دوریان خاته وه.
 عه قلیکی وایان نه بو پاسته پښیان پی نشان دا.
 له کاروباری دنیا زیره ک بون، به لّام له باره ی ټاین گه مژه بون.

۳- سته م و ده ستریزى عاد

تین و توانای عاد له خویان و له خه لکی ببوه به لا.
 چونکه بروایان به خوا نه بو، بروایان به رۆژی دواپی نه بو.
 مادامه کی بیپرواش بن چ شتیك هدی له سته میان وه دور بگری؟

چ شتی هەبێت لە دەستدریژی دەستیان بگرێ؟

بۆچی ستم لە خەڵکی نەکەن؟

خۆ کەس لەوان بەهێزتر نیە، خۆ ترسی لێپرسینەو و تۆلەیان نیە.

نەتەوێ عەد وەک درێندەیی دارستان بون، گەورە ستمی لە بچوک دەکرد،
بەهێز بێهێزی دەخوارد.

کە تورە دەبون وەک فیلی ھاروھاجیان لێدەھات، دەیانکوشت و
نەیان دەشاردەو.

کە بە شەر دەھاتن کشتوکال و دەغل و دانیان وێران دەکرد، منداڵ و پیر و
ژنیان کوشت و بر دەکرد.

بچوانیە ناو ھەر گوندیک تەفروتونایان دەکرد و خەڵکەکیان پيسوا دەکرد.

خەڵکی بێدەسەلات لێیان دەترسان و لەترسی ستم و دەستدریژی
ھەڵدەھاتن.

ھێزەکی عەد لە خۆیان و لە خەڵکی ببووە بەلا.

بێگومان ھەر کەسێک لە خوا نەترسی و برپوای بەرپۆژی دوایی نەبێت لە
نەتەوێ عەد باشتر نابێ!

٤- کۆشک و تەلارەکانی عەد

عەد ھەر بە خواردن و خواردنەو و یاری و پابواردن خەریک بون.

شانازییان بە کۆشک و تەلاری بەرز و خانوی فرەوانەو دەکرد و لاف و
گەزافیان لێدەدا.

پارەۋپولەكەيان لە ئاو و قور و بەرد بە فيرۆ دەدا.
 ھەر شوینىكى چۆل و ھەر زەمىنىكى بەرزيان دىيا كۆشكىكى بالايان لەسەر
 ھەل دەنا.

خانوى و ايان بنياد دەنا وەك بلىتى تاھەتايە تىيدا بىيىن و ھەرگىز نەمرن.
 كۆشك و تەلاريان ھەر بۇ جوانى دروست دەکرد.
 كەچى خەلكىش تىر بەزگى نانى نەبو، بەرگى نەبو دەبەرى بكا!
 ھەژارەكان خانويان نەبو تىيدا نىشتەجى بن، كەچى دەولەمەندەكانىش
 چەندىن خانوى چۆليان ھەبو.
 ھەر كەسى نەتەۋەى عاد و كۆشك و تەلارەكانى بدىيايە دەيزانى نەتەۋەيەكى
 بىپروان و پروايان بە دوارۆژ^(۱) نىە.

۵- ھودى پىغەمبەر

خا ويستى پىغەمبەرىك بۇ عاد بنىرى.
 خا رازى نابى بەندەكانى بىپروا بن.
 خا ھەز ناكە خراپەكارى لەسەر زەۋى بلاۋيىتەۋە.
 عاد پىر و ھۆشيان تەنھا لە خواردن و خواردنەۋە و يارى و رابواردن و
 دروستکردنى خانو بەكاردىنا.
 پىر و ھۆشيان گەندەل ببو چونكە لە ئاين بەكاريان نەدەھىنا.

(۱) دوارۆژ: رۆژى دوايى.

عاد لە بارەى دنیا زیرەك بون بەلام لە بارەى ئاین گەمژە بون، بەردیان دەپەرست و تێنە دەگشتن.

بۆیە خوا ویستی پێغەمبەرێکیان بۆ بنیڕى تا رپى راستیان پى نیشان دا.
خوا ویستی وابو پێغەمبەرەكە یەكێك بى لە خۆیان، بیناسن و لە وتەكانى بگەن.

هود بوە پێغەمبەر، هود لە بنەمالەیهكى بەرپرز و خانەدانى نەتەوێى عاد لە دایك ببو، لەسەر ژیری و چاكەخوێزى پێگەیشیت و گەورە بو.

٦- بانگەوازەكەى هود

هود بانگى نەتەوێكەى دەکرد و دەیگوت:

نەتەوێكەم! خوا بپەرستن جگە لە خوا خواوەندى تەرتان نیە.

هود دەیگوت: نەتەوێكەم! ئێوە بۆچی بەرد دەپەرستن؟

بۆچی ئەو خاوە ناپەرستن كە دروستى كردون؟!

نەتەوێكەم! ئێوە دوینیكە بە دەستى خۆتان ئەم بەردانەتان داتاشیوێ چۆن ئەمڕۆ دەیانپەرستن؟

خوا ئێوەى دروست كردو، خوا بژێوى پێبەخشیون، خوا مال و منداڵ و كشتوكال و ئەم هەموو نەوێ زۆرەى پێبەخشیون، خوا ئێوەى لە دواى نەتەوێى نوح كردۆتە جینشین، خوا لاشە و بازوى بەهێزى پێبەخشیون.

ئىۋە دەبىي لە پاى^(۱) ئەم بەخششەنە خوا بېرستىن، واز لە پەرستىنى غەيرى
خوا بېتىن.

سەيرى ۋەفای سەگ بکەن، لەپاى پارچە ئىسقانىك مالىھەتەن جىناھىلى و
ۋەكو سېبەر ۋەدواتان دەكەوى!

يىنيوتانە سەگىك خاۋەنەكەى بەجىيىلى و ۋەدواى كەسىكى تر بکەوى؟

يىنيوتانە ئازەلىك بەرد بېرستى؟

يىنيوتانە ئازەلىك سوژدە بۆ بتان بەرى؟

ئايا مەروۇف لە ئازەل رېسواترە؟

ئايا ئازەل لە مەروۇف بەرېزترە؟

۷- ۋەلامى نەتەۋەكەى

نەتەۋەكەى ھەر خەرىكى خواردن و خواردنەۋە و يارى و رابواردن بون، لە
ژيانى دىيائى خوش ھاتبون و دلىان پىۋە بەند ببو.

لە وتەكانى ھود ھەراسان^(۲) دەبون و لە ناو خۆدا بە يەكتريان دەگوت:

ھود چ دەلى؟ ھود چى دەوى؟ ئىمە لە وتەكانى ناگەين!

ئەوانى تر دەيانگوت: بىمىشكە ياخود شىتە!

ھود كە دوبارە بانگى كردنەۋە.

(۱) لە پاى: لە برى، لە بەرامبەر.

(۲) ھەراسان: بېزار، ۋەرس.

پیاوماقولاڼی نه ته وه که ی گوتیان:

ئه ی هود! پیمان وایه میشتکت تیځچوه و درۆزنی.

هود گوتی: نه ته وه که م! میشتکم تیځکنه چوه و درۆزن نیم.

من پیغه مبهرم، خوای بونه وهر ره وانی کردوم تا په یامه کانی خواتان پی رابگه یه نم، من نامۆژگاریتان ده که م و بۆتان دلسۆزم.

۸- دانایی هود

هود بهرده وام نامۆژگاری نه ته وه که ی ده کرد و به نهرمی و به دانایی بؤ خواپهرستی بانگی ده کردن.

هود گوتی:

نه ته وه که م! من تا دوینیش برا و براده رتان بوم! نامناسنه وه؟!

براکانم! بۆچی لیم ده ترسن و له بهرم هه لددین، خو من پاره و پولتان که م ناکه مه وه.

نه ته وه که م! که من بؤ لای خوا بانگتان ده که م داوای کریتان لیناکه م، خوا پاداشتم ده داته وه.

نه ته وه که م! له چی ده ترسن نه گهر برپا به خوا بیین؟

سویندم به خوا نه گهر برپا به خوا بیین پاره و پولتان که م نابیتته وه!

به لکو به پیچه وانه وه خوا به ره که ت ده خاته بژیویتان و هیژوبازوتان زیاتر ده کا.

نه ته وه که م! بۆچی له پیغه مبهرايه تیم سهیر ماون؟

خۆ خوا لە گەڵ یە کە یە کە تان قسە ناکات!

خۆ خوا لە گەڵ تەک بە تاکتان نادوێ پێی بلێ وا بکە و وا مەکە!

خۆ خوا بۆ ھەر نەتەوێک پیاوێ دەنیوێ تا وتەکانی خوایان پێرا بگە یەنێ و نامۆزگار ییان بکا.

دنیایا بن خوا منی ناردووە تا وتەکانی خواتان پێرا بگە یەنم و نامۆزگار ییتان بکەم.

بۆچی پێتان سەیرە ئە گەر یە کێک لە خۆتانەوێ بێتە پیغمبەر؟!

۹- برۆای ھود

عاد ھیچ وەلامێکیان پێنەبو!

نەیانزانێ چۆن وەلامی ھود بدەنەوێ!

بەلام کاتیەک برۆییانویان برا گوتیان:

خواوەندە کاغان دەستیان لێوێشانلدوێ، توشی نەخۆشی میتشکیان کردوێ!
بەلای خواوەندە کانت بەسەردا ھاتوێ!

ھود گوتی: ئەم بتانە لە بەرد دروستکراون، زیان و قازانج بە ھیچ کەسێک ناگە یەنن!

ئەم بتانە لە بەرد دروستکراون، نەدەدوین و نەدەبیستن و نە دەبینن!

ئەم بتانە چاکە و خراپەیان بە دەست نیە!

سود و زیانیان بۆ کەس نیە!

ئێوهش چاکە و خراپەتان بە دەست نیه!

ناتوانن سود و زیانم پێبگهیهنن!

من بپروام بە خواوەنده کانتان نیه و لییان ناترسم.

من له هاوبه شپه‌رستیه که‌ی ئێوه بپه‌ریم.^(١)

له ئێوه ناترسم چ ده‌که‌ن بیکه‌ن.

من پشتم به‌ خوا به‌ستوه که‌ په‌روه‌ردگاری ئێوه‌یه، که‌ هه‌مو شتیکی له‌ ده‌سته، که‌ ته‌نانه‌ت تاقه‌ گه‌لایه‌ کیش هه‌لناوه‌ری ته‌گه‌ر ویستی نه‌و خواجه‌ی له‌ گه‌لدا نه‌بی.

١٠- که‌لله‌ره‌قایه‌تی عاد

نه‌ته‌وه‌ی عاد هه‌مو ئه‌م و ته‌ جوانانه‌ی هودیان گوێ لیبو به‌لام بپروایان نه‌هینا!

ئامۆژگاریه‌ که‌ی هود دادی نه‌دان!

داناویه‌ که‌ی هود دادی نه‌دان!

گو‌تیان: ئه‌ی هود! تۆ به‌لگه‌ت نیه.

ئه‌ی هود! ئیمه‌ به‌م قسه‌ تازه‌یه‌ی تۆ واز له‌ خواوەنده کۆنه‌ کاغمان ناهینین.

چۆن به‌ قسه‌ی یه‌کیکی وه‌ک تۆ واز له‌م خواوەندانه‌ دینین که‌ باب و باپیرا‌غمان په‌رستویانن؟

(١) بپه‌ری: نابەژدار.

نەخىر ھەرگىز واز ناھىيىن، نەخىر ھەرگىز واز ناھىيىن.
 ئەي ھود! تۆ پروا بە خواۋەندەكانى ئىمە ناھىيىنى و لىيان ناترسى.
 كەۋاتە ئىمەش پروا بە خۋاي تۆ ناھىيىن وليى ناترسىن.
 تۆ زۆر باسى سزا دەكەي، كۋانئ سزا كەنگى دى ئەي ھود؟
 ھود ۋەلامى دانەۋە و گوتى:
 خوا دەزانئ كەنگى سزاكەتان بەسەر دادئ.
 مەن تەنھا پېغمبەرم و ورياتان دەكەمەۋە.
 عاد گوتيان: ئىمە چاۋەپىن و ھەز دەكەين سزاكە بىيىن.
 ھود سەيرى بەم جۆرە بىباكيىھە.
 ھود داخى لەم جۆرە گەمژەيىھە ھەلگىشا.

۱۱- سزا

عاد ھەمو روژئى چاۋەپىي بارانيان دەكرد، تەماشاي ئاسمانيان دەكرد پەلە
 ھەورى تىدا نەبو.
 گەلىك پىۋىستى باران بون، گەلىك تامەزرۋى باران بون.
 روژئىك بىنيان ۋا ھەورگەلى بەرى ئاسمانئ دەگرن.
 زۆر دلخۆش بون و ھاۋاريان كرد:
 ئەمە ھەورى بارانييە! ئەمە ھەورى بارانييە.
 خەلكەكە لە دلخۆشيان كەۋتنە سەماكردن و ھاۋاريان دەكرد:

هه ووری باران! هه ووری باران!

به لām هود تیگه یشت ته مه سزا که ی خواجه بهری ناسمانی گرتوه.

هود پیتی گوتن: نه ته وه که م! ته مه هه ووری میهره بانی نیه، به لکو ره شه بای پر سزایه.

به لئی وابو، قسه که ی هود ره وا بو، ره شه بایه کی به هیتز و توندوتیژ هه لیکرد، خه لکه که شتی وایان نه دیبو، خه لکه که شتی وایان نه بیستبو.

ره شه با داری له ره گه وه دهردینا، خانوبه ره ی ویران ده کرد، ناژه لئی هه لده گرت و به ره و شوینی گه لئی دوری تیغه لده دا.

لمی بیابان پهرش و بلاو بوه وه و، دنیا وه ها تاریک داها ت چاو چاوی نه ده دی. خه لکه که ترسیکی گه وره یان لئی نیشته و له ترسان تاسان، به په له پروژی و به هه له داوانه وه^(۱) چونه وه مالتی و ده رگا کانیان له سهر خو داخست.

منداله کان ناوێزانی^(۲) دایکیان بون، خه لک خو یان توند به دیواران گرت، خه لک خو ی له زه ندۆل^(۳) و له نه شکه وتان هه شار دا.^(۴)

مندال ده گریان، ژن ده یان قیژاند، پیاو هاواریان ده کرد و ده پارانه وه ...

به لām ته مپۆ کهس له سزای خوا رزگاری نابێ.

ره شه با هه فته شه و هه شته رۆژی خایاند.

(۱) به هه له داوان: به تالوکه، به په له پهل. به په له پروژی: به په له پهل.

(۲) ناوێزان: خو ده نامیژدان.

(۳) زه ندۆل: قه لشی زل له زه ویدا.

(۴) هه شاردان: هه شارده وه.

نه ته وه که ی هه مو مردن، وهك دارخورمای به سهریه کدا شکاو به خاموشی^(۱)
له سهر زه وی که وتن.

دیمه نیکی هه تا بلتی سهر و سه مه ره بو.
خه لك مردبون، دال^(۲) و بالنده گوشتی ده خواردن.
خانه کان خاپور ببون و کونده بڙ ناوه دانیان کردبږوه!
هود و بروداره کانیش به هو ی بر واکه یانه وه پزگار بون.
عادیش به هو ی بی پروایی و که لله رقیه وه له ناو چون.
نه ته وه ی عاد بی پروا بون بږیه که وتن بهر نه فرینی خوا.

(۱) خاموش: کپ، بی هه ست و خوست.

(۲) دال: بالنده یه کی گه وره ی مردار خوره.

به سه‌رهاتی

پیغمبر صالح

سلاوی خوی لیبی

۱- نهدوای نه تهوهی عاددا

نه‌ته‌وه‌ی شه‌مود جی‌گه‌ی نه‌ته‌وه‌ی عادیان گرت‌وه.
 هه‌روه‌ك چۆن نه‌ته‌وه‌ی عاد جی‌گه‌ی نه‌ته‌وه‌ی نوحیان گرت‌وه‌وه.
 نه‌ته‌وه‌ی شه‌مود له‌ دوا‌ی نه‌ته‌وه‌ی عاد په‌یدا بون.
 هه‌روه‌ك چۆن نه‌ته‌وه‌ی عاد له‌ دوا‌ی نه‌ته‌وه‌ی نوح په‌یدا ببون.
 خاکی شه‌مود خاکی‌کی جوان و سه‌وز بو، چه‌ندین بیستان و کانی‌او‌ی لی‌بو،
 چه‌ندین باخی تی‌دا بو‌و‌باریان به‌ به‌ردا ده‌پ‌ۆ‌یی.
 شه‌مود وه‌كو عاد له‌ بیناسازی و کشتو‌کا‌ل و باخ و باخچه‌کاریدا ده‌سه‌تره‌نگین
 بون.

به لکو زیره کتریش بون و له پیشه سازیدا پیشکه وتوتر بون.
خانوی گه وره گه وره یان له شاخه کان داده تاشی، نه خش و نیگاری دل پرتیان
له تاشه بهردان هه لده کوئی.

نەتەوھەيە کى زىرەك بون، پىشەسازىيە كەيان پىشكەوتو بو، بە عەقل و پىشەسازىيان بەردىيان نەرم كەردبەوھە و چۆنيان بوىستايە داياندەپرشت.
ئەگەر مەروۇف چوبايە ناو شارە كەيان شتى گەلى سەير و سەمەرەي دەدى.
كۆشكى گەورە گەورەي وەك شاخى واى دەدى دەيگوت: ھەلبەت جەنۇكە
دروستيان كەردوھە.

گوڼ و گولزاری زور جوانی وای به قه د دیواره کانه وه دهیښی دهیگوت:
هه ټبت به هار رواندونی.

خوا له ئاسمان و له زهوی دهرگای بهر هکتی له یهمود کردبوه وه .

خوا ده رگای هه مو خیر و بیترکی له په مود کرد بو هه .
 ئاسمان بارانی به لیژمه ی بۆ ده بارانندن .
 زهوی روهك و گولێ رهنگاو په نگی بۆ ده پروانندن .
 بیستان و میوه جات و بهروبومی جۆراو جۆری بۆ وه به رهه م دیتان .
 خوا به ره که تهی خست بو به بژتوی و ته مه نیان .

٢- ناسوپاسگوزاری شه مود

به لام شه مود له پای ته م هه مو به هره و به خششه ی که خوا پیتی به خشیبون ،
 سوپاسی خویان نه کرد و به ره و خوا به رستی نه چون .
 به لکو به پیچه وانه وه توشی بیتر وایی بون و یاخی بون ، خویان له بیر کرد و له
 خۆ بوغرا بون^(١) ، ده یانگوت : کێ ههیه له ئیمه به هیتر بی؟! ..
 وایانده زانی بۆ هه میشه نامرن و کۆشك و باخه کانیان تاهه تایه جی ناهیتلن!
 وایانده زانی مردن ناتوانن بگاته ناو شاخه کان!
 په نگه وا تینگه یشتبن که نه ته وه ی نوح له به ره ته وه له لافاودا خنکا و ن چونکه
 له دۆل نیشته جی بون!
 عادی ش بۆیه له ناو چون ، چونکه له بیابان بون!
 به لام خویان له ترس و مردن دورن ، چونکه له شوینیکی نارام و
 مه حکه من^(٢)!

(١) بوغرابون: مه غروبون .

(٢) مه حکه م: قایم و توندوتۆل .

۲- په رستنی بت

هر به وهنده نه وهستان به لکو بهردیان داده تاشی و بتیان ده په رست.
وای لیږهات وهك نه ته وهی نوح و عاد بهردیان ده په رست.
خوا کړد بونیه پاشای بهردان، به لām نه وان بونه بهرد په رست چونکه نه فام بون.
خوا میهره بانى له گه لډا کړدن و خیرویږی پیښه خشین، به لām نه وان خوځیان و
مرؤقیان ریسوا کړد.

خوا سته م له هیچ کهس ناکا، به لām خه لک خوځیان سته م له خوځیان ده کهن.
سهیره! نه و بهردهی که به دهستی خوځیان دایده تاشن که نه لیږیان یاخی ده بیږ
و نه لیږیان توره ده بیږ، ملکه چی ده بن و سوژدهی بۆ ده بن!

نایا به هیڅ به هیڅ ده په رستی؟

نایا گه وړه سوژده بۆ به بنده کهی ده بات؟

به لām شه مود له بهر نه وهی خوا یان له بیر کړد بو بویه خوځشیان له بیر کړد.

له بهر نه وهی رازی نه بون خوا به رستن بویه خوا ریسواى کړدن.

۴- صالح سلاوی خواى لیږی

خوا ویستی و ابو پیغه مبهریکیان بۆ بنیږی.

وهك چۆن پیښتر پیغه مبهری بۆ نه ته وهی نوح و بۆ نه ته وهی عاد نار دبو.

خوا رازی نابى به بنده کانى بیږوا بن.

خو حەز ناكا خراپە كارى لەسەر زەوى بلاوييتەوه .
 عاد پياويكيان لە ناودا بو ناوى صالح بو .
 صالح لە بنەمالەيه كى بەرپۆز و خانەدان لە داىك ببو .
 لەسەر ژيرى و چاكەخوазى پىنگەيشتبو و گەورە ببو .
 صالح كورپىكى زۆر مەند^(۱) بو .
 كورپىكى زۆر زيرەك و ئازا بو .
 خەلك لە مەجلىسان باسيان دەکرد .
 كە دەيانديت پەنجەيان بۆ رادەداشت^(۲) و دەيانگوت :
 ئەمە صالحە ، ئەمە صالحە .
 خەلك هومىديكى زۆريان پى هەبو .
 دەيانگوت : ئەم كورە داها تويه كى گەشى دەبى ، شان و شكۆيه كى مەزنى
 دەبى .
 خەلك پىي وابو صالح دەبىتە يە كىك لە پياوه گەورە كانيان ، دەبىتە يە كىك
 لە دەولە مەندە كانيان .
 پىيان وابو دەبىتە خاوەنى كۆشكى جوان و باخى گەورە و جۆراوجۆر .
 باوكى دەيگوت : كورە كەم زيرەك و ژيرە بۆيه دەولە مەند دەبى .
 لەناو خەلك ناوبانگ دەردەكا ، بە سواری ماينهوه دەردەچى .

(۱) مەند : سەنگىن .

(۲) راداشت : ناماژەکردن .

ئۆكەر و خزمەتكارىكى زۆرى لە دواوہ دەپوا.
 ئەوجا خەلك سلاوى لىدەكەن و دەلىن:
 ئەم پىاوہ بەناز و نوزە كوپى فلانە!
 ئەم پىاوہ پۆشتە و كەشخەيە كوپى فلانە!
 ئەوكات باوكى بەم قسانە چەند دلخۆش دەبى كە بە كوپەكەى دەلىن: ئاى كە
 كوپىكى بەختەوەرە، ئاى كە كوپىكى دەولەمەندە.
 بەلام خوا مەبەستىكى ترى ھەبو.
 خوا دەويست صالح بكا تە پىڭمەبەر و بۆنەتەوہكەى يىنىرى تالە
 تارىكستانى بۇرۇناكى دەريانىنى.
 جا ھىچ پلەيەك ھەيە لە پلەى پىڭمەبەرايەتى بەرزتر بى؟
 جا ھىچ رىز و شان و شكۆيەك ھەيە لە پىڭمەبەرايەتى مەزتر بى؟

۵- بانگەوازەكەى صالح

صالح بەناو نەتەوہكەيدا دەگەرپا و پىر بە دەنگى خۆى ھاوارى دەکرد:
 نەتەوہكەم! خوا بپەرستىن جگە لە خوا ھىچ خواوہندىكى تىرتان نىە.
 دەولەمەندەكان ھەر خەرىكى خواردن و خواردنەوہ و يارى و پابواردن بون،
 تەنھا بتيان دەپەرست و لە بت بترازى ھىچ خوايەكيان پى خوا نەبو.
 دەولەمەندەكانى پھمود بانگەوازەكەى صالحيان بەدل نەبو و لىى تورە بون.
 گوتيان: ئەوہ كىيە وا ھاوار دەكا؟

نۆکه ره کان گوتیان: قوربان ئه وه صالحه.

گوتیان: چ ده لئی؟

گوتیان ده لئی: خوا بپه رستن و جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی ترتان نیه.

ده لئی: خوا له پاشی مردن زندوتان ده کاته وه و سزا و پاداشتان ده داته وه.

ده لئی: من پیغه مبهرم خوا منی بۆ نه ته وه کهم ناردوه تا پرسی راستیان پسی
نیشان ده م.

ده وله مهنده کان پیکه نین و گوتیان:

هه ژاریکی داماو! چۆن ده بیته پیغه مبهر؟

خۆ کۆشک و ته لار و باخی نیه، خۆ کشتوکال و باخی دارخورمای نیه! چۆن
ده بیته پیغه مبهر؟

۶- پرو پاگه ندهی ده وله مهنده کان

ده وله مهنده کان ههستیای کرد وای خه لکانیک دلیان به لای صالح ده چی و
خه ریکه شوینی بکه ون، بۆیه له ده سه لات ه که ی خۆیان ترسان و به خه لکه که یان
ده گوت:

راست ناکا، پیغه مبهر نیه، نه ویش وه ک ئیوه مرۆقه، وه ک ئیوه نان و ئاو
ده خوا.

پیی پروا مه کهن و شوینی مه که ون نه گهرنا زهره ده کهن.

پیتان ده لئی: له دوا ی مردن که بونه خۆل و ئیسک و پروسک زندو ده کرینه وه؟!

مەھالە^(۱) شتى وا راست بى، ئەم قسانە بەلىنى پوچن.
ژيان ھەر ژيانى دىنايە و ژيانى تىرى بەدوا نايە، بۆ ھەمىشە دەمرىن و
ھەرگىز زىندو نابىنەوہ.
ئەم صالحە درۆ بەدەم خواوہ دەکا و ھەرگىز پىى پروا ناکەين.

۷- بە ھەلەدا چوبوين

خەلک پروايان بە صالح نەھينا.
کاتىک صالح ئامۆزگارى دەکردن و پىى بىپەرستى لى دەگرتن.
دەيانگوت: صالح! تۆ کوپىكى زۆر مەند بوى.
کوپىكى زۆر زىرەك و ئازا بوى.
واماندەزانى دەبىيە گەورەى خەلک و پىاويىكى ناودارت لى دەردەچى.
وامان دەزانى وەکو فلان و فىسارە کەس دەولەمەند و مەزن دەبى.
بەلام ھىچت لى دەرنەچو.
ئەوانەى ئاوازى^(۲) تۆ بون و وەکو تۆ زىرەك و ژىرىش نەبون، پىاوى گەورە
گەورەيان تىدا ھەلکەوت.
صالح! تۆ پىگای ھەزارىت ھەلبارد.
ئىمە لە تىپروانىنمان بەرامبەر بە تۆ بە ھەلەدا چوبوين.
ھومىدى ئىمەت نەھينا دى.

(۱) مەھالە: ئەستەمە، مستحیل.

(۲) ئاوا: ھاوتەمەن.

ھومىدى باۋكى ھەژارت ھەلۋەراند و ھىچ خىر و سودىكت پېنەگەياندا.
ھومىدى دايكت ھەلۋەراند و ماندو بونىت بەفېرۇ دا.
تەنەت خۆشت دۆراند!
صالح گويى لە ھەمو ئەم قسانە بو، ئاخ و داخى لە نەتەو ەكەى ھەلۋەكەشا.
كە صالح بەلاياندا پادەبورى^(۱) پېيان دەگوت:
خوا پەحم بە باۋكى بكات كۆرەكەى فەوتاوە.

۸- ئامۆزگارىيەكەى صالح

صالح بەردەوام ئامۆزگارى نەتەو ەكەى دەکرد و بەنەرمى و دانايى بۇ
خواپەرستى بانگى دەکرد.

دەيگوت: براكانم! وا دەزانن تاهەتايە ھەر لىرەدا دەمىننەو؟
وا دەزانن بۇ ھەمىشە لەناو ئەم باخ و بىستان و پروبارانە دەمىننەو؟
وا دەزانن تاسەر^(۲) ھەر لە بەروبو مى ئەم كشتوكال و دار و درەختانە دەخۆن؟
وا دەزانن ئەم ھىزەتان ھەر دەمىنن و ھەر دەتوانن خانو لەشاخان داتاشن؟
ھەرگىز! ھەرگىز! قەت وانابى! قەت وانابى!

براكانم ئەگەر وابى ئەدى بۆچى باب و باپىرانتان مردن؟
خۆ ئەوانىش كۆشك و تەلارىان ھەبو، باخ و بىستان و كانياويان ھەبو،
كشتوكال و دارخورمايان ھەبو، ئەوانىش خانويان لە شاخ دادەتاشى ولەناو

(۱) پادەبورى: پەت دەبو، تىدەپەرى.

(۲) تاسەر: تاهەتايە.

شاخان نیشته جی بون.

بەلام ئەم شتانه دادی نەدان! ئەم شتانه لە مردن پرزگاری نەکردن!

فریشتە ی مەرگەوان^(۱) گەیشته ئەوانیش و گیانی کیشان!

ئێوەش بەمۆرە هەموتان دەمرن و پاشان خوا زندوتان دەکاتەو، لەبارە ی ئەم بەخشش و بەهرانەو لیتان دەپرسیتەو.

۹- داوای کریتان لێ ناکەم

براکانم! بۆ لەبەرم هەڵدین؟ لە چ دەترسن؟

خۆ من پارەوپولتان لێ کەم ناکەمەو، داوای کریتان لێ ناکەم.

من ئامۆژگاریتان دەکەم، پەیامی خواتان پێپراوە گەیهنم.

پاداشتی من لەلای خواوە.

براکانم! بۆچی گوێپرایەلم نابن؟ من بۆ ئێوە ئامۆژگاریکی دەستپاکم.

بۆچی گوێپرایەلێ ستمکاران دەبن؟!

ئەو ستمکارانە ی کە بە نارەوا مالتی خەلکی دەخۆن؟

کە خراپە کاری لەسەر زەوی بلۆدە کەنەو و کاری چاک بەرپا ناکەن!

نەتەو کە برۆبیانویان برا و هیچ وەلامینکیان نەدۆزیو.

گوتیان: صالح! دیارە جادوت لیکراوە، تۆش وەکو ئیمە مروۆفی، ئەگەر راست دەکە ی پېغەمبەری بەلگەیه کمان بۆ بیتنە.

(۱) فریشتە ی مەرگەوان: فریشتە ی گیانکیش.

۱۰- وشتره کهی خوا

صالح گوتی: چ به لگه یه کتان دهوی؟

گوتیان: نه گهر راست ده کهی پیغه مبهری، له م شاخه وشتریکی ئاوسمان^(۱) بؤ ده ریینه!

خه لک ده یانزانی وشتر ته نها له وشتر ده بی.

ده یانزانی وشتر له زهوی ناروی و له بهرد وه بهرهم نایی.

بیگومان بون که صالح داواکهی پی جیبه جی ناکری و سدرده کهون!

به لام صالح بروای به خوا به هیژ بو.

ده یزانی خوا هه مو شتیکی پیده کری.

صالح له خوا پارایه وه داواکه بی نیته دی.

خوا داواکهی قبول کرد و شاخه که وشتریکی ئاوسی لی پیدای بو، پاشان بیچوئیکیشی بو.

خه لک سهرسام بون و دۆش دامان^(۲).

به لام ته نها یه کهس بروای پی هیئا.

(۱) ئاوس: ئاژه لی زگپر.

(۲) دۆش دامان: هیران بون.

۱۱- نۆرە بە نۆرە

صالح گوتى: ئەو تانى و شترە كەى خوا، ئەو تانى بە لگە كەى خوا، ئىيە داواتان كەرد خواش بە تواناى خۆى دروستى كەرد.

پىزى ئەم و شترە بگرن، نازارى نەدەن دەنا توشى سزا دەبن.

ئەم و شترە بە ئارەزوى خۆى لەسەر زەوى خوا دەلەوهرى و ئاو دەخواتەو، بە خۆى دەچى و دەگەرپتەو، ئالىك و ئاوى لەسەر ئىيە نى، ئالىك زۆرە و ئاوىش زۆرە.

و شترە كە و شترىكى زەبەللاخ بو، لاشەيەكى سەيرى ھەبو، مەر و مالات كە چاويان پىدە كەوت لىي دەترسان و دەرەوينەو، كە و شترە كە دەھات ئاو بخواتەو مەر و مالات دەسلەمىنەو^(۱) و ھەلدەھاتن.

صالح كە ئەم ھالەى دىت گوتى: با پۆژىك بۆ و شترە كە بى، پۆژىكىش بۆ مەر و مالاتى ئىيە بى.

با پۆژىك و شترە كە ئاو بخواتەو، پۆژى دواتر مەر و مالاتە كەتان.

بە مجۆرە پىككەوتن، و شترە كە لە نۆرەى خۆيدا دەچو ئاوى دەخواردەو، مەر و مالاتىش لە نۆرەى خۆيان ئاويان دەخواردەو.

(۱) سلەمىنەو: رەوينەو، ساردبونەو لە شتىك.

۱۲- ياخييونى ئەمۇد

نەتەۋەكەي صالح لەخۇبايى و ياخى بون.

گوتيان: بۆچى مەرپ و مالاكەمان ھەمو رۆژى ئاۋ نەخۇنەۋە.

خەلك لە وشترەكە بىزار بون.

صالح پىشتر بە خەلكەكەي گوتبو ئەزىيەتى وشترەكە نەدەن، بەلام گوتيان پىنەدا.

گوتيان كى ئەم وشترەكە دەكوژى؟

پياۋىك گوتى: مەن دەيكوژم.

پياۋىكى تىرىش گوتى: مەنىش دەيكوژم.

ئەم دو بەدبەختە چون لەسەر رېتى وشترەكە خۇيان دانوساند^(۱) و چاۋەرپى بون تا وشترەكە لە مۆلگەكەي ھاتە دەرەۋە.

كاتىك وشترەكە لە مۆلگەكەي^(۲) ھاتە دەرەۋە پياۋى يەكەم تىرىكى تىگرت و ئەنگاۋتى.

پياۋى دوەمىش سەرى بېرى و كوشتى.

(۱) خۇدانوساندن: رەۋىنەۋە، ساردبونەۋە لە شتىك.

(۲) مۆلگە: جېنى ھەۋانەۋەي وشتر و مەرۋمالات.

١٣- سزا

صالح کاتیەک زانی و شترەکیان سەربریوه و کوشتویانە داخێکی زۆری
هەلکێشا و زۆر غەمگین بو.

گوتی: ڕابوێڕن! تەنھا سێ ڕۆژتان ماوه سزای خواتان بۆ دابەزی، ئەم
هەڕەشەییە درۆ نیە تێبگەن.

لەم شارەدا نۆ پیاوی خراپەخواری بێچاکە هەبون، سوێندیان خوارد و گوتیان
لە شەودا صالح و ژن و منداڵەکانی دەکوژین، ئەگەر لییان پرسین کێ کوشتونی؟
دەلێن ئاگامان لێ نیە.

بەلام خوا صالح و خێزانەکی دەپاریژی.

لە ڕۆژی سیپیه مەدا سزای خوا دابەزی.

نەتەوێکی شەمۆد وەک باوی ڕۆژانەیان بەیانێ لە خەو هەڵسان.

بەلام قیژە و بومەلەرزەییەکی گەلێ توندوتیژ هات.

قیژەییەکی وا بەهێز بو هەموو دێیان داچەڵەکا و تاسان.

بومەلەرزەییەکی وا توندوتیژ بو هەموو خانووەکانی ڕوخاند.

ئەم ڕۆژه سەختە ڕۆژی ڕەشی شەمۆد بو.

هەموو خەڵکەکی مردن، شار و یران و خاپور بو.

صالح لەگەڵ ڕووادارەکان ئەم شارەیان بەجێهێشت و کوچیان کرد.

جا ئەگەر بێننەوێ چ بکەن؟

صالح کە لە شار دەرچو، نەتەوێکی دیت وا هەموو مردون و بە خامۆشی

لەسەر زەوی کەوتون.

به ده‌نگیگی خه‌مین‌هوه^(۱) گوتی:

نه‌ته‌وه‌که‌م! په‌یامی خوام پی‌راگه‌یاندن و ئامۆژگاریم کردن به‌لام منی
ئامۆژگارتان نه‌ویست بۆیه به‌م پۆژه ره‌شه گه‌یشتن.

مـرۆڤ ته‌گه‌ر نه‌مـرۆ به‌لای نه‌م شـاره‌دا تیپه‌پری ته‌نـها
ئاسه‌واری^(۲) چهند کۆشکیکی ویران و چهند بیریکی وشکبو ده‌بینی، ته‌نها چهند
گوندیکی چۆل و ویران ده‌بینی.

پیغمبه‌رمان ﷺ جارێکیان له‌گه‌ڵ یاوه‌ره‌کانی سه‌فه‌ریکی به‌ره‌و شام کرد،
جا که به‌لای شاری شه‌مود تیپه‌پرین فه‌رموی:

(مه‌چونه ناو خانوبه‌ره‌ی نه‌م سته‌مکارانه، نه‌گه‌ر چوشن به‌گریانه‌وه به‌پۆن با
سزاکه توشی ئیوه‌ش نه‌بی).

نه‌ته‌وه‌ی په‌مود بی‌پروابون بۆیه که‌وتنه به‌ر نه‌فه‌رینی خوا.

(۱) خه‌مین: خه‌مگین: خه‌فه‌تاوی.

(۲) ئاسه‌وار: شوینه‌وار.

به سهرهاتی

پیغهمبهر موسا

سلاوی خوی لیبی

۱- لە کەنعانەوه بەرھو میسر

یەعقوب (سلاوی خوای لیڤی) لە گەڵ کۆرەکانی بۆ میسر کۆچیان کرد و لەوێ نیشتەجێ بون.

لەبەر ئەوە کۆچیان کرد چونکە یوسفی کۆری یەعقوب (سلاوی خوایان لیڤی) گەوره و فەرمانپەرەوای میسر بو.

یەعقوب و کۆرەکانی لە کەنعاندا مەر و مالاتیان بە خێودەکرد و شیریان دەدۆشی و خوریان دەفرۆشت، بە ماندووبوونێکی زۆرەوه دەژیان.

کەچی پاژەکار^(۱) و بەندەکانی یوسف لە میسر دا لەو پەری خۆشی و تیروتهسەلی دەژیان!

کەواتە لە کەنعان چ بکەن؟ بۆچی بۆ میسر کۆچ نەکەن؟

یوسف بە دوا یەعقوب و خزمەکانی دانارد بێن بۆ میسر.

یوسف ئەگەر باوک و براکانی نەبینن چیژ لە خواردن و خواردنەوه ناکا.

جا چۆن چیژ لە خواردن و خواردنەوه دەکا.

چۆن لە ژین دلخۆش دەبێ کە خۆی بە تاقی تەنیا لە میسر بێ و لە باوک و براو خزمەتی دور بێ؟!؟

چ لە کۆشک و تەلاری^(۲) خۆش بکات کە باوک و براکانی لە خانوونکی بچوکدا بن؟!؟

یەعقوب و کۆرەکانی هاتنە میسر.

(۱) پاژەکار: خزمەتکار.

(۲) تەلار: بالاخانە.

یوسف پیشوازی لیکردن و دلی شاد بو.
 خه لکی میسر پیشوازیان له خانه واده ی پاشای چاکه خواز کرد و دلیان خوش بو.
 خه لکی میسر له بهر خوشه ویستی یوسف و چاکه و میهره بانیه که ی؛ ئەم بنه ماله نه جیمزاده یان خوشویست.
 چونکه یوسف بۆ ئەوان وهک برایه کی دلسۆز و به بهزهیی بو.
 یه عقوب بۆ ئەوان وهک باوکیکی به شان و شکۆ و سەنگین بو.
 یه عقوب بوه گه و ره و پیری ولات، خه لکی میسریش وهک کوری یه عقوبیان لیها ت.
 یه عقوب و کوره کانی میسریان که و ته بهر دلی و به دلخوشی تییدا نیشته چی بون، میسر بوه ولاتیان.

٢- له دوای یوسفدا

دوای ماوه یه که یه عقوب کۆچی دوایی کرد، یوسف خه مبار و په ریشتان بو، خه لکی میسر خه مبار و په ریشتان بون.
 یه عقوبیان له میسر شارد ه وه، هیئند بۆی خه مبار بون ده تگوت باوکی خو یانه مردوه.
 دوای ماوه یه کی تر یوسفیش کۆچی دوایی کرد، خه لکی میسر بهم پرودا وه زۆر دلته نگ و په ریشتان بون، زۆر زاری^(١) بون و گه لی گریان.

(١) زاری، شیوه و گریانانی تازیه داری.

خەلک لەبەر خەمی مەرگی یوسف خەمی خۆیان لەبەر نەما، دەتگوت پێشتر
قەت ناخۆشیان بەسەر نەهاتووە.

یوسفیشیان بەخاک سپارد و سەرەخۆشیان لە یەکتەری گۆرپەووە، بۆ یوسفیش
دل پر خەم و پەڕیشان بون.

منداڵەکان بابەیان لێ بزر بو، گەورەکان برايان لێ بزر بو.

خەلکەکە چۆنە لای براکانی یوسف و منداڵەکانیان و دلایان دانەووە.

پێیان گوتن: بەرێزان! بەسەرھاتی ئێوە بەسەرھاتی ئێمەشە، خەمی ئێوە
خەمی ئێمەشە، ئەمڕۆ براپەکی بەبەزەیی و گەورەپەکی میھرەبان و پاشایەکی
دادگەر بە جیئە هێشتوین.

ئەو بو کە خەلکی حەساندەووە و ستەمی لە ولات پەواندەووە.

ئەو بو نەیهیشت بەهێز بێهێزان ھەللوشی^(١) و زولمی گەورەیی لە بچوکان
پرانندەووە.

ئەو بو لە ھانای ستەمدیدان دەھات و برسی تێر دەکرد و ترساوی لە
مەترسی پەرانندەووە.

ئەو بو ئێمەیی بۆ پاستەپێ رینوین کرد و بۆ لای خوا بانگی کردین.

بەرلەووی پێی بەخێری بنیتە ولات ئێمە وەك ئازەل و ابوین و خوامان
نەدەناسی، لەپۆژی دوایی بێئاگا بوین.

ئەو بو پەروای^(٢) چەسپاندەووە.

(١) ھەللوشین: قوت دان.

(٢) پەوا: ھەق.

ئەو بولە برسیستی رزگاری کردین.

تھو بو برسیانی به سهر ده کرده وه.

تھو بو ئابوری بوژانده وه.

تیمه هرگز پاشای پایه دار و چاکه کاری خومان له یاد ناکه مین.

قەت ئىۋەي برا و كەسوكارى ئەم ئازىزە لەبىر ناكەين.

ده زانن که ئیوه هاتنه میسر یاشامان چه‌ند دلخۆش بو.

ده زانن ئيمه ش به دلخوشي ياشا چهند دلخوش بوين.

به‌ریزان! ولات ولاتی خۆتانه، خۆتان به نامۆ^(۱) مه‌زانن، له پوژگاری پاشا
چۆن بوین له مه‌ودواش هه‌ر وا ده‌بین و له خزمه‌تتان داده‌بین.

٣- نه وهی ئیسرائیل له میسردا

به مجوره روژگاريكي دريژ تيپهري.

خه لکی میسر قسه ی خویان به جی گه یاند و پیزی که نعییه کانیاں ده گرت و
چاکه مان له گه لدا ده کردن.

که نعانیه کان که پییان ده گوتن (نه وهی ئیسرائیل) خاوهن شه پرهف و شکۆ و
پیاره ویولیکی زۆر بون.

به لّام پاشان رهوشه که^(۲) به جوړيکي تر گورا.

(۱) نامۆ: لاییدە، غەریب.

(۲) رهوش: حال و بار.

نه وهی ئیسرائیل ره وشتیان تیكچو، وازیان له بانگه وازی ری خوا هیئا،
خه لکیان بۆ خوا په رستی بانگ نه ده کرد و دلیان به دنیاوه نوسا.

له بهر ئه وه خه لکیش هه لۆیستیان له بهرام بهردا گۆرین، به چاویکی تر
سهیریان ده کردن، له گه ل پیشان جیاواز بو که سهیری بایرانیان ده کردن.

نه وهی ئیسرائیل وه خه لکی تریان لیها ت و ته نها به ره چه له ک له خه لکی تر
جۆی ده کرانه وه.

خه لک حه سودیان به ده وله مهنده کانیان ده برد و به سوکی سهیری
هه ژاره کانیان ده کردن.

وای لیها ت خه لکی میسر وه نامۆی ولاتیکی تر سهیریان ده کردن، مافیان
له میسر دا نیه.

خه لکی میسر پییان وابو خۆیان خه لکی ولاتن و میسر بۆ میسریه کانه.

هه ندیک له خه لکی تری میسر پییان وابو یوسف که سیکی نامۆیه، چونکه
له که نعه نه وه هاتوه.

عه زیزی میسر کرپیوه تی.

پییان وابو پیاویکی که نعه نی بۆی نیه حوکی میسر بگپێی.

زۆربهی خه لک چاکه و پێز و میهره بانی یوسفیان له بیر کرد.

۴- فىرعەوننى مىسر

چەند فىرعەوننىڭ^(۱) ھاتنە سەر تەختى فەرمانپەرەۋايى مىسر، زۆريان رك^(۲) لە نەۋەى ئىسرائىل دەبۆۋە.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەۋايى مىسر، پىيى گىرنگ نەبو كە نەۋەى ئىسرائىل نەۋەى پېغەمبەرەن بن يان لە بنەمالئەى يوسفى چاكەخۋازى پاشاى مىسر بوين.

بەلگوبە مەرۋقىشى دانەدەنان و بە چاۋى بەزەبى و دادپەرۋەرى تەماشاي نەدەكردن.

پاشايەكى زۆر زۆردار و بە زەبروزەنگ ھاتە سەر تەختى فەرمانپەرەۋايى مىسر.

پىيى وابو نەتەۋەكەى (كە قىبب بون) جۆرە مەرۋقىكن و نەۋەى ئىسرائىلىش جۆرە مەرۋقىكىتر.

پىيى وابو قىببتيەكان لە جۆرى پاشايانن و بۆ فەرمانپەرەۋايى ئەفرىئراون.

بەلام نەۋەى ئىسرائىل لە جۆرى كۆيلانن و بۆ نۆكەرى^(۳) خولقيئراون.

فىرعەون ۋەك كەر و ئازەل رەفتارى لەگەل نەۋەى ئىسرائىل دەكرد، كە ئاشكرايە مەرۋف تەنھا بە بېرەنانىكى رۆژانەبى كارى بېگارى بە كەر و ئازەلان دەكات.

(۱) فىرعەونەكان: پاشاكانى مىسر.

(۲) رك: قين.

(۳) نۆكەر: خزمەتكار.

فیرعه ون پاشایه کی به زه بروزه نگ و له خۆبایی بو، که سی له خۆی پی به هیتر نه بو.

بروای به خوا نه بو و ده یگوت: (من خوای هه ره به رز تانم).

به هیتر و مولک و کۆشک و ته لاره کانی بوغرا ببو و ده یگوت:

ته ماشاکه ن، مولکی میسر و ئەم هه مو پو بارانه هه موی هی منن.

وه ک نه مرودی پاشای بابل ره فتاری ده کرد.

ئه گهر بیزانی بیایه یه کیکی له و به هیتر هه یه تو ره ده بو.

داوای له خه لکی کرد بو بی په رستن و سوژده ی بۆ به ن.

خه لکیش گوێرا یه ئی ببون.

به لām نه وه ی ئیسرائیل نه یانده په رست و سوژده یان بۆ نه ده برد، چونکه بر وایان به خوا و به پیغه مبه ران هه بو.

بۆیه فیرعه ون هه ر به یه کجار له نه وه ی ئیسرائیل تو ره ببو.

۵- سه رپرینی مندا لآن

پیشبینیکی^(۱) قیبتی چوه لای فیرعه ون و پیی گوت:

له نه وه ی ئیسرائیلدا کوړیک له دایک ده بی پاشایه تیت له ناو ده با.

فیرعه ون که گوئی له م قسه یه بو شیت و هار بو، فه رمانی به جه ندرمه کانی کرد هه ر کوړیک له نه وه ی ئیسرائیل له دایک ببی سه ری بېرن و بیکوژن.

(۱) پیشبین واته کاهین: ئەو که سه ی شتیک پیشبینی ده کات بۆ دا هاتو. (وه رگێر).

فیرعەون خۆی بە خوائى خەلک دەزانى، بە ئارەزوى خۆی سەریان دەبىرى و
بەئارەزوى خۆی ئازادىان دەکا!

وہک خاوەنى مەر و بزنان کہ بە ئارەزوى خۆی سەریان دەبىرى.

جەندرمە بە ولاتى مىسردا بلابونەوہ و گشت شویتىکیان دەپشکنى، لە
هەر شویتى مىندالتيکی نەوہى ئیسرايیلی لە دایک ببوايە دەیانھيتنا وەک بزى و
مەر سەریان دەبىرى.

گورگ لە دارستانەکان بە ئازادى دەژيان، مار و دوپشک لە شاران جرت و
فرتيان بو، نەدەگيران و نەدەکوژران.

کەچى کورپىژگە^(۱) نەوہى ئیسرايیلی بۆی نەبو لە ولاتى فیرعەوندا بۆی!

بەمچۆرە بە ھەزاران کور و کورپىژگە لەبەر چاوى دایک و باوکان سەریان برا.

ئەو رۆژەى لە نەوہى ئیسرايیل کورپىک لە دایک دەبو، رۆژتيکی سەخت و ڕەش
بو، رۆژتيکی پر لە خەم و گریان بو.

ئەو رۆژەى لە نەوہى ئیسرايیلدا کورپىک لە دایک دەبو رۆژى پرسەو
سەرەخۆشى بو.

ھەمو رۆژى وەک جەژنى قورىان کہ بە سەدان مەر و بزى و چیل سەر دەبىرىن،
سەدان مىندالتي نەوہى ئیسرايیل سەر دەبران.

فیرعەون لە خۆيایی ببو، خۆی لەسەر خەلکى کردبوہ خوا، خەلکەکەى پارچە
پارچە کردبو، نەوہى ئیسرايیلی دەچەوساندەوہ و کورپەکانى سەر دەبىرىن و
کچەکانى بۆ خزمەتکارى دەھيشتەوہ، بەراستى فیرعەون خراپەکارتيکی
ئاژاوەگير بو.

(۱) کورپىژگە: کورپى بچکۆلە.

۶- ئەدایکبونی موسا

خا ویستی وابو ئەو شتە ی فیرەون لیی دەترسا و خۆی لی دەپاراست بیته دی.

ئەو کورە ی که خوا دەویست تەخت و تاراجی فیرەون وەرگەرینئ لە دایک بو.

ئەو کورە ی که خوا دەویست خەلک لە مەرۆفەرستیەو بەرەو خواپەرستی رزگار بکا لە دایک بو.

ئەو مندالە ی که خوا دەویست خەلک لە تاریکستانی بۆ روناکی بپەرینیتەو لە دایک بو.

موسای کور ی عیمران لە دایک بو هەر چەندە فیرەون و سەربازەکانی نەیان دەویست.

موسا سی مانگان ژیا هەرچەندە جەندرمەکان شو و پۆژ لە دیدەوانی^(۱) دابون.

۷- ئەناو روباری نیلدا

بەلام دایکی موسا ترسی کەوتە دل نەخۆ کورە جوانەکە ی سەر بپرین، چۆن نەترسی که دوژمنانی کوران هەمیشە چاو دەگیرن؟

چۆن نەترسی که جەندرمەکان بە دەیان کورپان لە نامیزی دایکان پفاندو و سەریان بریون.

(۱) دیدەوانی: چاودێری.

دایکی داماو و قورپه سهر^(۱) چ بکا؟

کورپه جوانه که ی له کوئ بشاریتته وه؟

جه ندرمه کان وه قهله رهش چاو ده گپرن و وهك میرولان بؤن ده کهن!

لیره دا خوا فریای دایکی داماو و قورپه سهر کهوت و نیلهامی خسته دلی که منداله که ی له ناو سندوقیک دابنی و بیخاته ناو روباری نیله وه.

الله اکبر! دایکی به سۆز چۆن منداله که ی ده خاته ناو سندوق و فریی ده داته ناو روباری نیل؟!

کی له ناو ئه م سندوقه دا شیر ی ده داتی!

چۆن له ناو سندوقدا ده توانی هه ناسه هه لمری؟!

دایکی به سۆز هه مو ئه م پرسیارانه ی به خه یالدا هات به لام پشتی به خوا به ست و متمانه ی کرده سهر سروشی^(۲) خوا.

هیچ خانویک له سندوق باشتر نیه منداله که ی بیاریزی!

جه ندرمه له هه مو شوینی هه ست و خوستیان راگرتوه، دوژمنانی کوران هه میشه دانوساون.

جه ندرمه کان به چاوی قهله ره شه وه ده روان و به بؤنی میرولان بؤن ده کهن.

دایکی داماو و قورپه سهر فه رمانه که ی خوا ی جیبه جی کرد، کورپه جوانه که ی خسته ناو سندوقیک و به روباری نیلی دادا.

(۱) قورپه سهر: بیچاره.

(۲) سروش: نیگا، وه حی.

دایکی به سۆز و به کوڵ له وه ده ترسا کوڤه جوانه که ی نقوم ببی و بخنکی، به لام پاشان نارامی گرت و پشستی به خوا به ست.

خوا ده فره موئ: سروشمان خسته دلای دایکی موسا و فره مانمان پیکرد و گوتمان: شیر ی بدی و به خنوی بکه، نه گهر ترسای جه ندرمه کان بیدۆزنه وه و سه ری بپن به روباری نیلی دابده، مه ترسی و غه مگین مه به، چونکه ئیمه بوئی ده گهر پنینه وه، که گه ورهش بو ده یکهینه پیغه مبهراڼ.

۸- له کۆشکی فیرعه وندا

فیرعه ون زۆر کۆشک و ته لاری له که ناری روباری نیلدا بنیات نابو. ههر پۆژی له کۆشکی رایده بوارد، بۆ سه یران و خوئی له که ناری نیلدا پۆژی به سه ر ده برد.

پۆژیکیان بۆ سه یران و خوئی له لیواری نیل دانیشتبو، سه یری روباری ده کرد که به ژیر پییدا ده پۆیی.

فیرعه ون شازنه کهشی له گه لدا بو شازنیش سه یری زیی ده کرد. فیرعه ون و شازنه که ی به یه که وه به دلخوئی دانیشتبون و له روباری نیلیان ده پروانی.

له ناکاو چاویان به سندوقیکی دور کهوت شه پۆله کانی نیل یاریان پێ ده کرد و ده تگوت ماچی ده کهن.

شازن گوتی: گه وره م! نه و سندوقه ده بیینی؟

گوتى: كوانى؟. سندوق لەناو روبارى نىل چ دەكا؟ پەنگە تەختە دارىك بى
كەوتىتە ناو نىلەو.

شاژن گوتى: نەخىر گەرەم سندوقە!

سندوقە كە نىك كەوتەو.

خەلكە كە گوتيان: بەلى گەرەم! سندوقە!

پاشا فەرمانى بە يەككە لە نۆكەرەكانى كرد بىهيتنى.

نۆكەرەكە چو ناو نىل و سندوقەكەى هيتا!

سندوقەكەيان كردەو دىتيان منداڵكى زۆر جوانى تىدايه و پىدەكەنى.

خەلكەكە سەريان سوپما و منداڵەكەيان لە يەكترى وەرەگرت و تەماشايان
دەكردى.

فەرەون سەرى سوپما و تەماشاي دەكردى.

هەندى لە نۆكەرەكان گوتيان:

ئەم منداڵە منداڵكى نەوہى ئىسرائىلە دەبى پاشا سەرى بېرى.

شاژن كە منداڵەكەى بينى خۆشى ويست و لە باوەشى گرت و ماچى كرد.

لە پاشا پاراپەو و گوتى:

توخا مەيكوژە، دلى من و توى پى خۆش دەبى.

بەلكو سودى لى دەبينىيان دەيكەينە كورپى خۆمان.

بەمجۆرە موساى كورپى عىمران چو ناو كۆشكى فەرەون و سەرى نەبرا و
نەمرد و ژيا، هەرچەندە فەرەون و جەندرمەكانى دەيانويست بيكوژن.

جەندرمەکان نەیان توانی ئەم کۆرە ئیسرا ئیلیە بدۆزنەو هەرچەندە وەك
قەلەرەش چاویان دەگێراو وەك مێرولان بۆنیان دەکرد .
خوا ویستی وابو فیرعەون کە دوژمنی کورپان بو کورپێکی وا بەخێو بکا، کە
تەخت و تاراجە کە ی بە دەستی وی لەناو دەچی .
داماو فیرعەون! نەیزانی ئەم کۆرە موسایە و بە هەلەدا چو .
هامانی وەزیر و سەربازەکانیشی نەیانزانی ئەم کۆرە موسایە و بە هەلەدا
چون .

٩٠- کێ مەمکی دەداتی؟

مندالە تازە کە، مندالە جوانە کە ببو هەمە و یاری ناو کۆشک و مائی
فیرعەون .

هەمو هەلیان دەگرت و ماچیان دەکرد، هەمو خۆشیان دەویست و پێیان
هەلەدەگوت^(١)، چونکە شاژن پڕ بە دلّ خۆشی دەویست .

مادەم شاژن خۆشی بو، چۆن خانمانی ناو کۆشک خۆشیان ناوی؟! چۆن
نۆکەرانی کۆشک خۆشیان ناوی؟!

هەمو هەلیان دەگرت و ماچیان دەکرد، چونکە مندالێکی جوان بو .

شاژن داوای دایەنێکی^(٢) کرد شیر بداتە مندالە کە .

دایەنێک هات و مندالە کە ی وەرگرت .

(١) پێهەلگوتن: مەدحکردن .

(٢) دایەن: ئەو ژنە ی کە شیر بە مندالان دەدا .

بەلام منداڵەكە دەگرييا و لەلای دايەنەكە گیر^(۱) نەدەبو.

شاژن داواي دايەنيکی تری کرد.

ئەویش ھات و منداڵەكەي وەرگرت، بەلام منداڵەكە دیسان گریا و گیر نەبو.
دایەنی سییەم و چوارەم و پێنجەمیش ھاتن بەلام منداڵەكە ھەر دەگریا و گیر نەدەبو.

سەیرە! ئەم منداڵە لەبەرچی مەمەك ناگرێ؟ لەبەر چی دەگریێ؟

دایەنەكان زۆریان ھەولدا مەمەكي پێ بگرن تا شاژن دلێ خوش بێ و خەلاتیان بکا.

بەلام خوا شیري ئافرەتيکی تری لێ ھەرام کردوہ چۆن شیري تر دەخوا؟

منداڵەكە ببوہ قسە و باسی نیو کۆشکی پاشا و ھەموی خەريک کردبون.

بەيەکتريان دەگوت: ئەرێ خوشکم نەتۆ منداڵەكەت بينیوہ؟

بەلێ بينیومە منداڵتيکی تا بلێی جوانە.

بەلام سەیرە وەك منداڵانی تر نیہ! شیري ھیچ دايەنيك ناخوا.

ئەگەر بێتو دايەنيك وەرێگرێ و بێھوێ شیري بداتێ دەگریێ و لەلای گیر نابێ و شیرەكەي ناخوا!

چەند بەستەزمانە، ئەگەر ئاوا بيمینیتەوہ ناژی، دەمرێ!

بەلێ، بەمجۆرە چەند پوژتيك تێپەرین و منداڵەكەش شیري ھیچ دايەنيکی نەخوارد.

(۱) گیر نەبو: نەسرەوی.

۱۰- لە باوەشی دایکیدا

دایکی بەسۆز بە خوشکی موسای گوت:

کێژم برۆ سۆراخی^(۱) براکەت بکە دەبێ زەندو بێ و مابێ.

خوا بەلێنی پێداوم بیپاریزی و بۆمی بگەرێنیتەو.

خوشکی موسا چو سۆراخی براکە ی بکا.

گوێی لەخەلک بو باسی مندالێکی جوانی ناو کۆشکی پاشایان دەکرد.

چو لە کۆشکی پاشا و گوێی لە باسوخواسی خانانی ناو کۆشک گرت
دەیانگوت:

ئەرێ ئەو دایەنە ی شاژن لە شاری (ئەسوان) ی داوا کردبو هات؟

خانمێک گوتی: بەلێ هات بەلام مندالە کە مەمکی ئەویشی نەگرت و شیرێ
ئەویشی نەخوارد.

بەراستی سەیرە! ئەو مندالە دەبێ چی بێ؟ وا بزائم ئەو شەشەمین دایەنە
شاژن تاقی بکاتەو!

بەلێ بەلێ دەیانگوت دایەنێکی زۆر پاک و خاوەنیشە و هەمو مندالێکیش
شیری خواردو!

خوشکی موسا گوێی لەم باسوخواسانە بو، بە نەرمی و بە ئەدەبەو پێی
گوتن:

من ئافەرەتێک لەم شارەدا دەناسم بێگومانم کە مندالە کە مەمکی دەگری و
شیری دەخوا.

(۱) سۆراخ: بەدواداگەران.

خانغىڭ گوتى: من بىر ئاكام شىرى ئەۋىش بىخا، چۈنكى ئەۋە شەشەم داينەن
بو كە تاقىمان كىرۋەتەۋە، كەچى شىرەكەى ئەۋىشى نەخواردۋە.

خانغىڭى تر گوتى: چى تىدايە با ھەفتەمىش تاقىبەكەينەۋە.

ھەۋال گەيشە لاي شاۋن، شاۋن كەنيزەيەكى بانگ كىر و گوتى: لەگەل ئەم
ئافرەتە بىرۋ داينەنەكە بىنن.

دايكى موسا ھات، نۆكەرىڭ مندالەكەى ھىنا و داينە دەستى.

مندالەكە خۆى لە ئامىزى ئەم داينەنە مات كىر و مەمكى گىر و شىرەكەى
خوارد، دەتگوت دەمىكە چاۋەپىيە!

چۈن شىرەكەى ناخا كە ئەم داينەنە دايكى خۆشەۋىست و بەسۆزى بى؟

چۈن شىر ناخا كە سى پۆۋرە شىرى نەخواردۋە و برىسيە؟!

شاۋن سەرى سورما، خانم و نۆكەرانى ناو كۆشك سەريان سورما، فىرەۋن
دلى داخوپا و شىۋا، گوتى:

بۆچى ئەم مندالە تەنھا شىرى ئەم داينەنى خوارد! ديارە دايكىيەتى؟

دايكى موسا گوتى:

گەۋرەم من ئافرەتتىكى بۆن خۆشم، شىرم پاكە و تامى خۆشە، ھەمو مندالىڭ
مەمكىم دەگرى.

فىرەۋن بەم ۋەلامە كىر و بىدەنگ بو و خەلاتى كىر.

بەمچۆرە دايكى موسا گەپرايەۋە مالىۋە و موساشى لە باۋەش بو.

خا موساى بۆ گەپرانەۋە تا چاۋى دايكى پون بىتەۋە و بۆى غەمگىن نەبى،
تا بزانى بەلىنى خا دىتە دى، بەلام زۆرىەى خەلك نازانن.

۱۱- بۆكۆشكى فىرعەون!

پاش ئەۋەى دايكى موسا موساى لە شىر كىردەۋە، بۆكۆشكى پاشاى گەپاندەۋە.

موسا لە كۆشكى پاشادا ۋەك كۆپە پاشايان گەۋرە بو.

موسا سامى پاشا و دەۋلەتمەندانى لە دالدا نەما.

موسا بە چاۋى خۆى دەيدى فىرعەون و خزم و خىزانەكەى بە چ نازونوزىك پادەبويىرن.

دەيدى ئەۋەى ئىسرائىل توشى چ دەردەسەرىك كراون تا فىرعەون و خزم و خىزانى بە خۆشى رابويىرن.

دەيدى چۆن ئەۋەى ئىسرائىل برسى كراون تا سەگ و سۋارەكانى فىرعەون تىر و تەژى بىن.

دەيدى چۆن ۋەك كەر و ھىستەر پەفتار لە گەل ئەۋەى ئىسرائىل دەكەن.

دەيدى چۆن بىگارىيان^(۱) پىدەكەن و ئىش و ئازاريان پىدەچىژن.

موسا ھەمو سبەينەيەك و ئىۋارەيەك ئەم شتانەى دەدیت و بىدەنگ دەبو.

موسا زۆرى پى ناخۆش بو و رقى ھەلدەستا.

چۆن پى ناخۆش نەبى و رقى ھەلنەستى كە بىينى نەتەۋە و بىنەمالەكەى رىسۋا دەكرىن؟

كە نەتەۋەكەى ئەۋەى پىغەمبەرانن، ئەۋەى بەپىزان و پايدەبەرزانن.

(۱) بىگارى: كارى بە زۆرى و بى كرى.

گوناھی نه وهی ئیسرائیل چیه ؟

هه ر چونکه قیبتی نین؟! هه ر چونکه که نعانین؟!

هه رگیز نه مه گونا ح نیه! هه رگیز نه مه گونا ح نیه!

١٢- مستیکی کوشنده

موسا که گه وره بو و بوه گه نجیکی به هیژ خوا حوکم و زانستی پیبه خشی.

موسا سته مکارانی خۆشنه ده ویست و رقی لیڤه بونه وه، موسا سته مدیده و بیکه سانی خۆشنه ده ویست و یارمه تی ده دان، بیگومان گشت پیغه مبهراڼ هه ر وا بونه.

جاریکیان موسا به ناو شاره که ی فیرعه وندا ده گه را، خه لک هه ریه که ی به کاری خۆی خه ریک بو.

موسا دیتی وا دو که س له گه ل یه کتر به شه ر دین، یه کیکیان له نه وه ی ئیسرائیله و نه وه ی تیش قیبتیه، قیبتیه کان دوژمنی نه وه ی ئیسرائیل بون. پیاوه ئیسرائیلیه که هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمه تی بدات و، سکا لای خۆی له پیاوه قیبتیه که ده رپری.

موسا له قیبتیه که توپه بو و مستیکی راوه شاندى، مسته که کوشنده بو و قیبتیه که ی کوشت.

موسا زۆر په شیمان بۆوه، چونکه زانی شه یتان نه م کاره ی پیکردوه.

موسا بۆ لای خوا ژیان^(١) بۆوه و داوا ی لیبوردنی له خوا کرد.

(١) ژیان بونه وه: په شیمان بونه وه.

هه مو پیغه مبه رێك به ره و لای خوا ژیان ده بیته وه و داوای لیبوردن ده کات.

موسا داوای لیبوردنی کرد و گوتی:

شهیتان ئەم کاره ی پێکردم، شهیتان دوژمنیکی گومرا که ره.

خوا له موسای بوری، چونکه موسا به مبهستی کوشتن مسته که ی رانه وه شاند، هه مبهستی ته وه بو لییدا، به لام مسته که به هیز بو کوشتی.

موسا سوپاسی خوای کرد و گوتی:

خوا میهره بانیی له گه لدا کردم و لیم خوش بو، که واته له مه و دوا قهت نامه پالپشتی تا وانکاران.

موسا له ترسی جه ندرمه کانی فیرعه ون نه خو بیین و بیگرن به ماته مات و به وریاییه وه له ناو شاردا ده ژویی.

موسا ئاگاداری خو ی ده بو و له وه ده ترسا جه ندرمه بیگرن و بۆ لای فیرعه ونی بیهن.

جه ندرمه هاتن دیتیان وا پیاویکی قیبتی که یه کیك بو له نوکهره کانی فیرعه ون له سه ره نه رز که وتوه و کوژراوه، به دوا ی بکوژه کهیدا گه پان به لام نه یاندۆزیه وه.

کێ بکوژیان نیشان ده دا که جگه له موسا و پیاوه ئیسرائیلیه که که سی تر پی نازانی؟!

له م شار و ولاته دا باس هه ره باسی ئەم کوژراوه بو، هه مو که سی باسی ده کرد و که سیش نهیده زانی بکوژه که کییه.

فیرعه ون توپه بو و به جه ندرمه کانی گوت:

هه ره ده بی بکوژم بۆ بدۆزنه وه.

۱۳- نہینیہ کہ ناشکرا دہی

بۆ سبەينى موسى ديتى ھەر ھەمان پياۋى ئيسرائىلى ۋا لە گەڭ قىبتىھە كى تر
بە شەر دى.

ئیسرائیلیه که بیته‌وه‌ی شهرم له خۆی بکاته‌وه ئهم جاره‌ش هاواری کرد و بانگی موسای کرد یارمه‌تی بدا.

موسا پییگوت: تۆ دیاره پیاویکی زۆر هیچ و پوچ و بیشهرمی و واز له شهر و مشتومران ناهینی، ههر بانگی منیش ده که ی یارمه تیت بدهم ده تهوی له سهرت و ده دهنگ پی و سهرت بخه دهی تا وانبار!

هەر چه نده موسا ئەم قسانەى به پیاوه ئیسرا ئیلیه که گوت، به لām و یستیشی قیبتیه که ته مەبێ بکا، بهم مه بهسته لییان چوه پێش و نزیک که وته وه.

ئیسرائیلیه که بینى موسا تورپه بوه و سه رکۆنه‌ی^(۱) ده‌کا، له‌وه ترسا موسا له‌ویش بدات و وه‌ک قیستبه‌کە‌ی دووتم‌ بیکۆژێ.

بۆيە گوتى: ئەي موسا! دەتەوئى ۋەك دوينى يە كىكت كوشتوھ ئەمرو منىش
بكوژى.

دیاره ده ته وی دهستی سته مکاریت دریژ بکه ی و کاری چاک نه نجام نه ده ی.

لیره دا قیبتیه که زانی که موسا ییاو کوژه که ی دوینی که یه.

قیبیتیہ کہ چو بہ جہ ندرمہ کانی راگہ یاند و گوتی موسا پیا و کوژہ کہیہ .

هه‌وێڵ گه‌یشته‌وه لای فیرعه‌ون، فیرعه‌ون توره بو و گوتی:

ئەو كۆرەي كە لە كۆشكى من گەورە بوە و نەكى منى كردوە كوشتويەتى؟!

(۱) سدر کونہ: گلہ ہے، سدر زہ نشت.

بەلام خوا ويستی وابو موسا لە بەلای فیرعەون و جەندرمەکانی ڕزگار بکا و
نەکەوێتە بەردەستیان.

موسا مستەکەى بە مەبەستی کوشتن ڕانەوه‌شاند بو بەلام مستەکە بەهێز بو
و قیبتیەکەى کوشت.

بەلام فیرعەون و جەندرمەکان بەم شتە ڕوا ناکەن و پاساو^(١) لە موسا قبوڵ
ناکەن.

خوا ويستی وابو پاشایەتى فیرعەون بە دەستى موسا تێبچى.

خوا ويستی وابو نەوێ ئیسرائیل بە دەستى موسا ڕزگار بن.

خوا وای خەملاندو^(٢) موسا خەلک لە مەروڤەپرستى و بەرەو خواپەرستى
رزگار بکات.

بەلام ئەگەر موسا دەستى جەندرمە ستمکارەکانى بگاتى چۆن ئەم
مەبەستانە دینه دى؟

دەست و پێوەند و وەزیرەکانى فیرعەون کۆبونەوه و ڕاویژیان لەناو خۆدا کرد و
ويستیان موسا بکوژن.

پیاویك هەبو گویى لە گشت پلان و قسەکان بو.

هاتە لای موسا و باسوخواسى تێگەياندا و پێیگوت:

بۆ تۆمە تا زوێ خۆت ڕزگار بکە.

موسا بەنهینى و بەترس و وریاییه‌وه شاری بەجێهێشت و لە خوا دەپارایه‌وه،
دەيگوت: خوايە لەم ستمکارانە ڕزگارم بکە.

(١) پاساو: هۆی عوزرئامیژ.

(٢) خەملاندن: تەقدیرکردن.

۱۴- له میسرهوه بهرهو مه دینه

به لام موسا بۆ کوئی بچی، سهرتاپای ولاتی میسر هی فیرعه ونه و له ژیر دهسه لاتی فیرعه ون دایه؟!

جه ندرمه کانی فیرعه ون هه میسه دانوساون، به چاوی قهله پرش سهر ده کهن و به بۆنی میرولان بۆن ده کهن!

خوا ئیلهامی خسته ناو دلی موسا بچیته شاری مه دینه که شاریکی عهره بی بوو دهسه لاتی فیرعه ونی نه گه یشتبوئی.

مه دینه دهشتیک بو گه لی گوندیشی لیبو، شارستانیته میسری نه گه یشتبوئی.

کۆشک و ته لار و بازار میسری نه گه یشتبوئی.

به لام ناواییه کی به خته وهر بون، چونکه له دهسه لاتی فیرعه ون دور بو.

به خته وهر بون چونکه ولاتیکی سهر به ست بو له ژیر جوکی فیرعه ون دانه بو.

چهند خۆشه دهسته کیاتی له گه ل نازادی و داد گهری.

چهند ناخۆشه شارستانیته له گه ل کۆیله یی و ژیر دهسته یی.

له مه دینه که خه لک روژیان ده کرده وه له زه بهروزه نگ و سته می فیرعه ون نه ده ترسان.

له مه دینه دا که خه لک ده نوستن له به لای جه ندرمه کانی فیرعه ون نه ده ترسان، له مه دینه دا مندا ل سهر نه ده پران.

موسا بهرهو مه دینه که وته ری.

لە ولاتی میسر چووە دەری و دور کەوتەو، بەلام دەترسا و ئاوێری بەملا و ئەولا دەدا یەو، نەوێک یەکیێک شونی^(١) هەلگرتیی.

بەلام جەندرمەکان بێناگابون.

موسا ئاوی خۆی لێهینا و دەرچو، لە خوا دەپارایەو و داوای دەکرد یارمەتی بدات و پرزگار ببێ.

کە بەرەو مەدینە کەوتە پێ گوتی: بە تەمای خوا، خوا پێی بێ زیانم نیشان دەدا.

١٥- لە مەدینە نەدا

موسا گەشتە مەدینە، کەسی نە دەناسی و کەسیش ئەوی نە دەناسی.

شەوێ بچیتە کوێ؟ لە کوێ بنوێ؟

موسا بیری لەم پرسیارانە دەکردەو، بەلام لەوێ دێنا بو کە خوا سەرگردانی^(٢) ناکات.

لەم شارەدا بیریێک هەبو خەلێک ئاویان لێ هەلە گۆزی^(٣) و مەر و مالات و ولساتیان پێ تێراو دەکرد.

موسا دو ئافەرەتی دیت مەر و مالاتە کەیان لە دورەو پەرگرتو و چاوێری دەکەن خەلێکە مەر و مالاتی خۆیان ئاوە دەن ئینجا ئەوان ئاوی دەن.

(١) شون: شوێنەوار، شوێنێ.

(٢) سەرگردان: وێڵ، رێ لەبەرزیو.

(٣) ئاوە گۆزین: ئاوە دەرھێنان لەبەر.

موسا خاوەنی دڵیکى میهرەبان و بەبەزەیی بو، وەك باوکیکی بەسۆز و دڵۆقان^(۱) ھەستی بزوا.

بە ئافرەتەکانی گوت: بۆچی وا لە دورەو و ەستاون و ئاو ناھێنن؟
گوتیان: تا ھەمو خەلکەكە ئاو ھەلنەگۆزن ئیمە ناتوانین ئاو ھەلگۆزین،
چونکە ئەوان بەھیزن و ئیمە بیھیزین، ئەوان پیاون و ئیمە ئافرەتین.
وەك بلیتی بزەنن موسا لییان پەرسى ئەى بۆچی لە مالاو ھە پیاویکتان بەم کارە
ھەلناستى؟

بۆیە گوتیان: باوکیشمان پیریکی بە تەمەنە.
لێرەدا موسا سۆزی میهرەبانیتی وروژا، خۆی چو ئاوی بۆ ھەلگۆزین، پاشان
ئەوان پۆیشتن.

بەلام موسا بۆ کوئ بچى؟!
ئەم شەو رو لە کوئ بکا و لە کوئ بنوی؟!
نە ئەو کەس دەناسى نە کەسیش ئەو دەناسى!
پاشان چو ەبەر سیبەری دارێك و گوتى:
خوایە پێویستیم بە شوێنیکە تییدا نیشتەجێ بم.

(۱) دڵۆقان: دڵنەرم و بەبەزەیی.

١٦- بەدوادا ئاردن

هەردو کچە کە پێش کاتی دیاریکراوی رۆژانەیان گەشتنەوێ مەلێ.
 باوکە کەیان لێی پرسین: ھا کچە کاتم چۆنە ئەمڕۆ وا بەزویی گەرانەوێ؟ هۆی
 چبۆ وا بە خێراوی هاتنەوێ؟
 گوتیان: خوا وای رێکخست پیاویکی چاک و بە بەزەییمان لێ هەلکەوت و
 ئاوە کە بۆ هەلگۆزین.
 پیاوێ پیرە کە سەری سوپما، زانی ئەم پیاوێ پیاویکی نامۆیە، چونکە هیچ
 رۆژێک کەس میهرەبانی لە گەڵدا نەکردون.
 پیاوێ پیرە کە گوتی: پیاوێ کە تان لە کوێ بە جێهێشت؟
 گوتیان: لە هەمان شوێن، پیاویکی نامۆیە هیچ شوێنێکی نیە!
 پیاوێ پیرە کە گوتی: کچە کاتم کاریکی چاکتان نەکرد، دەبواوە میوانداری
 بکەن، چونکە ئەو چاکە لە گەڵ ئێمەدا کردووە، شوێنیشی نیە روی تێبکا.
 ئەم شەو رو لە کوێ بکا و لە کوێ بنوێ؟!
 لەسەرمانە میوانداری بکەین، لەسەرمانە چاکە بەدینەوێ!
 یەکیکتان بپۆن بیهێنن.
 یەکیکیان بە رۆشتنێکی شەرمناوە چوێ لای موسا و پیتی گوت: باوکم
 بانگت دەکا تا پاداشتی ئاو هەلگۆزینە کەت بداتەوێ.
 موسا زانی خوا نزاکە قبوڵ کردووە و شوێنی نیشتەجێی بۆ رەخساندووە،
 بۆیە داواکە پەت نەکردووە.

موسا له گه‌لی چو، موسا زۆر به‌ریز و به حورمه‌ته‌وه له پێشه‌وه‌ی کچه‌که ده‌رۆیشت تا توشی نه‌زهر نه‌بی.

موسا گه‌یشته ماله‌که و پیاوه پیره‌که له ناو و نیشتمانی موسای پرسی، نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه.

پاشان موسا به‌سرهات و بارودۆخه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه.

پیاوه پیره‌که به هیمنی و به ئارامی گوێی بۆ گرتبو.

که موسا له گێڕانه‌وه‌که‌ی بو‌وه پیاوه پیره‌که پێی گوت:

مه‌ترسه له‌م نه‌ته‌وه سته‌مکاره‌ پرزگارت بو.

۱۷- ژن هیئان

موسا وه‌ک میوانێکی به‌رێز به‌لکو وه‌ک کورێکی خۆشه‌ویست له لایاندا مایه‌وه.

رۆژێکیان یه‌ک له کچه‌کان به ساده‌یی به‌ دلپاکی به باوکی گوت:

بابه گیان! به‌کری کاری پێبکه، موسا پیاوێکی به‌هێز و پاکه.

باوکی گوتی: کچم چۆن ده‌زانی به‌هێز و پاکه؟

گوتی: ده‌زانم به‌هێزه، چونکه ئه‌و به‌ته‌نیا سه‌ری بیره‌که‌ی هه‌لگرت، که به‌چهند که‌سیک نه‌بی هه‌لناگیر.

بابه‌گیان پاکیشه، چونکه به‌ درێژایی رێگا له پێشه‌ من ده‌رۆیشت و ته‌ماشای نه‌ده‌کردم.

هه‌مو کرێکار و خزمه‌تکاری ده‌بی به‌هێز و پاک بی.

ئه گهر به هیز نه بی به باشی کاری پیناکری.
 نه گهر پاک نه بی گزی^(۱) ده کا و هیزه که ی سودی نابی.
 وته ی کچه که له گهل دلی باوکه پیره که ی تیکی کرده وه.
 به لام نهو وهک باوکیک بیری له مه سه له که کرده وه.
 باوکه پیره که له دلی خویدا گوتی:
 پیموایه کهس له م کورپه شایسته تر نیه بیکه م به خزمی خۆم.
 برپا ناکه م له دنیا دا که سیکی له م گه نجه باشتی بدۆزمه وه!
 له مه دیه ندا هیچ که سیک به شایسته نازانم بیکه م به خزمی خۆم!
 رهنگه خوا نه م گه نجه ی بۆ هینانم تا بیکه م به خزم و هاریکاری خۆم.
 پیاوه پیره که به ریز و به زهیی و داناییه وه به موسای گوت:
 من ده مه وی کچیکی خۆمت لی ماره بکه م، به لام ده بی هه شت سالان
 کاروبارم بۆ راپه رینی.
 ماره ییه که به م جوړه یه، که ده بی نه م هه شت ساله ته واو بکه ی.
 خۆ نه گهر کردته (ده) سال له چاکه و پیاوه تی خۆته، نامه وی کاری سه خت
 پینکه م، به پشتیوانی خوا چاکه ت له گهلدا ده که م.
 پیاوه پیره که له وه ده ترسا گه نجه که کچه که ی ببات و به ته نیایی به جیی بیلی.
 پیاوه پیره که ویستی گه نجه که تاقی بکاته وه تا نه گهر که وته به ردلی کچه که ی
 بداتی.

(۱) گزی: خیانه ت.

موسا داواکهی قبول کرد و پییوابو خوا وای بۆ رێک خستوه و خوا پیروزی دهکا.

پییابو خوا وایکردوه بچیته مه‌دیه‌ن و له‌ویش بچیته مالی ئەم پیابو پیره و پیابو پیره‌که‌ش سۆز و خۆشه‌ویستی بۆ بزواوه‌.

بۆیە موسا گوتی: من رازیم.

به لّام موسا زیرهك و تیگه یشتو بو بیرى كرده وه نه وهك له ئایینده دا توشى
بیزارى بیى بویه ویستی له هه لّباردنى ههردو ماوه كه دا سه ره ست بى و
گوته:

جا ئه گهر ههشت ساڵ کارم بۆ کردی یان ده ساڵ من خۆم ئازادم، خواش
ئاگاداره.

۱۸- بهرہو میسر

موسا ماوه که‌ی ته‌واو کرد و له‌گه‌ل خیزانه‌که‌ی به‌ری که‌وتن.

خواحافیزیان له پیاوه پیره که کرد و پیاوه پیره که ش خواحافیزی لی کردن و نژای^(۱) بو کردن و گوتی:

برۆ خوات له گهڵ کۆری خۆم، برۆ خوات له گهڵ کچی خۆم.

موسا له گڼل څیزانه کوی بهرې کھوت، شهو یه ک پارچه تاریکی بو، گه لئ
سارد و سهرما بو.

بہ لآم لہم بیابانہ دا ناگر لہ کوئی پیدا دہی؟

(۱) نزا: دوعای چاک.

ئەگەر ئاگر نەدۆزنەوێ چۆن خۆیان گەرم بکەنەو؟!

ئەگەر پوناکی نەدۆزنەوێ چۆن بە رێگادا بڕۆن؟!

بەرێگادا دەڕۆشتن و موسا چاوی بۆ ئاگر دەگێرا.

لەناکاو ئاگریکی لە دورەوێ بینی، بەخێزانەکی گوت:

لێرە بن، ئاگریکم لە دورەوێ دیوێ دەچم بە لکو هەندیکێ لێ دینم یان
ئاوێ دانیەکی لە لادا دەدۆزمەوێ.

موسا بەرەو لای ئاگرە کە ڕۆشت.

کە گەشتە ئەوێ بانگێ کرا: ئەو موسا من پەرەردگارتم، کەوشە کانت^(١)
داکەنە، تۆ لە دۆلی پێڕۆزی گوا.

خوایە ئێدە قسەێ لە گەڵ موسادا کرد و سڕوشی بۆ هەنارد و فەرموی:

ئەو موسا من تۆم بۆ پێغەمبەراییەتی هەڵبژاردوێ، گوێ بۆ سڕوشم رادێرە،
من خوا، جگە لە من هیچ خواوەندیکی تر نیە، من پێرستە و نوێژان بکە تا
منت بە یاد بێ، ڕۆژی دواپیش پەرەوایە و ڕو دەدات.

موسا گۆچانیکی بە دەستەوێ بو، لە کاتی ڕۆشتندا تاقەتی خۆی دەدایە
سەری.

خوایە فەرموی: موسا ئەو دارەێ لە دەستی راستت گرتوێ چیه؟

موسا زۆر بە سادەییەوێ گوتی: گۆچانە کەمە.

موسا دەستی پێکرد سووێ کانی گۆچانە کەێ دەژمارد، دەیویست قسە کانی
دریژ بێ چونکە قسەێ لە گەڵ خوادا دەکرد و گوتی:

(١) کەوش: نەعل.

ئەم دارە گۆچانە کەمە، لە کاتی پۆیشتندا دەیدەمە بەرخۆم و بۆ مەر و مالاتە کەم گەلای دارانی پێ هەلەدە وەرینم، زۆر سودی تریشی لێ دەبینم.

خوا فەرموی: موسا گۆچانە کەت هەلە.

موسا هەلیدا و گۆچانە کە بوە ماریکی زل و زەبەلاحی بە جولە جول.

خوا فەرموی: هەلێگرەو مەترسە، هەر ئیستا دەگێڕینەو سەر شیوە کە ی پێشوی.

خوانیشانە یەکی تریشی بە موسا بە خشی، کە ئەویش دەستی سپی و پۆشن بو.

فەرموی: ئەی موسا دەستت بچە ناو باخەلت پاشان دەری بێنە بێتەوێ نە خۆشی بێ سپی و پۆشن دەبێ.

١٩- برۆ لای فیرعەون کە سنوری بەزاندووە و یاخی بوە

جا دواي ئەم گفتوگۆیە خوا فەرمانی بە موسا کرد بۆ ئەم کارە کە لە پێناویدا وەدیها تەو دەسبە کار بێ.

فیرعەون خۆی لە سەر خەلکی کردبوە خوا، فیرعەون خراپە کاری لە ولاتدا بەرپا کردبو.

نەتەوێ فیرعەون بە خوا بێ پروا بون، نەتەوێ فیرعەون کاری خراپەیان لە سەر زەوی دەنایەو.

خوا لە بەندەکانی رازی نابێ بێ پروا بن، خوا حەز ناکا کاری خراپە لە سەر زەوی بلۆبێتەو.

خوا ویستی موسا بنیتریته لای فیرعه ون و نه ته وه که ی چونکه نه ته وه یه کی دور له خوا و خراپه کار بون.

به لām موسا چۆن بجیتته لای فیرعه ون و چۆن پویه پوی ئەم سهرسه خته به زه بروه نکه بییتته وه.

موسا له میژ نیه پیاویکی قیبتی کوشتوه!

موسا له میسر به ترس و له ززه وه هه لاتوه و جه ندرمه کان و خه لکی کۆشک ده یناسنه وه!

موسا گوتی: خوایه من پیاویکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

ههروه ها زمانیشم ده گیرئ.

به لām خوا ئەمانه ی ده زانی، خوا ده یویست موسا بجی ئە گهرچی پیاویشی لی کوشتن و زمانیشی بگیری.

خوا بانگی کرد: ئە ی موسا برۆ بانگی ئەم نه ته وه سته مکار و بی پروایه بکه تا بۆ لای خوا بگه رینه وه.

موسا گوتی: خوایه له وه ده ترسم بروام پی نه کهن، له وه ش ده ترسم کاتیك به وی قسه یان له گه ل بکه م هه ناسه م سوار ببئ و زمانم نه بیته وه، بۆیه با (هارون) یشم له گه لدا بی.

خوایه که سیکم لی کوشتون ده ترسم بمکوژنه وه.

خوا فهرموی: نه خیر ناتکوژنه وه و هه ردوکتان برۆن، من ناگام لی تانه و گویم له گفتوگۆ تانه.

برۆنه لای فیرعه ون و پی بلین:

ئیمه پیغه مبهری خوای بونه وهرین.

نه وهی ئیسرائیل نازاد بکه و لیگه پری با له گهڵ ئیمه دا بن.

خوا فهرمانی به موسا و به هارون کرد به نهرم و نیانی له گهڵ فیرعه ون بدوین.

خوا له گهڵ دوژمنه کانیشی تاراده یه که نهرمی پی خۆشه.

خوا فهرموی: قسه ی نهرمی له گهڵدا بکه ن به شکو بیرده کاته وه یا ده ترسی.

٢٠- له بهردهم فیرعه وندا

موسا و هارون چونه لای فیرعه ون و له کۆری فیرعه ون داوایان له فیرعه ون کرد تا به ره و خوا بگه پیتته وه.

به لām فیرعه ونی به زه بهروزه نگ له چاونه ترسیه که ی موسا توره بو، به که شوفش و لوتبه رزیه وه گوتی:

گه نجۆ^(١)! تۆ کیی تا بتوانی له کۆری من هه لستیه وه و نامۆژگاری من بکه ی؟

تۆ ئه و منداله نه بوی که له ناو زیڤا هه لمانگریه وه؟

ئه دی ئیمه نه بوین له مندالی تا گه نجیتی به خیومان کردی؟

تۆ نه بوی پیاره که ت کوشت و خۆت دزیه وه؟

موسا توره نه بو، نه یگوت: درۆیه، نه یگوت راست ناکه ی، بروییانوی نه هینایه وه، به لکو زۆر به راشکاویه وه وه لāmی دایه وه.

(١) گه نجۆ: ئه ی گهنج.

گوتهی: بەلێ من کوشتەم، کاریکی ناپه‌واش بو بەلام ژێوان بومەوه و خوا لێم
خۆش بوە. ^(١)

پاشان که ترسام بکوژنەوه هه‌لام و ولام به جیهیشت.

پاشان خوا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردم و کردمیه پێغه‌مبەر.

ئه‌ی فیرعه‌ون! منه‌تی ئه‌وه‌م له‌سه‌ر ده‌که‌ی، که چهند سالتیک منت به‌خێو
کردوه؟!

ئه‌دی بۆ بیر له‌وه ناکه‌یه‌وه که بۆچی من که‌وتمه‌ به‌رده‌ستی تۆ و له‌به‌ر چ منت
به‌خێو کردوه؟

ئه‌گه‌ر تۆ منداڵت نه‌کوشتباهه‌ دایکیشم فرپیی نه‌ده‌دامه‌ ناو نیل و نه‌ده‌که‌وتمه‌
به‌رده‌ستی تۆ تا به‌خێوم بکه‌ی!

له‌ پال ئه‌م هه‌مو سته‌م و کاره‌ خراپانه‌تدا پیتوايه‌ پیاوه‌تیت له‌گه‌لدا کردم؟
تۆ نه‌ته‌وه‌ که‌ی منت به‌ که‌ر و ئاژه‌ڵ داناوه‌ و وه‌ک سه‌گ تیتخوړپون، توشی
نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ریت کردون.

ئه‌وه‌ چ پیاوه‌تیه‌ که ئه‌گه‌ر منداڵکیان لێ به‌خێو بکه‌ی؟!

که به‌خێویشت کردوه نه‌تزانیه‌ وه‌ له‌ت کردوه ئه‌گه‌رنا ئه‌ویشت ده‌کوشت!

پیتوايه‌ چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردم که چهند سالتیک منت به‌خێو کردوه، که‌چی
هه‌مو نه‌وه‌ی ئیسرائیلت کردۆته‌ کۆیله‌؟!

(١) لێم خۆش بوه: لێی بوریروم.

٢١- بانگکردن به رهو لای خوا

فیرعهون ده مکوت بو و نهیتوانی وه لām بداته وه، ویستی خۆی له پرسیاره که ههلبویری، بۆیه گوتی:

پهروهردگاری بونهوهر کییه؟ که گویم لیته ناوی ده بهی؟

موسا گوتی: پهروهردگاری ئاسمانه کان و زه مین و نیوانیانه ته گهر برواداری دنیان.

فیرعهون له م وه لāmه توپه بو، ویستی توپهیی ئاماده بوانی نیو کۆپه کهش بوروژینی و سهریان له وته کانی موسا بسورمینی.

بۆیه روی کرده ئاماده بوان و گوتی: گویتان لی نیه موسا چ ده لی؟!

به لām موسا قسه کانی خۆی نه بپری و زه ببری دوه می پاره شانده فیرعهون و گوتی:

پهروهردگاری ئیوه و پهروهردگاری باب و باپیرانی پیشوتانه.

فیرعهون توپه تر بو و ئارامی نه گرت و گوتی:

دنیابن پیغه مبهره که تان شیت بوه.

به لām موسا قسه کانی خۆی نه پچراند و زه ببری سییه می پاره شانده فیرعهون و گوتی:

پهروهردگاری رۆژئاوا و رۆژهه لات و نیوانیانه، ته گهر ئیوه تیبگهن.

فیرعهون ویستی موسا له م بابه ته تاله ههلبویری.

فیرعهون ویستی توپهیی دهست و پیوهنده کهی بوروژینی.

بۆیه گوتی: له باره ی باب و باپیرانان چ ده لی؟!

فیرعەون لە دلی خۆی گوتی:

ئەگەر موسا بلی لەسەر ھەق بون، دەلێم: ئەوان بتیان دەپەرست!
ئەگەر بشلێ: لە گومراھی و لە گەمژەیی دابون، ئەوا ئامادەبوانی کۆرە کە
تورە دەبن و دەلێن: موسا جوین بە باب و باپیرانمان دەدا.

بەلام موسا لە فیرعەون زیرە کتر بو، موسا خوا پیتی راستی بۆ پرۆشن
دەکاتەو، گوتی:

باب و باپیرانی پیشو چیان کردبێ و چۆن بوین لەلای پەرورەدگار بزر نیە و
گشتی نوسراو، پەرورەدگاری من شت لەبیر ناکا و بە ھەلەدا ناچێ.

پاشان موسا قسەی بردەو ھە سەر ئەو بابەتە کە فیرعەون دەیویست خۆی لی
رەزگار بکات.

موسا گوتی:

پەرورەدگاری من شت لەبیر ناکات و بە ھەلەدا ناچێ.

ئەو پەرورەدگارە کە زەوی بۆ ژیان سازاندووە و گەلیک پێگە و پەرەوایشی^(۱)
لەسەر زەوی بۆ داناوین.

ئەو پەرورەدگارە کە بارانی لە ئاسماندا باراندووە.

لێرەدا فیرعەون دەمکوت دەبێ و قسەی دەبێ، بۆیە ھەموو پاشایەکی
زۆردار پەنا دەباتە بەر زەبروزەنگ و تورەیی و دەلێ:

باپیت بلێم ئەگەر ھەر یەکیکی تر جگە لە من بە خواوەند بزانی دەتخەمە
بەندیخانە و بەندت دەکەم.

(۱) رەواز: رینگایەك ھاتوچۆی لەسەر بێ.

۲۲- موعجیزه کانی موسا

فیرعه ون که تیره کانی خۆی هاویشت موسا ویستی تیری خوای تیبگری.
موسا گوتی: ئەدی ئەگەر بەلگهی پیغه مبه رایه تیم پی نیشان دای بپروام
پیددینی؟

فیرعه ون گوتی: بیهینه ئەگەر راست ده کهی.
موسا گۆچانه کهی هه لدا و یه کسەر بوه ماریکی زل و زه به للاح.
پاشان دهستی برده بن باخه لێ و ده ریهینا یه کسەر دهستی زۆر سپی بو.
فیرعه ون مه هانه یه کی^(۱) دۆزیه وه و به ناماده بوانی گوت:
جادوگه ریکی^(۲) زانایه.

ناماده بوان گوتیان: راست ده کهی جادوگه ره، جادوه کهی رۆن و ناشکرایه.
موسا گوتی: ئیوه به شتی راسته قینه ده لێن جادو، ئەوهی جادوگه ر بی
جادوه کهی تاسه ر نیه و سه رناکه وی.

فیرعه ون گوتی: ئیوه ده تانه وی له ری بازی باب و با پیرانمان وه رچه رخی ن^(۳)،
ده سه لات و پاشایه تی بۆ خۆتان وه ده ست بین. ئیمه برواتان پی ناهین.
فیرعه ون وه کو پاشا زۆرداره کان ویستی ده ست و پیوه نده کهی له موسا
بترسی ن و گوتی:

جادو: سیحر

(۱) جادوگه ر: سیحریاز

(۲) وه رچه رخی ن: وه رسو پێ ن، لای ده ن.

(۳) وه رچه رخی ن: وه رسو پێ ن، لای ده ن.

موسا دهيهوێ بههۆی جادوه کانيهوه له ولاتتان دهريهدهر بکا، ئیوه تهگبیرتان چیه؟

دهست و پیوهنده کهی گوتیان: پیمان باشه جادوگهرانی سهرتاپای ولات کۆیکریڻهوه و موسای پێ ببهزینین.

بهمجۆره له سهرتاپای ولات بانگیان راهیشت و گوتیان:
بۆ ئاگاداری، بۆ ئاگاداری... کێ جادوگهره و جادو دهزانی با له لای پاشا ئاماده بێ.

جادوگهران له هه مو لایه کهوه هاتن و له لای پاشا کۆبونهوه.
بریار درا له پۆژی جهژندا جادوگهره کان روبهروی موسا بینهوه.
بانگی خهڵکیشیان کرد کۆبینهوه تا به لکو بیسن چون به سهر موسا زال دهبن.

۲۲- به رهو گۆره پان

خهڵک له بهیانیه کهی پۆژی جهژن زو له مالهوه ده رچون و پۆل پۆل به رهو گۆره پانی پۆیشتن.

مندال و گهنج و پیر و پیاو و ئافرهتان له مالهوه ده رچون و به رهو گۆره پان به پێ کهوتن.

کەس له مالهوه نه ما تهنها نه خوش و په که کهوته کان نهبن.
له کوچه و کۆلان و بازار و شاردا باس باسی جادوگهری و جادوگهران بو.
- ئه رێ جادوگهره گه وره کهی شاری ئه سوان هات؟

- به لێ، جادوگهره به ناوبانگه که ی شاری ئوقسور و شاری جیزه ی به ناوبانگیش هاتن.

- ئه ری تو پیت وایه کێ ده باته وه؟

هه رچی جادوگهری کارامه و گه وره ی میسر ه گشتیان کۆبونه وه، ده بی کس لیان بباته وه!

موسا و برا که ی چۆن ده توانن ببه نه وه؟!

موسا تا گه وره بو هه ر له کۆشکی پاشادا بو، پاشان به ترس و له رزه وه میسری به جیهیشت و چوه مه دیه ن، چهند سالیکیش له مه دیه ندا مایه وه.

له کوێ فیری جادو بوه؟

له میسر؟ نه خیر.

له مه دیه ن؟ نه خیر، گویمان لی نه بوه له ویدا هونه ر هه بی!...

نه وه ی ئیسرا ئیلیش هاتن و له گه ل خه لک کۆبونه وه، دلیان له نیوان هیوا و بیهومیدی دا بو، په نگه زیاتر بیهومیدیان به سه ردا زال بوی، به لام خوا میهره بانی له گه ل کوری عیمران ده کا! خوا نه وه ی ئیسرا ئیل سه رده خا!

جادوگهره کان به لاف و گه زاف و لوتبه رزیه وه هاتنه ناو گۆره پان.

جل و به رگی په نگا و په نگیان له به ر کړدبو.

هه مو گۆچان و گوریسیان پیبو.

هه مو به پیکه نین و گالته جار په وه به ره و گۆره پانه که ده هاتن.

ده یانگوت نه مپۆ رۆژی هونه ره!

نه مپۆ پاشا ده بینێ چ کاریکی عه نتیکه ده نوینن.

ئەمىرۆ خەلگ دەبىنى چەند گىرنگىن!
كاتىك كە جادوگەرەكان ئامادەبون بە فىرەونىيان گوت:
ئەگەر سەرکەوين خەلاتمان دەكەي؟
فىرەون گوتى: بەلى پلە و پايشتان بەرز دەكەمەوہ...
ئەمەيە خەلاتى پاشايان! ئەمەيە رېزانەي^(۱) پاشايان!
ئەمەيە كە پياوى پى دەخەلەتى!
ئەمەيە كە پشتى پالەوانان لە ئەرزى دەدا!
بەمجۆرە جادوگەرەكان بە بەلئىنەكانى فىرەون دلخۆش بون.

۲۴- ئە نىوان راست و ناراستدا

موسا بە جادوگەرانى گوت: چتان ھەيە ھەلیدەن.
جادوگەرەكان گوريس و گۆچانەكانيان ھەلدا و گوتيان:
سوئند بە شان و شكۆي فىرەون ئىمە سەردەكەوين.
خەلگ شتىكى سەيريان بينى، بە دەيان و سەدان ماريان دەدى لە گۆرەپاندا
دەجىن، خەلگ كە ئەم دىمەنەيان بينى ھەپەسان و بۆ پاشەوہ كشانەوہ.
ھاواريان كرد: مار! مار!
ئافرەتەكان قىزانديان، مندالەكان زىپانديان، ھەراوھوريا گۆرەپانى
ھەژاندەوہ.

(۱) رېزانە: رېزلىتان.

ئەو ەى خەلك دىتى موساش دىتى و سەرى سورما، موسا گورىس و
گۆچانەكانى لەبەرچاودا ببو ە مار و دەجولان.

موسا ترسىكى بە دلدا ەات!

چۆن نەترسى؟ ئەمڕۆ پۆژى تاقىکردنەو ەى، پياویش لە تاقىکردنەو ەدا يان
دەباتەو ە يان دەدۆرئ!

ئەگەر خوانەخواستە جادوگەرەكان ببەنەو ە.

ئەگەر خوانەخواستە موسا بدۆرئ.

چ ڕو دەدا؟ پەنا بەخوا!!

سەرکەوتنى موسا سەرکەوتنى پياويك نيە.

بەلكو سەرکەوتنى ئاينە بەسەر پاشا.

سەرکەوتنى راستيە بەسەر ناراستى.

خوايە موسا نەدۆرئ! خوايە موسا ژير نەكەوئ!

موسا ترسى بە دلدا ەات بەلام خوا و ەى^(۱) موساى بەرز كردهو ە و پيى
فەرمو:

مەترسە تۆ سەرکەوتوى.

تۆ گۆچانەكەى دەستى راستت ەلدە ئيت ەرجى فروفيللى جادوگەرەكان ەيە
قوتى دەدا، جادوگەرەكان سەرناكەون.

موسا بە جادوگەرەكانى گوت:

(۱) و ە: ەمزىەت.

کاره که ی ئیوه جادوه، خوا جادوان پوچه ل ده کاته وه.

خوا کاری به دکاران ناسازی نی.

خوا وته ی راستی خۆی سهرده خا ئه گهرچی تاوانکارانیش پییان ناخۆش بی.

موسا گوچانه که ی هه لدا یه ناو گوچه پان و بو به ماریکی زل و زه به للاح،
هه مو گوریس و گوچانه کانی جادو گهرانی هه للوشی.

به مجۆره راستی سهرکهوت و ناراستی پوکایه وه.

جادو گهره کان تاسان و واقیان ورما...

- ئه مه چیه ؟

ئییمه ده زانین جادو چۆنه و چۆن نیه.

ئییمه ده زانین جادو چهند جۆری هه یه.

ئییمه مامۆستای هونه رین!

ئییمه پیشه وای هونه رین!

ئه مه جادو نیه! ئه مه جادو نیه!

چونکه ئه گهر ئه مه جادو بوایه به جادو ده مانبه زاند.

ئه گهر هونه ر بوایه به هونه ر ده مانشکاند!

به لām هونه ره کانی ئییمه له بهرده م ئهم کاره دا پوکایه وه، وهك خوناوی بهر
هه تاوی بو به هه لām و توایه وه!

ئهم کاره ی له کوئی هیناوه؟ دیاره له لای خوا وه یه!

جادوگه‌ره‌كان دلتيا بون كه موسا پيغمبه‌ره و خوا ئهم موعجيزه‌يه‌ي داوه‌تي، جادوگه‌ره‌كان هم مو به يه‌ك ده‌نگ هاواريان كرد:

پروامان به پهره‌ردگاري موسا و هاپون هيتا.

هم مو سوژده‌يان بۆ خوا برد و گوتيان:

پروامان به پهره‌ردگاري بونه‌وه‌ر هيتا، كه پهره‌ردگاري موسا و هاپونه.

۲۵- هه‌ره‌شه‌كاني فيرعه‌ون

فيرعه‌ون شيت و هار بو.

ئۆقره‌ي لى برا، ناگري له چاوان ده‌باري، هه‌وره‌تريشقه‌ي له نيتوچه‌واني هه‌لده‌ستا!

هه‌ي داماو فيرعه‌ون! ئه‌وه‌ي لى ده‌ترسا و نه‌يده‌ويست رو بدا پوي دا!

ده‌يويست به جادوگه‌ران موسا بيه‌زينى كه‌چي جادوگه‌ره‌كان لى هه‌لگه‌رانه‌وه و بونه سه‌ريازي موسا!

ده‌يويست به جادوگه‌ران خه‌لك له موسا بكاته‌وه، كه‌چي جادوگه‌ره‌كان خۆيان به‌ر له هم مو كه‌س پروايان پيه‌يتا!

فيرعه‌ون تيريكى به‌رزي هاويشت به‌لام به‌خۆي كه‌وته‌وه.

فيرعه‌ون وايدە‌زاني وه‌ك چۆن ده‌سه‌لاتى به‌سه‌ر لاشه‌دا هه‌يه ده‌سه‌لاتى به‌سه‌ر هه‌ريشدا^(۱) هه‌يه.

(۱) هه‌ر: بىر، فكه‌ر.

وايدەزانى وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەيە دەسەلاتى بەسەر دلىشدا
ھەيە .

وايدەزانى ئەگەر بە رەزامەندى خۆى نەبى نەبى ھىچ كەسەك لە خەلكى
ميسر بىروا بە ھىچ شەكەك بىنن .

بۆيە بە لوتبەرزى و بە كەشوفشەو^(۱) گوتى :

- چۆن بەر لەو ھى من رېگاتان پىبىدەم بىروا بە موسا دىنن؟!

فیرعەون تىرىكى پاشايانەى تىگرتن و گوتى :

دىارە موسا مامۆستاتانە و ئەو فیرى جادوى كردون!

پاشان تىرى دوھى تىگرتن و گوتى :

ئىوھ پلانتان دانائەتەوھ تا خەلكى ولات ئاوارە بکەن و خۆتان دەسەلات
بگرنە دەست، خۆم دەزانم چتان بەسەردىنم .

پاشان تىرى ژەھراوى سىيەمى تىگرتن، كە دواھەمىن تىرى ناو تىردانى
پاشايانە، گوتى :

شەرت بى دەبى دەست و پىي ھەموتان راست و چەپ بىرم و لە خاچتان
ھەلواسم .

بىروادارەكان تىرەكانىان بە قەلغانى بىروا و ئارامگرى پەرچ داىەوھ .

گوتيان: بى باکين^(۲) چت نە کردوھ بىکە، مادەم بىروامان ھىنا بشکورژىن زەرەر
ناکەمىن چونکە بۆ لاى خوا دەگەرىينەوھ .

(۱) كەشوفش: لاف و تەنتەنە .

(۲) بى باکين: بى منەتىن

هيو له خوا ده خوازين له گوناوه کافان بېوريت و ليمن خوش بئ، که بهر له گشت خه لک پروامان هينا.

ههروه ها به پروايه کي پته و به ورهيه کي بهرزه وه گوتيان:

نيمه پروامان به خوا هينا و هيو له خوا ده خوازين له گوناوه کان و لهو جاده وې تو پيتکردين ليمن خوش بئ، پاداشتي لاي خوا هيژا تر و تاسه رته^(١).

هه رکه سيک به بي پروايي و تاوان کاري بگه رپته وه لاي خوا، خوا ده يخاته ناو دوزه خ و توشي نه شکه نجه ي ده کا.

هه رکه سيکيش به پرواداري و چاکه کاري بؤ لاي خوا بگه رپته وه خوا به هه شتي بيده به خشي و پله ي بهرزه ده کاته وه.

٢٦- گه مژه يي فيرعه ون

فيرعه ون به روداوه کهي موسا ته نگه تاو و نيگه ران بو، خه و نه ده چوه چاواني.

خواردن و خواردنه وې لي تال بو.

توره بيه کهي فيرعه ون ده ست و پيوهنده کهي وروژاند.

ده ستوپيوهنده کهي گوتيان: پاشا! چؤن ليده گه رپي موسا و نه ته وه کهي خراپه کاري له سهر زه وې بلاو بکه نه وه و واز له تو و له خوا وهنده کانت بينن؟!

فيرعه ون زؤر توره بو و گوتي:

کوره کانيان ده کوژين و نافرته کانشيان ده هيلينه وه تا خر مه تمان بکن، نيمه به هيژترين و به سهر ياندا زال ده بين.

(١) تا سهر تره: هه ميشه تره.

فيرعه ون په نای وه بهر گشت فروفيلنك ده برد تا نه وهی ئيسرائيل و خه لکی
ميسر له موسا پرېنجينئ.

فيرعه ون به نه ته وه که ی خوی گوت: نه ته وه که م! خوتان ده بينن چهنه به
ده سه لآتم، ميسر مولکی خومه، روباره کانی ميسر که کشتوکالی له بهر ده که ن
و پتي ده ژين مولکی منه.

پيم بلين من باشترم يان موسای بيتهيز و بيده سه لات؟!

پاشان به سه نګينی و نه سپاييه وه^(۱) گوتی:

چاوساغانی نه ته وه که م! نه مزانيوه جګه له خوم هيچ خواوه نديکی تر تان
هه بی.

وهك بلئى زور سوراخى خواوه نديكى كردبى و زورى بيركردبىته وه و
ناموزگارى گه له که ی بکات!

پاشان وهك گه مژه و شيتان گوتی: هامان! له قور خشتان بېرن و له سه ر ناګر
داغی^(۲) بکه ن و بيکه ن به که رپوچ، له م که رپوچانه وه بالاخانه يه کی بلن دم بؤ
هه لبتين، به لکو ده گه مه لای خواوه نده که ی موسا و ده بيننم، هه رچه نده پيم
وايه موسا درؤ ده کات.

هامان خشتيکی گه لئى زورى به خه لك بری.

له سه ر ناګر داغيان ده کرد و ده بونه که رپوچ.

پاشان ده ستیان پيکړد بالاخانه که دروست بکه ن.

ماوه يه کی دورو دريژ خه ريکی بون و گه ليکیان بلن د هه لئا.

(۱) نه سپايی: له سه رخوی.

(۲) داغ کردن: سورکردنه وه.

هامان و وهستاكان زوړ شه كټ و ماندو بون، قور له بهر بړا، كه رپوچ نه مان.
كه چي فيرعه ون هيشتا گه ليكي ماوه، بالاخانه كه هيشتا نزيكي ههور
نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته مانگ!

هيشتا نزيكي مانگ نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته خوړ!
هيشتا نزيكي نزيكي خوړ نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته هه ساره كان!
هيشتا نزيكي هه ساره كان نه بوته وه چي جاي نه وه ي بگاته ناسمان!
في رعه ون دل سارد و شهرمه زار بو، في رعه ون هيواي بړا و ده سته ونه ژنو له
شويني خو ي دانېشت و له رو داما.

في رعه ون چنډ داماوه! دياره نازاني خوا چنډ بهرز و گه ورهيه؟
دياره نازاني خوا نهرز و ناسمانه بهرزه كاني نه فراندوه؟ دياره نازاني ههرچي
شتيكي له نهرز و ناسمانه كاندا هديه هي خوايه؟
دياره نازاني خواي گه وره خواي نهرز و ناسمانه؟!

في رعه ون دواي كردو كوڅه بيتاكام و تي كشكاوه كاني هيچ فروفيلتيكي تري پي
نه ما تنه نا نه وه نه بي كه برياري بدا موسا بكوژي، بهو بيانوه ي گوايا
خراپه كاري له سهر زهوي بلاو ده كاته وه!

في رعه ون گوتي: ليم گه رين با موسا بكوژم، كه كوشتم نه و جا با هاواري
خواكه ي بكات!

بويه ده يكوژم نه وه ك ريباز كه تان بگوړي يان خراپه كاري له سهر زهوي بلاو
بكات هوه.

٢٧- برواداره کهی خزمی فیرعهون

فیرعهون کاتیک ویستی موسا بکوژی، پیاوینکی برواداری خزمی فیرعهون که به نهیڼی برپای هیڼابو هه لسا یه وه و گوتی:

ده تانه وی پیاوینک بکوژن که ده لێ خوا پهروه ردگارمه و له پهروه ردگاری خۆشی پرا چند نیشانهی زۆر ناشکرای بۆ هاوردون؟!

برواداره ئازا و زیره که کهی خزمی فیرعهون گوتی:

له بهرچی بهر هنگاری^(١) موسا ده بنه وه و ئازاری پێده گیه نن؟

ئه گهر پڕوایشی پێ ناهینن وازی لێ بینن خۆی و ریبازه کهی خۆی.

ئه گهر درۆزن بێ ئەوا تاوانی درۆیه کهی له ملی خۆیه تی و په یوهندی به ئیوه نیه.

ئه گهر راستیش بکا و پیغه مبه ر بێ ئیوه ش ئازاری بدهن ئەوا قورپان به سه ری... هه ندیک له وه هه ره شانهی ئەو پیتان ده لێ دینه دی و هه موتان ته فروتونا^(٢) ده بن.

برا کانه! به مولکی زۆر و زه وه ند له خۆبایی مه بن، به هیژ و له شکری گه وه ره له خۆ ده رمه چون.

نه ته وه که م! ئەم پرۆ ئیوه بالاده ستن، ئیوه ده سه لاتتان به ده سه ته، باشه ئه گهر سزای خوا توشمان ببێ کێ هه یه رزگارمان بکا؟!

فیرعهون له وه لامدا گوتی:

(١) بهر هنگاری بونه وه: روبه پرو بونه وه.

(٢) ته فروتونا بون: له نا چون و کاولبون.

من هەر سورم له سهر کوشتنی موسا و نهوهی منیش پیتان ده لیم ههر نهو
راسته .

برواداره ئازا و زیره که که ویستی نه ته وه که ی له سهره نجامی پر ئازار و
چاره نوی سته مکاران بترسینێ و گوتی:

نه ته وه که م! من له وه ده ترسم توشی سزایه کی وه ک سزای نه ته وه ی نوح و عاد
و پهمود و بیروا کانی تر بن، دیاره نه وان تاوانیان کردوه بۆیه توشی سزا بون
نه گهر نا خوا سته م له بهنده کانی خۆی ناکا .

برواداره ئازا و زیره که که نه ته وه که ی به پۆژی دوایی ترساند .

ده زانی پۆژی دوایی چیه ؟

پۆژی دوایی نه وهنده سهخت و ناخۆش و پر ئازاره پیاو ئاور له برا و دایک و
باوک و ژن و منداله کانیشی ناداته وه، چونکه لهم پۆژه دا هه مو که سیك
په ریشانه و له بهر په شیویی خۆی ئاگای له هیچ که سی نامینێ .

لهم پۆژه دا ته نها برواداره کان نه بی نه گینا هه مو براده ره کانی تر له گه ل یه کتر
دوژمن و له یه کتر بیزارن .

لهم پۆژه دا خزمایه تی نامینێ و کهس له حالێ کهس نا پرسێ .

لهم پۆژه دا خوای مه زن و بالاده ست بانگ ده کا :

نه مپۆ ده سه لات بۆ کییه ؟.. هه لبهت بۆ خوای زال و ته نیایه .

لهم پۆژه دا خه لک هه مو ده په شوکیتن، هانا وه بهر یه کتر ده بهن، هاواری یه کتر
ده کهن فریامان که ون فریا !

به لّام كهس فریای كهس ناكه وئ و ئاوړ له یه كتر ناده نه وه، چونكه هه مو له خو
بیزارن و كه سیش هیچی پینا كړئ.

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

نه ته وه كه م! من ده ترسم له م پوژده دا لیتان بقه ومی كه ده بیته هاوارهاوار كه
روژی قیامه ته، نه وئ روژی هیچ كهس هیچی به ده ست نیه و كهس فریاتان
ناكه وئ، نه گهر ئیوه گومرا بن خوا یارمه تیتان نادا.

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

خوا چاكه یه كی گه لیک گه وره ی له گه لدا كردن به لّام ئیوه ریزتان نه زانی، جا
كه مالتا وایی لیکردن نه وسا نه فسوستان^(۱) كیشا.

نهم چاكه یه یوسفی پیغه مبهراڼ بو - سلاوی خوا ی لیب - كه ئیوه نه تانناسی و
ریزتان نه زانی.

جا كه یوسف كوچی دواپی كرد گوتتان:

پاکی و بی گهردی بو خوا! پیغه مبهراڼ نه بوه وهك یوسف بی!

پادشا نه بوه وهك یوسف بی!

پیوا نه بوه وهك یوسف بی!

له دواپی یوسف له كوئی پیغه مبهراڼی وهك یوسفمان بو دی؟!!

نه خیر قهت پیغه مبهراڼی وهك یوسفمان بو نابیتته وه!

برواداره ئازا و زیره كه كه گوتی:

(۱) نه فسوس: نه سف.

کاتی خۆی کە یوسف ھات و بەلگە ی پون و ئاشکراشی پێبو بۆ سەلمانانی
پیغمبەراییەتیە کە ی، کەچی ئێوە گومانتان لێ ھەبو، بەلام وەختی کە مرد
گوتان ئێتر پاش ئەو خوا هیچ پیغمبەریک نانیتریت.

بزانی ئەگەر ئەم پیغمبەرەش بمری ھەمان شت دەلێن و پەشیمان دەبنەو!

۲۸- ئامۆژگاری پیاو بەرپادارە کە

بەرپادارە کە ئامۆژگاری نەتەوێ کە ی کرد و دلسۆزی و خۆشەویستی خۆی بۆ
دەرپرین و گوتی:

نەتەوێ کەم! وەرن شوینم کەون پێی راستان نیشان دەدەم.

بەرپادارە ئازا و زیرە کە کە دەیزانی نەتەوێ کە ی بە ژیا نی دنیاو مەستن.

دەیزانی فیرعەون بە مولک و ھیزە زۆرە کە ی فریوی خواردو^(۱) و لەخۆبایی
بو.

بەلام ژیا نی دنیا وە ک خەونی کە و کۆتایی دی، ژیا نی دنیا وە ک سیبەری کە
پاشان نامی نی.

بەرپادارە کە زانی نەتەوێ کە ی بە خۆشی ژیا نی دنیاو سەرمەست بونە،
سەرمەستی ش گوی بۆ وتە ی راست ناگری و ھەست بە شتی چاک ناکا.

بۆیە ئەوانیش گوی لە وتە کانی موسا راناگرن.

بەرپادارە کە ویستی لەم بێئاگابونە بیداریان بکاتەو و پێی گوتن:

(۱) فریو خواردن: خەلەتان.

نەتەۋەكەم! بە ژيانى دىيا مەخەلەتتىن، ژيانى دىيا چەند خۆشپەندى سىنوردارە
و دەپرىتەۋە، ژيانى دىيا ۋۆز ھەمىشەپەندە و ناپرىتەۋە.

لىپرەدا نەفامانى نەتەۋەكەم بەم قىسانە ھەلچون، بانگى بىرۋادارەكەيان دەكرد
بىتەۋە سەر رىپى بىپرواىي و ھاۋىبەشپەرستى، بانگىيان دەكرد بىگەپرىتەۋە سەر
ئائىنى باب و باپىران.

بىرۋادارەكە دەيگوت: بۆ لاي خوا بىگەپرىنەۋە و خوا بىپەرستى.

ئەۋانىش دەيانگوت بۆ سەر ئائىنى باب و باپىران بىگەپرىتەۋە!

زۆرىيان لەگەل ھەۋلدا و سىنورىيان بەزاند ئەۋىش پىپى گوتىن:

نەتەۋەكەم! ئەۋە چىتان لىتقەۋماۋە!

مىن بۆ رىزگارى بانگىتان دەكەم كەچى ئىۋە بۆ دۆزەخ بانگم دەكەن؟!

مىن بۆ لاي خۋاي بالا دەست و لىپوردە بانگىتان دەكەم، كەچى ئىۋە بانگم
دەكەن، تا بەخوا بىپروا بىم و ھاۋىبەشى بۆ بىرپاردەم.

بىرۋادارە ئازا و زىرەكەكە پىپى گوتىن:

خاۋەندەكانى ئىۋە كام پىڭمەبەرىيان ناردۋە؟

كام پەرتوكىيان دابەزاندۋە؟

كى بانگەۋازى بۆ كىردون؟

خاۋەندەكانى ئىۋە راستەقىنە نىن، بەلكو تەنھا چەند ناۋىكىن كە خۆتان و
باب و باپىرانتان ھەر لە خۆرا و بەبى بەلگە ھەلتانەستون.

بەلام ئەۋەتەتەن پىڭمەبەرانى خوا ھەمويان بانگەۋازيان بۆ لاي خوا كىردۋە،
ئەۋە ئىبراھىم، يۈسۈف و، ئەۋە پىڭمەبەرىي خواش كە موسايە.

سهیرکهڻ هه مو شتیك نیشانهی بونی ئەم خوایهیه!
 له هه مو شوینیك پیغمبههه ههیه و بانگی خهلكی کردوه!
 بهلام ئیوه که بانگی من دهکهڻ تا بۆ لای ئەم خواوهندانه بگهڕیمهوه ههلبهت
 نه له دنیا و نه له دوايش ناتوانن به هانای کهس بچن.
 برواداره که له گیل و ویلیان بیزار بو، بۆیه بهجیی هیشتن و، پیتی گوتن:
 رۆژیك دادی و تهکانی منتان به بیر بیتهوه، من خۆم به خوا سپاردوه، خوا
 بهندهکانی خۆی دهبینی و ناگاداریانه.
 خهلكه که توپه بون و خزمهکانی فیرعهون ویستیان بیکوژن، بهلام خوا
 پاراستی و دوژمنانیشی لهناو برد.

۲۹- ژنی فیرعهون

فیرعهون وایدهزانی وهك چۆن دهسهلاتی بهسهه لاشه دا ههیه دهسهلاتی بهسهه
 هزیشدا ههیه.
 وایدهزانی وهك چۆن دهسهلاتی بهسهه زماندا ههیه دهسهلاتی بهسهه دلێشدا
 ههیه.
 وایدهزانی ئەگه به رهزامهندی خۆی نهبی نابیی هیچ کهسی له خهلكی میسر
 برۆا به هیچ شتی بیئیی.
 ئەگه فیرعهون بیزانیبایه یهکیك وا لهوسههری ولاتی میسرهوه برۆای به
 موسا هیناوه شیت و هار دهبو، ههجمانی نهدهما، ئاگری له چاوان دهباری،
 ههورهتریشقهی له نیوچهوان ههلهدهستا، دهیگوت:

چۆن دەبى پروا بە موسا بىننى بەر لەو ھى رېگەى بدەم؟!
لە ولاتى من بژى و سەرپىچى بكا؟!
بژىوى من بخوا و پروام پىنەھىنى؟!
دەبى منيان پىن لە خۆشيان لە پىشتەر بى!
فیرعەون لەبىرى نە مابو بە خۆى وا لەسەر ئەرزی خوا دەژى و سەرپىچى لە
فەرمانەکانى خوا دەکات، وا بژىوى خوا دەخوا و پروا بە خوا ناهىنى!
خوای گەورە لە ناو مالى فیرعەوندا نیشانەىە کى بە فیرعەون نیشان دا.
لەناو خىزانى فیرعەوندا نیشانەىە کى بە فیرعەون نیشان دا.
بۆى پون کردەو ھە کە خوا دەسەلاتى بەسەر ھزردا ھەىە وەك چۆن دەسەلاتى
بەسەر لاشەدا ھەىە.
خوا دەسەلاتى بەسەر دلدا ھەىە وەك چۆن دەسەلاتى بەسەر زماندا ھەىە.
خوا دەبىتتە لەمپەر لە نىوان مىرد و ژنەکەى.
خوا دەبىتتە لەمپەر لە نىوان مرۆڤ و دلى.
پروا چو ھە ناو مالى کەى فیرعەون بىنەو ھى فیرعەون ھەستى پىبکات، بىنەو ھى
فیرعەون ھىچى پىبکرى.
ژنەکەى فیرعەون پروای بە خوا ھىنا و بە فیرعەون بىپروا بو.
پروای بە موسا ھىنا ئەگەرچى مىردەکەى پاشای مىسر بو.
شارەزاترىن کەس بە فیرعەون و خۆشەويستىرین کەس لە لای فیرعەون پروای
بە موسا ھىنا.

﴿وَإِنْ جَهَدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِـِٔى مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا
وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾. واته: نه گهر دايك و باوك هانيان دای شتيك
بكهی به هاوبه شم كه خۆت هيچی لی نازانی، فرمانيان به جی مههینه؛ له
دنیادا به خوښی له گه لیان بژی و، ههر له شوین ته وانه برۆ كه به رهو خوا

گه پاونوه، له ئاکامدا هه ده گه پینه وه لای من، نهوسا تیتان ده گه یه نم چیتان کردوه ﴿۱﴾.

ژنه که ی فیرعه ون له سهر بر واکه ی خۆی مایه وه و نه چوه وه سهر بی پروایسی، له ژوری خۆی له مائی دوژمنی خوا به نهینی خوی خۆی ده په رست.

له خوا ده ترسا و خۆی له سته مکاریه کانی فیرعه ون بی بهری ده کرد.

خوای گه وره له ژنه که ی فیرعه ون خوش بو و له فیرعه ون و زولمه کانی رزگاری کرد، خوای گه وره له قورئاندا به سهرهاتی ژنه که ی فیرعه ون به نمونه ی پرواداری و نازیه تی بو پرواداران دینیته وه ده فهرموی: ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ سَيِّئَاتِكُمْ وَاْتَهُ: خوا ژنه که ی فیرعه ون به نمونه بو پرواداران دینیته وه. که له بهر پهروه ردگاری خۆی پارایه وه: پهروه ردگارا! تو له لای خۆت له بهه شتدا مایه یکم بو دروست بکه و له فیرعه ون و کرده وه که ی رزگارم بکه و، له ناو کو مه لی ناهه قانیش رزگارم بکه ﴿۲﴾.

۳۰- نه هاهه تیه کانی نه وه ی ئیسرائیل

خه لک که زانییان فیرعه ون دوژمنایه تی نه وه ی ئیسرائیل ده کا؛ نه وانیش دوژمنایه تیان ده کردن و نه زیه تیان ده دان تا به لکو له فیرعه ون نزیک ببنه وه.

مندال و توال گه مه یان به نه وه ی ئیسرائیل ده کرد و وه ک سه گ پییان ده وه پین.

(۱) لقمان ۱۵

(۲) سوره تی التحريم (۱۱)

هه‌ر رۆژه‌ی نه‌هامه‌تیه‌کی نوێیان به‌سه‌ردا ده‌هات، هه‌ر رۆژه‌ی توشی به‌لایه‌ك ده‌بون.

موسا- درود و سلاوی خوا‌ی لیبێ - دلی ده‌دانه‌وه و ئامۆژگاری ده‌کردن ئارام بگرن، پێی ده‌گوتن:

پشت به‌خوا ببه‌ستن، ئارام بگرن، زه‌وی هی خوايه، خوا به‌ ویستی خۆی به‌نده‌کانی بالا‌ده‌ست ده‌کا، سه‌ره‌نجامیش بۆ له‌خواترسانه:

نه‌وه‌ی ئیسرائیل لهم نه‌هامه‌تی^(١) و ئیش و ئازارانه‌ی توشیان ده‌هات بێزار بون، به‌ موسایان گوت:

ئه‌ی موسا! تۆ هیچ سو‌دی‌کت به‌ ئیمه نه‌گه‌یاند!

تۆ هیچ به‌لایه‌کت له‌کۆڵ نه‌کردینه‌وه!

پێشنه‌وه‌ی تۆ بێی ئازاریان ده‌داین دوا‌ی نه‌وه‌ی که تۆش هاتی هه‌ر ئازار ده‌دریڤن.

به‌لام موسا و ره‌ی دانه‌به‌زی! به‌لام موسا بیهومید نه‌بو! گوتی:

ئارام بگرن، خوا دوژمنه‌که‌تان له‌ناو ده‌بات، پاشان ئیوه بالا ده‌ست ده‌کا تا ده‌رکه‌وئ ئیوه چ جو‌ره کارێك ده‌که‌ن.

نه‌ته‌وه‌که‌م! نه‌گه‌ر ئیوه بپرواتان به‌ خوا هیناوه و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خوان پشت به‌خوا ببه‌ستن.

ئه‌وانیش گوتیان: خوايه پشت به‌ تۆ ده‌به‌ستین، خوايه نه‌مانه‌یه‌ته بن ده‌ستی ئه‌م سه‌مه‌کارانه، خوايه لهم نه‌ته‌وه بپه‌روایه‌ رزگارمان بکه.

(١) نه‌هامه‌تی: به‌ده‌ختی.

فیرعهون نهیده هیشت نهوهی ئیسرائیل خوا بپهرستن، ئه گهر بیدیبان خوا ده پهرستن و نویژ ده کهن توپه ده بو.

فیرعهون نهیده هیشت مزگهوت له ولاته کهیدا دروست بکهن، ئه گهر له ولاته کهیدا خوا بپهرسترا بوايه توپه ده بو.

فیرعهون چهند نه فامه! خو زهوی هی فیرعهون نیه هی خوایه!

کی لهو کهسه سته مکارتره که ناهیلێ خوا له سهر زهوی بپهرستێ؟!!

کی لهو کهسه سته مکارتره که له سهر زهوی خوا ده لیتته خه لکی: من بپهرستن؟!!

به لام فیرعهون ناتوانی نه هیلێ خه لک له ناو مالتی خوێ خوا بپهرستی!

خوا له سهر زاری موسا به نهوهی ئیسرائیلی فهرمو:

ماله کانی خوژان بکهن به مزگهوت و لهوێ نویژ بکهن.

فیرعهون و جهندرمه کانی نه یاتوانی نهوهی ئیسرائیل له پهرستنی خوا دابهرپنن!

کی ده توانی بهنده له خوا دابهرپنن؟!!

کی ده توانی موسلمان له پهرستنی خوا دور خاتهوه؟!!

۳۱- برسیتی

کاتیك فیرعهون له سنوری تیپه پاند و تهواو له خوا یاخی بو، گه لیک بیناگا و لامل^(۱) بو، خوا ویستی ئاگاداری بکاتهوه.

خوا رازی نابێ بهنده کانی بیروا بن! خوا ههز ناكا خراپه کاری له سهر زهوی بلاو بیتهوه!

فیرعهون پیاویکی زۆر که لاله رهق بو، دانایی و ئامۆزگاری دادی نه دا. که ریش تا لیبی نه درێ ئاگادار نابیتهوه!

جا خوا ویستی فیرعهون ئاگادار بکاتهوه!

میسر ولاتیکی به پیت و به ره کهت و پر له شینایی بو، ولاتی خێروبیرو و بهروبوم و دانه ویله بو.

له سه رده می یوسفدا - سلاوی خوای لیبی - که برسیه تی بلاوبه وه زانیتان ولاتی میسر چون ولاته دوره کانی رزگار کرد.

زانیتان میسر چون خه لکی شام و خه لکی کهنعانی له برسیه تی رزگار کرد!

زهوی و زاره کانی میسر به زبی نیل ئاو ده دران.

کشتوکاله کانی مسیر به زبی نیل ئاودیرو کرابون.

زبی نیل سه رچاوه ی خیر و خووشی میسر بو.

فیرعهون و خه لکی میسر وایانده زانی زبی نیل کیلی رزق و پوزیه.

وایانده زانی نه گهر میسر زبی نیلی هه بی پتویستی به باران و به هیچ شتیکی تر نه.

(۱) لامل: سه رسه خت، رکه گر، عیناد.

نه یانده زانی کلیلی رزق و رۆزی به دهست خوایه .

نه یانده زانی خوا رزق و رۆزی ده به خشی و هه لیده گری .

نه یانده زانی زتی نیلش هه به فرمانی خوا ده روات و ئای زۆر ده بی .

به فرمانی خوا نیل وشکی کرد و ئاوه که ی چۆه ژیر زهوی .

خه لکی میسر که وتنه نه هاهمه تی و نه یانده زانی زهوی و زاره کانیا به چ ئاو
بدن؟!

به روبوم و دانه و یله که م بونه وه ، برسیتی بلا و بۆوه و گرانی به دای گرانی
داده هات!

فیرعه ون و هامان و جه ندرمه کان هه رچه ندی کردیان و کۆشیان چاره یه کیان
پینه کرا .

لیره دا خه لکی میسر بۆیان رۆن بوه وه که فیرعه ون په روه ردگاریان نیه و رزق
و رۆزی به دهست خوایه نه ک فیرعه ون!

به لām فیرعه ون به م نه هاهمه تیه په ندی وهرنه گرت ، خه لکی میسر په ندیان
وهرنه گرت و بیدار نه بونه وه!

شهیتان وای کرد سود له په ندو ئامۆژگاری وهرنه گرن .

خه لکی میسر گوکیان ئهم هه مو برسیه تی و قاتوقریه به هۆی نه گبه تی موسا
و نه ته وه که یه تی!

قسه یه کی چهند سهیره ! ئه دی موسا پیشتیش له ناویاندا نه بو؟! ئه دی نه وه ی
ئیسرائیل رۆژگارێک نیه له ناویاندا ده ژین؟!

نەخیر لەبەر نەگبەتی کردەوہ خراپەکانی خۆیانە!! لەبەر نەگبەتی بیروایی
خۆیانە!!

فیرعەون و نەتەوہ کە ی سەرسەخت بون و گوتیان ئیمە مل بۆ ئەم جادوہ کەچ
ناکەین.

گوتیان: موسا! ھەرچەندی نیشانەمان بۆ بینی و جادومان لیبکە ی ھەر
بروات پی ناھینن.

٣٢- پینج نیشانە

خوای گەورە نیشانە یەکی تری بۆ ناردن.

بارانیکی زۆری بەسەردا باراندن، ئاوی نیل ھەستا.

ئاسمان ھەربارانندی ھەر باراندی، تا ھەمو کشتوکال و زەوی و زارەکانیان
نقوم بو، بەروبوم و دانەوێلەکان خەسار بون.

باران بەلایەکی گەورە ی توش کردن.

تا دوینی سکاڵایان لە بیبارانی دەردەبری کەچی ئەمڕۆ سکاڵا لە زۆربارین
دەردەبرن!

پاشان خوا کللۆی بۆ ناردن، کللۆ بە کشتوکال و زەویوزاران و ھربون و لە دار
و درەختان و روکان، رویان لە ھەر کوێ بکردبایە ھیچیان بەسەر ھیچەوہ
نەدەھیشت.

سەرباز و جەندرمەکانی فیرعەون نەیانتوانی لە گەڵ سەربازانی خوا بھەنگن.

چۆن دەتوانن لەگەڵيان بچەنگن؟ خۆ شمشير و تير و پرم دەرۆهستيان^(۱) نايەن!
ليرەدا خەلکى مىسر بېدەسەلاتى فيرعهون و بېدەسەلاتى هامان و بېتوانايى
جەندرمەکانيان بۆ ڤون بوەو.

بەلام پەنديان وەرنەگرت و بېدار نەبۆنەو!
بۆيە خوا جۆرە سەربازيکى ترى بۆ ناردن، کە ئەوانيش ئەسپى بون.
ئەسپى داروبەردى لى تەنينەو.

سەرجيگە ھەر ئەسپى بو، ناو جل و بەرگ ھەر ئەسپى بو، ناو پرچى سەر
ھەر ئەسپى بو، ناو موى جەستە ھەر ئەسپى بو.

خوا لە ئەسپيمان بپاريژى!

لەبەر ئەسپى خەويان نەبو، شەو تا بەيانى ھەر خەريک بون بە نينۆک
ئەسپيان دەکوشت.

چۆن دەتوانن لەگەڵ ئەسپى بچەنگن؟ خۆ شمشير و تير و پرم دەرۆهستيان نايەن!
خۆ سەرباز و جەندرمەکانيش ناتوانن لە دەست ئەسپيان ڤزگار بن!

پاشان خوا بۆقى بۆ ناردن، بۆق دنيای پر کرد، خواردن ھەر پرى بۆق بو،
خواردنەو ھەر پرى بۆق بو، جل و بەرگ ھەر پرى بۆق بو.

لەبەر بۆق لە خۆيان بېزار ببون، ژينيان لى تال ببو.

بۆق بە ھەمو شوينان بالۆ ببۆنەو، گشت کون و کەلەبەريکى خانويان
تەنبۆو.

(۱) دەرۆهست: دەرەقەت.

بۆقیک لەملاو دەیقیراند، بۆقیک تر لەملاو تر بیدەنگ دەبو، بۆقیک تر لەملاو پازی دەدا...

ھەر بۆقیکیان دەکوشت (دە) بۆقی تر دەھاتنە جیی، ھەر بۆقیکیان دەردینا پینج بۆقی تر پەیدا دەبون، دەتگوت لە مالایدا زۆر دەبن.

پاسەوان و جەندرمەکان ھەرچەندی کردییان و کردییان نەیانتوانی بۆق قەلاچۆ^(۱) بکەن.

ئەمجارە خوا نیشانەیی پینجەمی بۆ ناردن، نیشانەکەیی ئەمجارە خوین بو. ھەمو توشی خوین پژانی لوت بون، خوین لە لوتیان نەدەوہستا، زۆر بیھیز و کەشەنگ ببون.

پزیشکەکان نەیانتوانی چارەسەرئ بدۆزنەوہ و ھیچ دەرمانیک دادی نەدان. ھەر جاریک کە خوا نیشانەییەکی بۆ دەناردن دەھاتنە لای موسا و دەیانگوت: تۆ لە خوا بیارپۆہ تا ئەم بەلایەمان لەسەر ھەلگرئ و پزگارمان بکات، ئیمەش پەیمان دەدەین پەشیمان دەبینەوہ و بپروا دینین و نەوہی ئیسرائیلە گەل دەنیرین.

خوا بەلایەکەیی لەسەر ھەلەدەگرتن و رزگاری دەکردن، بەلام ئەوان پەیمانەکیان دەشکاند.

خوا لە قورئان دەفەرموئ: ئیمە لافاو و کللو و ئەسپ و بۆق و خوینمان بۆ ناردن، کە چەند نیشانەییەکی پون و ئاشکرا بون، بەلام ئەوان لە خۆبایی بون، بەراستی نەتەوہیەکی تاوانبار بون.

(۱) قەلاچۆ: بنپکردن، لەناوبردن.

۳۳- ده رچون

خاکی میسر هه رچه نده به رفره وان بو، به لام بۆ نه وهی ئیسرائیل تهنگ و تریسک بو.

چ له پیت و به ره کهت و خیروبیری میسر بکهن که نه وان هه مو رۆژی جۆره ها نه شکه نجه و ریسناوی بیینن؟!

تا کهی ئارام بگرن؟ خۆ نه وانیش ئاده میزادن و هه ست به ئیش و ئازار ده کهن!

خوا سروش بۆ موسا نارد شه وی نه وهی ئیسرائیلیش له گه لّ خۆی ببات و له میسر ده رچن.

جه ندرمه کانی فیرعه ون که وه ک قه له ره ش ده یانروانی و وه ک میرولان بۆنیان ده کرد ههستیان پیکرد و هه والیان به فیرعه ون راگه یاند.

موسا نه وهی ئیسرائیلی له گه لّ خۆی دا و به ره و خاکی پیروژ به ری که وتن.

نه وهی ئیسرائیل دوا زده تیره بون، هه ر تیره ی فه رمانده یه کیان هه بو.

رینگای شام رینگایه کی دیار و ئاشکرا بو، وشکانیه ک بو له نیوان دو وشکانیدا، موسا پیشتر دو جارانی پیدا رۆیشتبو، جارێک که بۆ مه دیه ن کۆچی کرد، جارێکی تریش که بۆ میسر گه رایه وه.

به لام موسا مه به ستیکی هه یه که چی خوا مه به ستیکی تری هه یه، هه لّ به ت مه به ستی خوا دیته دی.

موسا رینگای بزر کرد، موسا هه لّی کرد و قه ده ری خوا هاته دی.

موسا وایدەزانی نەوێ ئیسرائیل بەرەو باکور دەبا بەلام بەرەو رۆژەهلەت دەڕۆشتن^(١)، چونکە شەویکی تاریک و نەنگۆستەچاو بو.

لە ناکاو خۆیان لەبەردەم دەریای سور دیتەوێ کە شەپۆلە هارو هاجەکانی لێکیان دەدا.

هاوار خوایه! ئێمە لە کوێین؟ لەبەردەم دەریا داین!

ئاوڕێکیان لە پشتەوێ داوێ، لە دورەوێ تەپ و تۆزێکی پەرش و بلاویان بینی!

هەزارەزیلە لەشکرێکی گەورەیان چاو پێکەوت کە بەری ئاسۆیان گرتبو! لێرەدا نەوێ ئیسرائیل هەرا و زەنا و دەنگە دەنگیان لەناویدا بەرز بۆوێ و دەیانگوت:

کۆری عیمران! لە چ لێمان تۆرە بوی ئاوا نەخشەت کێشاوێ بمانکۆژی!
ئێمەت هێناوێ تە سەر کەناری دەریا تا فیرەبون وەک مشک بمانکۆژی؟ تازە نەدەتوانین هەلبێین! نەدەتوانین دەرباز بین!

ئێمە وەبیرمان نایێ خراپەمان لەگەڵدا کەردبێ ئەم تۆلەیه لەسەر چی؟! ئەم هەمو ماندوبون و دەردەسەریە بەس نەبو کە لەبەر تۆ تا ئێرە هاتوین؟! ئەوێ تانی پێشمان دەریایە، پشتمان دوژمنە دەرەتاغان^(٢) نیە دەبێ بمرین! بەئێ ئیسرائیل دنیایان لەبەرچاوی تاریک بو، هیواپراو و هەناسەسارد بون، پاشان دەنگە دەنگ نەما و خامۆش بون.

(١) لێرەدا وا چاکە مامۆستا نەخشە و لاتی میسر بە قوتابیانیان نیشان بدات.

(٢) دەرەتان: رێی رزگاری.

ترس و له‌رزیکێ زۆر دایگرتن، له‌ ته‌نگانه‌ی ناخۆشدا نه‌گهر شاخیش
بله‌خشی^(١) گازانده‌ی لیناکرئ.

به‌لام موسا برۆای به‌ خوا به‌هێز بو، برۆاکه‌ی نه‌له‌رزێ، خه‌لکه‌که‌ گوییستی
ده‌نگی به‌ سامی موسا بون که‌ فه‌رموی:

نه‌خێر... خوام له‌گه‌لدايه، خوا پرزگارم ده‌کا.

خوا فه‌رمانی به‌ موسا کرد گۆچانیك له‌ئاوی ده‌ریا بدا، ئه‌ویش گۆچانیکی
لیدا و ده‌ریا له‌ت بو، له‌ هه‌ردو لاوه‌ ئاوه‌که‌ وه‌ک دو شاخی زه‌به‌للاح قیت
پاوه‌ستان.

ئاوه‌که‌ دوازه‌ رینگای لی بوه‌وه، هه‌ر رینگایه‌ و بۆ تیره‌یه‌ک.

به‌مچۆره‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل به‌ سه‌لامه‌تی له‌ ده‌ریاکه‌ په‌رینه‌وه‌ و گه‌یشته‌
ئه‌وه‌به‌ری بیه‌ترسی.

٣٤- خنکانی فیره‌هون

فیره‌هون نه‌وه‌ی ئیسرائیلی بینی که‌ چۆن له‌ ده‌ریا به‌سه‌لامه‌تی په‌رینه‌وه‌.

فیره‌هون به‌ سه‌ربازه‌کانی گوت: ته‌ماشاکه‌ن، بۆ من ده‌ریا چۆن شه‌ق بوه‌ تا
ئه‌م هه‌لاتوانه‌ ده‌سگیر بکه‌م.

فیره‌هون له‌گه‌ل سه‌ربازه‌کانی به‌ره‌و ده‌ریا چونه‌ پێشه‌وه‌، نه‌وه‌ی ئیسرائیل
جاریکی‌تر ترس و له‌رز دایگرتنه‌وه‌.

(١) له‌خشین: خزین.

ئهوه تانی دوژمن گهشت! ئهوه تانی ئهوه ستهمکاره دهیهوی بپهڕیتهوه، تازه تهواو هیچ شتیك نایگهڕیتیتهوه، ده مانگاتی و هه موشان دهگری، به یه خسیری و به سهرشۆپی بهرهو میسرمان دهباتهوه یان ههر لیڤه به نامۆیی ده مانکوژی.

موسا ویستی گۆچانیکی تر له شوینه وشکبوه که بداتهوه و وه کو پیشوی لیبیتهوه، به لام خوا سروشی بۆ نارد و فهرموی:

واز له دهريا بينه فيرعهون و سهربازه كان نقوم دهبن.

فیرعهون و سهربازه کان خۆیان پێدادا و ویستیان به هه مان شوینی موسا بپهڕنهوه، پۆیشن تا گهشتنه ناوهندی دهريا، لهویدا ههردو له ته که ی دهريا خۆیان لیکدايهوه.

فیرعهون که زانی تیکهوتوه سهرمهستبونه که ی نه ما و بههۆش خۆی هاتهوه، که زانی وا نوقم دهبی و دهخنکی په شیمان بۆوه و گوتی:

بروا بهو خوايه دینم که نهوهی ئیسرائیل پروایان پێهیناوه، منیش موسلمانم!

به لام تازه کار له کار ترازاو و بواری تۆبه نه ماوه، چونکه خوا تۆبه لهو که سه وه رناگری که خهريکه دهمری و ئاوژینگ ده دا ئه و جا ده لێ خوايه په شیمانم تۆبه م لێ قبول بکه!

ویرای ئه مه ههر کات سزای خوا هات، په شیمانبونه وه بپهوه دهیه.

فیرعهونیش له م حالته دا که له سهره مه رگدا بو و سزای خوای توش ببو ئه و جا تۆبه ی کرد و په شیمانی خۆی ده ربهری، ئه و کاتیش پێیان گوت: هه ی سته مکار ده ته وی ئیستا تۆبه بکه ی؟ ئه دی بۆ پیشتر تۆبه ت نه ده کرد؟ ده ته وی

ئىستا بگەرپيىەو؟ ئەدى بۆ پيشتەر نەدە گەرپايەو و دەستت لە ستم
هەلنەدە گرت؟!

فیرەون ئەو پاشا زۆردار و بە زەبروزەنگەى، کە ھەزاران منداڵ و پیاوی
سەربرپین و کوشتنى.

ئەو لەخوا یاخییەى کە ھەزاران ھەزار خەلکى لەسیدارە دا.

لەناو دەریادا خنکا و مرد.

پاشا زۆردارەکەى میسر کە مرد لە بارەگاگەى دور بو، لە کۆشکەکەى دور
بو، لە دەسلالت و زەبر و زەنگەکەى دور بو.

پزیشک لەوێ نەبون چارەسەرى بکەن، برادەر لەوێ نەبون دلێ بدەنەو، کەس
نەبو بۆى بگریی.

نەوێ ئیسرائیل گومانیان لە مردنى فیرەون ھەبو، دەیانگوت فیرەون
نامرئ، چونکە پيشتەر دیومانە چەندین رۆژ نانێ نەخواردو و ئاوی
نەخواردۆتەو کەچی نەمردو؟!..

بەلام کە دەریا تەرمەکەى ھەلدايە دەرەو دەرەو گومانیان نەما.

خوا بە فیرەونى گوت: ئەمپۆکە دەخنکي پاشان تەرمەکەت لە فەوتانی
رژگار دەکەین، تا بۆ ئەوانى دواوێ خۆت ببیە نیشانە و پەند وەرگرن.

ئەو ھەو تەرمەکەى بو پەند و نیشانەيەك بۆ ھەموو خەلک.

سەربازەکانى فیرەون ھەمويان خنکان و کەسیان دەر باز نەبو.

میسریان بە جیھيشت بيئەوێ بستمە خاکيکيش بيئتە گۆريان.

له دواى خويان گه ليك باخ و باخچه و روبار و كانياو و كشتوكال و شويى
خوش و ناز و نيعمه تيان به جيتهيشته، پاشان كه سانيكى تر شوي تيان گرتنه وه.
نه ئاسمان شيوهنى بۆ گيژان، نه زه مينيش... ههه مۆله تيشيان پى نه درا
په شيمان ببه وه.

۳۵- له چۆله وانيدا!

نه وهى ئيسرائيل له ئاوه كه په رينه وه، به سه لامه تى گه يشته سهر وشكاني،
له وى به ئازادى هه وای ئازاديبان هه لمى.

له وى له فیرعه ون ناترسن، له هاما ن ناترسن، له جهندمه كان ناترسن.
له وى به ئارامى و به دنيایى ده گه پان و ده سورپان، جگه له خوا له كه سى تر
نه ده ترسان.

نه وهى ئيسرائيل خه لكى شار بون، له م چۆليه دا تاوى پۆژى ئازارى ده دان.
به لام ته وان ميوانى خوان! نه تدیوه پاشاكان چۆن ريز له ميوانه كانيان
ده گرن؟!

چۆن په شماليان بۆ هه لده ده ن تا به تاوى پۆژى تاوه نگاز^(۱) نه بن؟!

ريزي خوا له هه مو ريزيك گه وه تره!

خوا فه رمانى به هه ور كرد سي به ريان لي بكا، هه ور سي به رى لي كردن، له بهر
سي بهر ده رويشته، بۆ هه ر كوئ چوبان و له هه ور كوئ راوه ستابان هه ور له سه ر
سه ريان وه بو.

(۱) تاوه نگاز: به تاوى پۆژ سوتاندن.

نهوهی ئیسرائیل تینویان بو به لām ئاو له م چۆلیه دا نیه، روبرار و بیرى لى نیه.
چونه لای موسا، وهك چۆن مندال ته گهر تینوی بى پهنا ده باته بهر دایكى و
بۆ ئاو ده نوزیتته وه^(۱)، تهوانیش ئاوه ها په نایان برده لای موسا و داواى ئاویان
کرد.

موسا له پهروهردگار پارایه وه! جا جگه له خوا كهسى تر هیه لى
بپاریتته وه؟!
خوا به موسای فهرمو:

به گۆچانه كهت زه برىك له بهرده كه بهوشینه.
موسا زه برىكى له بهرده كه دا، بهرده كه دواژه كانى لى هه لقولا، خه لكه كه
ئاویان خوارد ه وه و تینویتیان شكا.

ته مجاره نهوهی ئیسرائیل برسییان بو، چونه لای موسا وهك چۆن مندال ته گهر
برى بى پهنا ده باته بهر دایكى و بۆ نان ده نوزیتته وه، تهوانیش ئاوه ها په نایان
برده لای موسا و داواى نایان کرد.

گوتیان: نهی موسا تۆ له میسر دهر به دهرت کردوین كه خاكى میوه جات و
بهروبومى جۆراو جۆره! كه خاكى پر له خیر و بهره كه ته! به لām له م چۆلیه دا كى
نان و خواردنمان ده داتى؟

موسا له پهروهردگار پارایه وه! جا جگه له خوا كهسى تر هیه لى
بپاریتته وه؟! خواى پهروهردگار خواردنى بۆ دابه زانندن.

خوا له سهر گه لای داران شتىكى وهك هه لۆای بۆ پروانندن، ههروه ها جۆره
بالندهیه كیشى بۆ ناردن كه به ئاسانى له سهر داران ده سگىر ده کران.

(۱) نوزانه وه: كپوزانه وه، دهنگى گریانایى دهر برین.

ھەلۋاكە گەزۇ بو، بالئندەكەش شەلاقە^(۱) بو، خوا بەم جۆرە رېزى لىتان و
مىواندارى كردن.

۳۶- ناسوپاسگوزارى نەوھى ئىسرائىل

بەلام نەوھى ئىسرائىل لەبەر كۆيلايەتى دىرىنەيان چىژ و رەوشتيان تىكچو
بو.

لەسەر ھىچ شتىك سەقامگىر^(۲) نەدەبون، بە ھىچ شتىك ئۆقرەيان نەدەگرت،
سروشتيان وەك مىندالان وابو.

كەم سوپاسيان دەكرد و زۆر سكالايان دەردەپرې و زو بىزار دەبون، ھەزيان
لەو شتە دەكرد كە لىيان قەدەغە دەكرا، رقيان لەو شتە دەبەوھە كە بۆيان پەوا
دەكرا.

زۆرى نەخاياند بە موسايان گوت:

ئىمە لەم خواردنە بىزار بوين، لەو گوشت و ھەلۋايە بىزار بوين.

ھەزماڭ لە سەوزە و شىنايە.

ئىمە چىتر لەسەر ئەم خواردنە ئارام ناگرين، لە خوا بىپارپتوھ سەوزە و ئارو و
سیر و نيسك و پيازماڭ بۇ پروينى.

موسا سەرى لەم داوايە سەيرە سورما! بە دەنگىكى ناپازى ئامىز و بە
سەرسورمانى و سەركۆنەوھە گوتى:

(۱) شەلاقە: جۆرە بالئندەيەكە.

(۲) سەقامگىر: جىگىر و چەسپ.

ئێوه شتیکی چاکتر به شتیکی چاک ده گۆر نه وه؟!
ئایا سه وزه واتتان له باتی^(۱) بالنده و حه لّوا ده وئ؟ که دهستی هیچ که سیکی
پئ نه که وتوه!

ئایا له باتی خواردنی پاشایان داوای خواردنی جوتیاران ده کهن؟
به راستی چیژیکی بزپرکاوه! به راستی هه لّبژاردنیکی خراپه!
به لّام نه وهی ئیسرائیل له داواکهیان دانه به زین، بهرده وام داوای سه وزه و
ئارویان ده کرد.

موسا گوتی: ئه وهی ئێوه داوای ده کهن له هه مو گوند و ئاوه دانیه کدا هه یه .
برۆنه ناو ئاوا بیهک و له ویدا ده ستان ده که وئ.

۳۷- لاملی نه وهی ئیسرائیل

نه وهی ئیسرائیل سرشتیکی^(۲) مندالانه یان هه بو، وهک مندالان لامل بون.
که فرمانیکیان پیده کرا کاریک بکهن به پیچه وانهی فرمانه که ده جولانه وه
و گالته یان پیده هات.

وهک بلیی به واجبی بزائن به پیچه وانه وه په فتار بکهن.
وهک مندالی لامل وابون که ئه گهر پیی بلین هه لّسه داده نیشتی ئه گهر پیشتی
بلین دانیشه هه لّده ستی! ئه گهر پیی بلین بیده نگ به بدوئ، ئه گهر پیشتی بلیی
بدوئ بیده نگ بی.

(۱) له باتی: له جیاتی.

(۲) سرشت: ته بیعات، سروشت.

وهك مندا لآن لامل بون، به لآم وهك مندا لآن پاك نه بون، به لكو وهك
شهرهنگيزان^(۱) دلپيس بون، وهك دوژمنان به لاقرتي^(۲) و گالته جار، وهكو شيتان
گه مره بون.

خويان ده يانويست بچنه ناو گونديك و له ويذا خواردني به تام و چيژ و سهوزه
و نارو بخون.

به لآم كه پييان گوترا: برؤنه ناو ئه م گونده و له وي به ئاره زوي خوتان به تير و
ته سه لى چى ده خون بيخون.

به لآم له ده روازه ي گونده كه دا سوژده بۆ خوا به ن و بلين ليتمان خوش به،
خواش له گونا هه كانتان خوش ده بي و ئه گهر چاكهش بكه ن خوا به خشيشكي
پترتان پيده به خشي..

ئه وان له م فه رمانه خوايه توپه بون، به دلگرانى و گالته جارى و
قونه خشكه وه چونه ناو گونده كه.

ئه وه ي خوا پيى فه رمو بون وا يان نه گوت و شتيكى تريان گوت.

بۆيه خوا ي گه و ره سزاي دان، ده رد و په تايه كى وا ي له ناودا بلاو كرده وه وهك
مشك هه ليد ه وه راندين.

هه ر فه رمانتيكيان پي بكو رابوايه پرسيار و پرته و بۆله يه كى زؤريان ده كرد،
وهك ئه و پياوه وابون كه نايه وي كار بكات بۆيه پرسيار و پرته و بۆله يه كى زؤر
ده كا.

(۱) شهرهنگيز: خراپه ويست.

(۲) لاقرتي: گه مه و گالته.

٣٧- چىللەكە

جارىكىيان لەناو نەوہى ئيسرائىلدا پياويك كوزرا، نەوہى ئيسرائيل زۆريان پىئاخۆش بو و نىگەرەن بون.

زۆريان ھەولدا نەيانزانى بكوژ كىيە، لەناو خەلگ باس باسى بكوژ بو.

ھاتنە لای موسا- درود و سلاوى خواى لىيى - گوتيان:

ئەى پېغەمبەرى خوا ئەم كىشەيەمان بۆ چارەسەر بکە و لە خوا بپارپۆه بكوژمان بۆ ئاشكرا بکات.

موسا لە خوا پاراپۆه بكوژيان بۆ ئاشكرا بکات، خوا سروشى بۆ نارد و پىي فەرمو: با چىللىك سەربەرن.

لىرەدا بەزم و بەلا دەستى پىكرد، نەوہى ئيسرائيل فەرمانەكەيان بە سادەيى وەرنەگرت و لە خۆيان ئالۆز كرد، پرسىيار لە دواى پرسىيار تىيەلەدەچونەوہ^(١) پاشان كە وەلامەكەشيان وەردەگرت گالتەيان پىدەھات.

موسا پىي گوتن: خوا دەفەرموئ: چىللىك سەربەرن.

گوتيان: ديارە گالتەمان پىدەكەى!

موسا گوتى: پەنا بەخوا! من گالتەجار نىم.

پاشان گەللىك پرسىيارى تريان كرد.

گوتيان: لە خوا بپارپۆه بۆمان رۆن بکاتەوہ داخوہ چىللەكە چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموئ: چىللىكى نە پىر و نە جەوانە بەلكو تەمەنىكى مامناوہندى ھەيە، فەرمانى خوا جىبەجى بکەن و چىتر پرسىياران مەكەن.

(١) تىيەلەچونەوہ: سەرلەنوئ قسەلىكردنەوہ.

بەلام ئەوێ ئیسرائیل بەم پرسیارەش ئەوەستان، ئەمجارە لەبارەى پەنگى
چیلەکیان پرسى و گوتیان:

لە خوا بپارێوێ بۆمان پون بکاتەوێ داخوێ پەنگەکەى چۆنە؟

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چیلێکى پەنگ زەردى تۆخە، ھەرکەسێک
بیبینى دلێ پیدەکریتەوێ.

ئەمجارە ھىچ پرسیارێکى دیاریکراویان بۆ ئەھات بۆیە پرسیارێکى گشتییان
کرد و گوتیان:

لە خوا بپارێوێ بۆمان پون بکاتەوێ داخوێ چ نیشانەى کەترى ھەى؟ چونکە
بەراستى سەرمان لێ شێواى و نازانین چ چیلێکى مەبەستە، بە تەمای خوا!
بەلکو ئەمجارە پێنویین دەبین.

موسا گوتى: خوا دەفەرموێ: چیلەکە زەوى نەکیلاوێ و کشتوکالێ ئاو
نەداوێ، ساغ و سازە و پێستەکەشى ھىچ پەلەموى زەرەنگى لێ نەپواوێ.

لەبەر ئەوێ لەگەڵ پرسیارەکەدا گوتیان: بەتەمای خوا بەلکو ئەمجارە پێنویین
دەبین، ھەر بۆیە ئەمجارە پێنویین بون و، چیلەکیان بە تەواوى ناسى و بەرچاویان
پون بو.

بەلام لەبەر پرسیارەکان چارەسەرەکیان لێ سنورداریبو، خو ئەگەر
لەسەرەتادا ھەر چیلێکیان سەربری بواى داخوازیەکیان دەھاتە دى و بکوژیان
بۆ ناشکرا دەبو، بەلام چارەکیان لە خو ئالۆز کرد بۆیە خوا لێ توند کردن.

بەدواى سۆراخى چیلێک گەران پەنگەکەى زەردى تۆخ بێ، زەوى نەکیلا
بێ، ئاوى نەگیرا بێ، ساغ و ساز بێ، پەلەموى زەرەنگى لێ نەپوا بێ!

بىگومان ئەم جۆرە چىللە زۆر دەگمەنە و بە ھەزار و يەك زەحمەتى ئەگەر
بدۆزرىتتەوہ.

چونکہ چىللە ھەيە بەلام يان پيرە يان جەوانە، تەمەن مامناوہندى نىہ.

چىللە ھەيە تەمەنى مامناوہنديہ بەلام پرەنگى زەرد نىہ.

چىللە ھەيە تەمەنى مامناوہندى و پرەنگ زەردە بەلام زەردەكەى تۆخ نىہ.

چىللە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پرەنگ زەردى تۆخە بەلام زەوى و زارى
پىكىلدراوہ.

چىللە ھەيە تەمەن مامناوہندى و پرەنگ زەردى تۆخە و زەويشى نەكىلاوہ
بەلام ئاوگىپرى پىكراوہ و كشتوكالى پىكراوہ!

زۆر گەپان و سورپان، گەلىكىيان لەم و لەو سۆراخ كرد و پرسى، ئەم گەپان و
سورپان و سۆراخ و پرسىنە تەواويك ماندوى كردن.

خوا ويستى چاكەيەك لەگەل ھەتيويك بكا، چىللەكەيان لە لای ئەم ھەتيوہ
دۆزىدوہ، چىللەكەيان بە نرخىكى زۆر گران لىكپى.

دواى ئەم ھەمو بەزم و بەلايە چىللەكەيان ھىنا و سەريان برى، خۆئەوكاتيش
خەرىكبو سەرى نەپرن و بەزمىكى تر بنىنەوہ!

خوا فەرمانى پىكردن كوژراوہكە بە بەشىكى كەلەشى چىللەكە دابھىنن،
ئەنجا كوژراوہكە زندو دەبىتتەوہ و بكوژەكە ئاشكرا دەكا.

ئەوانىش وایان كرد و بكوژەكە ئاشكرا بو.

۳۸ - شه ريعه ت

به نى ئيسرا ئيل له ژيانى ئاژه لانه وه رزگار بون، ده ستیان پيک رد وهك خه لک ژيانيان به سهر ده برد .

له م چۆ ليه دا به سه ريه ستى و به سه ريه زرى ده گوزه ران .

له ويدا پيويستيان به شه ريعه تيکى خوايى بو تا حوکميان بگيړي و پيگايان بۆ روناك بکاته وه .

مرۆڤ به بى شه ريعه ت و روناکى خوايى ناتوانى وهك مرۆ ڤ بڙى .

جيهان هه موى تاريکى له ناو تاريکيه ، مه گه ر نه وانى که خوا روناکى پي به خشيون .

ئه و روناکيه ش ته نها روناکى پيغه مبه رانه و خه لکى له به ردا پي نوين ده بى .

هه ر که سى به م روناکيه پي نوين نه بى بيگومان له گومراييدا ده بى و ره مه کيانه په ل ده کو تى .

بيروباوه ر - به بى ئه م روناکيه - خه يالات و ئه فسانه يه کى هيند پوچ و پوکه ته نانه ت مندا لانيش گالته يان پي دى .

هه ل به ت گو تيان له بيروباوه ر و ئه فسانه و قسه پوچه کانى هاوبه شه پهرست و بيروباوه ر جوله که و گاوه ره کان بوه ؟!

زانست - به بى ئه م روناکيه - ده بيتته گومان و مه زنده ^(۱) و پارايى ^(۲) ، وه دواى گومانان و پل ده بى ، گومانيش هه رگيز راسته قينه ناخاته رو .

(۱) مه زنده: خه ملان دن به مي شک .

(۲) پارايى: دودلى .

په وشت - به بچ ئهم پوناکیه - یان زیده پوویه یان به زایه دانه! یان که موکورتیه
یان له راسته پری لایداوه!

بیگومان بینیوتانه ئه و که سانه ی ریبازی پیغه مبه رانیان نه گرتوه چۆن مافی
خه لک پیشیل ده کهن؟ چۆن ده ستریزی ده کهن؟ چۆن وه دوای هه وه ست و ئاره زو
که وتون؟

رامیاری و فرمانه وایی - به بچ ئهم پوناکیه - سته مکاری و چه و سانه وه یه،
به فیرو دانی مال و ماف و خوینی خه لکه.

بیگومان بینیوتانه ئه و فرمانه وایی که له خوا ناترسن و شوین
شه ریعه تی خوا نه که وتون چۆن له ئهر که کانیان گزی ده کهن؟ چۆن مال و
ده رامه تی خه لک ته خشان و په خشان^(۱) ده کهن؟ چۆن خوین و مافی خه لک به فیرو
ده ده ن؟

بیگومان بینیوتانه چۆن خه لکیان کردۆته کوپله؟ چۆن جه ماوه ریان کردۆته
چه ندین کو مه لی دژ به یه ک؟ چۆن پیاوانیان کوشتون و ئافره تانیان کردۆته
خزمه تکار؟

ده زانی له هه ردو جهنگی جیهانی دا چه ند که س کوژران و بریندار بون؟^(۲)

(۱) ته خشان و په خشان: به فیرو دان، پاکوپوک کردن.

(۲) بۆ ماموستا: ژماره ی کوژراو و بریندارانی جهنگی یه که می جیهانی (۱۹۱۴-۱۹۱۸)
به گویره ی لیکۆلینه وه کانی سیاسه تمه دار و شاره زای ئینگلیزی (تالیس تاوسه ند) بریتیه
له (۳۷, ۵۱۳, ۸۸۶) که س، کوژراوه کان (۸, ۵۴۳, ۵۱۵) که س بون. هه روه ها ناییبی به ریتانی
(مستمر میکستن) لیکۆی داوه ته وه که ژماره ی کوژراو و بریندارانی جهنگی دوه می جیهانی له
په نجا ملیۆن که س که متر نیه.

جيهان ھەموى تاريكى لەناو تاريكيە تەنھا ئەوانە نەبن كە خوا پوناكايى پېغەمبەرەن.

جيهان ھەموى تاريكى لەسەر تاريكيە، كەس بەرپىتى خۆى نابىنى، كەس بەرچاوى پوناك نىە مەگەر ئەوانەى كە خوا پوناكايى پېغەمبەرەن. ئەگەر خواش پوناكايان پېغەمبەرەن ھەرگىز بە ھىچ پوناكايە كىتر پىيان پوناك نابىتەو.

پېغەمبەرەن بۆ ئەو ھاتون تا خەلك فيرى خواپەرستى بكن، تا فيرى ھەلسوكەوتيان بكن، تا فيرى داب و نەرىتى ئاين و ژىنيان بكن، تا فيرى داب و نەرىتى خواردن و خواردنەو و نوستن و دانىشتنيان بكن، تا فيرى ھەمو داب و نەرىتىكى چاكيان بكن.

باوكىكى بەسۆز چەند لە خەمى جگەرگۆشەكانى^(۱) دايە تا فيريان بكات، پېغەمبەرەنیش ئاوەھا لە خەمى خەلك دان تا فيريان بكن.

خەلك لە مندالیدا چەند پىويستى بە پەرورەدى باوك ھەيە، لە گەرەبىشدا پتر پىويستى بە پەرورەدى پېغەمبەرەن ھەيە.

ئەوانەى پەرورەدى پېغەمبەرەن و نەرىتى پېغەمبەرەن و داب و نەرىتى پېغەمبەرەن فير نەبونە، وەك ئەو دارە وان كە لە بياباندا بە سى باخەوان دەرۆى و گەرە دەبى، بۆيە خوار و خىچ و دركن و گەندەل دەبى.

(۱) جگەرگۆشە: مندال.

۳۹- تەورات

خوایستی نەوێ ئیسرائیل وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ پەيام و رینۆینی خوای سەرگەردان بون.

وایستی وەکو ئەو نەتەوانە نەبن کە بەبێ بەرنامە و پەمەکیانە^(۱) ژیاون.

خوای فرمانی بە موسا کرد خۆی بشوات و پاشان سی (۳۰) پۆژ بەپۆژو بێ، پاشان بچیتە شاخی سینایی تا لەویدا خوای قەسە لەگەڵ بکات و پەرتوکیکی پیبەخشی و ببیتە بەرنامەیی ژیاوان.

موسا لەناو نەتەوێ کەیدا حەفتا پیاوی هەلبژارد و لەگەڵ خۆی بردن تا ببەن شاھێد، چونکە نەوێ ئیسرائیل نەتەوێ کە مێشک و شک بون و زو بێ پروا دەبون.

بە هارونی براشی گوت: بڕاکەم! تۆ لە جێی من بە و ئاگات لە نەتەوێ کەم بێت و رینگەیی چاکیان نیشان بدە، نەکەیی وەشۆین کاری بەدکاران بکەوی.

موسا بۆیە هارونی کردە جێنشینی خۆی چونکە هەموو کۆمەڵێک دەبێ پیشەوایەکی هەبێ بەرچاویان روناک بکاتەو.

موسا لەگەڵ حەفتا پیاوێ کەدا بەرەو وادەگای پەرورەدگار بەرێ کەوتن.

بەلام موسا زۆر بە پەرۆش و تامەزرۆی لای پەرورەدگاری بو، بۆیە پەلەیی کرد و پیشی وان گەیشته شاخەکە.

خوای فرموی: ئەو موسا لەبەر چ وای بە پەلە هاتی و پیش نەتەوێ کەت کەوتی؟

(۱) دەمەکیانە: بەبێ پیلان و بەرنامە، عەشوائی.

گوتی: ئەی پەرورەدگار ئەوانیش هیندە پیناچێ دەگەنە جێ، بەلام بۆیە بەپەلە ھاتومە لات تا تۆ لێم پازی بی.

خوا فەرمانی بە موسا کرد ماوەی چل شەوان لە وادەگای^(۱) پەرورەدگاریدا بمینێتەو.

موسا گەیشتە شاخی سینا، خوا قسە لە گەڵدا کرد و نزیککی کردەو، موسا زیاتر تامەزرۆی خوا بو.

گوتی: خواپە ئەوێ دەکەم بتبینم.

خوا دەیزانی موسا ناتوانی ببینی چونکە لە دنیا دا هیچ کەسێک ناتوانی خوا ببینی، بەلام خوا ھەمو کەسێک دەبینی.

شاخەکان ناتوان بەرگە و تەکانی خوا بگرن چ جایی بەرگە پوناکیەکی.

خوا لە قورئاندا دەفەرموی: ئەگەر ئەم قورئانەمان دا بە زاندا بایە سەر ھەر شاخێک ئەوا شاخە کە ترس و سامی لێ دەنیشت و لە ترسی خوا شەق شەق دەبو.

بۆیە خوا بە موسای فەرمو: ئەی موسا تۆ ناتوانی ببینی، بەلام تەماشای ئەم شاخە بکە ئەگەر خۆی راگرت و مایەو ئەوا دەتوانی ببینی.

خوا خۆی بە شاخە کە نیشان دا، شاخە کە دەسبەجێ وردوخاش بو. موسا کە ئەمە دیت راچەنی^(۲) و بە بیھۆشی کەوتە سەر زەوی.

موسا دواي ئەوێ کە بە ھۆش خۆی ھاتەو گوتی:

خواپە پاک و بیگەردی بۆ تۆ، پەژیاوم، من بەر لەنەتەو کەم پروام بە سام و ھەببەت و گەورەیی تۆ ھیناوە.

(۱) وادەگا: ئەو شوێنە خوا دیاری کردبو تا لە گەڵ موسادا بدۆی.

(۲) راچەنی: راچگری.

خوا فەرموی: ئەوی موسا من لەناو خەلکیدا تۆم بۆ ڤیڤەمبەرایەتی
هەلبژاردووە و بەبێ پەردە قسەم لەگەڵدا کردوی، ئەم تەختانە وەرگرە و سوپاسی
خوا بکە.

موسا تەختەکانی لە خوا وەرگرت، تەختەکان هەرچی نامۆژگاری و
رونکردنەوێ پێویست بو بۆیان تییدا بو.

خوا فەرموی: تەختەکان بە توندی وەرگرە و بە نەتەوێ کەشت بۆ کام فەرمان
پاداشتی گەورەترە ئەو جێبەجێ بکەن.

موسا کاتەکەی لەگەڵ خوا تەواو بو و گەڕایەوێ لای حەفتا ڤیاوێ کە و ئەو
نیعمەتانەیی خوا لە گەڵیدا کردبو پێی راگەیانندن.

بەلام ئەوان بەبێ شەرم و بەبێ منەتیوێ گوتیان:

تا خوا نەبینین بڕوات ڤیناکەین.

خوا لەو ڤیشەرمی و ڤیمنەتیوێ ئەوان توپە بو، هەورە تریشقەیی بەسەر
داهێنان و گەلیکی لێ کوشتن.

دیتیان وا ناتوانن بەرگەیی هەورە تریشقە بگرن کە خوا ئەفراندویتی، جا چۆن
دەتوانن بەرگەیی ڕوناکی خوا بگرن!

موسا لە پەرورەدگاری پارایەوێ و گوتی:

پەرورەدگارا! ئەگەر بتوێستبایە ڤیشتر ئەوانیش و منیشت لەناو دەبرد،
خوایە سزایمان مەدە و لەبەر کاری گەمژە و نەزانان لەناومان مەبە.

خوا نزاکەیی موسای قبوڵ کرد و مردووەکانی زندو کردوێ تەبەلکو سوپاسی
خوا بکەن.

۴۰- گۆلك^(۱)

بەنى ئىسرائىل رۇژگارنىڭ بو لەگەل ھاوبەشپەرستان لە مىسردا دەژيان.
قىبىتتەكان لە مىسردا گەلى شتى جۇراو جۇريان دەپەرست و نەوہى
ئىسرائىلىش بە چاوى سەر دەيانىنى.
لەبەر ئەوہ نەوہى ئىسرائىل ركوكنەيان بەرامبەر بە ھاوبەشپەرستى نەما
بو.

وہك چۆن كە ئاۋ لە بان^(۲) دىۋارى خانوۋىكى كۆن و كەلاۋە دزە دەكاتە
ژورەوہ، ئەوانىش ئاۋا خۇشويستنى ھاوبەشپەرستىان چوبوہ دلى.
ھەر جارىك كە دەر فەتىكىيان بۇ ھەلدەكەوت وەك چۆن كە ئاۋ لە نشىۋى لىژ
دەبىتتەوہ، ئەوانىش يەكسەر بەرەو ھاوبەشپەرستى لىژ دەبونەوہ.

نەوہى ئىسرائىل دلىان لە ھەق تارى ببو، چىژ و ئارەزويان گەنى ببو، ئەگەر
پىگەى راست و چاكيان بدىيايە لامل دەبون و ھەنگاويان بۇ ھەلدەدەھىنا، بەلام
كە پىگەى ناراست و خراپيان دەدى ھەر زو مىلى پىيان دەگرت.

كاتىك لە دەريا پەرىنەوہ بەلاى خەلكىكدا رابورين بتيان دەپەرست.
گوتيان: ئەى موسا تۆش وەكو ئەم خەلكە بتيكمان بۇ دروست بکہ تا
بىپەرستىن.

موسا تورە بو و گوتى: بەراستى ئىۋە نەزانن.
زۆر سەيرە! ستەمە بەراستى ستەمە! خوا نىعمەتى لەگەل كردون و لەناو
نەتەوہكانى ئەم رۇژگارە ئىۋەى ھەلبىزاردوہ و شتى واى بە ئىۋە بەخشيۋە بە ھىچ

(۱) گۆلك: گۆرەكە.

(۲) بان: سەر.

نەتەوہیہ کی تری نہ بہ خشیوہ .

من چۆن داواتان لیدە کەم جگە لە خوا خواوەندی تر بپەرستن.

موسا کە چوہ شاخی سینایی و ماوہی چل رۆژ لییان دابرا، دیسان کەوتنە داوی شەیتان و بونە نیچیری ھاوہ شپەرستی.

پیاویکیان تیدا بو ناوی (سامری)بو، سامری ھەلسا پەیکەری گۆلکیکی بۆ دروست کردن، گۆلکە کە بارەباری لیوہ دەھات، گوتی:

ئەمە خواوەندی ئیوہ و خواوەندی موسایە بەلام موسا لەبیری چوہ.

نەوہی ئیسرائیل بەم گۆلکە خەلەتان و وەك کویر و کەر سۆژدەیان بۆ دەبرد.

بیریان نە دە کردوہ ئاخر ئەم پەیکەرە نە وەلامیان دەداتەوہ، نە قازانج و نە زیانیان پینابە خشی، لە گەلیان نادووی، ریتی راستیان بۆ پارانویینی، ئاخر چۆن سۆژدەیی بۆ دەبەن!!

ھارون گەلیکی ئامۆژگاری کردن و زۆری لە گەل ھەول دان.

پێی گوتن: نەتەوہ کەم! ئیوہ بەم پەیکەرە خەلەتان، ئەم گۆلکە خواوەند نیە خواوەندی ئیوہ خوای میھرەبانە، وەرن بە قسەیی من بکەن، فەرمانی من جیبە جی بکەن.

بەلام نەوہی ئیسرائیل بە جادوہ کەیی سامری چاویہستی بیون^(۱) و خۆشەویستی گۆلکە کەیان چوہوہ دلی بۆیە گوتیان:

نەخیر تا موسا دیتەوہ ھەر دەپەرستین.

(۱) چاویہستی بون: شت نەدیتن.

٤١- سزا

خوا به موسای گوتبو که سامری نهوهی ئیسرائیلی گومرا کردوه بۆیه به ناخ و داخیکی زۆرهوه گهرايهوه لای نهتهوهکهی.

موسا له نهتهوهکهی زۆر توپه بو، له هارونیش توپه بو.

گوتی: هارون! که نهوهی ئیسرائیل دیت گومرا دهبن بۆ چی شوینم نه کهوتیت؟ ناخۆ تۆش له فرمانی من سهڕپیت کرد؟!

هارون تهوازۆی^(١) خواست و گوتی: براکهه! له بهر نهوه ههلویتسم وهرنه گرت نه بادا هه ندیک لیم یاخی بن و له ئه نجامدا شهڕ و ههرا بهریا ببی و تۆش پیتم بلیی قسهی منت جی به جی نه کرد و نه تهوه که مت پارچه پارچه و لیک ناکۆک کرد، پاشان ده ره قه تیشیان^(٢) نه هاتم و خه ریکبو بشمکوژن.

موسا گوتی: خوايه له من و له براکهه خۆش به و بمانخه ناو بهزهیی خۆت، تۆ له هه مو کهس به بهزهیی تری.

پاشان موسا روی کرده سامری و گوتی:

ئه ی سامری! نه وه چیته؟ بۆ ئه م خه لکهت وا به گومرا بر دوه؟

سامری دانی به تاوانه کهی خۆی ناو گوتی:

ده رونم وای بۆ پازاندمه وه که ئه م کاره بکهه م.

موسا گوتی: برۆ له ناوماندا نه مینیی، ده شی تا له ژیانیشدا مابی هه ر بلیی توخنم مه کهون.

(١) تهوازۆ: پۆزش، عوزر.

(٢) ده ره قهت: ده روهست.

موسا سزاي دا بە تەنيايى بى، بە تەنيايى پروا، بە تەنيايى بگوزەرى، وەك
دېرندە نە برادەر بى نە برادەريشى ھەبى.

جا چ سزايەك لەم سزايە گەورەترە؟!

ئەو كەسەي ھەزاران كەسى توشى ھاوبەشپەرستى كىردوۋە پىيويستە خەلك
بىزى لىيىكەنەوۋە و تف و نەفرەتى لىيىكەن.

ئەو كەسەي خەلكى لە خوا دور خستوتەوۋە پىيويستە لە خەلك دور خرىتەوۋە.

ئەو كەسەي لە زەوى خوادا بانگەوازي بۇ ھاوبەشپەرستى كىردوۋە تاوانبارە و
پىيويستە سەرتاسەرى زەوى لى بىكرىتە بەندىخانە.

پاشان موسا تەماشاي گۆلكە نەفرەتتە كەي كىرد و فەرمانى كىرد بىسوتىنن،
ئەوانىش سوتاندىيان و پاشان لەناو دەريادا پەرش و بلاويان كىردەوۋە.

نەوۋەي ئىسرائىل چارەنوسى گۆلكە پەرستراوۋە كەيان بىنى، ھەرۋەھا بىنيان
چەند بىدەسەلات و بىتوانايە.

پاشان موسا پوي كىردە نەوۋەي ئىسرائىل و پىيگوتن:

نەتەوۋەكەم! ئىيۋە كە ئەم گۆلكەتان پەرستوۋە سستەمتان دەرھەق^(۱) بەخۇ
كىردە، جا وەرن بۇ لاي خوا ژىوان بىنەوۋە و خۇتان بكوژن، ئەگەر وا بىكەن باشترە
و لەلای خوادا قبولن.

ئەوانىش وايان كىرد، ئەوانەي گۆلكەكەيان نە پەرستبو گۆلك پەرستەكانيان
كوشت و خوا بەم جۆرە تۆيەي لى قبول كىردن.

خوا لە قورئاندا دەفەرموي:

(۱) دەرھەق: لەمەپ، بەرامبەر بە.

ئەوانەى گۆلكەكەيان كرده خواوەند و پەرستیان ئەوا لە دنیادا تورەیی
خوایان توش دەبی و دوچاری پرسیوایی دەبن، ئیمە بەم جۆرە سزای بیپرۆایان
دەدەین.

بەمجۆرە گۆلكەپرستەكان تا پۆژی دوایی ھەر پرسیوا و سەرشۆرن!
ھاوبەشپرستەكان تا پۆژی دوایی ھەر پرسیوا و سەرشۆرن!

۴۲- ترسنۆكایەتی نەوہی ئیسرائیل

نەوہی ئیسرائیل لە میسردا ھەر لەسەر كۆیلايەتی و پرسیوایی و زەبونی
پەرورەدە ببون، منداڵەكان ھەر بەم جۆرە گەورە ببون و گەنجەكانیش ھەر بەم
جۆرە پێراگەیشتبون، دەماری مەردایەتیان وشك ببو.

وایان لێھاتبو قەت بە خەونیش بیر لە بالادەستی نەكەنەوہ، قەت باسی
جیھاد و تێكۆشانیان نەدەكرد.

نەوہی ئیسرائیل لە خاکی غوربەتدا بەبی نیشتمان و فەرمانرەوایەتی پۆژانی
ژیانیان بەسەر دەبرد.

موسا بە سروشێکی خوابیەوہ ویستی لەگەڵ نەتەوہكەى بچیتە ناو خاکی
پیرۆز و لەویدا وەك پاشا و سەربەستان نیشتەجێ بن.

بەلام موسا بە سروشتە لاواز و ترسنۆكەكەى نەوہی ئیسرائیل ئاگادار بو.

بۆیە ویستی تامەزرۆیان بكات و كارەكەیان لەبەرچاو ئاسان بكات.

لەبەر ئەوہی نەتەوہیەكی بەھێز و بە زەبروزەنگ و توندوتیژ دەستیان بەسەر
خاکی پیرۆز داگرتبو.

نه وهی ئیسرائیل تا ئهم نه ته وهیه ده رنه کهڻ ناتوان بچنه ناوی.

موسا باسی نیعمه ته کانی خوای بۆ ده کردن که له گه لیدا کردون، تا بۆ جیهادی پیتی خوا ده ماری مهردایه تیان ببزوی و بیژ له م ژیا نه زه بون و ناشایسته یه بکه نه وه.

پیتی گوتن: نه ته وه کهم! یادی نیعمه ته کانی خوا بکه نه وه که له گه ل ئیوه ییدا کرده، سهیر کهڻ بزانه خوا چه ندين پیغه مبهراڼ و پاشای له ناو ئیوه پهیدا کرده، شتی وای به ئیوه به خشیوه به که سی تری نه به خشیوه.

پاشان پییگوتن: نه وه تانی خاکی پیروژتان له بهرچاو دایه، هیچ چاره یه کتان نیه ده بی راپه رن و له ده ست دوژمنانی ده ریئن.

خوا سهر که و تنی بۆ ئیوه نویسه، ئه گه ر خواش شتیکی بۆ یه کیڤک نویسیبی زۆر به هاسانی و ده دهستی دینی، قه ده ری خواش ره تبونه وهی بۆ نیه.

دهی نه ته وه کهم راپه رن به ره و خاکی پیروژ که خوا سهر که و تنی بۆ نویسون.

موسا له وه ده ترسا سروشته ترسنۆکه که یان به سه ردا زال بی.

بۆیه پییگوتن: نه ته وه کهم! نه کهڻ له دوژمن هه لبین و پشت هه لکهڻ، چونکه ئاوا شکست ده خۆن و ده دۆرین.

نه وهی موسا لیی ده ترسا روی دا، دوا ی نه وهی موسا نه وه هه موهی له گه لدا گوتن نه و جا نه وان زۆر به نامه ردی وه لامیان دایه وه و گوتیان:

ئهی موسا! نه ته وه یه کی به زه بروزه نگ و توندوتیژی لییه، تا نه وان ده رنه چن ئیمه ناچینه ژوره وه.

پاشان زۆر به کزی گوتیان: کهنگی ده رچون نه و کات ده چینه ناوی.

دو پیاو که له خوا ترس بون و نیعمه ته کانی خویان له بهر چاو بو هه لسانه وه و
گوتیان:

خه لکینه له ده رگا که وه وه ژور ئی که ون، که چونه ژوره وه بیگومان بن
سهر ده که ون، پشت به خوا به ستن نه گهر برواتان به خوا هه یه .

به لام نه مه ش کاری تی نه کردن و گوتیان:

نه گهر ههر چاری ناچارین بچینه ناوی تۆ به موعجیزه یه ک پرۆ ناوی، جا که
دیما چویه ناوی ئیمه ش دوا به دوا ی تۆ به هیمنی و سه لامه تی دیینه ناوی.

گوتیان: ئه ی موسا! تا ئه و نه ته وه به زه بروه نگه ی لیبی مه حاله بچینه
ناوی، تۆ پرۆ به یارمه تی خوا که ت شه ر بکه، ئیمه وا لی ره دانیش توین.

لی ره دا موسا لییان تو په و بی هومید بو، گوتی:

خوا یه من ده سه لام ته نه ها به سه ر خۆم و برا که مدا ده شک ی، بۆ یه له م نه ته وه
به دکاره جو یما ن بکه وه .

خوا فه رموی: ئه ی موسا تا ما وه ی چلّ سالان خاکی پرۆ زیان لی حه رامه و
نابی بچنه ناوی، با ههر به سه رگه ردانی بی نه وه، تۆش نه سه ف له که سانی
به دکاره دور له خوا مه خۆ.

خوا له بهر نه وه ما وه ی چلّ سالی دانا چونکه له م ما وه یه دا ئه و نه وه یه ی له
میسر له سه ر کۆیلا یه تی و پيسوایی گه وه ببون ده مرن و نه وه یه ک تر په یدا ده بن
که له سه ر توندوتیژی و ناخۆشی په روه ده ده بن، ئه وان نه ته وه ی دوا پرۆن.

به ئی له هه مو پرۆگار ی که دا نه مه چاره نویسی جوله که کانه که هه رده م
نه ته وه یه کی سه رگه ردان بوینه و له کۆیلا یه تی و پيسوایی ژیا ون.

۴۳- له پیناوا زانستدا

پیغمبههراڼ ﷺ له فهرمودیه کدا ده گێرتتهوه و ده ئی:

جارێکیان موسا وتاری بۆ نهوهی ئیسرائیل ده دا.

یه کیك لیی پرسی: کی له هه مو کهس زاناتره؟

موسا گوتی: من له هه مو کهس زاناتم!

له بهر نهوهی زانسته کهی بۆ لای خوا نه گه راندهوه خوا سه رکۆنه ی کرد.

خوا سروش ی بۆ موسا نارد و پیی فهرمو له شوینی پیکگه یشتنی دو ده ریادا به ندهیه کم هه یه له تۆ زاناتره.

موسا گوتی: خوایه چۆن ده یگه می؟

پیی گوترا: برۆ و ماسیه کیش له ناو زه مبیلیك له گه ل خۆت هه لگره له کوئ ماسیه کهت لی ون بو له وئ به نده کهم ده دۆزیه وه.

موسا له گه ل غولامه کهی - که ناوی یوشه عی کوپی نون بو - بهرێ کهوتن له ناو زه مبیلیکیش ماسیه کیان له گه ل خۆبرد.

رۆیشتن تا گه یشتنه لای گاشه بهردێك^(۱) له وئ سه ریان به بهرده که کرد و نوستن.

ماسیه که له زه مبیله که هاته ده ره وه و چۆوه ناو ده ریا، که نه مه ش سه یروسه مه ره بو بۆ موسا و غولامه کهی.

پاشان که له خه وه لسان ملی رێگه یان گرته بهر و نه وه نده شه وه ی مابو هه ر رۆیشتن.

(۱) گاشه بهرد: بهردی زل.

كە بەيانى داھات موسا بە غولامەكەى گوت:
 خواردن بېنە با بىخۆين لەم سەفەرەدا زۆر ماندو بوين.
 موسا ھەستى بە ماندوئىتى نەدە کرد تا لەبەرەدە كە تېنەپەرین.
 غولامەكەى گوتى: بەبىرتە كە لای گاشە بەردە كە سەرخەوئىكمان شكاند،
 لەوئى ماسیەكەم لەبیر کرد.
 موسا گوتى: ئەوھىە كە مەبەستمانە!
 لەوئىوہ پرى و پرى گەرپانەوہ تا گەيشتنەوہ لای گاشەبەرەدەكە.
 لەوئى پیاوئىكیان بىنى خۆى بە جلیك داپۆشى بو.
 موسا سلاوى لیکرد.
 خدر گوتى: خەلكى ئەم ناوچەىە نازانن سلاو بكەن، چۆن تۆ سلاو دەكەى؟
 موسا گوتى: من موسام!
 گوتى: موسای نەوہى ئیسرائیل؟
 گوتى: بەلى!
 موسا گوتى: پىنگەم پىدەدەى لە گەلت بم تا ھەندىكم لەو زانستە فیر بكەى،
 كە خوا فیری کردوى؟
 خدر گوتى: تۆ ناتوانى نارامم لەگەلدا بگرى.
 چونكە خوا جۆرە زانستىكى فیری من کردوہ تۆ نایزانى.
 جۆرە زانستىكىشى فیری تۆ کردوہ من نایزنام.
 موسا گوتى: بە یارمەتى خوا نارام دەگرم و سەرپىچیت ناکەم.

رۆیشت تا گەیشتنه که نار دەریا، هیچ کهشتیه کیان نه بو پیتی برۆن، چاوه پڕ
بون تا کهشتیه ک هات، داوایان لێکردن هه‌لیان بگرن، نه‌وانیش خدریان ناسی
بۆیه به‌بێ کرێ هه‌لیانگرتن.

چۆله کهیه ک هات له‌سه‌ر لیواری کهشتیه که نیشت و یه‌ک — دو ده‌نوکی له
ده‌ریا دا.

خدر گوتی: ئه‌ی موسا ئه‌و زانسته‌ی من و تۆ هه‌مانه وه‌ک ئه‌و ده‌نوکه ئاوه‌ی
ئهم چۆله که وایه له‌ چاو ئهم ده‌ریایه‌ دا.

پاشان خدر چو ته‌خته‌دارێکی له‌ کهشتیه که ده‌ره‌ینا و فری دا.

موسا گوتی: ئه‌مانه به‌بێ کرێ هه‌لیانگرتین که چی تۆ کهشتیه که‌یان کون
ده‌که‌ی تا نقوم بن و بخنکین؟!

خدر گوتی: ئه‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌ گه‌ڵ بگری؟!

موسا گوتی: لێم مه‌گره له‌ بیرم کرد، کاره‌که‌شم وا لێ به‌ زه‌حمه‌ت مه‌که‌.

له‌ جاری یه‌ که‌مدا موسا له‌ بیرى کرد لیتی نه‌پرسى.

پاشان که دابه‌زین رۆیشتن و به‌ لای منداڵێک تیپه‌رین که له‌ گه‌ڵ منداڵان یاری
ده‌کرد، خدر چو ملی منداڵه‌ که‌ی گرت و سه‌ری هه‌لکێشا.

موسا گوتی: چۆن یه‌ کێک ده‌ کوژی بی‌نه‌وه‌ی که‌سیکی کوشتی؟!

خدر گوتی: ئه‌دی نه‌مگوت ناتوانی ئارامم له‌ گه‌ڵ بگری؟!

پاشان رۆیشتن چونه‌ گوندێک داوایان له‌ خه‌لکی گونده‌ که کرد خواردنیان
به‌ده‌نی، به‌ لām خه‌لکه‌ که‌ میواندارییان نه‌کردن.

گونده‌ که دیوارێکی لیبو خه‌ریکبو بروخی، خدر چو به‌ ده‌ستی خۆی

دیواره کە ی سەرلەنوێ بەراستی دروست کردەو.

موسا گوتی: ئەگەر مەبەستت بواوە کرێت لەسەر وەرەگرت!

خدر گوتی: کەواتە لیڤرەو دەبێ من و تۆ لە یەکتری جوێ بینەو!

پیغمبر ﷺ دەفرموی: (خوا پرەحم بە موسا بکا، حەزمان دەکرد ئارامی بگرتایە تا زیاترمان لەبارە ی خدر زانیایە!).^(١)

٤٥- لیكدانهوه

پاشان خدر هۆیه کانی بە موسا گوت.

پێیگوت: کەشتیه کە هی خەلکیکی هەژار بو، کە لەناو دەریادا ئیشیان پێدەکرد، لەبەر ئەوێ عەبیدارم کرد، چونکە پاشایەك لە دوايانەو بو هەمو کەشتیه کی بێ عەبیدی زهوت دەکرد.

مندالە کەش دایک و باوکیکی برۆاداری هەبو، لەوێ ترساین نەبادا دایک و باوکه کە ی توشی بێ پروایی بکا.

بۆیه ویستمان خوا کوڕیکی چاکتریان پێبەخشێ لەگەڵیان چاک بێ و توشی بێ پرواییان نەکات.

دیواره کەش هی دو مندالی هەتیوی گوندە کە بو، گەنجینه کی لەژێر دابو، باوکیان پیاویکی چاکە کار بو، جا خوا ویستی کە مندالە کان گەورە بون و پێراگە یشتن گەنجینه کیان دەربیتن، ئەمەش وەك پرەحمەتیک لە خواوە بۆیان.

ئەم کارانەشم کە کرد لە خۆرا نەبو، بەلکو خوا فرمائی پێکردوم. جا ئەو هەبو

(١) الجامع الصحيح للبخاری.

لێکدانەوه و هۆی کارەکانم که تۆ نەتوانی ئارامیان لەسەر بگری.

موسا لێرەدا بۆی روون بوەوه که هیچ کەسێک ناتوانی هەموو زانستیکی خوا بزانی، زانی خوا بری زانستی به کەسانێک بەخشیوه و بریکیشی به کەسانێکی تر، هەر زانایەکیش هەبێ لەویش زانایەکی هەیه.

٤٦- ئەوهی ئیسرائیل له دواى موسادا

موسا کۆچی دواى کرد، ئەوهی ئیسرائیلیش هەر به سەرگەردانی لەسەر زهوی ده‌گوزهران، ئەویش لەبەر ئەوهی کردەوه‌کانیان خراب بو و خوا سزای دابون.

خوا ریسواى و زەبونىتى لەسەر نوێن، چونکه ئەوان خوايان تۆرە کرد. خوايان تۆرە کرد، ئەو خوايهی که چەندین پێغەمبەر و پاشای لەناو پەیدا کردن و ئەو نیعمەتەى لەو سەردەمدا به‌وانى بەخشی به کەسى‌ترى سەر زهوی نەبەخشی.

ئەو خوايهی که لەژێر دەستى فیرعه‌ونى رزگار کردن، که فیرعه‌ون منداڵەکانى ده‌کوشتن و ئافره‌ته‌کانى ده‌کردنه‌ خزمه‌تکار.

ئەو خوايهی که دەریای بۆ شەق کردن و له‌ خنکان رزگارى کردن و فیرعه‌ون و دەستویۆه‌نده‌کەى نقوم کرد.

ئەو خوايهی که به‌ هه‌ور سیبهرى لەسەر کردن و گەزۆ و شەلاقەى بۆ ناردن. ئەو خوايهی که لەزه‌ويدا چەندین کانی‌او بۆ هەلقولاندن و خواردن و خواردنه‌وى بۆ زۆر کردن.

به لّام نهوان له پای هه مو نهو بههره و بهخششانه دا برۆایان به نیشانه کانی
خوا نه هیڤنا و سه ریچی و ده ستریزیان کرد.

پیغه مبهراڼ موسایان توپه کرد که بۆیان له هه مو کهس به سۆز و به بهزه یتر
بو، ته نانه ت له باب و دایکیشیان به بهزه یتر بو.

نهو پیغه مبهراڼ توپه کرد که بۆیان وهک دایکیتک — که منداله
شیرخۆره کهی لى بزرى — به پهروش بو، که بۆیان وهک دایکیتک — که
منداله کهی هه تیو بى — به پهروش بو.

نهو پیغه مبهراڼ که نه گهر جوینیان پیدابوایه بۆیان له خوا ده پارا یه وه، که
نه گهر گالته یان پى بکردایه و پى پیکه نیبونایه بۆیان ده گریا، که نه گهر به
وشک و په قى په فتاریان له گه ل بکردایه ده یلا واندنه وه.^(۱)

نهو پیغه مبهراڼ که له کۆیلا یه تی و ژێرده ستى فیرعه ون رزگارى کردن، که
له به ندیخانه ی میسر قوتارى کردن و بردنیه خاکی نازاد و سه ریهرزی، که له
ژیانی به دبەختانه ی کۆیله ییه وه به ره و ژيانی گهرده نبه رزانه ی سه ریه ستیی بردن.
که چی نهوان توپه یان کرد و نازاریان دا و لامل بون و گالته یان پیکرد و به
سوکتین کهس سهیریان کرد، به لّام له لای خوا له وه پری پایه به زری و
شکۆمه ندی دابو.

توخوا نه ته وه یهک هیڤنده سپله و هیچ و پوچ و که لله په ق و بیپروا و دور له خوا
بى شایسته ی نهو سزایه نین که تاهه تایه له سه رشوږی و له زه بونی و له
ریسوایی و له سه رگهردانی دابن و رزگار نه بن؟

به لى بیگومان شایسته ن چونکه تۆیالی کرده وه کانی خۆیان هه لده گرنه وه،
خوا سته می لیڤنه کردن به لکو خۆیان سته میان له خو کرده.

(۱) لاواندنه وه: ده سه به سه ردا هیتان، دلدانه وه.

به سهرهاتی پیغمبران

بهشی دوهم

١- چاوخشاندنەوویەك بە بەسەرھاتەكانی پیشودا

لەم لاپەراندەى هەلتاندا نەو بەسەرھاتی پێغەمبەر ئیبراھیم و پێغەمبەر یوسف و پێغەمبەر نوح و پێغەمبەر ھود و پێغەمبەر صالح و پێغەمبەر موساشتان کەمێك بە درێژی خویندەو، بەسەرھاتەكانتان بە تاسە^(١) و پێزلینانیکی زۆرەو خویندەو، دەرگای دڵ و دەرونتان بۆ کردنەو، زەین^(٢) و عەقلى پون کردنەو، زار و زمانى پاراو کردن، خەلك دەیدیتن بۆ برا بچوکه كانتان دەگیراپەو، بۆ دایك و باوك و برا گەورەكانتان دەگوتەو، تام و چیژیکی زۆرتان وەرەگرت، حەزتان دەکرد ھەمو دەمى بیگیپنەو.

٢- بەسەرھاتی مەملانى لە نیوان راستى و ناراستیدا

ئەم بەسەرھاتانە بەسەرھاتی شەیدائامێز و سەرنجراکیشتن، بەسەرھاتی مەملانی نیوان راستى و ناراستى، زانست و نەزانى، پوناكى و تاریكى، مەروفاىتى و دپندەبى و، دلتیایى و گومپاین.

بەسەرھاتی سەركەوتنى راستین بەسەر ناراستى، زانست بەسەر نەزانى، بێھێز بەسەر بەھێز و، كەمى پاكن بەسەر زۆرى ناپاكدا.

بەسەرھاتی پڕ لە زانست و دانایى و پەند و نامۆژگارین، خوا راستى فەرمو
 كە دەلى: ﴿لَقَدْ كُنْتَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا

(١) تاسە: شەوق، حەزەت.

(٢) زەین: بیروھۆش.

يُفْتَرَى وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١﴾

به‌سهرهاتی نهو پیغمبه‌راندهی که بۆمان باسکردن هه‌مو نهو به‌سهرهاتانه
نیه که له قورئاندا باسکراوه، به‌لکه به‌سهرهاتی زۆری تر هه‌یه که باسمان
نه‌کردوه.

به سه راهاتی

پیغمبر شوعه یب

سلاوی خوی لیبی

۱- شوعه یب ده بیته پیغه مبهری مه دیهن

خه لکی مه دیهن خه لکیکی بازرگان و کاسبکار بون، شاره کهیان له سهر کهناری ده ریای سور بو و ده کهوته سهر ریگهی بازرگانی نیوان یه مهن و شام و نیوان عیراق و میسر.

ئه وانیش وه که نه ته وه کانی تری پیغه مبهراڼ نه ته وه یه کی هاو به شپه رست بون، وێرای هاو به شپه رستیه کهشیان ته رازو بازبون و فیلیان له پیوان و له کیشان ده کرد، جهرده ییان^(۱) ده کرد و رییان له کاروانان ده گرت، هه ره شهیان لیڤه کردن و چاویان لی سور ده کرد نه وه، به دکاری و به ره په لایان بلاو ده کرده وه، وه که نه وه ده وه مهن دانه وابون که پروایان به لیپرسینه وهی رۆژی دوا یی نه بو و له سزای خوا نه ده ترسان.

خوا پیغه مبهر شوعه یی بۆ ناردن تا بۆ لای خوا بانگیان بکا و له سزای خوا یان بترسین و پێیان بلێ:

ئه ی نه ته وه کهم! خوا به رستن، جگه له خوا هیچ خوا وه ندیکێ ترتان نیه، فیل له ته رازو و له پیوانه مه کهن، ئیوه ده وه مهن دن و پیوستیتان به ته رازو بازی نیه! من له سزای رۆژیکێ سه خت ده ترسم توشتان ببێ، نه ته وه کهم! ته رازو و پیوانه کانتان به راستی و به بێ فروفیل بکیشن و بییون، دزی و گزی^(۲) تیدا مه کهن، به دکاری بلاو مه که نه وه و به دکار مه بن.

(۱) جهرده یی: ریگری.

(۲) گزی: خیانهت.

۲- بانگەوازی شوعەیب

شوعەیب بەردەوام ئامۇژگارى دەکردن و گرىي دلى دەکردنەو، كە برىتى بو
لە گرىي خوشويست و زيادکردنى پارەوپول و مالى دنيا، دەيگوت:

ئەو قازانجەي كە لە پېوانە و كىشانەي راست دەستان دەكەوئ گەليك لەو
پارەوپولە باشترە كە بە زولم و گزى لە خەلكى دەدزن، ئەگەر تەماشاي ژيانى
خۇتان و ژيانى ئەو كەسانە بكنەن كە دەولەمەندن و پارەوپوليكي زوريان
كۆكردۆتەو ؛ دەبينن ئەوانەي كە بە گزى و دزى و تەرازوبازىيەو پەيدايان كرده
ئەو يان پارەوپولە كەيان فەوتاوہ يان دزراوہ يان تالان كراوہ يان لە ريگايەكى دژ
بە رەزامەندى خوا بەكارهينراوہ يان يەكيك بوەتە خاوەنى و بە خەسارى داوہ.

كەمىكى سودبەخش لە زۆرىكى بيسود باشترە، پيس قەت وەكو پاك نيە، با
فرەيى^(۱) پيسەكەش سەرمەستان بكا!

من بۆتان دلسۆزم و ئامۇژگاريەكەشم لە بەرژەوہەندى ئيوەيە، خوا خوى
چاودىرتانە و ئاگاي لە كردهوہتانە.

بە نەرم و نيانى و دانايى و زانايى و بەرچاوپرونيەو دەيوت:

چاك بزەنن پاداشتى لاي خوا كە ھەميشەيە و نابريتەوہ لە ھەمو دنيا
باشترە ئەگەر بروادار بن، منيش چاودير نيم بەسەرتانەوہ.

(۱) فرەيى: زۆرى.

۳- باوکیکی میهره بان و مامۆستایه کی دانا

شوعه ییب وهك باوکیکی میهره بان و وهك مامۆستایه کی دانا به زۆر جوۆر دهیدواندن و زۆر به هونه ر ئامۆژگاری دهکردن، دهیگوت:

نه ته وه كه م! خوا بپهرستن جگه له خوا هیچ خواوه ندیکی تان نیه، وا به لگه تان بۆ هاتوه كه من پیغه مبه رم، جا به قسم بکه ن، کیشان و پیوانتان به ته وای بی و فیل و گزی تیدا مه که ن، دزی له شه کی^(۱) خه لکی مه که ن.

له زه وینشدا دوا ی ئاوه دانکردنی خراپه کاری مه که ن نه گهر ئیوه پروادارن.

له سهر پێی پرواداران مه وه ستن و هه ره شه یان لیمه که ن، پێی خویان لسی ته نگ مه که ن، دینی خوا به خوارو خپچ و نادروست پیشان مه ده ن، بیر له وه بکه نه وه که پیشتر چه ند ناگزور و بیکه س بون، که چی ئیستا که وا زۆرن و ده وله مند ن، ته ماشای سه ره نجامی به دکاران ی پیش خۆتان بکه ن بزانه چیان به سهر هاتوه؟

۴- وه لامي نه ته وه که ی

دوا ی ته وه ی زیره ك و هو شه ند ه كان له بانگه وازه که ی شوعه ییب ورد بونه وه و وته کانیان شی کرده وه، زۆر به سه رگه ردانی و له خو باییه وه وهك بلێی رازیکیان دۆزیبیتته وه یان مه ته لێکیان شی کردبیتته وه گو تیان:

ئهی شوعه ییب! نوێژه کانت هانت ده ده ن واز له په رستراوی باب و با پیرانمان بێنن، یان به ئاره زوی خو مان ده ستکاری دارایی خو مان نه که یین؟! دیاره دیار پیاویکی به هو ش و زیره کی!.

(۱) شهك: شتومەك.

۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌که‌ی پون ده‌کاته‌وه

شوعه‌یب هه‌ر به نه‌رمی ده‌یدواندن، له‌گه‌لیان توندوتیژ نه‌بو، لی‌یان تو‌ره نه‌ده‌بو، بۆی پون ده‌کردنه‌وه که بۆچی به درێژایی ئه‌و هه‌مو ماوه دور و درێژه‌ی پیشتر بانگه‌وازه‌که‌ی رانه‌گه‌یانده‌وه و ئامۆژگاری نه‌کردون هه‌رچه‌نده ئه‌وان هه‌ر ئاوا به‌دکار و به‌درپه‌شتیش بون، بۆی پون ده‌کردنه‌وه له‌به‌رئه‌وه بوه چونکه ئیستاکه خوا سروشی بۆ ناردوه و کردویه‌تی به پیغه‌مبه‌ر.

بۆی پون ده‌کردنه‌وه له‌به‌ر هه‌سودی نیه که ئامۆژگاریان ده‌کا، چونکه خوا ده‌وله‌مه‌ندی کردوه و رزقیکی پاک و هه‌لالی پیغه‌خشیوه، هه‌روه‌ها به‌م بانگه‌وازه ئاسوده و دلخۆشه، سینه‌گوشاد و بیخه‌مه، به‌زار و به‌دلێش سوپاسگوزاری خوایه.

بۆی پون ده‌کردنه‌وه که ئه‌و پی‌یان ده‌لێ ئه‌م کاره مه‌که‌ن خۆی ناچی بیکا، که پی‌یان ده‌لێ ئه‌م کاره بکه‌ن خۆشی ده‌یکا، چونکه له‌و که‌سانه نیه که به‌خه‌لکی ده‌لێن و خۆشیان نایکه‌ن.

ئه‌و ده‌یه‌وی خه‌لکه‌که راسته‌پڕ و ئاسوده بن، له‌و سزایه رزگار بن که خه‌ریکه یه‌خه‌یان بگرێ، هه‌لبه‌ت له‌چاکه‌ی خواوه‌یه که ئه‌و ده‌توانی به‌م کاره هه‌لسی، بۆ ئه‌وه‌ی کاره‌که‌شی سه‌ربگرێ ته‌نها پشت به‌خوا ده‌به‌ستی.

شوعه‌یب به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌گوت:

نه‌ته‌وه‌که‌م! بۆ بڕوام پی‌ناکه‌ن، ناشکرایه به‌لگه‌م بۆ هی‌نان، له‌به‌ر هی‌چیشم نیه چونکه وا خوا رزقیکی پاک و چاکی پێداوم، به‌پیغه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانیشم ناجو‌لیمه‌وه، دل‌یا بن من ته‌نها بۆ راسته‌پڕبونی ئیوه‌مه، ئه‌گه‌ر درایه‌تیشم بکه‌ن من هه‌ر به‌رده‌وام ده‌بم و واز له‌بانگه‌وازه‌که‌م نا‌هی‌تم، چونکه من پشتم به‌خوا قایمه و داوای یارمه‌تی له‌خواوه‌که‌م.

۶- باش تیناگەین چ دەلیی!

نەتەوہ کہ خۆیان لە گیلێ دەدا و وایان نیشان دەدا لە وتەکانی شووعەیب ناگەن، وەك بلیتی بە زمانیکێ بیگانە قسەیان لە گەڵ بکا! کەچی شووعەیب کوپری ئەو ولاتە بو و لە هەمان نەتەوہ بو، وەك بلیتی قسەکانی پون و پەوان نەبی! کەچی زمانی شووعەیب لە زمانی هەمویان پون و پەوانتر بو، واتای وتەکانی لە وتەکانی هەمویان ناشکراتر بو.

بەلام خەلک ئەگەر ئامۆژگاری وەرنەگرن و کاریان لەبەر زەحمەت بێ و نەیانەوی لەپراستی بگەن بەم جۆرە خۆیان لە گیلێ دەدن.

۷- شووعەیب سەرسامی ئە نەتەوہکە ی دەردەبیری

نەتەوہ کہ شووعەیبیان بە تەنیا و بێ پشت و پەنا دەزانی، ئەگەر لەبەر هۆز و خزمایەتی نەبوا یە بەردبارانیان دەکرد و دەیانکوشت.

بەلام شووعەیب سەرسامی لەمە دەردەبیری کە ئەوان لە خوا ناترسن، ئەو خواوەی کە بە دەسلالت و بە هیژە و لەسەر هەمو شتێک بە توانایە، کەچی لە هۆزەکە ی دەترسن کە پەنگە توشی نەخۆشی و بێهیزی و کەنەفتی^(۱) ببن یان پەنگە هەر لەناوبچن.

نەتەوہ کہ دەیانگوت:

ئە ی شووعەیب ئیمە زۆر لە قسە کانت تیناگەین، پێمانوایە تۆ کە سیکی بە تەنیا و بێ پشت و پەنای، خۆ ئەگەر لەبەر خاتری هۆزە کە ت نەبی بەرد بارانمان

(۱) کەنەفتی: پەکەوتەیی.

ده کردی و له کۆلمان ده کردیهوه، هیچیشت پینه ده کرا.

شوعه یب وه لامي دانه وه و گوتی:

نه ته وه کهم! پیتان وایه هۆزی من له و خواجه به هیتره که ئیوه پوتان لـ
وه رگپراوه و نایه رستن؟! چاک بزائن خوای من به هه مو کرده وه یه کتان
ئاگارداره.

۸- دوا هه مین تیر

نه ته وه که که بیانویان برپا و قسه یان پینه ما ئه و جا دوا هه مین تیریان
هاویشت، که بپروا لوتبه رزه کانی گشت نه ته وه یه که به رامبه ر به پیغه مبه ر و
شوینکه وتوانی هاویشتیوانه.

ئه و پیاوما قولانه ی که برپایان نه هینا بو گوتیان:

ئه ی شوعه یب گوئ بگره ئه گهر نه گهر پینه وه سه ر پێبازه که مان ئه و خۆت و
برواداره شوینکه وتوه کانت له شاری ده رده که ین.

۹- بیانویکی قسه بر

شوعه یب وه لامیکی پر له شانازی و غیره تی دانه وه، شانازی به ئاینه که ی،
غیره ت بۆ بیرو بپروا و ویژدانه که ی...

گوتی: ئه ی ئه گهر هه زن نه که ین هه لگه رپینه وه.

ئیمه دوا ی ئه وه ی که خوا له پێبازه که ی ئیوه رزگاری کردین ناگه رپینه وه
سه ری و خوا رینگه مان پینادا، چونکه ئه گهر بگه رپینه وه سه ر پێبازه که تان واتا

بوختانیکی گه وره مان به خوا هه لبه ستوه جا مه حاله له دین هه لگه ریینه وه .
بشزانن که خوا ئاگای له گشت شتی ههیه ، ئیمه پشتمان به خوا به ستوه .
خوایه ! یه کلامان بکه وه ، با یه خه مان له یه خه ی ئه وه نه ته وه بیروایه ببیته وه .

۱۰- هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان کرده وه

وته کانی شوعه یب دادی نه دان^(۱) و هه مان قسه ی بیرواکانی پیشانیان
کرده وه و گوئیان:

ئه ی شوعه یب! دیاره تو جادوت لیکراوه ، توش وه کو ئیمه مرۆقی و بروات
پیناکه ین پیغه مبه ربی ، ئه گه ر راست ده که ی پیغه مبه ربی چه ند پارچه یه کی
ئاسمانان به سهر دابارینه .

۱۱- سزای نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی

هه ره نه ته وه یه که بروای به پیغه مبه ره که ی نه هیئابی و سوپاسی به خششه کانی
خوا ی نه کرد بی سزاکه ی هه مان شته ، ده بی له ناو یجن .
خوا بومه له رزه یه کی گه وره ی توشی نه ته وه که کرد و هه موی کوشتن ، دیمه نیک
بون ده تگوت قهت خووشی و به خششیان له ژین نه دیوه .
به لئی ، ئه وانیه که بروایان به شوعه یب نه هیئا هه مو له ناو چون .

(۱) دادی نه دان: سودی پی نه گه یاندن .

۱۲- په یامی راگه یاند و راسپاردهی به جی گه یاند

شوعه ییش وه کو هه مو پیغه مده به ره کانی تر په یامی خوای راگه یاند و راسپاردهی^(۱) به جی گه یاند و پروییانوی خه لکی بری.

دوای نه وهی که بی پروا کان سزای خویان توش بو و مردن؛ شوعه یب روی تی کردن و پییگوتن:

خه لکینه! من په یامی خوام پی راگه یاندن و نامۆزگاریم کردن به لام ئیوه هه ره له سه ره بی پروایی مانه وه جا من چۆن ناخ و نه فسوس^(۲) بۆ نه ته وهی بی پروا هه لده کیشم؟!

(۱) راسپارده: نه مانه ت.

(۲) نه فسوس: داخ و خه م.

به سه‌رهاتی

پیغهمبهر داود

و

پیغهمبهر سلیمان

سلاوی خویان لیبی

۱- قورئان له باره ی نيعمه ته کانی خواوه ده دوی

قورئان ته نهها باسی ئه وه ناکات که پیغه مبه ران چۆن له لایهن نه ته وه کانیه وه گالته و سوکیان پێ کراوه و درۆی گه وه گه وه رهیان پێ هه لبه ستراره و له شار و ولات ده رکراون، که نه ته وه کانیش له بهر ئه وه ی برۆیان نه هیئاوه و لاقرتیان پێ کردون و پلان و نه خشه یان بۆ کوشتنیان کیشاوه: خوا دو چاری سزا و ئه شکه نهجی کردون و له ناوی بردون.

قورئان جگه له م بابه تانه که له به سهرهاته کانی پێشودا له باره یان دواوه باسی نيعمه ته کانی خواش ده کا، هه ندی جار به درێژی و هه ندی جار به کورتی باسیان ده کا، باسی گه لی له و نيعمه تانه ده کا که به پیغه مبه رانی به خشیوه وه کو پیغه مبه ر داود، پیغه مبه ر سلیمان، پیغه مبه ر ئه ییوب، پیغه مبه ر یونس، پیغه مبه ر زه که ریا، پیغه مبه ر یه حیا.

خوا پیغه مبه ر داود و پیغه مبه ر سلیمانی له سه ر زه وی بالاده ست کردبو، پاشایه تیه کی فره وانی پێ به خشیبون، زانستیکی فره ی پێ دا بون، گه لیك شتی وای فێر کردبون که خه لک نه یان ده زانی، گیانله به ر و بێ گیانی به هیژ و سه ره ختی بۆ رام^(۱) کردبون.

خوا له قورئاندا ده فره موی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ﴾^(۱۵) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَتَابِعُهَا النَّاسُ عِلْمَنَا مَنَطِقَ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ^(۲) واته:

رام: ده سه مه مۆ.

(۱) سه ره خت: سه رکیش.

(۲) سوره تی النمل: (۱۵ - ۱۶).

ئیمه زانستمان به داود و به سولهیمان به خشیبو، نهوانیش له پای ئهمه دا گوتیان: سوپاس بؤ ئه و خودایه ی که ئیمه ی له ناو زۆریه ی بهنده پرواداره کانی به باشتر هه لبرادوه. سولهیمان زانسته که ی له داود به میرات هه لگرتوه و گوتی: ئه ی خه لکینه! خوا ئیمه ی فیّری زمانی بالندان کردوه و هه مو شتیکی پیبه خشوین، به راستی خوا چاکه یه کی گه وه ی له گه ل کردوین.

۲- نیعمه تی خوا بؤ داود

خوای گه وه شاخ و بالنده ی بؤ داود دهسته مو کردبو، که ده پارایه وه و پاکیگاری^(۱) خوای ده کرد، نهوانیش له دویمان ده گوتسه وه، ههروه ها فیّری دروستکردنی زرّی کردبو، ئاسنیشی بؤ نه رم کردبو.

خوا له قورئان ده فره موئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْنَا لَهُ الْحَدِيدَ ۖ أَنْ أَعْمَلَ سَبْعَ نَجَاتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّيِّدِ وَأَعْمَلُوا صَلَاحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝﴾^(۲) واته: ئیمه زیده به شیّکمان به داود به خشیبو، فره مانان به شاخ و به بالندان کردبو پاکیگاریه کانی له گه لدا بلینه وه و ئاسنیشمان بؤ نه رم کردبو. به داودمان گوت: زرّی دامه ن^(۳) شوپ دروست بکه و با ئالقه چینه کانیشی به نه ندازه و له ریزیه ک و تیّکه هه لکیش بن. خانه واده ی داود! ده ئیوه ش له پای ئهمه دا کرده وه ی سوپاسگوزاران بکه ن، چونکه من کرده وه کانتان ده بینم.

(۱) پاکیگاری: گوتنی سبحان الله.

(۲) السبا: (۱۰-۱۱).

(۳) دامه ن: داوئین، دامین.

ههروه ها ده فهرموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ
وَكُنَّا فَعِلِينَ ۝۷۹ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝۸۰﴾ واته: شاخ و بالنده مان بۆ داود دهسته مؤ کردبو،
پاکیگاریان له گه لدا ده گوته وه، ئیمه توانا مان به سهر شتی لهم چه شنه ههیه.
فیری پیشه ی دروستکردنی زیرمان کرد تا بتوانن خۆ له دوزمن بیاریزن، ئایا
سوپاسی خوا ناکهن؟!... ﴿

۳- سوپاسی داود له سهر نیعمه ته کان

داود له گه ل ئهم هه مو مولکه زۆر و زه وهنده دا، له گه ل ئه وه ی که ده ستره نگین
و به هیز بو، بهنده یه کی له خواترس و ژیان^(۲) بو، هه رده م یادی خوا ی ده کرد و
ده پارایه وه، فهرمانه وایه کی داد په روه ر بو، حوکمیکی داد گهرانه ی بۆ خه لکی
ده کردو له پتی رهوا لای نه ده دا.

خوا لهم باره وه ده فهرموی: ﴿يٰۤاٰدٰوُدُ اِنَّا جَعَلْنٰكَ خَلِیْفَةً فِی الْاَرْضِ ۚ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوٰی فِیْضِلَّكَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ ۚ اِنَّ الَّذِیْنَ یَضِلُّوْنَ عَنْ سَبِیْلِ اللّٰهِ
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌۢ بِمَا نَسُوا یَوْمَ الْحِسَابِ ۝۸۱﴾ واته: نه ی داود! ئیمه تۆمان له سهر
زه وی کردۆته جینشین، به داد گهری حوکم له نیوان خه لکیدا بکه، وه دوا ی هه وا و
هه وه ست نه که وی چونکه له پتی خوا گو مپرات ده کا، نه وانه ی له پتی خوا گو مپرا
بونه، له رۆژی دوا یی سزایه کی سه ختیان ههیه ﴿

(۱) الأنبياء: (۷۹-۸۰).

(۲) ژیان: په شیمان، گه پانه وه بۆ لای خوا.

(۳) سوره تی ص: (۲۶).

۴- نیعمه تی خوا بؤ سوله یمان

خوای گه وره (با)ی بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، هر جیگایه کی مه به ست بوایه (با) بؤ نه ویی هه لده گرت و به خیراییه کی زور و به که مترین کات ده یگواسته وه، ههروه ها جنوکه ی زیره ک و به هیزیشی بؤ دهسته مؤ کردبو که فه رمانه کانیا ن جیبه جی ده کرد و پروژه گه وره کانی ناوه دانکرده وه و بینا سازیان بؤ ته و او ده کرد.

خوا له قورئان ده فره موی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ (۸۱) وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَن يَغْوُصُونَ لَهُ، وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ (۸۲) (۱) واته: (با)ی به هیزمان بؤ سوله یمان دهسته مؤ کردبو، سوله یمانی بؤ شام (نهو نه رزه ی که به ره که تمان پیدا وه) هه لده گرت که شوینی نیشته جیبونی خو ی بو، ئیمه به هه مو شتیک ناگادارین. ههروه ها ئیمه گه لیک شه یتانی شمان بؤ دهسته مؤ کردبو که ده چونه بنی ده ریا دور و گه وه ریان بؤ ده ردینا و گه لی کاری تریشیان بؤ ده کرد وه کو دروستکردنی شار و بالا خانه .

خوای گه وره له شوینیکی تری قورئاندا ده فره موی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ غَدُوًّا شَرُّ رَوَّاحِهَا شَرُّ وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ (۱۲) يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَحِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَلَّا

دَاوُدُ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ .^(١) واتە: (با)مان بۆ سوله‌یمان دەستەمۆ کردبو، کە بە ماوەی یەک دانی بەیانی دوری مانگەپێیەکی دەبڕی، بە ماوەی دانی ئیوارانیش دوری مانگەپێیەکی دەبڕی، ھەروەھا کانی مسمان بۆ لە زەوی ھەلقولاند، گەلیک جنۆکەشمان بۆ دەستەمۆ کردبو، کە بە فەرمانی خوا کاریان بۆ دەکرد، ھەر جنۆکەیەک ئەگەر لە فەرمانی ئیحمە لایدا بواوە تووشی ئەشکەنجەیی ئاگریکی بە بلیسەمان دەکرد، سوله‌یمان ھەر جۆرە کۆشک و پەیکەرێک و ھەر خوانیکی گەورە وەک ھەوز و ھەر جۆرە مەنجەلیکی گەورە مەحکەمی بویستبایە بۆیان دروست دەکرد. بە خانەوادەی داودمان گوت: لە پای ئەم ھەموو نێعمەتەدا سوپاسی خوا بکەن، کەسانیکی کەم ھەنە سوپاسی خوا بکەن.

٥- تیگە‌یشتنیکی ورد و زانستیکی قول

سوله‌یمان لە کێشە‌کەیدا کە بۆ لای داودی باوکی بەرز کرایەووە زیرە‌کایەتی و توانستە فەرمانەرە‌واتیە‌کە‌ی وە‌دە‌ردە‌کە‌وئ، کێشە‌کە‌ش^(٢) بە‌مجۆرە‌بو:

پیاویک پە‌زێکی ھە‌بو تازە ھێشوی کرد بو، مەر و مالاتی کابرایە‌کی دە‌چی‌تە ناوی و رە‌زە‌کە‌ی لی وێ‌ران دە‌کە‌ن و ھە‌مو بە‌رە‌کە‌ی لی دە‌خۆن.

پێ‌غە‌مبەر داود حوکم دە‌دا کە مەر و مالاتە‌کە بە‌دری‌تە‌ خواوە‌ن پە‌زە‌کە و کێشە‌کە کۆتایی بی.

بە‌لام سوله‌یمان گوتی: ئە‌ی پێ‌غە‌مبە‌ری خوا رێ‌گە‌چارە‌یە‌گی تریش ھە‌یە، گوتی: چیه‌؟

(١) سورەتی سبأ (١٢-١٣)

(٢) کێشە: ناکۆکیە‌ک، قضیە.

گوتی: رهزه که بدهیه خاوهنی مهرو مالاته که خزمهتی بکا تا وه کو خوی لی دیته وه، مهرو و مالاته کهش بدهیه خاوهنی رهزه که شیریان بدوشی و خوریان بری و که لکیان لی وهرگرئی، جا که رهزه که پیگه یشته وه رهز و مهرو مالاته که ته سلیم به یه کتر بکه نه وه.

خوای گه وره تیگه یشتینیکی ورد و زانستیکی قولی به سوله یان به خشیبو، له قورئاندا ده فرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا (۱).

۶- سوله یمان زمانی بالنده و گیانله بهران ده زانی

قورئانی پیروز به سهرهاتیکی پر حیکمت و به تام و چیژی بؤ باس کردوین، نه وه دهرده خا که پیغمبر سوله یان پیاویکی به هوش و گۆش و زیره ک بوه، کاروباری ولاته که ی به ریکوپیتی به ریوه بردوه، ده سه لاتیکی مه زن و به زه بروزه نگه هه بوه، خوای گه وره خۆشی دنیا و ناخیره تی پیبه خشیه، ده سه لات و پاشایه تی و په یام و پیغمبرایه تی به بالادا بریوه، زمانی بالنده و گیانله بهرانی زانیوه.

جاریکیان له شکره که ی کو ده کاته وه که له جنۆکه و مروژ و بالندان پیکهاتبو، فرمانیان پیده کا چه ک و ره خته ی خویان بهه ستن و به ریز ریز و پول پولی ریکوپیتک بوه ستن و له فرمانی سهرکرده کانیان دهرنه چن، پاشان سوله یان له پیته وه ی هه مویان و نه وانیش له دواوه ی بهرئی که وتن و پویشتن.

رښيان كهوته ناو دۆلى ميړولان، ميړوله يهك له وه ترسا ميړوله كان بكهونه
ژيړ سمى نه سپ و ولاخه كانه وه بيته وهى سوله يمان و له شكره كهى ناگايان ليبي،
بۆيه فهرمانى به ميړوله كان كرد بچنه وه ناو شاره كه يان.

سوله يمان له قسهى ميړوله كه گه يشت، به لام لاف و گه زافى لينه دا و به
پيغه مبهرايه تيه كهى له خۆبايى نه بو، به لكو به هوى ئه م روداوه وه پتر سوپاس و
ستايشى خواى كرد، زياتر له خوا پارايه وه تا بۆ كارى چاك يارمه تى بدات و
هه ر له ريزى پياوچاكان بيت.

۸- به سهرهاتى په پوسليمانه

په پوسليمانه به له د^(۱) و چاوساغى پيغه مبهرا سوله يمان بو، شويڼى ئاوى
ليبوويه و بۆ له شكرىش بگونجايه دهيدوزيه وه.

جاريكيان سوله يمان بانگى كرد بيته لاي به لام په پوسليمانه ديار نه بو،
سوله يمان توپه بو و هه ر ه شهى ليكرد.

دواى ماوه يه كى كه م گه رايه وه و هاته وه لاي سوله يمان و گوتى:

شتيكم بينيوه نه تو نه له شكره كهت نه تانديوه، هه واليكي پاستم له باره ي
ئاوايى (سه به ۴) و شارنه كه يه وه بۆ هيئاوى:

مولكيكى مه زن و ولاتيكى پانو پوريان هه يه، هه رچهنده نه ته وه يه كى ژيړ و
خاوه ن هوښ و خاوه ن سه ركرده و پاشايه تين به لام هه رزه و نه فاميشن!، سوژده
بۆ(پوژ) ده به ن نهك بۆ خوا! نازانن ئه مه خوا نيه! نازانن خوا بپه رستن!

(۱) به له د: شاره زا.

٩- سوله یمان بانگی شازنی سه به و دهکات تا بیته سهر دینه که ی

پیغه مبه ر سوله یمان زۆری له سهر دل گران بو که پاشا و نه ته وه یه کی دراوسی
بی که چی نه یانناسی و بانگه وازیان پینه گه یشتبی و هیشتا (پۆژ) به رستن.

پیغه مبه ر سوله یمان که فوکولی ئاین ئامیزی پیغه مبه رانه ی له دلدا هه لبو،
وای به باش زانی به ر له وه ی له شکری بنیژیتته سهر نامه یه ک بۆ شازنی
هاوبه شه رست بنیژی و بانگی بکا موسلمان بی و ملکه چی خوای میهره بان بی.
نامه یه کی به کاریگه ری بۆ نوسی، تیتیدا داوای لیده کرد بیته سهر ئیسلام و
موسلمان بی.

نامه که نه رم و نیانی و توندوتیژی بی لاف و گه زافی پیغه مبه ران و غیره ت و
مه ردایه تی پاشایانی به یه که وه کۆکردبۆوه.

سوله یمان هه ردو سیفه ته تیدابو.

١٠- شازن راویژ به کاربه دهستانی ولاته که ی دهکا

ئه و ژنه ی که ولاته که ی به رپۆه ده برد ژنیکی ژیر و تیگه یشتو بو، زو برپاری
نه ده دا، شاره زایه کی زۆری له باره ی بارودۆخ و رابردوی پاشا و داگیرکه ران
هه بو، به لām عه قله که ی به هه له ی بردبو و خوای نه ده ناسی و پۆژی به خوا
تیگه یی بو.

شازن فیز و ده ماری پاشایانه نه یگرت و پای خۆی له م کیشه یه نه سه پاند،
به لکو راویژکار و راگرانی ولاته که ی کۆکرده وه و پییگوتن: ئه م نامه یه م له لایه ن
پیغه مبه ری که وه بۆ هاته وه که گه وه ترین پاشای ئه م سه رده مه یه، نامه که وه کو
نامه ی تر نه یه.

پاویژکار و پاگرەکان - سای گشت دەستویئەندانی پاشایان خۆیان بە دلسۆز دەردەخەن تا لە لای پاشا بەرپێز و خۆشەویست بن - گوتیان: ئێمە بە هیڤزین و لەشکرێکی گەورە و گرانمان هەیە و بەرەنگاری^(١) دەبینەو.

بەلام شاژن پاكەیانى پێباش نەبو و پێیگوتن: ئەگەر بەرەنگار بینەو ئەنجامیکی خراپی لێدەکەوێتەو، بۆی باس کردن کە پاشا داگیرکەرەکان هەلۆیستیان چۆنە و چ دەکەن ئەگەر پێ بنێنە ولاتیك، ولاتەكەش کە ژێر دەکەوێ و دەدۆڕێنێ چۆن کاول و وێران دەبێ.

پێیگوتن ئەگەر بەرەنگاریان بینەو و وەلامی نامەکیان نەدەینەو و لات و نەتەو کە ئێمەش ئاوەها کاول دەبێ.

پێیگوتن: من دیارییەکی زۆر نایاب و ناوازه^(٢) بۆ سوله‌مان دەنێرم، بەم دیارییە تا قی دەکەمەو، ئەگەر وەرێگرت دیارە پاشایەکی داگیرکەرە ئەو کات ئێمەش بەرەنگاری دەبینەو، بەلام ئەگەر وەرێنەگرت دیارە پاشایەکی پیغەمبەرە ئەو کات ئێمەش برۆای پێدینین و شوینی دەکەوین.

١١- دیاریی دئرازیکردن

شاژن دیارییەکی گەورە و شایەن بە پاشایانی بۆ ڕەوان کرد.

کە دیاریبەران گەیشتنە لای سوله‌مان، سوله‌مان دیارییەکی وەرێنەگرت و گوتی: دەتانەوێ بەم دیارییە پازیم بکەن و وازتان لیبینم لەسەر هاوبەشپەرستی و پاشایەتی خۆتان بێننەو؟! خوا مولک و مال و لەشکرێکی زۆر چاکتری لە

(١) بەرەنگاریبەو: روبەرۆبەو.

(٢) ناوازه: دەگمەن.

ئێوه پێبه‌خشیوم، بزائن داواکه‌م داوايه‌کی راستینه‌یه^(١) و گالته‌ نیه، مه‌سه‌له‌که‌ مه‌سه‌له‌ی بانگه‌واز و شوینکه‌وتنه، مه‌سه‌له‌که‌ دلپازیکردن نیه، نه‌گه‌ر وه‌لامیشم نه‌ده‌نه‌وه به‌ له‌شکرێکی گه‌وره‌وه دیمه‌ سهرتان.

١٢- شازن به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دیتته لای سوله‌یمان

دیاریبه‌مران که‌ دیاریبه‌که‌یان بۆ سوله‌یمان بردبو گه‌رانه‌وه لای شازنی سه‌به‌و و باسوخواسه‌که‌یان بۆ گێپرایه‌وه، نه‌ویش بۆی رۆن بوه‌وه که‌ سوله‌یمان راست ده‌کا پیغه‌مبه‌ری خوايه، بۆیه به‌خۆی و به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی ملکه‌چی فه‌رمانه‌که‌ی بۆن، به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه له‌گه‌ڵ له‌شکره‌که‌ی به‌ره‌و لای سوله‌یمان به‌رێکه‌وتن.

سوله‌یمان(سلاوی خوای لیبنی) زانی وه‌لامی نامه‌که‌یان داوه‌ته‌وه و به‌ گه‌رده‌نکه‌چیه‌وه دینه‌ لای، به‌مه‌ زۆر دلخۆش بو و سوپاسی خوای کرد.

سوله‌یمان ویستی موعجیزه‌یه‌کی خوایی به‌ شازن نیشان بدا تا بزانی توانای خوا چهند گه‌وره‌یه و چ نیعمه‌تیکیشی له‌گه‌ڵ سوله‌یمان کردوه، ویستی به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه‌ خزمه‌تی قه‌لای شازن بینیتته لای خۆی، داوای له‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی کرد قه‌لکه‌ی بۆ بینن. نه‌وانیش له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م قه‌لکه‌یان هینا.

سوله‌یمان فه‌رمانی کرد چهند ئاکاریکی^(٢) قه‌لکه‌ بگۆرن بۆ نه‌وه‌ی پادده‌ی ناسینه‌وه‌ی شازن تا قی بکاته‌وه، جا نه‌گه‌ر شازن نه‌یناسیه‌وه ئه‌وا ده‌بیته به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ مه‌ودای تینگه‌یشتنی کورته و شتی وردتر و شاراه‌تر هه‌یه عه‌قلی پێیان ناشکی.

(١) راستینه: به‌جددی.

(٢) ئاکار: سیفته.

١٣- کۆشکیکی شوشەیی گەورە

سولەیمان فەرمانی بە جنۆکە و مەروڤە بیناسازەکان کرد، ئەوانیش کۆشکیکی شوشەیی زۆر گەورەیان بۆ دروست کرد، وایانکرد ئاوی بە ژێردا بپروات، ئەگەر یەکێک لە کۆشکەکان شارەزا نەبواوە وایدەزانی ئاوە و شوشە جیای ناکاتەوە، بێگومان شارنیش کە ببینن وایدەزانی ئاوە و قاچی خۆی هەڵدەکا، ئا لێرەدا کە بە هەڵدا دەچن کەموکورتی تیگەیشتنەکەیی خۆی بۆ پەڕێتەوە و دەزانی بە پەڕێتەوە خەڵەتاوە.

شارن خۆی و نەتەوێکەیی لەبەرئەوێ سوژدەیان بۆ پۆژ دەبرد چونکە پێیان وابوو پۆژ گەورەترین دیمەنی پوناکی و ژیاوە، کە ئەم دوانەش سیفەتی خودانە. جا ئەو کاتە دەگاتە جێ و بە هەڵدا دەچن، ئێتر بۆی پەڕێتەوە کە شوشەکان بەئاو تیگەییوە بۆیە قاچی هەڵکردووە، بە هەمان شێوەش بۆی پەڕێتەوە کە لەوێ بە هەڵدا چوێ کە پۆژ بە خوا تیگەییوە و سوژدەیی بۆ بردووە و پەڕستووەتی. هەڵبەت کاریکی و لە سەدان وتار و لە هەزاران بەلگەش بەهێزترە.

١٤- منیش لەگەڵ سولەیمان بۆ پەروردگاری بونەوێرملەکە چ دەبم

هەر وێش پەڕێ دا، شارن هەرچەندە ژنیکی زیرەک و بلیمەت بو بەلام دوچارێ ئەم هەڵە گەورەییە بو، هەر وایزانی ناویکی پەڕێ و پەوانی بەشەپۆلە و جامی شوشەیی لەسەر نیە، بۆیە قاچی خۆی هەڵکرد و ویستی پێبخاتە ناوی. لێرەدا پێغەمبەر سولەیمان هەڵەکەیی بۆ پەڕێ کردووە و پێی گوت: ئەم کۆشکە هەمووی لە شوشەیی بێگەرد دروستکراوە.

به مجوره شازن تانهی سهرچاوانی لاکهوت و بؤی پون بؤوه که نهو تا ئیستا
رؤژی پهرستوه و سوژدهی بؤ بردوه به ههلهدا چوه و به روالهت^(۱) خهله تاوه،
بؤیه یه کسهر په شیمان بؤوه و گوتی:

خوایه من تا ئیستا ستهمم له خو کردوه که هاویهشم پهرستوه، ئیستاکهش
ژیوانم و له گهله سوله یمان ملکهچی تو ده بین و ته نیا تو ده پهرستم.

۱۵- قورئان به سهرهاته که ی سوله یمان و شازن دهگیریته وه

بفه رمون نهم به سهرهاته سهرنجراکیش و به تام و چێزه له قورئان بخویننه وه،
خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَتَقَدَّ الظِّيرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدُودَ أَمْ
كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ (۲۰) لَأَعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَا أَذْبَحَنَّهُ أَوْ لِيَأْتِنِي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (۲۱) فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ نَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُفَيِّنُ (۲۲) إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيتُ مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ (۲۳) وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْطَانِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَزَيْنَ لَهُمْ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ (۲۴) أَلَا
يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا
تُعْلِنُونَ (۲۵) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۲۶) قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ
كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ (۲۷) أَذْهَبَ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقَاهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ
مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوْا إِنِّي أَتَى عَلَى الْكَافِرِ كُرْهُمُ (۲۹) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ

(۱) روالهت: دیمهنی دهره وهی شت.

وَلِئِنَّهُ إِسْمُ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣٠﴾ أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣١﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُونِ ﴿٣٢﴾ قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ﴿٣٣﴾ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعِزَّةَ أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٣٤﴾ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِيتُونَنِي بِمَالٍ فَمَاءَ اتْنَيْنِ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا ءَاتَكُم بَلْ أَنْتُمْ بِهَدْيَتِكُمْ تَفْرَحُونَ ﴿٣٦﴾ أَرْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَنَأَيِّبَنَّهُمْ بِمِجْثَدٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَذِلَّةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٣٧﴾ قَالَتْ يَتَأْتِيَهَا الْمَلَكُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ ۖ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ ﴿٣٩﴾ قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا ءَاتِيكَ بِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ ۚ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ ۚ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَلْزَمُنِي ءَأَشْكُرُكُمْ أَمْ أَكْفُرُكُمْ ۖ وَمَنِ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنِ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿٤٠﴾ قَالُوا نَكْرُوهَا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرُ أَتَنْهَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٤١﴾ فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ ۖ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ ۖ وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِن قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿٤٢﴾ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِن دُونِ اللَّهِ ۖ إِنَّهَا كَانَتْ مِن قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٤٣﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ ۖ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقِهَا ۖ قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّعَرَّدٌ مِّن قَوَارِيرَ ۖ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٤﴾

۱۶- سوله یمان بیپروایی نه کرده، به لکوشه یتانه کان بیپرواییان

کرده

جوله که کان بوختانیکی وایان به پیغمبر سوله یمان هه لبه ستاره ته نانه ت له پرواداریک ناوه شیته وه که خوا دلی بؤ پروا کرد بیته وه، نه خوازه ل^(۱) پیغمبر ریک که خوا حیکمه ت و پیغمبر رایه تی و جینشینایه تی پیبه خشی بی!

ده لئین: پیغمبر سوله یمان به هو ی خیزانه کانیه وه جادو و بیپروایی کرده و توشی هاویه شهپرستی بوه و له کاری یاخواناسیدا راست و چه وتی تیکه ل کرده.

به لام خوی گه و ره ئه و تۆمه تانه ی له سهر لاده دا و ده فهرموی: ﴿وَمَا كَفَرُ سُلَيْمٰنُ وَلٰكِنَّ الشَّيْطٰنَ كَفَرُوْا يَعْلَمُوْنَ النَّاسَ السَّحَرُ كَفَرُوْا﴾^(۲) واته: سوله یمان بیپروایی نه کرد به لام شه یتانه کان بیپرواییان کرد و خه لکیان فیتری جادو ده کرد.

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ نِعَمَ الْعَبْدِ اِنَّهٗٓ اَوَّابٌ فَوَيْلٌ﴾^(۳) واته: سوله یمان به داود به خشی، که به راستی بهنده یه کی چاک و ژیوان بو.

﴿فَغَفَرْنَا لَهُ ذٰلِكَ وَاِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفٰی وَحُسْنَ مَّآبٍ اِنَّا﴾^(۴) واته: سوله یمان له لای ئیمه دا نزیکه و پله یه کی چاکی هیه.

(۱) نه خوازه ل: خوانه خواسته، نه خامه.

(۲) سوره تی البقرة: ۱۰۲.

(۳) سوره تی ص: ۳۰.

(۴) سوره تی ص: ۲۵.

به سه رها تی

پیغهم به رئه ییوب

و

پیغهم به ریونس

سلاوی خویان لیبی

١- به سهرهاتی ئه ییوب چه شنیکی تره له به سهرهاته کان

به سهرهاته که ی پیغمبههراڻ ئه ییوب چه شنه به سهرهاتیکی تره لهو به سهرهاتانه ی که له قورثانی پیرۆز باسکراون، دیمه نیکی تره لهو نیعمه تانه ی که خوا به بهنده برپادار و وئارامگر و سوپاسگوزار و به پیغمبههراڻه خۆشه و یسته کانی ده به خشی.

پیغمبههراڻه ییوب مال و مندال و وشت و ولاخیکی زۆر و زهوی و زاریکی فره وانی هه بو، خوا به لایه کی به سهر هیئا هیچی نه ما و هه موی فه وتا، پاشان خۆشی نه خۆش کهوت، ته وای جهسته ی توشی نه خۆشی ببو ته نها زمان و دلی نه بی که یادی خوی پیده کردن، به هۆی ئه م نه خۆشیه وه خۆی له خه لکی به دور گرت و له که ناریکی دور له ئاوابی بۆ خۆی ژیا نی به سهر ده برد، هیچ کهس سۆزی بۆ نه ده بزوا، ته نها خیزانه که ی نه بی ئه و خزمه تی ده کرد، پاشان نه ویش ئاتاج و بیده رامه ت^(١) بو، ناچار خزمه تی خه لکی ده کرد تا بری پاره پهیدا بکا و بتوانی خزمه تی ئه ییوبی پیبکا.^(٢)

٢- سه بری ئه ییوب

پیغمبههراڻه ییوب له گه ل ئه م هه مو نه هه مه تی و نه خۆشیه شدا هه ر ئارامگر و سوپاسگوزار بو، بهردهوام یادی خوی ده کرده وه، هه میشه سوپاسی خوی ده کرد و سکا لای ده رنه ده بری، گازانده ی نه ده کرد، بیزار و توپه نه ده بو، چهند سالتیک ئاوا مایه وه.

(١) ئاتاج: موحتاج. بیده رامه ت: بیه داهات.

(٢) ئه م دهسته وازه یه هی (ابن کثیر) به که له ته فسیره کهیدا نویسیوه تی.

۳- نه هاهتی و خه لات

خوا مه بهستی بو پیغمبر نه ییوب تا قی بکاته وه تا پله و پاییهی بهرز بکاته وه و به قه زاوقه ده ری خوا رازی بی، پاشان که نه ییوب له تا قی کردنه وه که سه رکه وت، خوا نزایه کی خسته ناو دلی که واتای دهسته وه ستانی و ناگزوری تیدا ده فامریته وه، ههروه ها نه وه شی تیدا ده رده که وی که تهنه ها خوا رزگار که ری زه بونانه، تهنه ها خوا توانای به سهر هه مو شتی کدا ده شکی.

خوای گه وه تا قی کردنه وه که ی له سهر هه لگرت و نه خوشیه که ی له کول کرده وه و مال و مندان لیک زور زیاتری پیبه خشیه وه.

خوای گه وه له م باره وه ده فهرموی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (۸۲) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ (۱) واته: نه ییوب هاواری خوای کرد و گوتی: په روه ردگارا! من توشی دهر د و به لا بومه توش له هه مو میهره بانیک میهره بانتری. ئیمه ش دهر د و به لا که مان له سهر هه لگرت و دوقات مال و مندان مان پیبه خشیه وه، ئیمه میهره بانیمان له گه لدا کرد، نه وانه ی خوا په رستن په ند له م پروداوه وهرده گرن.

٤- بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس

بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس دوابەدوای بەسەرھاتی پێغەمبەر ئەییوب باسکراوە ئەمیش وەك ئەو دەسەلات و میهرەبانی و ھاریکاری خوا نیشان دەدەن، لەو کاتانەی کە هیوا نامینێ و بیھومییدی و تاریکی دل دادەگرن و پەنجەرەکان قەپات دەبن^(١)، کە نە پوناکی و نە ھەوا، نە ھومید و نە هیوا نامینێ و دەبرێنەو، کە بەرداشی مردن زۆر بەھێز و بەخیرایی دەگەرێت و دانەویڵەکی دەھارێت.

ئەلەم سائەدا توانای بەھێز و بەحیکمەت و میهرەبانی پەروردار و ھەردەکەوی و بەندە نازگور^(٢) لە نیو شەویلاگی شیرێ درپندە و مەرگی لەناوبەر رزگار دەکا، بیئەوێ بریندار بویی، بیئەوێ کە موکوری تیکەوتبی، وەك بلیی لەسەر جینگە گەرم و نەرمی مائەوہ بویی و توشی هیچ دەرد و بەلایەك نەبویی.

٥- یونس لە نیو نەتەوہکە

فەرمو ئەمەش بەسەرھاتی پێغەمبەر یونس:

خوا یونسی بۆ خەلکی (نەینەوا) نارد، ئەویش بەرەو لای خوا بانگی کرد، بەلام خەلکە کە بانگەوازەکیان ڕەت کردووە و پتر لە بیپروایی شۆڕ بونەو، یونس بە تورەییەو بەجێ ھێشتن و ڕۆیشت، ھەرپەشەشی لیکردن کە دوای سی ڕۆژ سزای خویان بۆ دادەبەزی.

(١) قەپات دەبن: دادەخزین.

(٢) نازگور: پێویست، موحتاج.

پاشان خه لکه که لییان کۆلیه وه بۆیان ده رکهوت راسته یونس پیغه مبه ره و پیغه مبه رانیس هه رگیز درۆ ناکهن، هه مو مشاوهش بون و هه رکه سه و مندال و وشتر و مه رومالاتی خۆی ره گه ل خۆدا و به ره و بیابان که وتنه ری، له وی له خوا پارانه وه و دهنگی نزا و لالانه وه بهرز ده بوه وه، وشتر و بیچوه وشتر ده یان کورکاند، چیل و گۆلک ده یان بۆراند، مه رومالآت ده یان باراند.. دهنگه دهنگی پارانه وه نه و ناوه ی پر کردبو، خوی گه وه نزا و په شیمان بونه وه که ی قبول کردن و سزاکه ی له سه ره هه لگرتن.

خوا له م باره وه ده فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ ءَامَنَتْ فَنَفَعَهَا إِيمَنُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسِرُ لَعَنَّا ءَامَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ءَذَابٌ^(١) واته: ده بوايه گشت نه ته وه بی پرواکانی پیشو که له ناومان بردن برپوا بیتن تا له سزای خوا رزگار بین، ته نها نه ته وه که ی یونس وابون بهر له وه ی سزاکه یان به سه ره رابگا برپویان هیئا، ئیمهش سزای ریسواکه ری دنیا ییمان له سه ره هه لگرتن.﴾

٦- یونس له هه ناوی نه هه نگدا

به لام یونس (سلای خوی لیبی) چو له گه ل چهند که سی سواری که شتی هه بو و رۆیشت، که شتی هه که له ناو ناودا خه ریکبو لایه کی نقوم بی، خه لکه که له وه ترسان نو قم بین و بخنکین، تیر و پشکیان هاو یشت تا یه کئ هه لده نه ناو ناو و باری که شتی هه که سوک ببی، تیر و پشکه که که وته سه ر یونس، به لام پییان ناخۆش بو و هه لیان نه دایه ناو ناوه که، دوباره تیر و پشکیان هاو یشته وه

ئه مجارهش ههر كهوتهوه سهر يونس، ديسان رازی نه بون و هه ليان نه دايه ناو
ئاوه كه. سيباره تير و پشكيان هاويشتهوه و بۆ سييه م جاريش ههر كهوتهوه
سهر يونس.

يونس (سلاوی خواي ليبي) هه لسا خۆي روت كردهوه و خۆي هه لدايه ناو
ده ریا، خواي گه و ره نه ههنگيگي^(۱) نارد، نه ههنگ له دوره وه ده هات ده ریاي
ده بري تا گه يشته لای يونس، كاتيک كه يونس خۆي هه لدايه ناو ده ریا
نه ههنگه كه قوتي دا، خوا فره مانی به نه ههنگه كه كرد گوشتي يونس نه خوا و
ئيسقانی تيكنه شكيني.

۷- خوا نزاكه ي قبول كرد

يونس له ناو تاريكايي هه ناوي نه ههنگ بو، له ناو تاريكي ده ریا بو، له ناو
تاريكي شهو بو، تاريكايي له سهر تاريكايي بو، تاريكاييه كي تاريك تاريك!
يونس نه وهنده ي خوا خه ملاندبوي^(۲) له ناو هه ناوي نه ههنگه كه دا مايه وه،
پاشان خواي گه و ره چه ند وشه يه كي خسته دلتي، وشه كان تاريكاييان
ده تاراند و تهنگانه يان لاده برد و په جمه تي خوايان له به رزايي حه ف
ئاسمانان داده به زاند.

گوئي بگره بزانه قورئان چۆن باسي ئهم به سهرهاته ناوازيه ده كا كه
ده بيته مايه ي دلدا نه وه ي نه و كه سانه ي كه توشي به دبه ختي بونه و كو سيان

(۱) نه ههنگ: ماسي زل، حوت.

(۲) خه ملاندبوي: ته قديري كردبو.

کهوتوه^(۱)، که هیوایان نه ماوه و په شوکاوان و دنیا یان له سه رخو ویکهیناوه و به چاوانی خو یان ده بینن ږیگه چاره یان لی بپاوه و ری رزگاریان لی گیراوه...

﴿وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنكَادَىٰ فِي

الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُشَوِّجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۸﴾ واته: یونس به تورده ییوه نه ته وه که ی به جیهیشت و پویش، وایزانی تهنگی ناخهینه سهر، پاشان له ناو تاریکاییه کان هاواری کرد و گوتی: خوایه جگه له تو هیچ خواوه ندیکتری نه من سته مم دهرهق به خوّم کردوه. نیمهش نزا که مان قبول کرد و له خه م و په ژاره ږزگار مان کرد، نیمه به مجوره پرواداره کان له تهنگانه ږزگار ده کهین.

(۱) کؤس کهوتن: توشی تهنگانه بون.

(۲) الانبیاء: (۸۷/۸۸).

به سه‌رهاتی

پیغمبر زه‌که‌ریا

سلاوی خوی لیبی

١- نزای زەكەریا بۆ ئەوێ کۆریکی چاکەکاری ببێ

جۆرە نیعمەتیکی تر کە خوا بە بەندەکانی دەبەخشی و نیشانەیهکی تر لە نیشانەکانی توانستی خوای پەرورەدگار کە بەسەر هەموو شتێ زālە ؛ لە نزاکەیی زەكەریاوە دەردەكەوێ کە لە خوا پارێهێوە تا کۆریکی چاکەکار و لەخوارازی و لەخواترسیان پێبەخشی و، میراتی ئالی یەعقوب هەلگرتێهێوە و بانگەواز بۆ پەرستنی خوا بکا.

زەكەریا ئەوکاتی بە سالدا چوو، لەشولاری لاواز و بیهێز ببو، نیشانەکانی پیر و پەككەوتەیی لێدەرکەوتبو، هیچ هومیدێ نەبو ژنەكەیی منداڵی ببێ، بەلام خوای گەورە نزاکەیی قبول کرد و بۆچونی خەلکی بە ناراست دەرخست و ئەزمونەکانی پیشانی پوچاندەو، خوا کۆریکی زیرەك و نازای پێبەخشی، هەر لە منداڵییەو بەلیمەت و دانایی و زیرەکی و زانایی و نیشانەیی پێغەمبەراییەتی پێوە دیار بو، کۆریکی زۆر بەسۆز و چاکەکار و لەخواترس بو، لە گەل دایك و باوکی گەلێ چاك بو، دلنەرم و بە بەزەیی و بە تەنگ خەلکەو بو.

زەكەریا بە هۆشی دل بیری لە نیشانە مەزنەکانی^(١) خوا دەکردەو کە بۆ توانای بەرفەرەوانی خوای میهرەبان بەلگەیی روون و ئاشکران، دەیدی گشت کاروباری بە توانا و ویستی خواوە هەلەسۆرێ، خوا بە ئیرادەیی خۆی چی بوێ دەیهێنێتە دی، دەیدی بە ویستی خواوە جەستەیی مەرۆ دەجولێ یان شەلە و گۆجە دەبێ، بیری لەو دەکردەو کە سەرتاپای گەردون لەژێر دەستی پەرورەدگارە، هەر خوا زندو لە مردوان و مردو لە زندوان وەدی دیتێ، هەر خوا رزق بە خەلک و بونەوهران دەبەخشی.

(١) مەزن: گەورە.

۲- نه زه که ی ژنی عیمران

ژنی عیمران که ئافره تیکی چاکه کار و دینداری بنه ماله ی پیغمبر زه که ریا بو، زۆری خوا خوش دهویست، نه زری له گه ل خوا کرد نه گهر کورپکی پیبهبه خشی له بهر خزمه تی ئاینی دابن، له خوا پاراپیه وه له م کورپه ی که پیی ده به خشی پازی بیت و بیکاته که سیکی سود به ئاین و به خه لکی بگه ینی، له خوا پاراپیه وه کورپه که ی بیته پیشه و و بانگخوازیکی دینی خواو خه لک به ره و رپی رپنوینی بانگ بکا.

۳- گوتی: خواجه کچم بو!

ژنه چاکه کاره که کاریکی دهویست و خوای گه ورهش کاریکی تر!، خوا ئاگای له بهر ژه وهندی بهنده کانیه تی، ژنه چاکه کاره که کچیکی بو، بویه ته می خه م له سه ر دلی هه لنیشت و په ریشان بو. کچی بو به لام کچه که وه ک کچانی تر نه بو، بؤ خوا په رستی له هه موان به هیزتر بو، بؤ فه رمانبه ری و چاکه کاری له زۆریه ی ئافره تان گورجوگۆلتر و ره به رزتر بو. خوا له بهر چه ندین حیکمه ت که خوی پییان ئاگاداره باری وا خه ملاند مندا له که کچ بی، دیاره که پیغمبرانه ی نابی ئافره ت بن چونکه ناتوانن ئه رکی پیغمبرایه تی راپه رپینن، بویه خوا ویستی بیکاته دایکی پیغمبرایکی چاکه خواز و به ریز.

خوا ده فه رموی: ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ٣٥ ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا

بَلْكَ وَذُرَيْتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ تَوَدُّ^(١) واتە: ژنەكەى عیمران گوتى: پەرورەدگار! من نەزرم لەخۆ گرتووە ئەو منداڵەى ناو زگم لەپێناو تو لە خزمەت عیبادەتکردنى تۆ تەرخان دەكەم، خوايە نزاىەكەم لى قبول بكە تۆ بىسەر و زانای. جا كە زگەكەى دانا گوتى: خوايە ئەوە كچە!، هەلبەت خوا زاناترە كە زگەكە كچ بو، كورانیش وەك ئەم كچە نین، خوايە! ناوم نا مەريەم و خوايە خۆى و نەوەكانى بە پەناى تۆ دەپاریزم لە شەیتانى.

٤- چاودێرى خوا بۆ كچى چاكەكار

زەكەریا بەهۆى خزمایەتیهووە بەخیوکردنى كچەكەى گرتە ئەستۆ، هەرورەها خواش چاودێرى دەكرد، خوا بەروبووم و میوهى واى بە مەريەم دەبەخشی كە هەم كاتى پێگەیشتنى شتى وا نەبو هەمیش لەو شوێنە شتى وا نەدەپرا، چ جۆرە میوهیهكى بویستبایە و چەندیشى هەز لیبوايە خوا پێیدەبەخشی.

خوا دەفەرموى: ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِؤُاَ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ تَوَدُّ^(٢) واتە: خوا ئەو پیشكەشیهى گەلى بەباشى لیوەرگرت و پەروردهیهكى پاك و پوختهشى كرد، زەكەریاشى بۆ بەخیوکردنى تەرخان كرد، زەكەریا هەرچەند جارى دەچوێ میحرابى بژێوى لەلای دەدى. گوتى: مەريەم! ئەم میوه و خواردنەت لە كوێ بو، گوتى: لە لایەن خواوە بۆم دى، خوا بىحساب رزق و پۆزى بە كەسانى كە بیهوى دەبەخشی.

(١) آل عمران: (٣٥-٣٦).

(٢) آل عمران: ٣٧.

۵- ئیلهامیک له لایهن په روهردگاری میهره بانه وه

خوا ئیلهامی خسته ناو دلّی پیغه مبه ر زه که ریا وه، زه که ریا که پیغه مبه ر ټکی زور زیره ک و بلیمه ت بو، خوا ئیلهامی خسته ناو دلّی: ته گهر خوا ریز له ئافره ټکی چاکه کار بگری و میوه ی ناوه خته ی بۆ بینیتته بهر دهستی - که دایکی نه زری له خوی گرتبو و نرای چاکي بۆ کردبو، خوشی دلّسوزانه به فرمانبه ریکردن و په رستنی خواوه خه ریکبو - نهوا هیچ گومانی تیدا نیه ته گهر پیر ټکی وهک ئه ویش هه رچهند به ناوسالّ که وتوه و نیشانه کانی پیر و په ککه وته یی لی وده ده رکه وتوه و بیته یز و لاواز بو، له خوا بپار ټته وه خوا توانای هه یه کور ټکی پیببه خشه، هه رچنده له پروای کهس نیه مندالی ببی، چونکه خیزانه که ی نه زوکه و باویش وا رۆیوه پیاو له حالی وادا مندالی نابی.

زه که ریا دهرونی وه که فوکولّ کهوت و وره ی بهرز بۆوه، هیوای هاته وه بهر و متمانه ی به خوا به هیتر بو، له م حالته دا به جوړه نزاریه ک پارایه وه که فریشته کان بلین ئامین و به زه یی خوای بۆ بسزوی، نزا که ی له لایهن خوای میهره بانه وه وهک ئیلهامیک کهوته دلّی و وهک قه ده ریک له لایهن خواوه بۆی هاته دی.

خوا ده فرموی: ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ، قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾^(۱) واته: ئا لیره دا زه که ریا پارایه وه و گوتی: خوا به کور ټکی چاک و پاکم پیببه خشه، خوا به خوت قبول که ری نزیانی.

۶- موژدەي پېبەخشيینی کوریک

خو نزاكەي زەكەريای قبول کرد و موژدەي پېراگەيانند كه بەم زوانە كوریکي چاكەکاری دەبن.

مروث له پەلەپەل خولقيئراوه، زەكەريا داواي له خوا کرد نيشانهيه کي وای پېراگەيه نى بەلگە بى بۆ نزيكبونه وەي ئەم پوداوه گەورەيه.

گوتهی: خوايه نيشانهيه کم بۆ دابنى، خوا فرموي: نيشانه کەت ئەو بى بۆ ماوہى سى شەو و سى پوژان نەتوانى بە زمان لە گەل خەلکى بدويى مەگەر بە ئاماژە، ھەروەھا زۆر زۆریش يادى خوا بکە، لە سپىدە و لە ئىواران پاکياگارى پەروەردگارت بکە.

ئەو خوايهى تواناي ھەبى سيفەت لە شتان دامالئ و زمانى ساغ و بيخەوش لال بکا، دەشتوانى ھەر سيفەتیکى مەبەست بى بە دروستکراوہ کانى بېەخشى، ئەو بە ھيژەي بتوانى شتيك بستينى دەشتوانى شتيك بېەخشى.

۷- نيشانه کان و تواناي خوا

نیشانه کان و توانای خوا يەكەجار لە جەستەي زەكەرياوہ دەرکەوت پاشان لە بنەمالە و خانەوادەكەي، زەكەريا يەحيای بو، بە يەحيا دلخۆش و ئاسودە بو، پشتى پى بە ھيژ و قايم بو، بانگەوازەكەي پى ژياوہ.

گوئى بۆ قورئان پاديرن كە ھەندى جار بە كورتى و ھەندى جاريش بە دريژى باسى ئەم بەسەرھاتە دەگيرپيتەوہ، دەفرموي: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَى وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَيَدْعُونَكَ رَغْبًا وَرَهْبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ. ^(۱) واته: زه كه ریا له خوا پارایه وه و گوتی: په روه ردگارا! به تهنیایی مه مهیلته وه، با کورپیکم هه بی شوینه کم بگریسته وه، خواجه تهنها خۆت به تهنیایی ده مینیه وه. ئیمه ش یه حیا مان پێبه خشی و ژنه که یان له نه زۆکی چاک کرده وه، ئیمه له بهر نه وه وه لامي تراکه ی یغه مبه ران ده دینه وه چونکه پيشپرکي ده که ن بۆ کاری چاکه و به ترس و ته ماوه ده پارینه وه، له نهیانی و ناشکراشدا بۆ خوا ملکه چ و فره مان به رن.

۸- یه حیا نه رکي بانگه واز له نه ستو ده گری

پاشان یه حیا له دایک ده بی و ده بیته مایه ی دلخوشتی باوکه به ریزه که ی، ده بیته جینشیني باوکی و نه رکي بانگه واز ده گریته نه ستو.

یه حیا هه ر له مندالییه وه نه جیمزاده یی لی وه دی ده کرا، هیشتا به چوک بو پر به دل روی له فیرونی زانست کرد، له گه نجیتیشدا چاکه کاریکی زۆر له خواترس بو، له ناو براده ره کانیدا له هه موان خو شه ویستتر بو، هه تا بلیی بۆ دایک و باوکی باش بو، ته نانه ت خه لک ئاماژه یان پێده کرد.

خو له م باره وه ده فره موی: ﴿يُنَجِّىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَّاعِزِّهِ الْحُكْمَ صَبِيًّا ۝۱۲ وَحَنَانًا مِّنَ لَّدُنَّا وَزَكَاةً ۝۱۳ وَكَانَ تَقِيًّا ۝۱۴﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝۱۴ وَسَلَّمْ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ^(۲) واته: یه حیا ئه م په رتوکه توند بگره، ئیمه هه ر له مندالییه وه فامیکي فره وانمان

(۱) الانبیاء: ۸۹-۹۰.

(۲) مریم: (۱۴-۱۴).

پیبه خشی بو. ئییمه وهك سۆز و میهره بانی و مشتومالێك له کاری خراپ ئه وه فام و پیغه مبهرایه تیه مان پیبه خشی، یه حیا له خواترس بو، له گهڵ دایك و باوکی چاکه کار بو، لوتبهرز و سته مکار و سه ریچیکار نه بو، سلاوی خوا له یه حیا بی له وه کاتهی له دایك به وه و له وه کاتهی که ده مری و له وه کاتهش که زنده ده بیته وه.

به سه‌رهاتی

پیغمبر عیسا

سلاوی خوی لیبی

۱- به سهرهاتیکی له یاسا به دهر

ئهوجا رۆژگاری (گه‌وره‌مان: عیسا) دادی، که بهر له پیغمبه‌رمان: محمد ﷺ دواهمین پیغمبه‌ر بو، له به سهرهاته‌که‌ی عیسا دا ویستی به ده‌سه‌لات و توانای بیسنور و حیکمه‌تی وردی خوا ده‌رده‌که‌وی.

عیسا هه‌مو کاره‌کانی له باو^(۱) ده‌رچوبون، له‌دایکبونه‌که‌ی باو نه‌بو له یاسا به‌ده‌ر بو، یاسا سروشتیه‌کان ده‌ستیان تێدانه‌بو، ته‌نانه‌ت هۆش و دڵ سه‌رسام ببون ته‌نها ئه‌و که‌سانه زۆریان له‌به‌ر زه‌حمه‌ت بو پرۆا به‌م له‌دایکبونه نااساییه بینن که پێیانوابو یاسا سروشتیه‌کان خواوه‌ندن و گۆران و فه‌وتانیان به‌سه‌ر نایی... که پێیانوابو یاسا پزیشکی و سروشتیه‌کان رێسای جیگیر و نه‌گۆرن... که شاره‌زای توانای زال و بیسنور و ئیراده‌ی بی به‌ربه‌ستی خوا نه‌بون: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَذَلَّلْنَاهَا﴾^(۲) واته: ئه‌مری خوا وایه ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستی شتێک بی پێی ده‌لی ببه ده‌بی.

به‌لام ئه‌و که‌سانه زۆریان پێ ئاسان بو پرۆا به‌م له‌دایکبونه نااساییه بینن که برۆایان به‌خوا هینا بو و ده‌یانزانی خوا به‌ توانایه و ویستی زال و ئافه‌ریدگار و کردگاریکی بیۆینه‌یه. ﴿هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ﴾^(۳) واته: خوا وه‌ده‌یه‌نه‌ر و داهیه‌نه‌ر و وینه‌به‌خشه، چه‌ندین ناوی جوانی هه‌یه، ئه‌رز و

(۱) باو: عاده‌ت.

(۲) یس: (۸۲).

(۳) الحشر: (۲۴).

ئاسمانه كان پاكىگارى ئو ده كهن، خوا به ده سولات و كار به جييه ﴿﴾.

ئو كه سانهى پروايان به ئادهم هه بو كه خوا له خۆل و ناو و بى دايك و باوك
خهلقى كردوه، به ئاسانى پروايان به عيسا دينا كه خوا له دايك و بى باوك
خهلقى كردوه، بۆيه خوا له م باره وه ده فهرموئ: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ
كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾^(۱) واته: خهلقى عيسا
له لای خوا وه كه خهلقى ئادهمه كه ئادهمى له خۆل دروست ده كرد و پاشان
پيىگوت ببه، ئه ویش بو ﴿﴾.

۲- گشت کاره كانى سهير بون

کاره كانى گه وره مان عيسا سهير بون، له دايك بونه كهى له سهرده ميك بو كه
يۆنان له زانسته عه قلى و بير كاريه كاندا گه يشتبونه ئه و پهرى پيشكه وتن و،
زانستى پزىشكى رۆلتيكى بالاي ده گيرا و چاره سهرى سهير سهيرى ده دۆزیه وه.

۳- ملکه چبونی جوله كه كان بۆ هوپه رواله تيه كان

جوله كه كان كه گه ليك پيغه مبه ريان له ناو پهيدا بوه بۆ زانسته به ريلاره كهى
ئو سهرده م ملکه چ بون، پروايان به روح و هه رچى په يوه ندى به روح هه بو
نه مابو، هه مو شتيكيان به ليكدانه وه يه كى ماددى ليكدانه دايه وه، پييانوابو
گشت شتيك ده بى به هوو هوکار پهيدا بى. ئو موعجيزانهى كه خوا به
پيغه مبه ر عيساي به خشى چاره سهرى ئو عه قليه ته مادديه ته سه كهى ده كرد و
رزگار كه رى ئو رۆژگار ه پيروه بو.

جولەكەكان لەپاددەبەدەر لە پوالەتیان دەپوانی، تویكلیان وەردەگرت نەك
كاكل، دیمەنیان دەدی نەك ھەقیقەت، لە پاددەبەدەر پەگەز و خوینیان بە پیروژ
دەزانی، تا ناخی دڵ پارەوپول و مائی دنیایان خۆشدەویست ویل و عەودالی^(۱)
خۆشی دنیا بون، دلرەق و سروشت وشك بون، بەزەبیان بە لاواز و بی دەسەلاتان
نەدەھاتەو، زگیان بە ھەژاران نەدەسوتا، وەك ئاژەل و سەگ و دار و بەرد
رەفتاریان لەگەڵ غەیرە ئیسرائیلیەكان دەکرد، ملکہچی دەسەلاتدار و
دەولەمەندان دەبون، لاف و گەزافیان لەسەر ھەژاران لیدەدا، لەکاتی
دەسەلاتداریدا توندوتیژ بون، لەکاتی بی دەسەلاتیدا نەرم و زەبون بون، ئەو ژیانە
زەبون ئامیزەکی بەدریژایی رۆژگار لە سوریا و لە فەلەستیندا لە ژیر حوکمی
پۆمەكان بەسەریان برد وای لیکردبون چروک و دوپو و فیلباز و زۆرزان بن و پەنا
و بەر کاری نھینی و پلانگێران ببەن.

۴- بە سوک سەیرکردن و یاخیبون

ویپرای ئەم کارانە، بەرامبەر بە پېغمبەرانیش بیپیز و بە ھەرەشە بون
تەنانەت دەشیانکۆشتن، مامەلەیان بە رپیا و زیدەکی بو، گالتەیان بە ئامۆژە^(۲)
ئاینیەكان دەھات، دلرەق و پرو وشك بون، سۆزی مرۆفانەیان لاواز بو، دلی
زۆربەکی ھەرە زۆریان لە خۆشویستنی خوا خالی بو، بەزەبیان بە ھیچ مرۆفیک
نەدەھاتەو جا مرۆفەكە لە ھەر پەگەز و نەژادیک بوایە، پیزی ھیچ مرۆفیکیان
نەدەگرت، خەریکبو واتاكانی ھاریکاری و یەكسانی و چاکەکاری و مەردانەیی
لەبیر بکەن.

(۱) عەودال: شەیدا.

(۲) ئامۆژ: تعالیم.

بروایان به په یام و په یام مبه ران هه بو، گه لیک پیغه مبه ریشیان له ناو هه لکه وتبو، په راوه کانیان زوریان له باره ی پیغه مبه رانه وه تیدا نوسرا بو، به لام له م رۆژگاره ی دوا پیدا ته نها بروایان به وانه ده کرد که ده گه ل هه وه ست و ناره زوه کانیان تیکی ده کرده وه و ده گه ل رابردوی ژیان و په وشتیان ده گونجا، به لام هه ر پیغه مبه ریک که په خنه ی لیگرتبون و لیپرسینه وه ی له گه ل کردبون و بؤ لای دینی راست و سهر پئی هه قی بئی پیچ و په نا بانگی کردبون و هه ولئ له گه ل دابون چاک بسازینه وه؛ دژایه تیان ده کرد و به دوژمنیان هه ژمار ده کرد، به بئی په روا^(۱) بوختان و درؤ و ده له سه یان پیه لده به ستا، هه قیان ده شارده وه و به ساخته گه واهییان ده دا.

۵- نیعمه تی خوا بؤ نه وه ی ئیسرائیلیه کان

نه وه ی ئیسرائیل نه ته وه یه ک بو تازیاریتی^(۲) به سهر نه ته وه هه وسه رده مه کانیدا هه بو، تازیاریه که ش بریتی بو له بیروباوه پری خوا به یه کناسی. ته مه بو که خوا له ناو سه رجه م نه ته وه هه وچه رخنه کاندا به وانی به خشیبو.

خوا ده فه رموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا اِسْرَءٰیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الّٰتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاَنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ خَوْفٌ^(۳) واته: نه ی نه وه ی ئیسرائیل! ته و نیعمه تانه تان به بیر بیته وه که به ئیوه م به خشیبو، که ئیوه م له ناو سه رجه م نه ته وه کاندا به باشتر هه لبراد ﴿

(۱) په روا: ترس.

(۲) تازیاریتی: به سهر دا هه بون، ئیمتياز.

(۳) البقرة: (۴۷).

۶- سېلەیی^(۱)

بەلام لەبەرئەوێ دراوسیی گەلانی بپەرست بون و لەمیشیش بو ئاموژی
پېغەمبەرانیان لەناودا کۆن ببو، بۆیە گەلیك بیروباوەری پوکەل و نەریتی
نەفامیتیان تیکەوتبو. لە میسر گۆلکیان^(۲) پەرست و عوزەیریشیان هیئەد بە
پیرۆز و گەورە گرت تەنانت لە سنوری مەروفتیان بردبوە دەروە. ئەوەندە بێ
چاو و پو بون تەنانت هاوبەشپەرستی و بپەرستی و گەلیك جادوگەری و
بێپروایی و کاری بپەرەزا و نەشیاویان دابو پال هەندێ لە پېغەمبەرەن، رێزیان
نەدەگرتن و لە خوا نەدەترسان.

۷- بەخونازین و خۆهەلکیشان

وێرایی ئەم سیفەتە قەپۆکانە شانازیان بە نەژاد و پەچەلەك دەکردو خۆیان بە
خزمایەتی پېغەمبەرەن هەلەدەکیشا، دەیانگوت: ئیمە دۆست و خۆشەویستی
خواین، ئەگەر بچینە ناو دۆزەخیش تەنھا چەند رۆژیکێ تێدا دەمیننەو.

۸- لەدایکبونی مەسیح ئەگەل شتە بەرھەستەکان بەرەنگار دەبێتەو

لە دایکبون و ژیان و گوزەرەن و بانگەوازی مەسیح بەرەنگاری ھەمو شتە
بەرھەست و ھۆ و ھۆکارەکان دەبەو. بۆ نەریتە بەربلاوکان، بۆ باوہ
دێرینەکان، بۆ یاسا دارپێژراوکان، بۆ ئەو سەرەشقانە کە جولە کە پروایان

(۱) سېلەیی: بێنەمەکی، بێنەزانین.

(۲) گۆلک: گۆرە کە.

پئ هه بو، بۆ ئه و مبه به ست و ئامانجانیهی که مونافه سه یان له سه ر ده کرد و شه ر و کوشتاریان له پیناودا به ریا ده کرد، بۆ هه مو ئه مانه له به رهنگاری دابو.

چونکه له دایکبونه کهی به ریگه یه کی ناباوی^(۱) بو، له ناو بییشه که قسه ی له گه ل خه لک کرد، له باوه شی^(۲) دایکیکی هه ژارو داوینپاک گه وره بو، له ده ورو به ریکی پر له توانج و تۆمانج^(۳) و تانه و ته شه ر گوزه را، له رواله تی خو به گه وره زانی و بیباکی دور بو، له گه ل هه ژاران داده نیشت و نانی ده خوارد، زگی پیده سوتان و به زه یی بۆ ده بزوان. یارمه تی بیته یز و غه ربانی ده دا، جیاوازی له نیوان هه ژار و ده و له مهندان و فه رمانر هوا و به رفه رمان و پایه دار و که ساسان^(۴) نه ده کرد.

۹- موعجیزه کانی مه سیح

خوا سروش و پیغه مبه رایه تی به مه سیح به خشی، ئینجیلی دایی، به روحی پیروژ پشتی به هیژ کرد، گه لیك موعجیزه ی مه زنیشی پێدا، خوا نه خو شی وای پێچاک ده کرده وه که پزیشه که کان پێیان چاره سه ر نه ده بو، کویر و به له ک و گروی چاک ده کرده وه، مردوی به ئیزنی خوا زنده و ده کرده وه، له به ر چاوی خه لک قوپی دینا په یکه ری بالئندانی لێ دروست ده کرد و پاشان فویتیکی تی ده کرد و ده سته جی به ئیزنی خوا روحی ده هاته به ری و ده بو به بالنده یه کی راسته قینه و به ئاسمانیدا هه لده فری، ده یزانی خه لک له ماله وه چ جوړه خواردنی ده خو ن و چ جوړه نازوقه یه کیشیان هه لگرتوه و به خه لکه که شی راده گه یاند.

(۱) ناباوی: ناعاده تی.

(۲) باوه شی: ئامیژ.

(۳) توانج: تانه و ته شه ر. تۆمانج: بوختان.

(۴) که ساس: خا که سه ر.

به هۆی ئەم موعجیزانەوێ خەڵکی لە موعجیزەیی پیغەمبەرانی دەگەیاندا کە لە تەورات باسکراپون و متمانەیی بۆ دروست دەکردنەو، توانای بیسنوری خوای بۆ پرۆن دەکردنەو، پرۆای بۆ نوێ دەکردنەو، پەرستنی ئەزمون و هۆ و هۆکارداریی بۆ بەدرۆ دەخستەو.

به لّام نه وانهی که توانستی به رفروه وانی خویان نه دهسه ماند و پروایان به هیژی ویستی په رور دگار نه بو به رنگار بونه وه و گوتیان: نه خیر، نه وهی هه بی و نه بی هه نه وهی که تّمه ده زانین و له رتی نه زمونه کانه وه ده بیبینین.

۱۰- بانگه‌وازی مہسیح و بروا یینہ‌کردنی جولہ‌کہ‌کان

جوله که کان له ناو خه یال پړچوبون و گه لئ شتیان به ناراست و درؤ ده زانی، گه لئ شت که خوا حه پامی کردبو نه وان حه لالیان ده کرد، گه لئ شتیش خوا حه لالی کردبو نه وان حه پامیان ده کرد، مه سیح بانگه وازی راگه یاند و جوله که کانی به ره و روح و ناواخن و بنه پرت و هه قیقه تی دینی خوا بانگ ده کرد، هه ولئ له گه ل ده دان تا خویان له گشت شتی خوشتر بوئ، تا ریژی مروّقایه تی بگرن و به زه بیان پیدا بینه وه، تا هاریکاری هه ژاران بن، تا به پاکی خوا به رست و گشت باو و نه رسته نه فامی و بیرو باوهره پوکه له کان پرت بکه نه وه.

۱۱- جولہ کھکان شہری لہ دژدا بہریا دہکھن

جوله که کان بانگه وازه که یان له سهر دلّی گران بو، بۆیه هه مو پیکرا دهست له ناو دهست شهریان له دژ راگه یاند و دوژمنایه تیان له گهلا پهیدا کرد، توانج و تۆمه تیان ده خسته پال، جوینی دژی و قسه ی ناشرینیان پیده گوت، بوختانی

داوینپسیان به مهربه می دایکی هه لده به ستا و تانه و تشه ری نا قولایان
تیده گرت، به هه مو جوړیک به پیچه وانده بانگه وازه که ی ره فتاریان ده کرد،
ده چوه هه شوینی ده ریانده کرد، خه لکیان لی هان ددها و له مپهر و به ربه ستیان
له سهر ریگه ی داده نا و ته نگیان پیه لده چنی.

١٢- به سهرهاتی عیسا له قورئاندا

پاشان ویستیان بیکوژن و له کوژ خویانی بکه نه وه، به لام خوا پاراستی و
پلانه که یانی پوکه ل کرده وه، عیسا ی بو لای خوی به رز کرده وه و ریزی لینا،
فه رمون به سهرهاته که ی له قورئان بخویننه وه: ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ لِمَرْيَمُ إِنَّ
اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝١٥ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝١٦﴾
قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا
قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝١٧ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ ۝١٨ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي
أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ
وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝١٩
وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ
عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝٢٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي

وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ
 قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
 وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ
 فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُوهٌ وَمَكْرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرٌ
 الْمَكْرِينِ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
 إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا فَأَعَذَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ
 ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللَّهُ لَا
 يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ إِنَّ
 مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ^(۱) واته: جویریلی فریشته به مهربه می گوت:
 مهربه! خوا موژدهت ده داتی، که به کونفیه کونیک کورپکت پیدهبه خشئ ناوی
 مه سیحی کوری مهربه مه، کوره کهت له دنیا و له دواپی ریز و شکویه کی
 گه وره ی ده بی و له خواوهش نزیک ده بی (۴۵). له ناو بی شک و به گه وره بی
 له گهل خه لکی ده دوی و له ریزی چاکه کارانیش ده بی (۴۶). مهربه به
 سه رسامیه وه گوتی: په روه رد گارا! من نه گهر هیچ که سیك توخنم نه که وتبی چؤن
 کورم ده بی! گوتی: کاری خوابه! خوا هه ر شتیکی مهبه ست بی پیی ده لی ببه
 ده سبه جی ده بی و دیته دی (۴۷). خوا فیری نوسین و دانایی ته ورات و نینجیلی

ده‌كا(٤٨). ده‌يكاته پیغمبه‌ر و بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیلی ده‌نیڤی. پییان ده‌لی: بیگومان بن من پیغمبه‌رم و خوا به‌م نیشانه و موعجیزانه‌وه منی ناردوه: له قور په‌یکه‌ری بالنده‌تان بۆ دروست ده‌که‌م پاشان فوئیکی تی ده‌که‌م و ده‌سبه‌جی به‌ ئیزنی خوا روحی دیتته به‌ری و ده‌بیته بالنده‌یه‌کی زندو و هه‌لده‌فری، هه‌روه‌ها کویری زگماک و به‌له‌کیش چاک ده‌که‌مه‌وه و مردوش به‌ ئیزنی خوا زندو ده‌که‌مه‌وه، پیشتان ده‌لیم که چتان له ماله‌وه خواردوه و چستان وه‌ک زه‌خیره هه‌لگرتوه، ئەم شتانه هه‌موی نیشانه و موعجیزه‌ن نه‌گه‌ر مرۆی^(١) برودار بن(٤٩). هه‌روه‌ها پییان ده‌لی: من به‌راسته‌خه‌وه‌ی ته‌وراتم و بۆ ئه‌وه نیردراوم تا هه‌ندی لهو شتانه‌ی له ته‌ورات لیتان هه‌رام کراوه بۆتانی هه‌لال بکه‌م، موعجیزه‌شم له‌لای خواوه بۆ هینان، جا له خوا بترسن و گوپراه‌لیم بن(٥٠). خوا په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیویه، خوا به‌رستی، خوا به‌رستی راسته‌پیه(٥١).

کاتیک عیسا هه‌ستی کرد بی‌پروایی هه‌لده‌بژین گوتی: کئ پشتیوانی منه‌و له‌سه‌ر رپی بانگه‌وازی خوایه؟ یاوه‌ره دلسۆزه‌کان گوتیان: ئیمه پشتیوانین، شاهید بن موسلمانین(٥٢). په‌روه‌ردگارا! پروامان به‌ په‌یامه‌که‌ت هیناوه و وه‌شوی پیغمبه‌ره‌که‌ت که‌وتوین، له‌ ریزی نه‌وانه‌مان بنوسه که بروداری یه‌کخواناسن(٥٣).

پاشان جوله‌که بی‌پرواکان ته‌گبیریان کرد و پلانیان کیشا عیسا بکوژن به‌لام خوا ته‌گبیر و پلانه‌که‌ی پوچه‌ل کردنه‌وه، به‌راستی هه‌ر خوا چاکترین ته‌گبیر گیره(٥٤).

(١) مرۆ: مرۆڤ.

کاتیڤک خوا فهرموی: ئەم عیسا من تا تەمەنی کامڵبون لەسەر زەوی دەتەپێلمەوه پاشان بۆ لای خۆم بەرزت دەکەمەوه و لەشەر و گەری بێپرواکان رزگارت دەکەم، پاشان وا دەکەم ئەو پروادارانەی کە پروایان پێ هیناوی تا پوژی دواپی هەر بەسەر بێپرواکان زāl بن، پاشان هەموتان بۆ لای من دەگەرێنەوه و خۆم حوکمتان لە نێوان دەکەم و پاست و ناپاست وەدەردەخەم (٥٥). جا ئەوانەمی بێپروا بون دەبێ لە دنیا و لە دواپی سزایەکی زۆر سەختیان بدەم و کەشیش نیە فریایان بکەوێ! (٥٦). بەلام ئەوانەمی پروایان هیناوه و کردەوی چاکیان ئەنجام داوه پاداشتی خۆیان بەبێ کەم و کورپی وەردەگرێنەوه، هەرگیز خوا سەتمکارانی خۆش ناوێ (٥٧). ئەم پیغه مبهراڼ! ئەو باسوخواسانەمی بۆت دەخوێنینهوه هەموی بەلگەمی بەهێز و یادەوهریه کی بەپێو جیتی راستن و سەلمێنەری پیغه مبهرایه تی تۆن (٥٨). وەدیھێنانی عیسا لە لای خوا وەك وەدیھێنانی ئادەمە کە ئادەمی لە خۆل دروست کرد و پاشان پیتی فەرمو بیه، ئەویش دەستبەجێ بو (٥٩). ئەم پیغه مبهراڼ! هەق لەلای پەرورەدگار تەوہیە، بۆیە هەرگیز دو دڵ مەبە (٦٠) ﴿

١٣- ژیان و بانگەوازه کەمی لە قورئاندا

ئەم چەند ئایەتە لە قورئان بخوێنینهوه، بزانی خوا چۆن وەسفی ژیان و بانگەوازه کەمی عیسا دەکا، دەفهرموی: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۚ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۚ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ دُئِمْتُ حَيًّا ۚ﴾

وُلِدْتُ وَيَوْمَ أُمُوتٍ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا الرَّحْمَنُ ^(۱) واته: عیسا گوتی: من بهندهی خوا، خوا ئینجیلی بۆ ناردوم و منی کردۆته پیغه مبه ر. خوا پیروزی کردوم له ههر کوئیم ده بعه مایه ی خیر و خوشی، ههروهها فه رمانی پیکردوم نوێژ بکه م و زه کات بده م هه تا ماوم. خوا وایکردوه له گه ل دایکم باش بام و چاکه ی له گه ل بکه م، من که سیکی خۆه له کیش و سه رکیش نیم. سلای خوا لی بۆ له و پۆژه ی که له دایک ده بام و له و پۆژه ی که ده مر م و له و پۆژه ش که زندو ده کریمه وه .

۱۴- مله لانییه کی دیرین

ئوه ی به سه ر پیغه مبه رانی پیشو هات به سه ر پیغه مبه رعیشاش هات، سه رۆک و رێبه ره کان لیتی دور که و تنه وه، ده وله مه ند و به هیزه کان پشتیان تیکرد، بپرواهینانیان به نه نگ ^(۲) و که موکوپی ده زانی، پێیان نه سه تم بو سه رۆکایه تی و رێبه رایه تی و تازیاریتی ^(۳) و گه وه یی خۆیان له ده ست بده ن، خوا راستی فه رموه که ده لی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ^(۴) واته: پیغه مبه رمان بۆ ههر گوند و شارێک نارد بۆ ده وله مه ند و ده سه رۆیشه وه کان پێیان گوتون: ئیمه بپرواتان پێناکه یین ههروهها گوتویه نه: ئیمه مال و مندالمان زۆرتره توشی سزا و نه شه که نه به نابین.

(۱) مریم: (۳۰-۳۳).

(۲) نه نگ: عه یب.

(۳) تازیاریتی: به سه ردا هه بونی، إمته یاز.

(۴) سبأ: (۳۴).

۱۵- برۆای خه لکی هه ژار و ره مه کی

عیسا لیان بیهومیڤد بو برۆا بینن چونکه هه ره له سه ره بیبرۆایی و لاملی خۆیان مانه وه و له که لی شه یتان نه هاتنه خواره وه، نکۆلییان^(۱) له به لگه پون و موعجیزه مه زنه کان ده کرد هه رچه نده له ناخی دلش بییان راست بو، به سوکی له عیسیان ده روانی چونکه هه ژار و بیکه س بو.

بۆیه عیسا ش پوی کرده خه لکی هه ژار و ره مه کی، چونکه دل ساف و ده رون پاک بون، چونکه به ره نجی سه رشان و ئاره قه ی نیوچه وانی خۆیان نانی زگیان په یدا ده کرد، به نه ژاد و ره چه له کی خۆیان نه ده نازی، خۆیان به خزم و که س و پایه داری هه لته ده دایه وه، نه وه بو چینیکیان برۆایان پی هیئا که هه ندیکیان جوتیار بون، هه ندیکی تریان ماسیگر بون، هه ندیکی تریشیان پیشه زان و خاوه ن کار بون.

۱۶- ئیمه له پێی خوا یاریده ده رین

برۆایان به مه سیح هیئا و له ده وری کۆبونه وه، ده ستیان خسته ناو ده ستی و گوتیان ئیمه له پێی خوا یاریده ده رین. خوا له م باره یه وه ده فه رموی: ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْخَوَارِثُوَنَ مَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾^(۵۴) رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ^(۵۳) واته: کاتیک عیسا هه ستی کرد خه لکه که بیبرۆایی هه لده بژێرین گوتی: کێ پشتیوانی منه و

(۱) نکۆلی: ئینکاری.

(۲) ال عمران: (۵۲).

له سهر رێی بانگهوازی خوايه؟ ياوه ره دلسۆزه كان گوتيان: ئيمه بۆ تو پشتيوانين، شاهيد بن موسلمانين. پهروهردگارا! بروامان به پهيامه كهت هيناو و وهشوين پيغه مبه ره كهت كهوتوين، له ريزي نهوانه مان بنوسه كه برواداري يه كخواناسن.

١٧- گهشت و بانگهواز

پيغه مبه ر عيسا زۆربه ي كاته كانى به گهشت و گهران به سهر ده برد، به ناو نه وه ي ئيسرائيليه كان ده گهرا و بۆ لای خوا بانگي ده كردن و گومپاياني راسته رێ ده كرد، له م گهران و سورانهيدا خۆشى و ناخۆشى ده هاته رێ، له سهر ناخۆشيه كان ئارامي ده گرت و له خۆشيه كانيشدا سوپاسي خواي ده كرد، بهرگه ي برسيه تي ده گرت و به به نانی مەمره و مەژي رۆژانی ناوا ده كرد.

١٨- ياوه ره كان داواي خوانيكي ئاسماني ده كه ن

به لام ياوه ره كان وهك عيسا ئارامگر نه بون و بهرگه ي برسيه تي و كوله مەرگی و نه بونييان نه ده گرت، بۆيه داوايان له عيسا كرد له خوا بپارێتهوه تا خوانيكيان له ئاسمانپرا بۆ دابه زینى و تیروپری لى بخۆن و برسييتيان بشکينن.

١٩- نه ده بيكي نابه جي

له داواكه ياندا نه ده بيكي جوانيان نه نواند، به شيوازيكي نابه جي گوتيان: (ئايا خوا كهت ده تواني خوانيكمان بۆ له ئاسمانپرا دابه زینى؟). عيسا داواكه ي به دل نه بو، نه و شيوازه نابه جييه شي پى ناخۆش بو.

هه مو پیغه مبهره کان داوا له نه ته وه که یان ده که ن پړوا به په نامه کی^(۱) بیئن. خۆ موعجیزه نه وه نیه مندال یاری پی بکه ن و گه ورهش کاتی پی رابویرن، موعجیزه چهند نیشانه یه کی خواجه و له و کاتانه له سه ره دهستی پیغه مبهراڼ وه ده رده که ون که خوا ویستی له سه ربی، تهویش تا بیانوی خه لکی پی بپړی و نه گهر پړواشی پی نه هیئن سزایان دوچار ده بی.

۲۰- ئاگادار کردنه وهی نه ته وه که ی له سزای سه ره نجام

پیغه مبه ره عیسا له وه ترسا دوا ی ته وهی که موعجیزه که ده بین به گرنگی وهر نه گرن و هه لویستی نابه جی بنوینن، بۆیه ئاگاداری کردنه وه که نه گهر وا بکه ن توشی سزایه کی سه خت ده بن. پی گوتن داوا ی وا مه که ن، خوا تاقی مه که نه وه، خوا گه لیک له وه بهرز و بالآ تره ئیوه تاقی بکه نه وه.

۲۱- مکور بون^(۲)

به لام یا وه ره کان وازیان له داوا که یان نه هیئا و گوتیان ئیمه زۆر راستینه ی^(۳) و مه به ستیشمان تاقی کردنه وه نیه، به لکو ده مانه وی له توانای خوا دلنیا بین و بیته یادگاریه ک بۆ نه وه کانی داهاتو، بیته باسو خوا سیك به درێژایی رۆژگار بگیڕدریته وه، بۆ ته وهی بیته به لگه یه ک راستیتی دین و پله و پایه ی پړوادارانسی پیشین و یا وه ره راستخوازه کان وه ده ره بخت.

(۱) په نامه کی: غهیب.

(۲) مکور بون: سوربون.

(۳) زۆر راستینه ی: زۆر به جد دیانه.

٢٢- قورئان نهم باسوخواسه دهگیریتته وه

با قورئان باسوخواسه که مان بو بگیریته وه: ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِثُوتُ يَعْيسَى ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٣﴾ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُونَ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١١٤﴾ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ عِيدًا ﴿١﴾ واته: یا وهره کان گوتیان: نهی عیسای کوری مهریم پهروه دگاره که ت ده توانی خوانیکمان بو له ناسمانیرا دابه زینتی؟ عیسا گوتی: له خوا بترسن داوای وا مه که نه گهر پروادارن. یا وهره کان گوتیان: مه به ستمان له م خوانه نه وه یه که تیری لی بخوین و دلشمان ئارخه یان^(٢) بی و بشزانین که تو راستت له گه ل گوتوین و پیغه مبه ری، ههروه ها بینه شاهیدیش له سهر نهم پروداوه گه وریه. عیسای کوری مهریم گوتی: پهروه دگارا! خوانیکمان له ناسمانیرا بو دابه زینه تا پوژی دابه زینه که ی بو خویمان و بو نه وه کانی داهاتومان بیته جهژن، ههروه ها بیته به لگه یه ک بو گه وریه ده سه لاتی تو و راستیتی پیغه مبه رایه تی من، خواجه نهم خوانه مان پیببه خشه تو چاکترین بوژی به خشی. خوا فهرموی: من خوانه که تان بو داده به زینم به لام پاشان هه ر که سیکتان کافر بیی دوچاری سزایه کی هیئند سه ختی ده که م که هیچ کهس به و سه ختی سزا ناده م.

(١) المائدة: (١١٢-١١٥).

(٢) ئارخه یان: دلشمان، مطمئن.

۲۲- جوله که کان ده یانه وێ پیغه مبهراڼ عیسا له کۆل خویان بکه نه وه

جوله که کان ئارامیان له بهر هه لگرا و جامی دوژمنایه تی و لاملیتیان له سه ری پڙا، وستیان عیسا له کۆل خویان بکه نه وه و له دهستی پزگار بن، سکا لایان بۆ لای دادیاری^(۱) پۆمی بهرز کرده وه و گوتیان: ئهم کابرایه پیاویکی گیره شیوین و ئاژاوه گیره، له دینی ئیمه لایداوه و دینه که ی لێ تیکداوین، گه نجه کانی فریو داوه و سه ری لێ شیواندون، لیکێ کردوین و تیکێ بهرداوین، به سوکی باسی ئاقله مند و هۆشه منده کاغان ده کا و کاروباری لێ تیکداوین.

۲۴- شیوازی تووله ستین و سیاسه تمه داره کان

ههروه ها گوتیان: ئهم کابرایه مه ترسی له سه ر و لات هه یه، ملکه چی پڙیم نابێ، پابه ندی یاسا نابێ، گه وراڻ به گه وره دانانێ، شتی دیرینه به پیرۆز ناگرێ، پیاویکی ئاژاوه گیر و گیره شیوینه، ئه گه ر سه رکوت نه کرێ نه وا به دی و به لاکه ی گه وره تر ده بی، دیاره که تروسکه ناگر هه رچه ندی کزیش بی نابێ به هه وانته سه یری بکرێ.

۲۵- فریودان و چه واشه کاری

وته کانیاڻ پروفیل و چه واشه کاریه کی زۆری تیدا بو، ده یانزانێ لایه نی دینی کار له دادیاران ناکا و نایان بزوینێ، چونکه سیاسه تی دادیاره کان وابو که په یوه ندییان به کاروباری جوله کانه وه نه بی، بۆیه ئه وانیش سیاسه تیان له گه ل و ته کان تیکه ل کرد.

(۱) دادیار: حاکم.

٢٦- گيروگرفت

زۆر زه ههت بو دادياره هاوبه شپه رسته بېگانه كان بتوانن له راسته قينهى سكالاکه بکۆلنهوه و بزائن مهبهستى جوله که كان له مه چيه و بۆچى دژايهتى مهسيح ده کهن، چونکه زۆر به کاروبارى کارگيرى سهرقال بون.

جوله که کانیش گه لێک به چه لومل^(١) بون و کيشه و سهريشهيان نه ده بريهوه و له ناو خه لێک باس ههر باسى ئەم مه سه لهيه بو، له بهر ئەوه دادياره كان ويستيان کۆتايى به کيشه که بێنن و بېرپێننهوه.

٢٧- پيغه مبهراڼ له ناو دادگه دا

دادگا کردنه که له دواى عهسرى رۆژى ههينى يان له شهوى شه ممه دا بو، جوله که كان باويان وابو رۆژى شه مميان کردبوه رۆژى پشودان و کاريان نه ده کرد، بۆيه له سه ر ئەوه مکور بون که بهر له وهى خۆرى ههينى ئاوا بى حوکمى دادگا که ده ربچى، تا له دهست پيغه مبهراڼ مهسيح رزگار بن و شهو به ئارامى لى بنون و مبه سينه وه، بۆ به يانیش به وه پرى مورتا حيه وه له خه وه لسن و چيتر خه فته نه خۆنه وه.

دادياره که^(٢) زۆر بهم کيشهيه نيگهراڼ بو، ههزى نه ده کرد له مه سه لهيه کى وا حوکم ده رکا، ههچ بهر ژه وه نديه کيشى بۆ گه له کهى تيدا وه دى نه ده کرد. جوله که کانیش هه مو کۆ ببونه وه تا بزائن داديار چ حوکمىک رۆ ده نى، هه بو قسهى ناشيرينى پي ده گوت، هه بو توانج و ته شه رى تپ ده گرت، دادياره که نابه دل و

(١) چه لومل: واز نه هيتىکى چارسکه ر.

(٢) داديار: حاکم.

تهنگه تاو ببو، کاته کهش کاتیکی کورت بو، خۆر خهريکبو ئاوا دهبو، داديار
حوکمه کهی ده رکرد و گوتی: ده بی له خاچ هه لواسری و بکوژری.

۲۸- یاساکانی تاوانکاری له و سه رده مدا

یاساکانی تاوانکاری ئه و سه رده م وای له سه ر حوکمدراوه که پتویست ده کرد
ئه و خاچه هه لگري که له سه ری هه لده واسری، سیداره که له شار دور بو وه ک چۆن
له ولاته شارستانه کانیش وا باوه دور بی، هه زاره زیله ی خه لکه که هیند قه ره بالغ
بو ده رزی به ئه رزی نه ده که وت، جه ندرمه کان که زۆر به یان بیگانه بون
فه رمان به ری فه رمان پیکراو بون و که سیان بۆ کیشه که گه رموگوپ نه بون،
ئیسرا ئیلیه کانیاڼ له به رچاودا زۆر به یه کتر ده چو و ئه م و ئه ویاڼ زۆر باش بۆ
نه ده ناسرایه وه، هه لبه ت هه مو گه لیکی بیگانه له به ر چاوی پیاودا ئاوا به یه کتر
ده چن. کاته کهش ده مه و ئیواره یه کی درهنگ بو تاریکی له بولیله ^(۱) دابو،
هه ندیک له جوله که گه نجه خوینگه رمه گه مژه کان هه لده رژانه سه ر پیغه مبه ر
مه سیح و پالیاڼ پتوه ده نا و جوینیان پیده دا و ده یانویست نازاری پیبگه یه نن و
روشکینی بکه ن.

۲۹- عیسا نازاریکی زۆر ده چیژی

پیغه مبه ر مه سیح زۆر شه که ت و ماندو ببو، هیژ و برستی برابو، له داد گادا
هه ر به پتوه وه ستا بو، خاچه کهش زۆر قورس بو، فه رمانیشی پیکرا بو
هه لیبگری، زۆر په ریشان ببو و نهیده توانی له ریگه دا به خیرایی بره و.

(۱) بولیله: تاریک و پرونی ئیواران و به یانیاڼ.

٣٠- ته گبیریکی خودایی

لیره دا نهو جه ندرمانه ی که عیسایان پی سپتر درا بو فرمانیان به گه نجیکی جوله که کرد خاچه که هه لښگری تا به لکو کاره که به خیرایی کوتایی پی بیست و لهو ئه که قورسه پزگار بن، گه نجه که له هه مو براده ره کانی خوی هیچوپوچتر و به گه ف و گورتر بو، له هه موان پتر ئازاری پیغه مبهراڼ عیسای ددها.

٣١- لییان گورا

به مجوره کاروان گه یشته بهر دهر وازه ی سیداره، جه ندرمه یه هات فرمانه که ی له جه ندرمه کانی شاری وهر گرت و دیتیان وا له ملاوه گه نجیک راوه ستاوه و خاچیکی هه لښگرتوه، ئا لیره دا لییان شیوا و ههراوزه نا بهرز بؤوه. قۆلی گه نجه که یان گرت و راپینچیان کرد، نهوان گومانیان له وه نه بو که گه نجه که حوکمدراوه که یه چونکه نهو خاچه که ی هه لښگرتبو، گه نجه که هاواری ده کرد و ده یزیراند، ده یگوت: ئه ی هاوار! خو من حوکمکراوه که نیم، من په یوه ندیم به حوکم و سیداره وه نیه! من به زۆری زۆرداره کی خاچه که یان پی هه لښگرتوم!، به لام جه ندرمه کانی له سیداره دان گوئیان بهم قسانه نه دا و له قسه کانیشی نه ده گیشن چونکه پۆمانی و یۆنانی بون.

٣٢- جیهه جیکردنی حوکمه که

هه مو تاوانکاریک خوی به بیتاوان دهرده خا و ده لئ من بی تاوانم، هه مو تاوانکاریک که به ره و سزا دهردرئ هاوار و فیغان ده کا. گه نجه که یان راپینچ کرد و

حوکمه که یان جیبه جی کرد، جوله که کان له دوره وه وهستا بون و دونیاش ئیواره بو، تاریک بو، وایانده زانی ئه وه که سهی وا له خاچ دراوه پیغمبر مهسیحه.^(۱)

۳۳- بهرزگردنه وهی عیسا به رهو ئاسمان

خوای گه وه ره پیغمبر عیسا کوری مه ریبه میشی له پلان و فرۆفیلی جوله که کان رزگار کرد و به ریتیکی زۆره وه به رهو ئاسمانی بهرز کرده وه.

۳۴- قورئان له باره ی ئه م به سهرهاته وه ده دوی

خوا له قورئاندا که له باره ی جوله که کانه وه ده دوی باسی ئه م به سهرهاته ش ده کات و، ده فهرموئ: ﴿وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝۱۵۶﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝۱۵۷﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا^(۲) واته: جوله که کان برۆیان به عیسا نه کرد و بوختانیکی گه وره شیان به مه ریبه هه لبه ستا، هه روه ها گوتیان: مه سیحی کوری مه ریبه میشمان کوشت، به لام عیسا پیغمبره ی خوا بو و نه شیان کوشت و له خاچیشیان نه دا، به لکو یه کیکی تریان کوشت و به عیسا تیگه یشتن، ئه وه که سانه ش که رای جیاوازیان له کوشتنی عیسا هه بو گومانیان له کوشتنه که ی هه بو چونکه هه ر به گومان و مه زنده وه پیاوانبو عیسا یه و

(۱) له ورده کاری و کهینویهین و که شه وهای ئه م سه برده یه دا متمانه مان کردۆته سه ر به لگه نامه میژویی و یاسایه مه سیحیه کان که له م دوا یه دا دۆزان وه و نوسراونه ته وه.

(۲) النساء: (۱۵۶-۱۵۸)

یه قینیان نه بو، عیسیایان نه کوشتوه به لکو خوا به رزی کردۆته وه ئاسمانی، خوا به ده سه لات و دانایه .

ئێستا عیسا له ئاسمانی دایه، خوا خۆی پیتی ئاگاداره، خوا ده توانی هه مو شتی بکا.

پیغه مبه ر عیسا له دایکبون و ژیان و کاروباره کانی سه یرو سه مه ر و یاسابه ده ر بو، هه موش هیژ و توانی بیسنوری خویان نیشان ده دا.

۳۵- دابه زینی عیسا به ر له رۆژی دواپی

هه ر کاتی خوا مه به ستی بی عیسا له ئاسمان داده به زینی، بیانیوی جوله که و گاوران ده بری، هه ق سه رده خا و نه هلی ناهه ق داده مرکیتی. پیغه مبه ر ﷺ له رپی فره موده راست و موته واتیره کانیه وه نه وه وه والهی پیراگه یاندوین و موسلمانانی هه مو سه رده میکیش برویان پیهیناوه، خواش راستی فره موه که ده لی: ﴿وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾^(۱) واته: هه مو خاوه ن نامه کان برۆا به عیسا دینن پیشنه وه ی بری، له رۆژی دوایشدا ده بیته شهید له سه ریان.

۳۶- موژده که ی عیسا به ناردنی پیغه مبه رمان محمد ﷺ

پیغه مبه ر عیسا له به ر نه وه ی جوله که کان دژایه تیه کی توندوتیژیان ده کردو پلان و فروفیلیان بۆ داده نایه وه و بیده سه لات و بی پشت و په نا بو؛ نهیده توانی بانگه وازه که ی به ئاکام بگه یه نی. مائناوایی له خه لک کرد و فره مانی خوی

جیبه جی کرد، موژدهشی به خه لکه که دا که له دواى خوێ پیغه مبهریک دێ کاره که ی تهواو ده کا و بانگه وازه که ی فره وان ده کا، خوا به هۆی تهو پیغه مبهره وه نیعمه تی خوێ به سه ر مرۆفایه تی تهواو ده کا و خه لک بیانویان نامینێ، خوا له قورئان ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِيْ اِسْرَءِيْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرَةِ و مُبَشِّرًا بِرَسُوْلِ یَّاقِیْ مِنْ بَعْدِیْ اَسْمَءُ اَحْمَدُ بَیْنَ (۱) واته: عیسای کورپی مه ریه م گوته: خه لکینه من پیغه مبهری خوا م و بۆ ئیوه نێردراوم، تهورات به راست ده خه مه وه و موژده تان پیده ده م که له دواى من پیغه مبهریک دێ ناوی ته حمده ده .

۳۷- له یه کخواناسیه کی پاکه وه به ره و بیروباوه رپکی نارون

یه کیک له شته سه یر و سه مه ره کانی میژو که چاو فرمیسکی بۆ هه لده رپژێ و دل بۆی ده تاوێته وه ته وه یه که بانگه وازه که ی پیغه مبه ر عیسا که بۆ یه کخواناسیه کی پاک و بیگه رد و ئاینیکی ئاسان و ساده ی دور له ئالۆز و لیلی و ده ستکاری و واتاگۆری و بۆ خواپه رستی و داوا له خوا کردن و هانا بردن به ره و لای خوا و خوشویستنی خوا، خه لکی بانگ ده کرد، گۆرا بۆ بیروباوه رپکی نارون و لیل و بۆ فه لسه فه یه کی ئالۆز و پر گریوگال، شوینکه وتوه کان زیده رپۆسیان کرد و هیند پیدا رۆیشتن تا ته وه ی سنوری مرۆفیتیان به زاند و په رینه وه ناو سنوری خوا وه ندیته، گه یشته راده یه ک بلین: (مه سیح کورپی خوایه)، (خوا کورپی هه یه)، (مه سیحی کورپی مه ریه م خوایه).

خوا که تاک و ته نیایه و له کهس نه بوه و که سیشی لی نابێ؛ کردبویانه

خیزانیکی سێ کهسی و ههرسیکیان به خوا داده نا، دهیانگوت: باوک و کور و گیانی پیروز.

بیروباوه و پهفتاریان لهبارهی مهربه می دایکی مهسیح گهیشته راددهیه که به پیروزی بزانی و بیپهرستن، پێیان دهگوت: (دایکی خوا)، له ناو هه مو که نیسه کانیشدا پهیکهریان بۆ داتاشیبو و وینهیان بۆ ههلواسیبو، گاوه کان له کاتی تهنگانه دا په نایان وه بهر دهبرد و لێی دهپارانهوه، قوربانیان بۆ سهرده بهری و کرپوشیان بۆ دهبرد.

خوا به ناره زایه وه لهبارهی بیروباوه پهکیانه وه دهوێ و پهفتاره کهیان به خراپهیه کی نا قولا، دهفرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ﴾^(۷۵) **أَنْظِرْ كَيْفَ بُنِيتَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أَنَّ يُؤَفَّكُونَ** **قُلْ أَتُؤْتُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ كَثِيرٌ^(۱) واته: مهسیحی کورێ مهربه م پیغه مبهراڼ بوه و بهر لهویش گه لێ پیغه مبهراڼ ناردراون، دایکه کهی راستخواز بوه، وه که مروفانی تر نان و خواردنیان خواردوه، پامینه بزانه چۆن نیشانه کانیان بۆ پون ده کهینه وه، دیسان پامینه بزانه نهوان چۆن پو له پاستی وهرده گێرن. پێیان بلێ: ئایا جگه له خوا که سیکی تر دهپهرستن که نه ده توانی زیانتان لێ بدات و نه قازانجتان پێ ببه خشی؟ که خوا ی گه ورهش بیسه و زانیه.**

۳۸- عیسا بانگی خه لک ده کا تا به ته نه ها خوا بپه رستن

پیغمبهه ر عیسا ش وه کو سه رجه م پیغمبهه ره کانی تر بانگی خه لکی کردوه تا خوای تاک و ته نیا بپه رستن، له ئینجیلدا هاتوه ده لئ: (ما فی خوا به که سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نه و بپه رستی)^(۱)، ههروه ها وته که ده لئ: (ما فی خوا به که سوژده ی بۆ ببه ی و به ته نیا نه و بپه رستی).^(۲)

خوای گه وره ش ده فهرموئ: ﴿مَا كَانَ لِلْبَشَرِ أَنْ يُوتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۷۱﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ وَيَقُولُونَ ﴿۳﴾ وَاتِهِ: هه ر مرو فئیک که خوا په رتوک و دانایی و پیغمبهه رایه تی داوه تی بۆ نه به به خه لک بلئ: وه رن من بپه رستن و خوا مه په رستن، به لکو پێیان ده لئ: وه رن به و جوژه په روه ردگار بپه رستن که له په رتوک فیترکراون و خویندوتانه. فه رمانیشتان پێناکا فره شته و پیغمبهه ران بکه ن به خوا، هه رگیز فه رمانتان پێناکا بیروایی بکه ن دوا ی نه وه ی که بونه موسلمان﴾.

(۱) مه تتی (۱۰:۴)

(۲) لوقا (۱۰:۴)

(۳) آل عمران: (۷۹-۸۰).

۳۹- قورئان بانگه وازه که ی عیسا ده خاته رو

قورئان که به پراستخه ره وه ی دینه کانی پیشوه و زالیشه به سهریاندا به نه شم و شیوازیکی راست و رهوان و بی کهم و زیاد باسی نه وه ده کات که پیغه مبه ر عیسا بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾^(۱) واته: نه وه که سانه ی که گوتیان مه سیحی کوری مه ریه م کوری خواجه بی پرواییان کردوه، مه سیح گوتویه تی: نه ی نه وه ی ئیسرائیل! خوا به رستن که پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری ئیویه، بزنان هر که سیئک هاوبهش بؤ خوا پهیدا بکا؛ خوا به ههشتی لی حه رام کردوه و ده چیتته ناو ناگر و که سیش نیه رزگاری بکا.

۴۰- شوینپایه ی یه کخواناسی له بانگه وازه که ییدا

قورئانی پیروژ به نه شم و شیوازیکی زؤر به تام وچیژ و رهوان بیژانه وه باسی شوینپایه ی یه کخواناسی ده کا له بانگه وازه که ی پیغه مبه ر عیسادا. هه رکه سی له یه کخواناسی و له ژبانی پیغه مبه ر و په یامبه ران شاره زا بی و، خوی گه و ره بناسی و فره مانه کانی جیبه جی کردبی و ترسی خوی له دل بی، له م ئایه ته بوی ده رده که وی که پیغه مبه ر مه سیح چند به پاکی بانگه وازی یه کخواناسی راگه یاندوه: ﴿لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

(۱) المائدة: (۷۲).

الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٣﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنْكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا إِنَّمَا ^(۱) واته: نه مه سیح و نه فریشته نزیکه کانیش خویان به گه وره نه زانیوه تا نه بن به بهندهی خوا، هر که سی خۆی به گه وره بزانی و خوا نه په رستی. ئەوا له پوژی دوایی هه مو بۆ لای خوا کوډه کرینه وه. جا ئەوانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وهی چاکیان نه بجام داوه پاداشتیکی سه رو به ر وهرده گرنه وه و خوا له چاکه ی خۆی شتی زیاتریشان پیډه به خشی، به لām ئەوانه ی که خویان به گه وره زانیوه و لوت به رزیان نواندوه سزایه کی سه ختیان ده داتی. جگه له خواش کهس نیه یار مه تیده ر و پشتیوانیان بی.

۴۱- دیمه نیکی سهرنجراکیش له دیمه نه کانی پوژی دوایی

قورپانی پوژ به زمانه پاراو و په رجوه که یه وه ^(۲) دیمه نیکی له دیمه نه سهرنجراکیشه کانی پوژی دوایی ده خاته به رچاو که تییدا پیغه مبه ر عیسا خۆی له م قسانه ی پییان هه لبه ستاوه و له و کرده وه ناب ه جییانه ی له ئاستیدا کردویانه بی به ری ده کات، هه روه ها بانگه وازه که ی به و په ری راستگویی ه وه ده خاته رو، ئەوانیش خه تبار ده کا و له و تاوانه به به رپرسیان له قه لām ده دا که عیسا یان له

(۱) النساء: (۱۷۲-۱۷۳).

(۲) په رجو: معجزه.

را دهی مروثیتی بردۆته دهره وه. قورئان بخویننه وه و له شان و شکۆ و سام و هه بیه تی ئه م دیمه نه رامینن که ده فره موئ: ﴿ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ (۱۱۵) وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقِصَ ابْنُ مَرْيَمَ مَا أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعَلَّمَ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴾ (۱۱۶) مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴾ (۱۱۷) إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴾ (۱۱۸) قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾ (۱۱۹) لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱) واته: له رۆژی دواپی خوا به عیسا ی کورپی مه ریه م ده لئ: عیسا تۆ به خه لکیت گوتوه: جگه له خوا من و دایکیشم بکه ن به خوا، عیسا ده لئ: پاک ی بۆ تۆ خوا به! من بۆم نیه شتیکی ناشایسته ده رهق به تۆ بلیم، نه گهر وام گوتبی تۆ زانیوته، چونکه تۆ ده زانی له ده رونی مندا چ هه به، به لام من نازانم له ده رونی تۆدا چ هه به، تۆ به په نامه کی زانیاری (۱۱۶). خوا به من هه ر نه وه م پیگوتون که تۆ فره مانن پیکردوم، پیمگوتون: خوا بپه رستن که په روه دگاری من و په روه دگاری ئیوه به، تا منیش له ناویاندا بوم له حالیان ناگادار بوم به لام که

تۆ منت بۆ ئاسمانی بەرز کردەووە خۆت چاودێریان بوی، خۆت بە ھەموو شتێک ئاگاداری خوایە! (١١٧) ئەگەر سزایان بەدی ئەوا بەندەیی خۆت، ئەگەر لیشتیان خۆش بی ئەوا ھەر خۆت بە دەسلالت و دانای، (١١٨) ئەوجا خوا دەفەرموێ: ئەمڕۆ رۆژێکە تەنھا راستگۆکان بەھرەمەند دەبن و بەھەشت و باخاتیکی زۆریان پێدەبەخشم کە چەندین رۆباریان بە بەردا دەپوات و بۆ ھەمیشە لەناویدا دەبن، خوا لەو کەسانە رازی بوو و ئەوانیش لە خوا رازین، ئەمەشە سەرکەوتنی گەورە. (١١٩) مۆلکی ئەرز و ئاسمانەکان و ھەرچی لە نێوانیاندا ھەیە ھی خوا، خوا توانای بەسەر ھەموو شتێکا ھەیە (١٢٠).

٤٢- لە بیروباوەڕیکی لیڵەووە بەرەو بپەرستێکی بەربلاو

بانگخوازە مەسیحیەکان لە خۆرا^(١) چۆنە ئەوروپا، کە ئەوروپا لە میژبوو بپەرستێکی لە راددەبەردەری لەناودا بلاوبووەو و تا گەردنانی تیدا نغۆ ببو. یۆنانیەکان بپەرست بون، سیفەتەکانی خایان لە چەندین پەیکەری جۆراوجۆری خواوەندان بەرجەستە کردبو، گەلیک کۆتەلیان^(٢) بۆ داتاشی بون، گەلیک پەرستگایان بۆ بنیات نابون، بۆ بژێوی خواوەندیک و بۆ بەزەیی خواوەندیک و بۆ زەبروزەنگ و زالی خواوەندیکیان دانابو.

(پۆما)ش بپەرستی لە گەل گۆشت و خۆینی تیکەل ببو، لە گەل روح و خۆینی ھاموشۆی بو، پۆمانیەکان گەلی جۆرە خواوەندیان دەپەرست. جا کاتیک کە

(١) چونکە مەسیح فەرمانی پێنەکردبون، بەراشکاویش گوتیوەتی من بۆ مەرە وێلەکانی نەوێ ئیسرائیل ناردراوم.
(٢) کۆتەل: پەیکەر.

ئایینی نه سرانیان گه یشتی، قوسته نینیی گه و ره له سالی ٣٠٦ زایندا به
نه سرانی و ئایینی نویی له نامیز گرت و کردیه دینی په سمی ولات.

له ویدا نه سرانیهت گه لی بیرو باوه ری بته رستی و نه ریتی پۆمانی و
فه لسه فه ی یۆنانی و هر گرت، به ره به ره له گه لیان تی که ل ده بو، تا وای لی هات
په سه نایه تی پیغه مبه رانه و ساده یی پۆژه له لاتانه و گوړ و تینی یه که خواناسانه ی
خوی ون کرد، چه ندین دورویش تی یوه ره هاتن، نه وانیش گه لی که بیرو باوه ری کۆن
و چه شه ی^(١) بته رستانه یان تی خست، له نه نجامی نه مه دا دینی کی تری تازهی
لی په یدا بو که نه سرانیهت و بته رستی تی تیدا وه کو یه ک بون.

به مجۆره نه سرانیهت به ری گایه کی تری غه یری ری گاکه ی مه سیح بلاو ده بۆوه و
بانگه وازی بۆ ده کرا. وه ک پی یواری کی ری بزبو که به نه نقه ست و به نه زانی نه وه
ملی ری گایان بگری بی نه وه ی ری گه ی یه که م و ری گه ی کۆتایی پینک بگاته وه.

له بهر نه حیکمه ته که ته نها نه وانه ی میژوی نه م ئاینه یان خویندۆ ته وه لیی
تیده گهن؛ خوا نه م نه ته وه یه ی به گو مړا ناوزه د کردوه، به لام جوله که کانیش به
نه ته وه یه کی غه زه ب لی نگیراو. له سه ر زاری موسلمانانه وه ده فه رموی: ﴿ أَهْدِنَا
الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا
الضَّالِّينَ مَلِكٌ ﴾^(٢) واته: خواجه! بۆ ریی راست ری نیو نییمان بکه، ری گه ی نه و
که سانه ی میهره بانیت له گه لدا نواندون، نه وه ک ری گه ی نه و که سانه ی که وه بهر
تورپه یی که وتون، نه وانه ش نا که گو مړا بون.

(١) چه شه: چیژ.

(٢) الفاتحة

بیگومان ئەمە بوە ھۆی نانەوہی مەرگەسات^(۱) لە ئەورپادا، بگرە بوە ھۆی ئەوہی کہ تەواوی مرقایەتی دوچاری مەرگەسات ببی کہ ئەورپا پۆزگاریکە سەرکردایەتی دەکا و تا ئیستاش جڵەوی سەرکردایەتیەکی لەدەست دایە و بەسەر جیھان قەلەمڕوہ^(۲). بەلام سەرەتا و کۆتایی کاروبار ھەر لە دەست خوایە.

(۱) مەرگەسات: کارەساتی دلتەزین.

(۲) قەلەمڕوہ: حاکم.

فەرھەنگۆك

ناتـــــــــــــــــاج:	موحتاج.
نارخــــــــــــــــەيان:	دلتيا، مطمئن.
نــــــــــــــــارو:	خەيار.
نــــــــــــــــازيز:	زۆر خۆشەويست
ناســــــــــــــــتانه:	دەريار و بەر ديوەخانی پاشايان.
ناســــــــــــــــەوار:	شوئنهوار.
ناكــــــــــــــــار:	سيفەت.
نــــــــــــــــاموژ:	تعاليم.
نــــــــــــــــاوەز:	عەقل، عەقلەت.
نــــــــــــــــاوزا:	ھاوتەمەن.
نــــــــــــــــاوس:	ناژەلى زگپر.
ناوھــــــــــــــــەلگۆزين:	ناو دەرھيتان لەبەر.
ئاوئــــــــــــــــازان:	خۆ دەنامتزدان.
نەســــــــــــــــپايى:	لەسەرخۆيى.
نــــــــــــــــەفرتنراو:	خولقيتنراو، وەديھيتنراو.
نەفــــــــــــــــسوس:	نەسەف. داخ و خەم.
ئەوئــــــــــــــــندەر:	ئەو، ئەو شوئن.
بــــــــــــــــاك:	منەت.
بــــــــــــــــان:	سەر.
بــــــــــــــــاو:	عادەت.
بــــــــــــــــاوەش:	ناميتز.
بە پەلــــــــــــــــەپروزي:	بە پەلەپەل.
بە ھەلــــــــــــــــەداوان:	بەتالۆكە، بە پەلەپەل.
بەرەنگارىونــــــــــــــــەو:	روپەرپويونەو.
بەشــــــــــــــــكو:	بەلكو، خۆزگە وادەبو.
بەلــــــــــــــــەد:	شارەزا.
بــــــــــــــــەھرە:	نيعمەت، بەخشش.
بــــــــــــــــەرەدارى:	نيعمەتدارى.
بــــــــــــــــەيان:	بەيانى.
بــــــــــــــــزر:	ون
بوغرابــــــــــــــــون:	مەغروربون.
بولتــــــــــــــــە:	تاريك و پونى ئىواران و بەيانيان.
بــــــــــــــــوتير:	بەجەرگ و چاونەترس.

بیهـــــــــــــــــری:	ناپهژدار.
بیده رامـــــــــــــــــهت:	بیج داهات.
بیـــــــــــــــــسۆ:	بیگومان، بیشک.
بیـــــــــــــــــگاری:	کاری به زۆری و بی کری.
تۆمـــــــــــــــــانج:	بوختان.
تا ســـــــــــــــــه تره:	همه میسه تره.
تازـــــــــــــــــیاریتی:	به سهردا هه بون، نیمتیار.
تا ســـــــــــــــــه:	شهوق، جهزیه.
تا ســـــــــــــــــه:	تا هه تایه.
تا وه نـــــــــــــــــگاز:	به تاوی پۆژ سوتاندن.
ته خـــــــــــــــــشان و په خـــــــــــــــــشان:	به فیژدان، پاکوپوک کردن.
تـــــــــــــــــه فروتونابون:	له ناچون و کاوالبون.
تـــــــــــــــــه لار:	بالاخانه.
تـــــــــــــــــه مبیـــــــــــــــــ بون:	دهست له کاری نارهوا هه لگرتن به هۆی سزایه.
تـــــــــــــــــه وازۆ:	پۆژش، عوزر.
تـــــــــــــــــه وانج:	تانه و ته شهر.
تیته لـــــــــــــــــچونه وه:	سهرله نوی قسه لیکردنه وه.
پا ســـــــــــــــــاو:	هۆی عوزر نامیز.
پاکیـــــــــــــــــگاری:	گوتهی سبحان الله.
پـــــــــــــــــه رجو:	معجزه.
پـــــــــــــــــه روا:	ترس.
په نا مـــــــــــــــــه کی:	غهیپ.
پیاو مـــــــــــــــــاقول:	پیاوی دیار و ده مزااست.
پیـــــــــــــــــشبین:	کاهین، نهو که سهی شتیک پیشبینی ده کات بۆ داهاتو.
پیته لـــــــــــــــــگوتن:	مه دحکردن.
جـــــــــــــــــه رده بی:	پیتگری.
جگه رگۆشـــــــــــــــــه:	مندال.
حه شـــــــــــــــــاردان:	شاردنه وه.
خۆدانو ســـــــــــــــــاندن:	په وینه وه، سارد بونه وه له شتیک.
خـــــــــــــــــامۆش:	کپ، بی ههست و خوست.
خه ملانـــــــــــــــــدن:	ته قدیر کردن.
خـــــــــــــــــه مین:	خه مگین، خه فته تاوی.
دۆش دا مـــــــــــــــــان:	حه یران بون.
داخو رـــــــــــــــــاو:	له رزه ی له نا کاوی دل.
داد ی نـــــــــــــــــه دان:	سودی پی نه گه یاندن.
داد یـــــــــــــــــار:	حاکم.

داغ كـــــــردن:	سۆز كـردنەوہ.
دال:	بالئدەيە كى گەورەى مردار خۆرە.
دامـــــــەن:	داوئىن، دامئىن.
دايـــــــەن:	ئەمۇژنەى كە شير بە منداڵان دەدا.
دەبـــــــورى:	خۆش دەبى.
دەراســـــــا:	كارى لە عادەت بەدەر.
دەرەتـــــــان:	رئى رزگارى.
دەرەقـــــــەت:	دەرەست.
دەرھـــــــەق:	لەمەر، بەرامبەر بە.
دەرەســـــــەت:	دەرەقەت.
دلۆقـــــــان:	دلئەرم و بە بەزەبى.
دواپۇژ:	رۆژى دوايى.
ديـــــــدەن:	ديدار، ديتن.
ديـــــــدەوان:	چاودئىر.
ديـــــــدەوانى:	چاودئىرى.
ژيـــــــوان:	پەشيمان، گەرانەوہ بۆ لای خوا.
ژيـــــــوان بونەوہ:	پەشيمان بونەوہ.
پاداـــــــشتن:	ئامازە كـردن.
رادەبـــــــورى:	رەت دەبو، تئىدەپەرى.
پاژەكـــــــار:	خزمەتكار.
پارايـــــــى:	دودلى.
راســـــــەت:	بەجدى.
راســـــــپاردە:	ئەمانەت.
پاچـــــــەنى:	پاجفرى.
پام:	دەستەمۆ.
رەخـــــــەسى:	ھەراش بو، لە خەم دەرچو، گەورە بو.
رەزىـــــــل:	خەس، رۆژد.
رەمەكـــــــيائە:	بەبى پىلان و بەرنامە، عەشوائى.
رەوا:	ھەق.
رەواز:	رئىگايەك ھاتوچۆى لەسەر بى.
رەوش:	حال و بار، وەزە.
رەك:	قەين.
رواـــــــلەت:	دەمەنى دەرەوہى شت.
روشكـــــــين كـردن:	قەسەى سارد پئىگوتن.
پنـــــــەين:	سەربردە، ژىنى رابردوى كەسيك.
پنـــــــەزانە:	پنەز لىنان.

زۆر راس	تینەن:	زۆر بە جدیمانە.
زاری :		شیوەن و گریانى تازىەدارى.
زەرەر:		زیان.
زەن	دۆل:	قەلشى زل لە زەویدا.
زە	ن:	بیروھۆش.
زگ	وزا:	لەدایکبونى مندالان.
زراخ:		بەدواداگەرآن. لیکۆلینەوہ.
زە	بەیانان:	بەیانان.
زە	سەر سەخت:	سەرکیش.
زە	سەرگەردان:	وتیل، رێ لەبەربربو.
زە	سەرقال:	مەشغول.
زە	سەرکۆنە:	گلەبى، سەرزەنشت.
زە	سەر قامگیر:	جینگىر و چەسپ.
زە	سەر پلەبى:	بیتەمەكى، پیتەزانین.
زە	سەر شت:	تەبیعات، سروشت.
زە	سەر روش:	نیگا، وەحى.
زە	سەر لەمىنەوہ:	رەوینەوہ، ساردبونەوہ لە شتیک.
زە	سەر سینگ:	سینگ.
زە	سەر پەرەنگیز:	خراپەویست.
زە	سەر لاقە:	جۆرە بالندەبەکە.
زە	سەر شەك:	شتومەك.
زە	سەر شون:	شوتنەوار، شوتنپى.
زە	چاویەستى بون:	شت نەدیتن.
زە	چە شە:	چیتۆ.
زە	چە لومل:	وازنەھیتنیکى چارسکەر.
زە	گۆلەك:	گوێرەکە.
زە	گاسکردن:	بانگکردن.
زە	گاش بەرد:	بەردى زل.
زە	گاگەل:	کۆمەلێك گا.
زە	گەنج:	نەى گەنج.
زە	گەرج:	بێعەقل.
زە	گرفتاری:	بەلا بەسەرداھاتن.
زە	گەزى:	خیانەت.
زە	گوێپادیر:	گوێبىست.
زە	گەیر نەبو:	نەسەرەوى.
زە	عەرەق:	مەى.

شەيدا.	_____ەودال:
فەرمان، نەمر.	_____ەرمايشت:
زۆرى.	_____ەرىي:
پزگار كەر.	_____ەرىسادپەس:
فريشتهي مەرگەبول:	_____ەرىشتهي مەرگەبول:
خەلەتان.	_____ەرىو خواردن:
پاشاكانى مىسر.	_____ەرىعەونىكەكان:
دادەخرين.	_____ەرىپات دەبن:
بنيپر كوردن، لەناو بوردن.	_____ەرىلاچىو:
حاكم.	_____ەرىلەمپەو:
پزگار، دەرياز.	_____ەرىقوتار:
بىچارە.	_____ەرىقوپەسەر:
پەيكەر.	_____ەرىكۆتەل:
توشى تەنگانەبون.	_____ەرىكۆس كەوتن:
خاكەسەر.	_____ەرىكەساس:
لاف و تەنتەنە.	_____ەرىكەشوفش:
پەككەوتەيى.	_____ەرىكەنەفتى:
كەي، چ كاتى.	_____ەرىكەنگى:
نەعل.	_____ەرىكەوش:
كوپرى بچكۆلە.	_____ەرىكوپريزگ:
سەرىپين.	_____ەرىكوشتەنەو:
ناكۆكيەك، قچيە.	_____ەرىكىتەش:
گەمە و گالە.	_____ەرىلاقرتەيى:
سەرسەخت، پكەر، عىناد.	_____ەرىلامەل:
دەسبەسەرداھيتنان، دلدانەو.	_____ەرىلاواندنەو:
لە برى، لە بەرامبەر.	_____ەرىلەپساي:
لەناو چون.	_____ەرىلەكۆل بونەو:
لەجياتى.	_____ەرىلەباتى:
خزين.	_____ەرىلەخشين:
خۆ بەگەرەزان، فيزەرز.	_____ەرىلوتبەرز:
لە يەكترى داپراندن.	_____ەرىلينكى كسردن:
لېي بويوم.	_____ەرىلېم خۆش بو:
جيتى ھەوانەوئى و شتر و مەرومالات.	_____ەرىمۆلگەس:
نەستەمە، مستحيل.	_____ەرىمەحالى:
قايم و توندوتۆل.	_____ەرىمەحكەم:
كارەساتى دلتەزىن.	_____ەرىمەرگەسات:

مهزن:	گهوره.
مهزنه:	خه ملاندن به ميتشك.
مهئد:	سەنگين.
مههانه:	به هانه، پرويانو.
مهه يگي:	عه ره قگي.
مهرو:	مرؤ.
دهسه ته مو:	پام.
مهشتومر:	دهمه قالي.
مكورپون:	سوريون.
نوكر:	خزمه تكار.
ناباوي:	ناعاده تي.
نئاگزرور:	پتويست، موحتاج.
نئامو:	لايده، غه ريب.
نئامه خوا:	ماشه لالا.
نئاوازه:	ده گهن.
نئته مه وه:	نوممت.
نئمه خوازه لالا:	خوانه خواسته، نه خاسمه.
نئمه فرهت:	نه فرين، له عننهت.
نئمه نگ:	عه يپ.
نئهامه تي:	به دبه ختي.
نئمه نگ:	ماسي زل، حوت.
نئزا:	دوعا، پارانه وه، دوعاي چاك.
نئكولي:	ئينكاري.
نئوزانه وه:	كپوزانه وه، دهنگي گريانوي ده ريرين.
نئياز:	نيهت، مه بهست.
نئراسان:	بيزار، وه رس.
نئساره:	نه ستيره.
نئلوشين:	قوت دان.
نئله وه سه ته:	بيده نجبونتيكي كه م، وه ستانتيكي كه م.
نئنه اردن:	ناردن، ره وانه كردن.
نئزر:	بير، فكر.
واده گ:	نهو شوينه ي ديارى ده كرئت بۆ پيك گه يشتن.
وه رچمه رختين:	وه رسوپين، لاپه دن.
وه چمه:	نه وه.
وره:	عه زميهت.
ويئل:	پئ له بهر بزر بوو.

پیرست

- ۷.....وتەدەك بە پێنوسی توێژەر و بانگخوازی نیسلامی ۷ سەید قوتب
- ۹.....پێشەکی
- ۱۱.....پێغه‌مبه‌ران بەشی یەكەم
- ۱۳.....به‌سهرهاتی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم
- ۱۵.....۱- بت فرۆشه‌كه
- ۱۵.....۲- كۆره‌كه‌ی نازەر
- ۱۶.....۳- نامۆژگاریه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۱۷.....۴- ئیبراهیم بته‌كان ده‌شكێنێ
- ۱۸.....۵- كێ نهم كاره‌ی كردوه‌؟
- ۲۰.....۶- ئاگرێكی سارد
- ۲۱.....۷- كێ خوای منه‌؟
- ۲۲.....۸- خوا په‌روه‌ردگاری منه‌
- ۲۳.....۹- بانگه‌وازه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۲۴.....۱۰- له‌به‌رده‌م پاشادا
- ۲۵.....۱۱- بانگکردنی باوكی
- ۲۶.....۱۲- به‌ره‌و مه‌كه‌كه‌
- ۲۷.....۱۳- بیرى زه‌مزه‌م
- ۲۸.....۱۴- خه‌ونه‌كه‌ی ئیبراهیم
- ۲۹.....۱۵- كه‌عبه‌
- ۳۱.....۱۶- به‌یتوله‌قدیس
- ۳۳.....به‌سهرهاتی پێغه‌مبه‌ر یوسف
- ۳۵.....۱- خه‌ونیكی سه‌یر
- ۳۶.....۲- جه‌سودی براكان
- ۳۷.....۳- براكان ده‌چنه‌ لای یه‌عقوب
- ۳۹.....۴- به‌ره‌و دارستان
- ۴۰.....۵- له‌به‌رده‌م یه‌عقوبدا
- ۴۱.....۶- یوسف له‌ناو بیردا

- ۷- له ناو بیره وه بۆ کۆشکی پاشا ۴۱
- ۸- نه مهك و داوین پاکی ۴۲
- ۹- نامۆزگاریه که ی ناو بهندیخانه ۴۴
- ۱۰- زیره کایه تی یوسف ۴۶
- ۱۱- نامۆزگاریکردن به یه کخوابه رستی ۴۷
- ۱۲- واتای خهونه کان ۴۸
- ۱۳- خهونه که ی پاشا ۴۹
- ۱۴- پاشا به دوا ی یوسفدا ده نیرئ ۵۰
- ۱۵- یوسف داوای لیکۆلینه وه ده کات ۵۱
- ۱۶- سهرکاری گه نجینه و بهروومی ولات ۵۲
- ۱۷- براکانی یوسف هاتن ۵۳
- ۱۸- گفتوگۆی نیتوان یوسف و براکانی ۵۴
- ۱۹- گفتوگۆی نیتوان یه عقوب و کوره کانی ۵۵
- ۲۰- بنیامین له لای یوسفدا ۵۶
- ۲۱- گه رانه وه بۆ لای یه عقوب ۵۹
- ۲۲- نهینیه که ده رده که وئ ۶۰
- ۲۳- یوسف به دوا ی یه عقوبدا ده نیرئ ۶۲
- ۲۴- یه عقوب له لای یوسفدا ۶۳
- ۲۵- کۆتایی پر خیر ۶۴
- به سهرهاتی پیغه مبهراں نوح ۶۷
- ۱- له دوا ی ئاده مدا ۶۹
- ۲- هسودی شهیتان ۶۹
- ۳- بیرکردنه وه ی شهیتان ۷۰
- ۴- فیتلی شهیتان ۷۱
- ۵- وینه ی پیاوچاکه کان ۷۲
- ۶- له وینه وه بۆ پهیکهر ۷۲
- ۷- له پهیکه ره وه بۆ بت ۷۳
- ۸- تورپهی خوا ۷۴
- ۹- پیغه مبهرا ۷۵
- ۱۰- مرۆڤ یان فریشه؟ ۷۵
- ۱۱- پیغه مبهرا نوح ۷۶

- ۱۲- نتهوه کە ی ج وه لاميکیان دایه وه؟ ۷۷
- ۱۳- گفتوگۆی نیتوان نوح و نتهوه کە ی ۷۸
- ۱۴- زه بونه کان شویت کە وتون ۷۹
- ۱۵- بریانیوی دهوله مهنده کان ۸۱
- ۱۶- بانگه وازه کە ی نوح ۸۱
- ۱۷- نزای نوح ۸۳
- ۱۸- کەشتی ۸۴
- ۱۹- لافساو ۸۵
- ۲۰- کوره کە ی نوح ۸۶
- ۲۱- له کەسی تۆ نیه ۸۷
- ۲۲- دوا ی لافاوه کە ۸۸
- به سهرهاتی پیغه مهران هود ۹۱**
- ۱- له دوا ی نوحدا ۹۳
- ۲- ناسویاسگوزاری عاد ۹۴
- ۳- ستم و دهستدریژی عاد ۹۴
- ۴- کۆشک و ته لاره کانی عاد ۹۵
- ۵- هودی پیغه مهران ۹۶
- ۶- بانگه وازه کە ی هود ۹۷
- ۷- وه لامي نتهوه کە ی ۹۸
- ۸- دانایی هود ۹۹
- ۹- بریای هود ۱۰۰
- ۱۰- کەللەره قایه تی عاد ۱۰۱
- ۱۱- سزا ۱۰۲
- به سهرهاتی پیغه مهران صالح ۱۰۵**
- ۱- له دوا ی نتهوه ی عاددا ۱۰۷
- ۲- ناسویاسگوزاری شه مود ۱۰۸
- ۳- په رستنی بت ۱۰۹
- ۴- صالح سلاوی خوا ی لیبن ۱۰۹
- ۵- بانگه وازه کە ی صالح ۱۱۱
- ۶- پرویا گهنده ی دهوله مهنده کان ۱۱۲
- ۷- به هه لهدا چوبین ۱۱۳

- ۸- نامۆزگاریه‌که‌ی صالح ۱۱۴
- ۹- داوای کریتان لێ ناکم ۱۱۵
- ۱۰- وشتره‌که‌ی خوا ۱۱۶
- ۱۱- نۆره به نۆره ۱۱۷
- ۱۲- یاخیبونی به‌مود ۱۱۸
- ۱۳- سزا ۱۱۹
- به‌سهرهاتی پیغه‌مهر موسا ۱۲۱
- ۱- له‌که‌نعه‌نوه به‌رهو میسر ۱۲۳
- ۲- له‌ داوای یوسفدا ۱۲۴
- ۳- نه‌وه‌ی نیسرائیل له‌ میسر دا ۱۲۶
- ۴- فیرعه‌ونی میسر ۱۲۸
- ۵- سه‌رپرینی مندالان ۱۲۹
- ۶- له‌دایکبونی موسا ۱۳۱
- ۷- له‌ناو روپاری نیلدا ۱۳۱
- ۸- له‌کۆشکی فیرعه‌وندا ۱۳۳
- ۹- کێ مه‌مکی ده‌دات؟ ۱۳۵
- ۱۰- له‌ باوه‌شی دایکیدا ۱۳۷
- ۱۱- بۆ کۆشکی فیرعه‌ون! ۱۳۹
- ۱۲- مستیکی کوشنده ۱۴۰
- ۱۳- نه‌ینییه‌که‌ ناشکرا ده‌بێ ۱۴۲
- ۱۴- له‌ میسره‌وه به‌رهو مه‌دیه‌ن ۱۴۴
- ۱۵- له‌ مه‌دیه‌ندا ۱۴۵
- ۱۶- به‌داوا ناردن ۱۴۷
- ۱۷- ژن هێنان ۱۴۸
- ۱۸- به‌رهو میسر ۱۵۰
- ۱۹- برۆ لای فیرعه‌ون که ستوری به‌زاندوه و یاخی بوه ۱۵۲
- ۲۰- له‌به‌رده‌م فیرعه‌وندا ۱۵۴
- ۲۱- بانگکردن به‌رهو لای خوا ۱۵۶
- ۲۲- موعجیزه‌کانی موسا ۱۵۸
- ۲۲- به‌رهو گۆزه‌پان ۱۵۹
- ۲۴- له‌ نیتوان راست و ناراستدا ۱۶۱

- ۲۵- هه‌ره‌شه‌کانی فیرعه‌ون ۱۶۴
- ۲۶- گه‌مژه‌یی فیرعه‌ون ۱۶۶
- ۲۷- برواداره‌که‌ی خزمی فیرعه‌ون ۱۶۹
- ۲۸- نامۆزگاری پیاوه‌ برواداره‌که ۱۷۲
- ۲۹- ژنی فیرعه‌ون ۱۷۴
- ۳۰- نه‌هامه‌تیه‌کانی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۷۷
- ۳۱- برسیتی ۱۸۰
- ۳۲- پینج نیشانه ۱۸۲
- ۳۳- ده‌رجون ۱۸۵
- ۳۴- خنکانی فیرعه‌ون ۱۸۷
- ۳۵- له‌ چۆله‌وانیدا! ۱۹۰
- ۳۶- ناسوپاسگوزاری نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۹۲
- ۳۷- لامیلی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۱۹۳
- ۳۷- چینه‌که ۱۹۵
- ۳۸- شه‌ریعت ۱۹۸
- ۳۹- ته‌ورات ۲۰۱
- ۴۰- گۆلك ۲۰۴
- ۴۱- سزا ۲۰۶
- ۴۲- ترسنۆكایه‌تی نه‌وه‌ی ئیسرائیل ۲۰۸
- ۴۳- له‌پیناوه‌ زانستدا ۲۱۱
- ۴۵- لیکدانه‌وه ۲۱۴
- ۴۶- نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ دوا‌ی موسادا ۲۱۵
- به‌سهره‌هاتی پیغه‌مبه‌ران به‌شی دوهم ۲۱۷
- ۱- چاوخشانده‌وه‌یه‌ك به‌ به‌سهره‌هاته‌کانی پێشودا ۲۱۸
- ۱- چاوخشانده‌وه‌یه‌ك به‌ به‌سهره‌هاته‌کانی پێشودا ۲۱۹
- ۲- به‌سهره‌هاتی مملانی له‌ نیتوان پاستی و نارپاستیدا ۲۱۹
- به‌سهره‌هاتی پیغه‌مبه‌ر شوعه‌یب ۲۲۱
- ۱- شوعه‌یب ده‌بیته‌ پیغه‌مبه‌ری مه‌دییه‌ن ۲۲۳
- ۲- بانگه‌وازی شوعه‌یب ۲۲۴
- ۳- باوکیکی میهره‌بان و مامۆستایه‌کی دانا ۲۲۵
- ۴- وه‌لامی نه‌ته‌ره‌که‌ی ۲۲۵

- ۵- شوعه‌یب بانگه‌وازه‌که‌ی رۆن ده‌کاته‌وه ۲۲۶
- ۶- باش تیناگه‌ین چ ده‌لێی! ۲۲۷
- ۷- شوعه‌یب سدرسامی له‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی ده‌رده‌بێ ۲۲۷
- ۸- دوا‌هه‌مین تیر ۲۲۸
- ۹- بیانۆتکی قسه‌بێ ۲۲۸
- ۱۰- هه‌مان قسه‌ی بێ‌پروا‌کانی پێشانیان کرده‌وه ۲۲۹
- ۱۱- سزای نه‌ته‌وه‌یه‌ک که‌ بروای به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌هێنا‌بێ ۲۲۹
- ۱۲- په‌یامی را‌گه‌یاند و پاسپارده‌ی به‌جێ‌گه‌یاند ۲۳۰
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر داود و پیغه‌مبه‌ر سلیمان** ۲۳۱
- ۱- قورئان له‌باره‌ی نیعه‌ته‌کانی خوا‌وه‌ ده‌دۆ ۲۳۳
- ۲- نیعه‌تی خوا بۆ داود ۲۳۴
- ۳- سوپاسی داود له‌سه‌ر نیعه‌ته‌کان ۲۳۵
- ۴- نیعه‌تی خوا بۆ سوله‌یمان ۲۳۶
- ۵- تێگه‌یه‌شتنێکی ورد و زانستیکی قول ۲۳۷
- ۶- سوله‌یمان زمانی بالنده‌ و گیانه‌به‌ران ده‌زانێ ۲۳۸
- ۸- به‌سهرهاتی په‌رسلی‌مانه ۲۳۹
- ۹- سوله‌یمان بانگی شا‌ژنی سه‌به‌و ده‌کات تا بێته‌ سه‌ر دینه‌که‌ی ۲۴۰
- ۱۰- شا‌ژن را‌وێژ به‌ کاربه‌ده‌ستانی ولاته‌که‌ی ده‌کا ۲۴۰
- ۱۱- دیاریی دل‌پازیکردن ۲۴۱
- ۱۲- شا‌ژن به‌ گه‌رده‌نکه‌چه‌وه‌ دێته‌ لای سوله‌یمان ۲۴۲
- ۱۳- کۆشکێکی شوشه‌یی گه‌وره ۲۴۳
- ۱۴- منیش له‌گه‌ڵ سوله‌یمان بۆ په‌روه‌ردگاری بونه‌وه‌ر ملکه‌ج ده‌یم ۲۴۳
- ۱۵- قورئان به‌سهرهاته‌که‌ی سوله‌یمان و شا‌ژن ده‌گێڕێته‌وه ۲۴۴
- ۱۶- سوله‌یمان بێ‌پروایی نه‌کردوه‌، به‌لکو‌ شه‌یتانه‌کان بێ‌پرواییان کردوه ۲۴۶
- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ره‌ ئه‌یوب و پیغه‌مبه‌ر یونس** ۲۴۷
- ۱- به‌سهرهاتی ئه‌یوب چه‌شنێکی تره‌ له‌ به‌سهرهاته‌کان ۲۴۹
- ۲- سه‌بری ئه‌یوب ۲۴۹
- ۳- نه‌ها‌مه‌تی و خه‌لات ۲۵۰
- ۴- به‌سهرهاتی پیغه‌مبه‌ر یونس ۲۵۱
- ۵- یونس له‌نبۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی ۲۵۱
- ۶- یونس له‌ هه‌ناوی نه‌هه‌نگدا ۲۵۲

- ۲۵۳ ۷- خوا نزاکی قبول کرد
- ۲۵۵ به سهرهاتی پیغمبر زهکهریا
- ۲۵۷ ۱- نزای زهکهریا بۆ نهوهی کوپتیکی چاکه کاری بیتی
- ۲۵۸ ۲- نه زره کی ژنی عیمران
- ۲۵۸ ۳- گوئی: خوایه کچم بوا!
- ۲۵۹ ۴- چاودیری خوا بۆ کچی چاکه کار
- ۲۶۰ ۵- نیلها میتک له لایهن پهره رده گاری میهره بانه وه
- ۲۶۱ ۶- موژده ی پییه خشینی کوپتک
- ۲۶۱ ۷- نیشانه کان و توانای خوا
- ۲۶۲ ۸- یه حیا نه رک ی بانگه واز له نه ستۆ ده گری
- ۲۶۵ به سهرهاتی پیغمبر عیسا
- ۲۶۷ ۱- به سهرهاتیکی له یاسابه ده ر
- ۲۶۸ ۲- گشت کاره کانی سهیر بون
- ۲۶۸ ۳- ملکه چبونی جوله که کان بۆ هۆیه پوالتیه کان
- ۲۶۹ ۴- به سوک سهیر کردن و یاخیبون
- ۲۷۰ ۵- نیعمه تی خوا بۆ نه وه ی ئیسرا ئیلیه کان
- ۲۷۱ ۶- سپله یی
- ۲۷۱ ۷- به خۆنازین و خۆه لکیشان
- ۲۷۱ ۸- له دایکبونی مه سیح له گه ل شته به ره سه ته کان به ره نگار ده بیته وه
- ۲۷۲ ۹- مو عجیزه کانی مه سیح
- ۲۷۳ ۱۰- بانگه وازی مه سیح و بروا پیته کردنی جوله که کان
- ۲۷۳ ۱۱- جوله که کان شه پی له دژدا به ریا ده کهن
- ۲۷۴ ۱۲- به سهرهاتی عیسا له قورناندا
- ۲۷۷ ۱۳- ژیان و بانگه وازه کی له قورناندا
- ۲۷۸ ۱۴- مله لانییه کی دیرین
- ۲۷۹ ۱۵- بروای خه لکی هه ژار و په مه کی
- ۲۷۹ ۱۶- نیتمه له پیتی خوا یاریده ده رین
- ۲۸۰ ۱۷- گه شت و بانگه واز
- ۲۸۰ ۱۸- یاهه ره کان داوای خوانیکی ناسمانی ده کهن
- ۲۸۰ ۱۹- نه ده بیکی نابه جی
- ۲۸۱ ۲۰- ناگادار کردنه وه ی نه ته وه کی له سزای سه ره نجام

- ۲۱- مكوپ بون ۲۸۱
- ۲۲- قورئان نهم باسوخواسه ده گيريتتهوه ۲۸۲
- ۲۳- جوله كه كان ده يانه وي پيغه مبهراڼ عيسا له كۆل خويان بكه نه وه ۲۸۳
- ۲۴- شينوازي تۆله ستين و سياسه تمه داره كان ۲۸۳
- ۲۵- فريودان و چه واشه كارى ۲۸۳
- ۲۶- گيروگرفت ۲۸۴
- ۲۷- پيغه مبهراڼ مه سيح له ناو دادگه دا ۲۸۴
- ۲۸- ياساكانى تاوانكارى لهو سرده مدا ۲۸۵
- ۲۹- عيسا نازاريكى زور ده چيژئ ۲۸۵
- ۳۰- ته گيريكي خودايى ۲۸۶
- ۳۱- لييان گؤرا ۲۸۶
- ۳۲- جيبه چيكردى حوكمه كه ۲۸۶
- ۳۳- بهر زكر د نه وه عيسا به رهو ناسمان ۲۸۷
- ۳۴- قورئان له باره ي نهم به سهرهاته وه ده وي ۲۸۷
- ۳۵- دابه زينى عيسا بهر له روژى دوايى ۲۸۸
- ۳۶- موژده كه ي عيسا به ناردنى پيغه مبهراڼ محمد ﷺ ۲۸۸
- ۳۷- له يه كخواناسيه كى پاكه وه به رهو بيروباوه ريكي نارون ۲۸۹
- ۳۸- عيسا بانگى خه لك ده كا تا به ته نها خوا بپه رستن ۲۹۱
- ۳۹- قورئان بانگه وازه كه ي عيسا ده خاته رو ۲۹۲
- ۴۰- شوينپايه ي يه كخواناسى له بانگه وازه كه يدا ۲۹۲
- ۴۱- ديمه نيكي سه رنجرا كيش له ديمه نه كانى روژى دوايى ۲۹۳
- ۴۲- له بيروباوه ريكي ليئه وه به رهو بپه رستيه كى بهر بلاو ۲۹۵
- فهره نگوڤ ۲۹۹
- پيرست ۳۰۵

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

زانو و شاره‌زای به‌ناو باتکی مه‌یدانی باتکه‌وازی نی‌سلامی.
 که‌له‌ی‌باوی کی‌شوه‌ری هیندستان، خوا لئی خوش بی، (ئه‌بو
 الحسن الندوی) کاتی به‌سه‌ره‌اتی پی‌غمبه‌ران بو مندالان و
 نه‌وجه‌وانان ده‌نوسی، ده‌شی ته‌مه‌ن گه‌وره‌کانیش: ناوکان.
 ماموستایان، به‌روه‌ردیاران سودی لیوه‌رگرن و جاویان پی‌رون
 بکه‌نه‌وه.

بویه شه‌هید س‌هید قوتب، وئ‌رای بالاده‌ستی و شاره‌زایی
 لهم مه‌یدانه‌دا، ده‌لئ:

"گه‌لی پ‌ه‌رتوکی مندالانم خویندوت‌ه‌وه-که به‌سه‌ره‌اتی
 پی‌غمبه‌ران، درود و سلّوی خ‌وایان لئ‌ئ: به‌شیک بووه له
 خویندنه‌وه‌که‌مدا- ه‌ه‌روه‌ها له دانانی زنجیره‌ی (القصص
 الدینی للأطفال) له میسر، به‌شدادیم کردوه، که
 به‌سه‌ره‌اته‌کانی ته‌م زنجیره‌یه‌ش له قورئانی پی‌روژه‌وه
 وه‌رگیراون، به‌لام بی‌نه‌وه‌ی مه‌به‌ستم دل‌رازیکردتی که‌س بی،
 گ‌ه‌واهی ده‌ده‌م و ده‌لیم: کاره‌که‌ی س‌هید نه‌بولجه‌سه‌نی
 نه‌دوی له ه‌ه‌موو ته‌م کارانه کاملتره."

ه‌ه‌ر بویه نیمه‌ش به پی‌و‌یستمان زانی و به شادمانیه‌وه ته‌م
 کتیبه ناوازه‌یه بکه‌ین به کوردی و بلاوی بکه‌ینه‌وه، تا مندا‌له
 نازیزه‌کانمان له‌سه‌ری به‌روه‌رده بین و لئی به‌ه‌ره‌مه‌ند بن.

آل‌ف‌س‌ر

ه‌ه‌ر گ‌ه‌ر گ‌ه‌ر

www.al-alfseer.com
 E-mail: alfseer@yahoo.com
 alfseer@hotmail.com

ه‌ه‌ر گ‌ه‌ر گ‌ه‌ر - شه‌ف‌اس دادگا - ژیر نو‌ش‌س‌ ش‌ه‌ری پ‌لا‌س
 ت: 2230908 - 2221695 - 2518138
 ف: 07701387291 - 07504605122